

GRAMMAIRE
DE LA
LANGUE FRANÇAISE.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ
ΤΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΧΠΟ
Γεωργίου Μακριδού
καθηγητοῦ τῶν Γαλλικῶν ἐν τῇ Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
1887.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΟΛΟΓΟΥ

ΕΡΓΑΛΗΤΗΡΙΟΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

Η ΚΤΑΜΜΑΤΙ

ΜΕΤΡΑΣΤΙ ή ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

ΕΠ.

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΣΒΑΛΛ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

ΜΟΣΧΑΝΤΙ ή ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

ΕΠ.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΣΒΑΛΛ ή ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΒΑΛΛ ή ΕΠ.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΒΑΛΛ ή ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

1887. 349

GRAMMAIRE
DE LA
LANGUE FRANÇAISE.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΥΠΟ

Γεωργίου Μακρίδου

καθηγητοῦ τῶν Γαλλικῶν ἐν τῷ Μ. τοῦ Γένους Σχολῇ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
1887.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

Πᾶν μὴ ἐκ τυποκλοπίας προερχόμενον ἀντίτυπον φέρει τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφήν μου

Γ. Καραϊσκάκης

'Αδείᾳ και ἐγκρίσει τοῦ Αὐτ. 'Υπουργείου τῆς Δ. 'Εκπαιδεύσεως
(ὑπ' ἀριθ. 205, 6 Μαΐου 1303—1887).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Αναλαβόντες ἀπό τινων ἑτῶν τὴν διδασκαλίαν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, δὲν ἐβραδύναμεν νὰ προσκρούσωμεν πρὸς μέγα τι πρόσκομψα, τὴν ἔλλειψιν καλῆς γραμματικῆς τῆς γλώσσης ταύτης, συντεταγμένης ιδίως δι' ἔλληνόπαιδας. Ἐποιησάμεθα ἀλληλοδιαδόχως χρῆσιν διαφόρων γαλλικῶν γραμματικῶν ἐκ τῶν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Γαλλίας εἰσηγμένων, πρὸς δὲ καὶ τῶν ὑπὸ Ἑλλήνων φιλοπονηθεισῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ήμετέρων ἐκπαιδευτηρίων. Καὶ αἱ μὲν καὶ αἱ δὲ ἀπέβησαν ἀλυσιτελεῖς. Ἐκεῖναι μὲν κάλλιστα συντεταγμέναι γαλλιστὶ καὶ διὰ γαλλόπαιδας, διὰ τε τὴν φράσιν καὶ τὴν διάταξιν τῆς ὕλης ὅλως ἀκατάλληλοι ἀπεδείχθησαν διὰ τὰ ήμέτερα σχολεῖα, ἀνταὶ δέ, ἀμέθοδοι καὶ ἐν πολλοῖς πλημμελεῖς καὶ ἐσφαλμέναι. Τινὲς τούτων κατὰ λέξιν καὶ κακοζήλως μεταπεφρασμέναι ἐκ γαλλικῶν γραμματικῶν, διδάσκουσι τὸν ἔλληνα μαθητῶν τὸν ὄρισμὸν τοῦ οὐσιαστικοῦ, τοῦ ἐπιθέτου, κτλ. καὶ τί ἐστιν ὑποκείμενον καὶ ἀντικείμενον, πράγματα γνωστὰ ἢδη αὐτῷ ἐκ τῆς δημοτικῆς σχολῆς, ἀμελοῦσι δὲ πάντως οὐσιωδεστέρου τινός, ἢτοι τοῦ παραλληλισμοῦ τῶν δύο γλωσσῶν δι' οὗ μόνον ὁ ἔλλην σπουδαστὴς θὰ δυνηθῇ ν' ἀντιληφθῇ τῆς διδασκαλίας καὶ νὰ ἐγκύψῃ εἰς τὴν ξένην γλώσσαν, ἢν θέλει νὰ διδαχθῇ.

Τὴν ἔλλειψιν τοιούτου διδακτικοῦ βιβλίου ἐπιθυμοῦντες ν' ἀναπληρώσωμεν, προέβημεν εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἔκδοσιν τῆς παρούσης γραμματικῆς, συντεταγμένης κυρίως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συγκρίσεως τῶν δύο γλωσσῶν.

Δὲν διηρέσαμεν τὸ βιβλίον ἡμῶν, κατὰ τὰ εἰθισμένα,

εἰς τεχνολογικὸν καὶ συντακτικόν, ἀλλὰ νέαν δλως τραπέντες ὁδόν, ἐκρίναμεν προσφορώτερον, ἅτε δὲ πρὸς μαθητὰς ἥδη γενικὴν ιδέαν γραμματικῆς καὶ συντάξεως ἔχοντας ἀποτεινόμενοι, νὰ συγχωνεύσωμεν ἐν ἐνὶ τὰ δύο μέρη, καὶ ἐκ παραλλήλου νὰ διδάξωμεν τὰ εἰδὸν τῶν λέξεων καὶ, ὅσον τοῦτο ἐφικτόν, τὸν τρόπον τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐν τῷ γαλλικῷ λόγῳ κατ' ἀντιπαράθεσιν πάντοτε πρὸς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν. Ἡ τοιαύτη μέθοδος δοκιμασθεῖσα ἐν μέρει ὑψ' ἡμῶν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἐπίνεγκεν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα καὶ ἐνεθάρρυνεν ἡμᾶς νὰ συστηματοποιήσωμεν αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης γραμματικῆς, ἐν ᾧ παρενείρομεν σειρὰν γυμνασμάτων καὶ θεμάτων, καταλλήλως τεθειμένων ἐν τῷ βιβλίῳ, σκοπούντων δὲ τὴν ἀμεσον ἐφαρμογὴν τῶν γραμματικῶν κανόνων, τὴν βαθμαίαν πρόσδον τοῦ μαθητοῦ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ τε προφορικοῦ καὶ γραπτοῦ λόγου καὶ εἰς τὴν ἐξ ιδίας ἀντιλήψεως λύσιν πολλῶν δυσκολιῶν τῆς ὠραίας καὶ παγκοσμίου ταύτης γλώσσης.

Τοιοῦτο τὸ πνεῦμα τὸ ὑπαγορεῦσαν τὴν σύνταξιν τῆς ἀνὰ χεῖρας γραμματικῆς, εὐχόμεθα δὲ ὅπως οἱ φίλοι συν-ἀδελφοί εὔρωσιν αὐτὴν κατάλληλον πρὸς τὸν σκοπόν.

Πέραν, τῇ 15 Ιουλίου 1887.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΚΡΙΔΗΣ.

GRAMMAIRE DE LA LANGUE FRANÇAISE.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

NOTIONS PRÉLIMINAIRES.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ.

ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

1. Τὰ γράμματα (lettres) τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἶναι εἰκοσιπέντε: **a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, x, y, z.**

Ἐκ τούτων τὰ a, e, i, o, u, y εἶναι φωνήεστα (voyelles), τὰ δὲ λοιπὰ δεκαεννέα σύμφωνα (consonnes).

2. Διακρίνονται τρία εἴδη ε¹⁾ τὸ ἀφωνον ἡ ἔπονον (é muet)-
²⁾ τὸ δέσυτον ἡ κλειστὸν (é fermé), καὶ ³⁾ τὸ βρούτον ἡ ἀνοικτόν (é ouvert).

ΣΗΜ. Ἐν ταῖς λέξεσι σένερε (άνστηρδ) καὶ ἐλένε (μαθητής) εὑρίσκονται καὶ τὰ τρία εἴδη τοῦ ε.

(ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ)

1

3. Τὸ ἡ εἶναι ψιλὸν ἢ ἄριστον (muet) καὶ δασύ (aspiré). Ὡς ψιλὸν μέν, εἶναι ἀπλοῦν ὁρθογραφικὸν σημεῖον καὶ οὐδόλως ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῆς προφορᾶς, ὡς ἐν ταῖς λέξεσι ἡ ὄμοιος, ἡ ἱστορία, αἵτινες ἀναγνώσκονται ὡς εἰ ήσαν γεγραμμέναι ἡ ὄμοιος, ἡ ἱστορία.

‘Ως δασύ δὲ ἐπέχει θέσιν συμφώνου, πρὸ τοῦ ὄποιου οὔτε τὸ ἔρθρον πάσχει ἔκθλιψιν οὔτε τῆς προηγουμένης λέξεως τὸ ληκτικὸν σύμφωνον ἐνοῦται μετὰ τοῦ φωνήντος τοῦ ὑπέρχοντος μετὰ τὸ λέξεις le héros (ὁ ἥρως), οὐχ! l'hérois.

4. Τὸ γράμμα γ (υ ἑλληνικὸν) λέγεται οὕτω διότι δι' αὐτοῦ οἱ Γάλλοι γράφουσι τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰδημμένας καὶ διὰ τοῦ οὐ ἐν τῇ ἡμετέρῃ γλώσσῃ γραφομένας λέξεις· type (τύπος), mystère (μυστήριον).

Τὸ γ (υ) εὑρίσκομενον καθ' ἑαυτό, ἐν ἀρχῇ λέξεως ἢ ἐν συλλαβήσιμῳ μετὰ συμφώνου, προφέρεται ὡς ἀπλοῦν i· il y a (ὑπέρχει), προφέρεται yeux (όφθαλμοι)=i-eux· système (σύστημα)=si-stème.

Κείμενον δὲ ἐν μέσῳ λέξεως μεταξὺ δύο φωνηντῶν, ἢ μεταξὺ φωνηντῶν καὶ συμφώνου, τὸ γ ἀναλύεται εἰς δύο ii, ὃν τὸ μὲν πρῶτον συλλαβήζεται μετὰ τοῦ ἡγουμένου φωνηντος, τὸ δὲ δεύτερον μετὰ τοῦ ἐπομένου γράμματος, ὡς voyage (ταξείδιον)=voi-ia-ge, paysan (χωρικός)=pai-isan.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΩΝ, ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΦΟΝΗΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΦΘΟΓΓΩΝ.

5. Αἱ λέξεις (mots) εἶναι μονοσήλλασι (monosyllabes), οἷον jour (ἡμέρα), gant (χειρόκτιον), δισήλλασι (dissyllabes), οἷον plu-me (γραφίς καὶ πτερόν), τρισήλλασι (trissyllabes), οἷον grammair-re (γραμματική), ἢ πολυσήλλασι (polysyllabes), οἷον re-connaître (εύγνωμοςύνη).

6. Η μονοφώνως ἐκφώνησις δύο ἢ τριῶν φωνηντῶν ἀποτελεῖ τὸ παρὰ Γάλλοις φωνὴν σύνθετον καλούμενον (voyelle composée)· τοιαῦτα δὲ ἔχουσιν οἱ Γάλλοι τὰ ἔξης· ai, au, ei, eu, œi, eau.

7. Δύο φθόγγοι συγκείμενοι ἔξι ἀπλῶν ἢ συνθέτων φωνηντῶν καὶ στενῶς ἀλλήλοις συνδεδεμένοι ἐν τῇ ἐκφωνήσει ἀποτελοῦσι τὴν

παρά Γάλλοις *diphthongor* (diphthengue). ἐν ταῖς λέξεσι *pied* (πούς), *huile* (ἔλαιον), *loi* (νόμος), *diamètre* (διάμετρος), *Louis* (Λουδοβίκος), *Dieu* (Θεός), οἱ φθόγγοι ie, ui, oi, ia, oui, ieu λέγονται *diphthongoi*.

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ.

8'. *Oρθογραφικὰ σημεῖα* (signes orthographiques) εἰσὶ τὰ ἔξης-

α'. L'accent aigu ('), ἡ ὀξεία, ἥτις τιθεται ἐπὶ τοῦ ἐ fermé· οἷον vérité (ἀλήθεια).

β'. L'accent grave (`), ἡ βαρεῖα, ἥτις τιθεται ἐπὶ τοῦ ἐ ouvert· οἷον après (μετά).

γ'. L'accent circonflexe (^), ἡ περισπωμένη, ἥτις τιθεται συνήθως ἐπὶ τῶν μακρῶν φωνηέντων οἷον la flûte (ὁ αὐλός).

δ'. L'apostrophe ('), ἡ ἀπόστροφος, σημείον ἐκβλιψεως καὶ ἀποσολῆς τῶν τελικῶν φωνηέντων a, e, i, οἷον l'amé (ἡ ψυχή) ἀντὶ la âme, l'enfant (τὸ παιδίον) ἀντὶ le enfant, κτλ.

ε'. La cédille (.), τὸ ὑπόστινγμα, σημείον τιθέμενον ὑπὸ τὸ σύμφωνον ε πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, ἵνα δειξῃ ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ προφέρηται ὡς σ· οἷον ἐν τῇ λέξει leçon (μάθημα), προφ. λεσόν.

ζ'. Le tréma (..), τὸ διαλυτικὸν ἡ διαιρετικὸν σημείον, τιθέμενον ἐπὶ τῶν φωνηέντων e, i, u, ὅταν ταῦτα γράψωνται μὲν μετ' ἄλλων φωνηέντων, προφέρωνται δὲ χωριστά· οἷον naïf (ἀπλοῖκος) Saül (Σαούλ), κτλ.

η'. Le trait d'union (-), τὸ ἑνωτικὸν σημείον, χρησιμεύον εἰς ἔνωσιν δύο ἢ πλειστέρων λέξεων· οἷον arc-en-ciel (οὐράνιον τόξον).

θ'. La parenthèse (()), ἡ παρένθεσις, δι' ἦς περικλείομεν λέξιν ἢ φράσιν ἔξηγητικὴν προηγουμένης λέξεως ἡ φράσεως.

ι'. Les guillemets («—»), τὰ εἰσαγωγικὰ σημεῖα, δι' ᾧν διατέλλομεν αὐτολεξεῖ λόγον ἄλλου τινός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΤΙΣΕΩΣ.

9. *Σημεία στιξεως* (signes de ponctuation) εἰσὶ τὰ ἔξης·
 α'. La virgule (,), τὸ κόμμα.

β'. Le point et virgule (;), σημεῖον ἰσοδυναμοῦν τῇ ἐλλη-
 νικῇ ἔνω τελείᾳ.

γ'. Les deux points (:), αἱ δύο στιγμαὶ, τιθέμεναι ἢ πρὸς
 παράθεσιν αὐτολεξεῖ τῶν παρ' ἄλλου εἰρημένων ἢ χρησιμεύουσας
 εἰς ἐπεξήγησιν προηγουμένης ἐννοίας. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει
 ἰσοδυναμοῦσι τῷ παρ' ἡμῖν δηλαδή.

δ'. Le point (.), ἡ τελεία.

ε'. Le point interrogatif ἢ point d'interrogation (?), τὸ
 ἐρωτηματικόν.

ζ'. Le point exclamatif ἢ point d'exclamation (!), τὸ θυ-
 ματικόν.

ζ'. Les points de suspension (....), τὰ ἀποσιωπητικὰ ση-
 μεῖα, σημαίνοντα ὅτι ὁ λόγος ἔμεινεν ἀτελῆς, ἢ ὅτι διεκόπη ἐπι-
 τηδες.

ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, ΤΕΝΗ, ΑΡΙΘΜΟΙ, ΠΤΩΣΕΙΣ.

10. Τὰ *Mέρη τοῦ Λόγου* (parties du discours) εἶναι δέκα, τὰ
 ἔξης.

Le Nom ou Substantif, τὸ Ὄνομα ἢ Οὐσιαστικόν.

l'Article, τὸ Ἀρθρον.

l'Adjectif, τὸ Ἐπιθετον.

le Pronom, ἢ Ἀντωνυμία.

le Verbe, τὸ Ρῆμα.

le Participe, ἢ Μετοχή.

l'Adverbe, τὸ Ἐπίρρημα.

la Préposition, ἢ Πρόθεσις.

la Conjonction, ὁ Σύνδεσμος.

l'Interjection, τὸ Ἐπιφώνημα.

Διαιροῦνται δὲ εἰς δύο, εἰς μεταβλητὰ ἡτοι χλιτὰ (variables), καὶ εἰς ἀμετάβλητα ἡτοι ἀχλιτα (invariables).

Τὰ μεταβλητὰ εἶναι ἐξ· le Nom ou Substantif, l'Article, l'Adjectif, le Pronom, le Verbe, le Participe.

Τὰ ἀμετάβλητα εἶναι τέσσαρα· l'Adverbe, la Préposition, la Conjonction, l'Interjection.

11. Τὰ Γένη (Genres) εἶναι δύο ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ, Ἀρσενικὸς (Masculin) καὶ Θηλυκὸς (Féminin).

12. Οἱ Ἀριθμοὶ εἶναι δύο· Ἔρικδες (Singulier) καὶ Πληθυντικός (Pluriel).

13. Αἱ Πτώσεις (cas) εἶναι ἐξ· le Nominatif ('Ονομαστική), le Génitif (Γενική), le Datif (Δοτική), l'Accusatif (Αἰτιατική), l'Ablatif ('Αφαιρετική), le Vocalis (Κλητική).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

DU NOM OU SUBSTANTIF.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

14. Υπάρχουσι δύο εἰδη ὄνομάτων, κοινὰ ἡ προσηγορικὰ (noms communs), καὶ κάρια (noms propres).

Enfant (παιδίον), maison (οἰκία), ville (πόλις), fleur (ἄνθος) εἶναι ὄνόματα κοινὰ ἡ προσηγορικὰ (noms communs).

Péricalès (Περικλῆς), Marie (Μαρία), Paris (Παρίσιοι), Constantinople (Κωνσταντινούπολις) εἶναι ὄνόματα κάρια (noms propres).

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

15. Τὰ ὄνόματα προσώπων ἡ ζώων εἶναι γένους ἀρσενικοῦ μὲν ὅταν ἀνήκωσιν εἰς ἄρρεν φύλον, θηλυκοῦ δὲ ὅταν ἀνήκωσιν εἰς θῆλυ φύλον· τοι (βασιλεύς), père (πατέρ), lion (λέων) εἶναι γένους

ἀρσενικοῦ· τὰ δὲ reine (βασίλισσα), mère (μήτηρ), lionne (λέων), εἶναι γένους θηλυκοῦ.

ΣΗΜ. Α'. Τὸ γαρακτηριστικὸν τοῦ θηλυκοῦ γένους ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ εἶναι τὸ εἰδῶνον.

Ἐν γένει τὸ θηλυκὸν τῶν ἀνθρώπων ὄνομάτων σχηματίζεται τῇ προσθήκῃ τοῦ εἰδῶνος εἰς τὴν κατάληξιν τοῦ ἀρσενικοῦ οἷον αἱ φίλοι, θηλατίσμενοι (cousin éléphante, θηλατίσμενης, cousin, θηλατίσμενη). (Οὐαὶ καὶ κανόνας περὶ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ γένους ἐν τοῖς ἐπιθέτοις).

ΣΗΜ. Β'. Ὁνόματά τινα ἀνθρώπων ὄντων σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν ἀνωμάλως ἢ καὶ ὅλως ἐξ ἄλλης ρίζης. Ταῦτα εἶναι τὰ ἔξης:

Bélier	χριός,	θηλ.	brebis.
Bœuf	βοῦς,	»	vache.
Cerf	ἴλαρος,	»	biche.
Cheval	ἵππος,	»	jument.
Coq	ἄλεκτωρ,	»	poule.
Empereur,	αὐτοκράτωρ,	»	impératrice.
Frère	ἀδελφός,	»	sœur.
Garçon	παῖς,	»	fille.
Gendre	γαμβρός,	»	brü.
Homme	ἄνδρος,	»	femelle.
Jars	γύνην,	»	oie.
Lièvre	λαγωός,	»	hase.
Mâle	ἄρρην,	»	femelle.
Mari	σύζυγος,	»	femme.
Monsieur	κύριος,	»	madame.
Neveu	ἀνεψιός,	»	nièce.
Oncle	θεῖος,	»	tante.
Papa	πατέρα,	»	maman.
Parrain	ἀνάδοχος,	»	marraine.
Père	πατέρα,	»	mère,
Pigeon	περιστερά,	»	colombe.
Roi	βασιλεύς,	»	reine.
Sanglier	χάπρος,	»	laie.
Singe	πίθηκος,	»	guénon.
Taureau	ταῦρος,	»	génisse.

16. Τὰ τῶν ἀνθρώπων ὄνόματα εἶναι, ως καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, ἦ-

ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ γένους· οὗτῳ τῷ soleil (ἥλιος), jour (ἡμέρα), pays (χώρα) είναι γένους ἀρσενικοῦ· θηλυκοῦ δὲ τῷ fleur (ἄνθος), rivière (ποταμός), étoile (ζεστήρ).

ΣΗΜ. Τὸ γένος τῶν ἀρχῶν τῆς γαλλικῆς γλώσσης δὲν ἀντιστοιχεῖ πάντοτε πρὸς τὸ γένος τῶν ἀντιστοίχων ὄνομάτων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης· π.χ. jour (ἡμέρα), pays (χώρα), travail (ἔργατιά) είναι γένους ἀρσενικοῦ παρὰ Γαλλοῖς, θηλυκοῦ δὲ παρ' ἡμῖν. Πρὸς διάκρισιν τοῦ γένους τῶν τοιούτων ὄνομάτων ἀταξαλέστερος δῆηγός είναι ἡ πεῖρα καὶ ἡ μετὰ προσοχῆς ἀνάγνωσις.

Πρὸς διάκρισιν τοῦ γένους τῶν ὄνομάτων τῶν ἀρχῶν πραγμάτων, οἱ ἔτης κανόνες, καίτοι δὲν περιλαμβάνουσιν ἅπαντα τὰ ὄνόματα, δύνανται τὰ μέγιστα νὰ βρηθήσωσι τὸν μαθητήν.

Eīrai γέροντος ἀρσενικοῦ.

1ον Τὰ ὄνόματα τῶν ἡμερῶν τῆς ἑδομάδος, τῶν μηνῶν καὶ τῶν ᾧρῶν τοῦ ἑκατούρου οἷον dimanche (κυριακή), janvier (Ιανουάριος), printemps ἥσρ. κτλ.

2ον Τὰ ὄνόματα τῶν μετάλλων οἷον l'or (χρυσός), le cuivre (χαλκός) κτλ.

3ον Τὰ ὄνόματα τῶν δένδρων, δενδρυλλίων καὶ θάμνων οἷον le chêne (ἡ δρῦς), le pommeier (ἡ μηλέα), le rosier (ἡ ροδόν), πλὴν τῶν la vigne (ἡ ἄμπελος), Gépine (ἡ ἄκανθα), la ronce (ἡ βίτος), καὶ δείγμάτων ἄλλων.

4ον Τὰ ὄνόματα τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὄρέων οἷον le Sud νότος, le Liban ἡ Λίβανος κτλ. πλὴν ὀλιγίστων ἔξαιρέσεων.

5ον Τὰ πλεῖστα ὄνόματα τῶν πόλεων οἷον Paris (Παρίσιος), Berlin (Βερολίνον).

6ον Τὰ ὄνόματα τῶν κρατῶν καὶ ἐπαρχιῶν τὰ μὴ λίγοντα εἰς οἱ φενόν οἷον le Portugal (ἡ Πορτογαλία), l'Afghanistan (ἡ Αφγανία) κτλ.

7ον Τὰ ἀπαρέμψατα, ἐπίθετα καὶ πάντα τὰ ἄκλιτα μέρη τοῦ λόγου οὐσιαστικῶς λαμβανόμενα.

Eīrai γέροντος θηλυκοῦ.

1ον Τὰ ὄνόματα τῶν ἀρσενῶν, κακιῶν, παθῶν καὶ ποιοτήτων οἷον la clémence (ἡ ἐπιείκεια), la colère (ἡ ὄργη) κλ., πλὴν τῶν le courage (ἡ ἀνδρεία), le chagrin (ἡ λύπη), le désir (ἡ ἐπιθυμία) καί τινων ἄλλων.

2ον Τὰ εἰς οἱ φενόν λίγοντα ὄνόματα κρατῶν καὶ ἐπαρχιῶν οἷον la France (ἡ Γαλλία), la Russie (ἡ Ρωσία), la Syrie (ἡ Συρία) κλ., πλὴν

τῶν le Péloponèse (ἡ Πελοπόννησος), le Mexique (τὸ Μεξικὸν) καὶ τινων ἄλλων.

3^ο Ἐν γένει τὰ εἰς φωνῆςν ἡ εἰς δίφθογγον καὶ ἐν ταύτῃ εἰς εἰς ἀρχων λήγοντα· οἷον la statue (ἀγαλμα), la joie (χαρά), la soie (μέταξα) κλ.

4^ο Τὰ εἰς ἔει λήγοντα· οἷον idée (ἰδέα), épée (ξίφος) κλ. Ἐξαιροῦνται τὰ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰς αὗτος κύρια, ως Tyrtée (Τυρταῖος) καὶ εἰς εἴ τον προσηγορικά, δις musée (μουσεῖον), mausolée (μαυσωλεῖον).

5^ο Τὰ εἰς ion λήγοντα, οἷον nation (ἔθνος), opinion (γνώμη), impression (ἐντύπωσις) κλ.

6^ο Τὰ πλεῖστα ὄντα τῶν καρπῶν οἷον la cerise (τὸ κεράτιον), la poire (τὸ ἄπιον) κλ.

ΙΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

17. *Karâor γερικός*. — Τὸ γράμμα s εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ. "Οὐεν ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς τῶν ὄντων συγκατίζεται ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ τῇ προσθήκῃ τοῦ s εἰς τὴν κατάληξιν τοῦ ἑνικοῦ οἷον père (πατέρ), πληθ. pères, ville (πόλις), πληθ. villes.

*Εξαιρέσεις — Exceptions.

18. 1η Ἐξαιρεσία. Τὰ ἐν τῷ ἑνικῷ εἰς s, x, z λήγοντα ὄντα μένουσιν ἀμετάβλητα ἐν τῷ πληθυντικῷ οἷον fils (νιός), πληθ. fils· voix (φωνή), πληθ. voix· nez (ρίς), πληθ. nez.

19. 2a Ἐξαιρεσία. Τὰ εἰς au, eu, eau λήγοντα ὄντα τῶν πληθυντικὸν αὐτῶν τῇ προσθήκῃ x εἰς τὴν κατάληξιν τοῦ ἑνικοῦ, ως noyau (πυρήνη), πληθ. noyaux· cheveu (θρίξ), πληθ. cheveux· chapeau (πίλος), πληθ. chapeaux.

20. 3η Ἐξαιρεσία. Τὰ εἰς al λήγοντα ὄντα πέπουσιν ἐν τῷ πληθυντικῷ τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς aux, ως animal (ζῷον), πληθ. animaux· métal (μέταλλον), πληθ. métaux. Ἐξαιροῦνται τὰ ὄντα bal (χορός), cal (τύλος), carnaval (ἀπόκρεως), chacal (θόρ), régale (εὐωχία), pal (σκάλοψ). Ταῦτα ἀντὶ νὰ τρέψωσι τὴν κατάληξιν al εἰς aux ἐν τῷ πληθυντικῷ, προσλαχμέζοντας ἀπλῶς τὰ γράμματα s· οἷον bals (χοροί), carnavales (ἀπόκρεω), κτλ.

21. *Παρατήρησις A'.* Τὰ εἰς οὐ λήγοντα σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα, δηλαδὴ διὰ τοῦ σ· οἷον trou (όπή), πληθ. trous· clou (καρφίον), πληθ. clous.

*Ἐπτὰ ὅμως οὐσιαστικά, bijou (κόσμημα), caillou (γάλιξ), chou (κράμβη), genou (γόνυ), hibou (γλαύξ), joujou (ζευρυμα), pou (φθείρ) προσλαμβάνουσιν ἐν τῷ πληθυντικῷ καντὶ σ· οἷον bijoux, genoux, κτλ.

22. *Παρατήρησις B'.* Τὰ εἰς αἱ λήγοντα σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν διὰ τοῦ σ., κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα· οἷον gouvernail (πηδάλιον), πληθ. gouvernails· portail (πυλών), πληθ. portails.

*Ἐν τούτοις ἐπτὰ οὐσιαστικά εἰς αἱ λήγοντα τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς αὐτ· ταῦτα δὲ εἰναι· émail (μῖλτος), corail (κοράλλιον), bail (μίσθωσις), travail (ἔργασία), vitrail (θυρίς ωάλινος), vantail (θυρόφυλλον), soupirail (πνευστήριον), ὃν ὁ πληθυντικὸς σχηματίζεται τροπῇ τῆς καταληξεως αἱ εἰς αὐτ, οἷον émail, πληθ. émaux· corail, πληθ. coraux· travail, πληθ. travaux, κτλ.

ΣΗΜ. Τὰ οὐσιαστικά ciel (օὐρανός), œil (όφθαλμός) καὶ œieul (πάπιος) ἔχουσι διττὸν πληθυντικὸν ciels καὶ cieux, œils καὶ yeux, œieuls καὶ aleux.—Cieux, yeux καὶ aieux εἰναι δε εὐρηστότερος τῶν δύο τύπων τοῦ πληθυντικοῦ.

Ier Exercice — I^ο Γύρηνασμα.

*Ο μαθητὴς ἀε σχηματίσῃ τὸν πληθυντικὸν τῷρ ἐπομένῳ οὐσιαστικῷ (§ 17), κατὰ τὸ ἀκόλουθον ὑπόδειγμα.

*Erixōc—Singulier.

Πληθυντικός—Pluriel.

Père—πατέρ.

Pères—πατέρες.

Mère—μήτηρ.

Mères—μητέρες κτλ.

Père πατέρ.—Mère μήτηρ.—Frère ἀδελφός.—Fille θυγάτηρ.—Enfant παιδίον.—Garçon παῖς.—Nièce ἀνεψιά.—Oncle θεῖος.—Tante θεία.—Cousin ἔξαδελφος.—Consine ἔξαδελφη.—Parrain ἀνάδοχος.—Mariage ἀνάδοχος (ἱ).—Famille σίκερένεια.—An ἕτος.—Semaine ἑβδομάδα.—

Соq ἀλέκτωρ.—Lampe λυχνία.—Lettre γράμμα.—Chat γάλα.—Maison σικία.—Poisson γύρος.—Bâton βρατηρία.

2^ο Εγγύησις.

Tâ èr τῷ γνητάσματι τούτῳ οὐσιαστικὰ εἶναι èr ἐρικῷ ἀριθμῷ
Ο μαθητὴς ἡς σχηματίσῃ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν τῶν ἀκολούθων ὄρομάτων (§ 18, 19, 20).

Fils υἱός.—Brebis ἄρνας.—Tapis τάπης.—Νοῖχ κάρυον.—Voix φωνή.—Croix σταυρός.—Nez ρίς.—Riz ὅρυζα.—Troupeau ποίμνιον.—Neveu ἀνεψιός.—Couteau μάχαιρα.—Feu πῦρ.—Chapeau πῖλος.—Cheveu θρῖξ.—Crucifix μικρὸς σταυρός.—Baleau πλοῖον.—Moineau στρουθίον.—Noyau πυρήν.—Marteau σφυρίον.—Journal έφημερίς.—Tribunal δικαστηρίον.—Cheval ἵππος.—Animal ζῷον.—Métal μέταλλον.—Bois δάσος.—Choix ἔκλογή.—Gaz ἄεριον.—Général στρατηγός.—Hôpital νοσοκομεῖον.—Tuyau σωλήνη.—Canal διώρυξ.—Enfant παιδίον.—Feuille φύλλον.—Temps χρόνος.—Oiseau πτηνόν.—Cadeau δῶρον.

3^ο Εγγύησις.

Ο μαθητὴς ἡς σχηματίσῃ τὸν πληθυντικὸν τῶν ἐπομέρων ὄρομάτων (§ 21, 22, καὶ Σημ.).

Filou κλέπτης.—Chou κράμβη.—Clou καρρίον.—Minéral ὄρυκτον.—Bal γορός.—Chacal θώραξ.—Détail λεπτομέρεια.—Travail ἐργασία.—Émail μιλτος.—Cou τράχηλος.—Bijou κόσμημα.—Caillou γάλιξ.—Cardinal Καρδινάλιος.—Cal τύλος.—Carnaval ἀπόκρεια.—Ciel οὐρανός.—Éventail φίπιδιον.—Bail μίσθωσις.—Vitrail θυρὶς θάλινος.—Oeil ὄφθαλμός.—Trou ὄπιη.—Genou γόνου.—Hibou γλαύξ.—Joujou ἀθυρία.—Aïeul πάππος.—Épouvantail φόβητρον.—Corail κοράλιον.—Vantail θρόφυλλον.—Gouvernail πηδάλιον.—Soupirail πνευστήριον.

4^ο Εγγύησις.

Ο μαθητὴς ἡς σχηματίσῃ τὸν πληθυντικὸν τῶν ἐπομέρων (§ 17—22).

Vérité ἀλήθεια.—Héros ἥρως.—Jeu παιγνίον.—Peau δέρμα.—Bambou κάλαμος.—Couteau μάχαιρα.—Nid φωλεά.—Sou σολδίον.—

Tuyau σφλήν.—Tabac καπνός.—Servante υπηρέτρια.—Ours αρκτος.
—Compas διαβήτης.—Biscuit δίπυρον.—Discours λόγος.—Bal χορός.
Bail μίσθωσις.—Cristal κρύσταλλον.—Lapin κόνικλος.—Gâteau πλα-
κώντιον.—Niveau ἐπιφάνεια.—Aïeul πάππος.—Métal μέταλλον.—
Caillou γάλιξ.—Clou καρρίον.—Bijou κόσμημα.—Grenouille βάτραχος.
—Perdrix πέρδιξ.—Bois δάσος.—Corail κοράλλιον.—Voix φωνή.—Re-
pas γεῦμα.—Repos ἀνάπαυσις.—Français Γάλλος.—Anglais "Αγγλος."
—Espagnol Ισπανός.—Ciel οὐρανός.—Œil θραυσμός.—Vertu ἀρετή.—
Roi βασιλεὺς.—Reine βασίλισσα.—Joujou χόντρη.—Genou γόνυ.—
Chat γαλῆ.—Capital κεφάλαιον.—Corps σῶμα.—Noix κάρυον.—Che-
veu θρῖξ.—Caporal δεκανεῖς.—Printemps ἄνοιξις.—Automne φθινόπωρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

DE L'ARTICLE.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ.

23. Η γαλλική γλῶσσα ἔχει ἐν μόνον ἀρθρον (article) ὑπὸ τρεῖς τύπους τοὺς ἔξιντας.

Ie (έ) διὰ τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀρσενικοῦ γένους· le père ἡ πατέρος.

Ia (ή) διὰ τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν τοῦ θηλυκοῦ γένους· la mère ἡ μήτηρ.

Ies (οί, αἱ) διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· les pères, les mères.

24. Τὰ ἀρθρα le, la, les λέγονται articles simples définis (ἀρθρα ἀπλακά ὄριστικά).

25. Τὰ φωνήεντα ε καὶ α τῶν ἀρθρων le, la ἐκθλιβονται πρὸ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου (muel) ἀρχομένων ὀνομάτων. Οὗτοι λέγομεν l'enfant (τὸ παιδίον) ἀντὶ le enfant, l'encre (ἡ μελάνη) ἀντὶ la encre, l'histoire (ἡ iστορία) ἀντὶ la histoire.

Ἡ ἔκθλιψις λέγεται élision, τὸ δὲ ἔκθλιψιν παθὸν ἄρθρον, article élidé.

ΣΗΜ. Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα μὴ ἔχουσα, ὡς ἡ Ἑλληνική, πτωτικὰς καταλήξεις, μεταχειρίζεται τὴν πρόθεσιν de πρὸς ἔνδειξιν τῶν σχέσεων ἃς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐκφράζομεν ἀπλῶς διὰ τῆς πτωτικῆς καταλήξεως τῆς γενικῆς, τὴν πρόθεσιν ἢ διὰ τὴν δοτικήν, καὶ τὴν πρόθεσιν de ἢ par διὰ τὴν ἀφαιρετικήν.

26. Αἱ προθέσεις δὲ καὶ à συναιρούμεναι μετὰ τοῦ ὄριστικοῦ ἀπλοῦ ἄρθρου παράγουσι τὰ συγγρημέρα ὄριστικὰ ἄρθρα (articles définis contractés).

ΣΗΜ. Ἡ συναίρεσις λέγεται contraction. Τὸ ἄρθρον συναιρεῖται ἐν τῷ ἑνικῷ μὲν ἀριθμῷ κατὰ τὴν γενικήν, δοτικήν καὶ ἀφαιρετικήν ἵσταν κατὰ πρὸ τῶν ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δαστέος ἀρχομένων ἀρσενικῶν ὄνομάτων ἐν δὲ τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ συναιρεῖται ἐν ταῖς αὐταῖς πτώσεσι πρὸ τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ὄνομάτων ἀρ̄ο σίουδήποτε γράμματος καὶ ἂν ἀρ̄κωνται ταῦτα.

27. Συγγρημέρα ἄρθρα (articles contractés) εἰναι:

du=de le, διὰ τὴν γενικήν καὶ ἀφαιρετικήν τοῦ ἑνικοῦ ἀρσενικοῦ, ὡς *du frère* (τοῦ ἀδελφοῦ ἢ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ), ἀντὶ de le frère.

au=à le, διὰ τὴν δοτικήν τοῦ ἑνικοῦ ἀρσενικοῦ, ὡς *au frère* (τῷ ἀδελφῷ), ἀντὶ à le frère.

des=de les, διὰ τὴν γενικήν καὶ ἀφαιρετικήν τοῦ πληθυντικοῦ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, ὡς *des frères* (τοῖς ἀδελφοῖς), *aux filles* (ταῖς θυγατράσι).

Τὰ συγγρημένα λοιπὸν ἄρθρα εἰναι du καὶ au ἐν τῷ ἑνικῷ τοῦ ἀρσενικοῦ γένους, καὶ des καὶ aux ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.

28. *Kλίσις ὄρομάτων μετὰ τοῦ Ὁριστικοῦ Ἀρθροῦ.*

I^ο Τύπος.

"Ονοματάρχην ἀρχόμενον ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος.

Singulier—'Ερικός.

Pluriel—Π. Ἀηθυντικός.

Nominatif Ὄνομαστική.	Le roi (ὁ βασιλεὺς)	Les rois
Génitif Γενική.	du roi	des rois
Datif Δοτική.	au roi	aux rois
Accusatif Αἰτιατική.	le roi	les rois
Ablatif Ἀφαιρετική.	du roi	des rois
Vocatif Κλητική.	ô roi.	ô rois.

Κατὰ τὸν τύπον τοῦτον κλίνονται καὶ πάντα τὰ ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος ἀρχόμενα ἀρσενικὰ ὄνόματα, ὡς le livre τὸ βιβλίον, le village τὸ χωρίον, le pays ἡ χώρα, le poisson ὁ ἰχθύς, le pain ὁ ἄρτος, le mouton τὸ πρόβατον, le fruit ὁ καρπός, le chien ὁ κύων, le héros ὁ ἥρως, le homard ὁ ἀστακός, le hasard ἡ τύχη, le cheval ὁ ἵππος, le moineau τὸ στρουθίον, le bœuf ὁ βοῦς, le hérisson ὁ ἀκανθόχοιρος, le berger ὁ ποιμήν, le hêtre ἡ φηγός, κτλ.

2^ο Τύπος.

"Ονοματάρχην ἀρχόμενον ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος.

Singulier.

Pluriel.

NOM.	La vigne	ἡ ἔμπελος	Les vignes
GÉN.	de la vigne		des vignes
DAT.	à la vigne		aux vignes
ACC.	la vigne		les vignes
ABL.	de la vigne		des vignes
VOC.	ô vigne.		ô vignes.

Κατὰ τὸν τύπον τοῦτον κλίνονται καὶ πάντα τὰ ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος ἀρχόμενα θηλυκὰ ὄνόματα, ὡς la reine ἡ βασίλισσα, la femme ἡ γυνὴ, la mère ἡ μήτηρ, la terre ἡ γῆ, la mer ἡ θάλασσα,

la pomme τὸ μῆλον, la chèvre ἡ αἴγα, la ville ἡ πόλις, la brebis ἡ ἀρνάς, la laine τὸ ἔριον, la vache ἡ ἀγελάς, la maison ἡ οἰκία, la table ἡ τράπεζα, la hutte ἡ καλύθη, la hache ὁ πέλεκυς, la feuille τὸ φύλλον, la harpe ἡ φόρμιγξ, la plume ἡ γραφίς καὶ τὸ πτερόν, κτλ.

3^{ος} Τύπος.

*Ονοματάρσενικὸν ἢ θηλυκὸν ἀρχόμενον ἀπὸ φωνήντος ἢ ἡ ἀρώνου.

Singulier.

NOM.	L'enfant	τὸ τέκνον
GÉN.	de l'enfant	
DAT.	à l'enfant	
ACC.	l'enfant	
ABL.	de l'enfant	
VOC.	à enfant.	

Pluriel.

	Les enfants
	des enfants
	aux enfants
	les enfants
	des enfants
	à enfants.

Κατὰ τὸν τύπον τοῦτον κλίνονται καὶ πάντα τὰ ἀπὸ φωνήντος ἢ ἡ ἀρώνου ἀρχόμενα ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ οὐσιαστικά, ὡς Ἄρbre τὸ δένδρον, l'âme ἡ ψυχή, l'homme ὁ ἄνθρωπος, l'oiseau τὸ πτηνόν, l'écolier ὁ μαθητής, l'hiver ὁ χειμών, l'histoire ἡ ιστορία, l'heure ἡ ώρα, l'eau τὸ ὕδωρ, l'herbe τὸ χόρτον, l'animal τὸ ζῷον, l'étoile ὁ στήρ, l'église ἡ εκκλησία, l'encre ἡ μελάνη, κτλ.

ΣΗΜ. Τὰ κύρια ὀνόματα (noms propres) κλίνονται ἀνάθρως καὶ σχηματίζουνται τὴν γενικὴν αὐτῶν διὰ τῆς προθέσεως de, τὴν δοτικὴν διὰ τῆς προθέσεως à, καὶ τὴν ἀρχαιοτεκνὴν διὰ τῶν προθέσεων de ἢ par.

NOM.	Albert	Ο 'Αλεξάρτος
GÉN.	d'Albert	τοῦ 'Αλεξάρτου
DAT.	à Albert	τῷ 'Αλεξάρτῳ
ACC.	Albert	τὸν 'Αλεξάρτον
VOC.	à Albert	ῷ 'Αλεξάρτε
ABL.	par ἢ d'Albert.	παρὰ τοῦ 'Αλεξάρτου.

5^{ος} Τύπος.

Τῇ βοηθείᾳ τῷρ λέξεωρ, αὐτιτερ ἀρωτέρω εὑρηται ὡς παραδείγ-

ματα τῶν τριῶν τέπων, ὁ μαθητὴς ἀς μεταγλωττίσῃ τὰ ἐπόμενα μεταχειρίζομενος τὸ κατάλληλον ἄρθρον.

Τὰ βιβλία τῶν παιδίων.—*Η ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.*—*Η ιστορία τῆς ἐκκλησίας.*—Τὸ χόρτον τῶν ζῷων.—Οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ.—Τὰ πτερά τῶν πτηνῶν.—Τοῖς ἀνθρώποις τῆς ἐκκλησίας.—Εἰς τὰ ζῷα τῆς γῆς.—Εἰς τὰς μητέρας τῶν παιδίων.—Αἱ γραφίδες τῶν μαθητῶν.—Αἱ ἀγελάδες τῆς πόλεως καὶ (ετ) τοῦ χωρίου.—Τὰ πρόσωτα τοῦ ἀνθρώπου.—Οἱ κύων καὶ ὁ ἵππος τοῦ ποιμένος.—Οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως.—Τὰ φύλλα τῶν δένδρων τῆς γῆς καὶ τὰ πτερά τῶν πτηνῶν.—Τὰς τραπέζας τῆς οἰκίας τοῦ πατρός.—Εἰς τὰ πρόσωτα τοῦ ποιμένος.—*Η μελάνη καὶ αἱ γραφίδες τοῦ παιδίου.*—Εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν πόλεων.—Οἱ ιγνύες τῆς θαλάσσης.

ΠΕΡΙ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ.

29. Τὰ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἀνάρρητας καὶ ἀορίστως ἐκφερόμενα ὡς π. χ. ἄρθρωπος ἢ ἄρθρωπός τις, πτηνὸς ἢ πτηνόρ τι, ἐν τῇ γαλλικῇ ἐκφέρονται διὰ τοῦ ἀορίστου λεγομένου ἄρθρου (article indéfini), ὅπερ εἶναι ππ (τις) διὰ τὸν ἔνικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ, ππε (τις) διὰ τὸν ἔνικὸν τοῦ θηλυκοῦ, καὶ des (τινές) διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.

30. Τὸ ἀόριστον ἄρθρον κλίνεται οὕτω.

Masculin.—*Ἄρσενικόν.*

Féminin.—*Θηλυκόν.*

Singulier—*Ένικός.*

Nom.	Un homme	ἄνθρωπός τις.	Une femme	γυνή τις.
Gén.	d'un homme		d'une femme	
Dat.	à un homme		à une femme	
Acc.	un homme		une femme	
Abl.	d'un homme.		d'une femme.	

Pluriel—Πληθυντικός.

Nom.	Des hommes	Des femmes γυναῖκες
Gén.	d'hommes	de femmes [τινες]
Dat.	à des hommes	à des femmes
Acc.	des hommes	des femmes
Abl.	d'hommes.	de femmes.

ΣΗΜ. Ή αἰτιατική εἶναι δροσία τῇ ὄνομαστικῇ, ἡ δὲ ἀφαιρετικὴ τῇ γενικῇ. Ο δὲ πληθυντικὸς ἀριθμὸς εἶναι ὁ αὐτὸς διὰ τὰ δύο γένη.

Φ" Πράγματα.

Ο μαθητής ἃς μεταγ. λαττίσῃ τὰ ἐπόμενα μεταχειρίζομενος κατὰ τὴν ἔρροιαν τὸ ὄριστικὸν ἢ τὸ ἀδριστον ἄρθρον. Άλλεξ εἴρεται τοῦ 5ου Γυργάσματος.

"Ανδρες, γυναικες καὶ παιδία.—Τὰ φύλλα τῶν δένδρων τοῦ πατρός.—Πρόσωπα, βρέσι καὶ ἀγελάδες.—Φύλλα δένδρων καὶ φύλλα βιβλίων.—Οἱ καρποὶ τῶν δένδρων τοῦ κήπου τῆς μητρός.—Οἱ ιχθύες τῶν θαλασσῶν.—Καρποὶ δένδρων.—Βιβλία καὶ γραφίδες μαθητῶν.—Τὰ βιβλία τοῦ παιδίου.—Η γῆ καὶ ὁ οὐρανός.—Φύλλα ἀμπέλων.—Ἄλγες, πρόσωπα καὶ ἵπποι χωρίου τινός.—Κύνες ποιμένων.—Πτερά πτηγῶν.—Τὰ πτηγὴν τοῦ κήπου τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς.—Τὰ πτερά τῶν πτηγῶν.—Μητέρες καὶ πατέρες.—Οἱ πατέρες καὶ οἱ μητέρες τῶν μαθητῶν.—Τράπεζαι καὶ οἰκίαι.—Άλι τράπεζαι τῆς οικίας τοῦ ἀδελφοῦ.—Πόλεις καὶ χωρίς.—Ανδράσι καὶ γυναιξί.—Βιβλίους καὶ γραφίς.—Ανθρώπους καὶ ζώους.—Άλι ἀμπελούς καὶ οἱ κήποι τῆς ἔκκλησίας τοῦ χωρίου.—Κῆποι καὶ ἀμπελοί ἔκκλησίας τινός.—Οἱ ὄρθιαλμοί τοῦ ἵππου.—Ο πῖλος (le chapeau) τοῦ ἀγοράπου.—Οἱ πῖλοι τῶν γυναικῶν τῆς πόλεως.—Πῖλοι γυναικῶν.—Πτερά πτηλῶν.—Ιχθύες καὶ πτηγά.

ΠΕΡΙ ΜΕΡΙΣΤΙΚΟΥ ΑΡΘΡΟΥ.

31. Εν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ θέλοντες νὰ ἐκφράσωμεν ἀδριστάν τι ἡ μέρος τοῦ ὅλου πράγματος τίνος ἐκφέρομεν τὰ δύομάτα ἀνάθρωπος λέγοντες ἔχομεν χάρτην, ἔχομεν ὕδωρ, καὶ ἐννοοῦμεν ποσότητά τινα χάρτου, ὕδατος, κτλ. Ή μεριστική αὕτη ἐννοια ἐκφράζεται ἐν

τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ διὰ τῆς προθέσεως de, ἥτις συναπτομένη τῷ
φριστικῷ ἔρθρῳ σχηματίζει τὸ μεροτικὸν ἄρθρον (article partitif).

32. Η κλίσις τῶν ὀνομάτων μετὰ μεροτικοῦ ἔρθρου ἔχει οὕτω-

1^{ος} Τόπος.

"Ονοματάρσενικὸν ἀρχόμενον ἀπὸ συμφώνου ἡ h δασέος.

Singulier.

Pluriel.

NOM.	Du vin	οἶνος	Des vins
GÉN.	de vin		de vins
DAT.	à du vin		à des vins
ACC.	du vin		des vins
ABL.	de vin.		de vins.

2^{ος} Τόπος.

"Ονοματάηλυκὸν ἀρχόμενον ἀπὸ συμφώνου ἡ h δασέος.

Singulier.

Pluriel.

NOM.	De la viande	κρέας	Des viandes
GÉN.	de viande		de viandes
DAT.	à de la viande		à des viandes
ACC.	de la viande		des viandes
ABL.	de viande.		de viandes.

3^{ος} Τόπος.

"Ονοματάρσενικὴν ἡ θηλυκὸν ἀρχόμενον ἀπὸ φωνής εντος ἡ h ἀρώνει.

Singulier.

Pluriel.

NOM.	De l'huile	ἔλαιον	Des huiles
GEN.	d'huile		d'huiles
DAT.	à de l'huile		à des huiles
ACC.	de l'huile		des huiles
ABL.	d'huile.		d'huiles.

ΣΗΜ. Η αἰτιατικὴ εἶναι δμοία τῇ ὀνομαστικῇ, ἡ δὲ ἀφαιρετικὴ τῇ
(ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ)

γενικῆς. Ο πληθυντικὸς εἶναι κοινὸς διὰ τὰ δύο γένη καὶ ὕμοιος τῷ πληθυντικῷ τοῦ ἀσφίστου ἔρθρου.

Σ' ΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ.

***Ο μαθητὴς ἀς μεταγλωττίσῃ τὰ ἐπόμενα μεταχειριζόμενος τὰ ἄρμοδορτα κατὰ τὴν ἔρρωτον ἀρθρα, ὄριστικά, ἀφριστα ἢ μεριστικά.**
Αἱ λέξεις εἰσὶν αἱ τῶν δύο προηγούμενών γνηματάτων.

Ἐλαιον, κρέας καὶ οἶνος.—Ο ἔρτος τῆς τραχπέζης τῆς οἰκίας.—Μελάνη καὶ χάρτης.—Κραποὶ δένδρων.—Ἐριον προβάτου.—Τὰ ἔρια τῆς ἀμνάδος καὶ τῆς αἰγὸς καὶ τὰ πτερὰ τῶν πτηνῶν.—Οφθαλμοὶ κυνός.—Παιδία βασιλέως.—Ο βασιλεὺς καὶ ἡ βασιλισσα τῆς γώρας.—Οἰκία πατρός.—Εἰς οἰκίας γωρίων καὶ πόλεων.—Αἱ ἑκκλησίαι τῆς πόλεως.—Πτερὰ πτηλῶν γυναικῶν.—Οἱ καρποὶ τῶν δένδρων τῆς οἰκίας τῆς βασιλίσσης.—Η ψυχὴ τῶν ζώων.—Τὸ κρέας τοῦ προβάτου, τῆς ἀγελάδος καὶ τοῦ βούς.—Πρόσθατα, ἀγελάδες καὶ βύες γωρίου.

Ανακεφαλαίωσες.—Récapitulation.

33. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι διακριτέον ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ τριῶν εἰδῶν ἔρθρα:

1^ο Τὰ ὄριστικὰ (articles définis) le, la, les καὶ τὰ συνηρημένα τούτων du, au, des, aux.

2^ο Τὰ ἀφριστα (articles indéfinis) un, une, des.

3^ο Τὰ μεριστικά (articles partitifs) σχηματιζόμενα διὰ τῆς προθέσεως de συναπτομένης ἢ μὴ τοῖς ὄριστικοῖς ἔρθροις.

ΜΑΘΗΜΑ Α'.¹⁾

ΔΕΞΙΑΟΓΙΩΝ.

Présent du verbe *Avoir*.—Ἐνεστώς τοῦ ρήματος Ἐχειν.

J'ai	ἔχω	Je n'ai pas	δὲν ἔχω
tu as	ἔχεις	tu n'as pas	δὲν ἔχεις
il ή elle a	ἔχει	il ή elle n'a pas	δὲν ἔχει
nous avons	ἔχομεν	nous n'avons pas	δὲν ἔχομεν
vous avez	ἔχετε	vous n'avez pas	δὲν ἔχετε
ils ή elles ont	ἔχουσι	ils ή elles n'ont pas	δὲν ἔχουσι

Inparfait—Παραπατικός.

J'avais εἶχον	Je n'avais pas δὲν εἶχον
tu avais	tu n'avais pas
il ή elle avait	il ή elle n'avait pas
nous avions	nous n'avions pas
vous aviez	vous n'aviez pas
ils ή elles avaient.	ils ή elles n'avaient pas.

Σύνδεσμοι. Et καὶ.—Οὐ η.—Mais aussi.

Προθέσεις. Sur épī.—Pour διά.

Ἐπιρρήματα. Aujourd'hui σήμερον.—Hier χθές.—Avant hier προχθές.—Non όχι.—Oui ναι.

Τούτοις για μαθηταίς. Σήμερον ἔχω ἀρτον=Aujourd'hui j'ai du pain.—Δὲν ἔχομεν τὰ βιβλία τοῦ μαθητοῦ=Nous n'avons pas les livres de l'écolier.—Εἴχομεν πτηνά=Nous avions des oiseaux.—Ο πατήρ ἔχει

1. Τὰ μαθήματα ἡ παρενείρονται ἐν τῇ Γραμματικῇ σκοποῖσι τὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον τῶν γραμματικῶν κανόνων, τὴν ἔξοικείαν τοῦ μαθητοῦ πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ρήματος, καὶ τὴν προπαραπτευὴν αὐτοῦ εἰς σύνθετιν μικρῶν γαλλικῶν φράσεων. Ἐν ἑκάστῳ μαθήματι διέτεται μικρὸν λεξιλόγιον καὶ ὑποδείγματα καταπτευῆς τοῦ λόγου, τῷ βοηθείᾳ τῶν ὄποιων ὁ μαθητὴς θὰ δύνηται νὰ μεταγλωττίζῃ τὰς φράσεις τῶν θεμάτων οἵτινα συνοδεύουσι τὰ μαθήματα.

οἰκίαν=Le père a une maison.—Ο πατήρ καὶ ἡ μήτηρ εἶχον βιβλία=Le père et la mère avaient des livres.

Αἱ ἐν τοῖς ἐπομένοις θέμασι λέξεις εἶναι αἱ αὐταὶ ταῖς ἡδη ἐν τοῖς προηγουμένοις τριτὶ περὶ ἀρθρων γυμνάσμασιν ἀπαντώσας.

1er Thème — I^{ον} Θέμα.

1. "Εγώ βιβλία.—2. Χθὲς εἶχον βιβλία καὶ γραφίδας.—3. Σήμερον ἔχομεν ἄρτον, χρέας, οἶνον καὶ ὄπωρας.—4. Τὰ πτηνὰ τῆς ἀδελφῆς ἔχουστε πτερά.—5. Η διάλασσα ἔχει λύθη, οὐ γῆ ἔχει ζῷα καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπτέρας.—6. Δὲν ἔχω τὰ βιβλία τοῦ μαθητοῦ.—7. Ναί, ἔχομεν τὰς γραφίδας τῶν παιδίων τοῦ ποιμένος.—8. "Οχι, δὲν ἔχομεν τοὺς ἵππους τοῦ ἀδελφοῦ, ἀλλ' ἔχομεν τὰ πτηνὰ τῆς μητρός.—9. "Εγώ βιβλία καὶ γραφίδας διὰ τὰ πατέρια τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης.—10. Χθὲς εἶχον χρήματα (de l'argent), σήμερον ἔχω βιβλία.—11. "Εχετε ἄρτον καὶ ὄπωρας ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ κήπου.—12. Η ἑκκλησία τῶν χωρίου ἔχει κῆπον καὶ δένδρα.—13. Τὸ πρόβατον καὶ ἡ αἱς ἔχουσι μαλλίον.—14. Ο ποιμὴν ἔχει κύνας καὶ πρόβατα.—15. "Εγώ χόρτον διὰ τοὺς βοῦς.—16. Τὰ στρουθία ἔχουστε πτερά.

2^{ον} Θέμα.

1. Οἱ πῖλοι τῶν γυναικῶν ἔχουσι πτερά.—2. Ο ἄνθρωπος ἔχει κῆπον. ὁ κῆπος ἔχει δένδρα· τὰ δένδρα ἔχουσι καρπούς καὶ πτηνά.—3. Η ἀμπελός ἔχει φύλλα καὶ καρπούς.—4. Η μελάνη καὶ αἱ γραφίδες τοῦ μαθητοῦ εἶναι (sont) ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς οἰκίας τῆς μητρός.—5. Ο ἄνθρωπος ἔχει ψυχήν.—6. Ο οὐρανὸς ἔχει ἀστρα.—7. Τὰ πτηνὰ τῶν δένδρων τοῦ κήπου ἔχουσι πτερά.—8. Η διάλασσα δὲν ἔχει τὰ ζῷα τῆς γῆς.—9. Η γῆ δὲν ἔχει τοὺς λύθης τῆς θαλάσσης.—10. Η οἰκία τοῦ πατρὸς δὲν ἔχει κῆπον.—11. "Εγώ ἄρτον καὶ μῆλα, ἀλλὰ δὲν ἔχω τὰ μῆλα τοῦ παιδίου τοῦ ποιμένος.—12. Τὸ χωρίον ἔχει ἑκκλησίαν, κήπους καὶ οἰκίας.—13. Άει οἰκίαι ἔχουσιν ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία.—14. Ο ποιμὴν ἔχει τέκνα.—15. Τὰ πρόβατα δὲν ἔχουσι τὰ πτερά τῶν στρουθίων, ἀλλ' ἔχουσιν ἕριον.—16. Η ἀγελάς καὶ ὁ βοῦς δὲν ἔχουσι τὸ μαλλίον τῆς ἀμυνάδος καὶ τῆς αἰγάλος.

ΚΕΦΑΛΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

DE L'ADJECTIF.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ.

34. Τὰ ἐπίθετα (adjectifs) τῆς γαλλικῆς γλώσσης διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις, ὅτοι εἰς adjectifs qualificatifs ἐπίθετα ποιότητος ή ιδιότητος δηλωτικά, ὅτοι τὰ κυρίως ἐπίθετα, καὶ εἰς adjectifs déterminatifs ἐπίθετα προσδιοριστικά.

ΣΗΜ. Τὰ προσδιοριστικά ἐπίθετα ἔχουσι θέσιν ἀντωνυμιῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γραμματικῇ.

I. Adjectifs qualificatifs.

(Ἐπίθετα ποιότητος ή ιδιότητος δηλωτικά).

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ ΓΕΝΟΤΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

35. Τὰ ποιότητος δηλωτικά ἐπίθετα δὲν ἔχουσιν ἀρ' ἔκυτῶν γένος οὔτε ἀριθμὸν, συμφωνοῦσιν δημοσίας κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲν τὰ οὐσιαστικά ὡν ἐμφαίνουσι τὴν ποιότητα· οἷον, un livre excellent βιβλίον ἀξιόλογον· des livres excellents βιβλία ἀξιόλογα· une plume excellente γραφής ἀξιόλογος· des plumes excellentes γραφίδες ἀξιόλογοι· une plume et un livre excellents γραφής καὶ βιβλίον ἀξιόλογα.

ΣΗΜ. Ἐν τῷ τελευταῖψε παραδείγματι τὸ ἐπίθετον excellents ἐτέθη εἰς πληθυντικὸν μὲν ἀριθμὸν διότι προσδιορίζει δύο οὐσιαστικά, εἰς ἀρσενικὸν δὲ γένος διότι η συμφωνία τοῦ οὐσιαστικοῦ μετὰ τοῦ ἐπιθέτου γίνεται, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ, κατὰ τὸ ἐπιχρατέστερον γένος.

36. Τὸ θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ τῆς προσθήκη τοῦ ε ἀρθροῦ, κοινοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ θηλυκοῦ γένους ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ petit (μικρός), θηλ. petite· grand (μέγας), θηλ. grande· vrai (ἀληθής), θηλ. vraie.

37. Τὰ εἰς ε ἀρθρον λήγοντα μένουσιν ἀμετάβλητα εἰς τὸ θη-

λυκόν· un homme sage οὐδὲντος φρόνιμος· une femme sage γυνὴ φρόνιμος.

38. Τὰ εἰς ερ λήγοντα ἐπίθετα προσλαμβάνουσιν ώσπερ τῷ εἴδωντον ἐν τῷ θηλυκῷ, ἔτι δὲ καὶ βαρεῖσαν ἐπὶ τῆς παραληγούσης· premier (πρῶτος), θηλ. première· léger (έλαφρός), θηλ. légère.

ΣΗΜ. Τὰ εἰς γυ λήγοντα συγχρητίζουσιν δημολῶς τὸ θηλυκὸν διὰ τῆς προσλήψεως τοῦ εἴδους, ἀλλ᾽ ἐπὶ τούτου τίθεται τὸ διαιρετικὸν σημεῖον (...) γέρειν τῆς προφορᾶς, οἷον aigu (ἀκίνητος) θηλ. aiguë· ambigu (ἀμφίβολος) θηλ. ambiguë.

8^η Γράμματα.

'O μαθητὴς ἀς σχηματίσῃ τὸ θηλυκὸν τῶν ἑπομέρων ἀρσενικῶν ἐπιθέτων. (§. 36, 37, 38 καὶ Σημ...)

Petit μικρός.—Grand μέγας.—Mauvais κακός.—Méchant μολυβρός.—Saint άγιος.—Léger έλαφρός.—Indulgent ἐπιεικής.—Poli εὔγενής.—Égal ίσος.—Altier οὐφλάσσων.—Parfait ἐντελής.—Sincère εἰλικρινής.—Tendre τρυφερός.—Noir μέλας.—Premier πρῶτος.—Richie πλούσιος.—Pauvre πτωχός.—Fertile γόνιμος.—Contigu συνεχής.—Tétu ἐπίμονος.—Excellent ξεχάρετος.—Agréable εὐχάριστος.—Gai εύθυμος.—Bavard φλύαρος.—Vert πράσινος.—Dernier τελευταῖος.—Modeste μετριόφορον.—Bleu κυανοῦς.—Printanier έφερινός.—Ingrat ἀχάριστος.

Ἐξαιρέσεις.—Exceptions.

39. 1^η Ἐξαιρεσία.—Τὰ εἰς ειλ καὶ ειλ λήγοντα ἐπίθετα διπλασιάζουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ τελικὸν σύμφωνον καὶ προσλαμβάνουσι τὸ εἴδων· spirituel (πνευματώδης), θηλ. spirituelle-vermeil (φοδόχρεος), θηλ. vermeille.

40. 2^η Ἐξαιρεσία.—Τὰ εἰς εν καὶ ον λήγοντα διπλασιάζουσιν ώσπερ τὸ τελικὸν σύμφωνον καὶ προσλαμβάνουσι τὸ εἴδων, ως magicien (μάγος), θηλ. magicienne· bon (άγαθός), θηλ. bonne.

41. 3^η Ἐξαιρεσία.—Τὰ εἰς ει λήγοντα ἐπίθετα διπλασιάζουσιν ώσπερ τὸ τελικὸν σύμφωνον καὶ προσλαμβάνουσι τὸ εἴδων· muet (χρωνος), θηλ. muette· coquet (φιλάρετος), θηλ. coquette.

Ἐξαιροῦνται τὰ complet (πλήρης), concret (συγκεκριμένος, σύμπληκτος), discret (ἐχέμυθος), inquiet (ἀνήσυχος), replet (εὐτραφής), secret (μυστικός), οἵτινα δὲν διπλασιάζουνται τὸ i, ἀλλὰ λαμβάνουνται μόνον τὸ e ἀφωνον καὶ βαρεῖσαν ἐπὶ τῆς παραληγούσης, οἷον complète, inquiète, secrète, κτλ.

42. 4^η Ἐξαιρέσις. Τὰ εἰς f λήγοντα ἐπίθετα σὺν τῇ προσλήψει τοῦ e ἀφώνου τρέπουσι καὶ τὸ ληκτικὸν f εἰς v· οἷον actif (δραστήριος), θηλ. active· attentif (προσεκτικός), θηλ. attentive.

43. 5^η Ἐξαιρέσις. Τὰ εἰς x λήγοντα ἐπίθετα μεταβάλλουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ x εἰς se· οἷον heureux (εύτυχός), θηλ. heureuse· jaloux (ζηλότυπος), θηλ. jalouse.

44. 6^η Ἐξαιρέσις. Ἐκ τῶν εἰς eur καὶ teur ληγόντων, τὰ μὲν τρέπουσι τὴν κατάληξιν αὐτῶν εἰς euse, τὰ δὲ εἰς trice. Parleur (λάλως), θηλ. parleuse· trompeur (ἀπατεών), θηλ. trompeuse· protecteur (προστάτης), θηλ. protectrice· libérateur (έλευθερωτής) θηλ. libératrice.

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν εἰς eur καὶ teur ὅσα μὲν παράγονται ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς σχηματίζουσι θηλυκὸν εἰς euse, οἷον parleur (λάλως, ἐκ τῆς μετοχῆς parlant), θηλ. parleuse· menteur (ψεύστης, ἐκ τῆς μετοχῆς mentant), θηλ. menteuse· ὅσα δὲ παράγονται ἀμέσως ἐκ τῆς λατινικῆς φύσης μεταβάλλουσι τὴν κατάληξιν εἰς trice οἷον protecteur (προστάτης, ἐκ τοῦ λατινικοῦ protector), θηλ. protectrice· libérateur (έλευθερωτής ἐκ τοῦ λατινικοῦ liberator), θηλ. libératrice.

Ἐν τούτοις τὰ exécuteur (ἐκτελεστής), inspecteur (ἐπιθεωρητής), inventeur (ἐφευρέτης), persécuteur (καταδιώκτης) καίτοι παράγονται ἐξ ἐνεργητικῆς μετοχῆς σχηματίζουσι θηλυκὸν εἰς trice καὶ οὐχὶ εἰς euse, οἷον exécutrice, inspectrice, inventrice, persécutrice.

45. Τὰ εἰς étrieur λήγοντα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν ὄμαλῶς διὰ τοῦ e ἀφώνου· οἷον extérieur (ἐξωτερικός), θηλ. extérieure, supérieur (ἀνώτερος), θηλ. supérieure.

Ωσαύτως καὶ τὰ majeur (μείζων καὶ ἐνηλικός), meilleur (βελτίων), mineur (έλεσσων καὶ ἀνηλικός), ὃν τὸ θηλυκὸν είναι majeure, meilleure, mineure.

46. Ἐπίθετά τινα δὲν ἀνάγονται ως πρὸς τὸν σχηματισμὸν ταῦ

Θηλυκοῦ αὐτῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω κανόνας, ἀλλὰ σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν ἀνωμάλως. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι·

Bas	χαμηλός· εύτελής	θηλ.	basse.
blanc	λευκός	»	blanche.
doux	γλυκὺς	»	douce.
épais	πυκνός	»	épaisse.
franc	ἐλεύθερος· εἰλικρινῆς	»	franche.
frais	δροσερός· νεαρός	»	fraîche.
faux	ψευδής	»	fausse.
gentil	χαρίεις	»	gentille.
gras	λιπαρός	»	grasse.
Grec	Ἐλλην καὶ Ἑλληνικός	»	grecque.
gros	δυγκώδης	»	grosse.
las	κεκυπηκὼς	»	lasse.
long	μακρός	»	longue.
paysan	χωρικός	»	paysanne.
public	δημόσιος	»	publique.
sot	ἀνόητος	»	soûte.
sec	ξηρός	»	sèche.
Turc	Τούρκος καὶ τουρκικός	»	turque κατ.

47. Τὰ ἐπόμενα ἐπίθετα ἔχουσι διπλοῦν τύπον ἐν τῷ ἑνικῷ τοῖς ἀρτενικοῖς· beau (ώρωρος) πρὸ συμφώνου καὶ bel πρὸ φωνήεντοῦ η ἡ ἀφώνου, nouveau (νέος) καὶ nouvel, mou (μαλακός) καὶ mol, fou (τρελλός) καὶ fol, vieux (γέρων καὶ παλαιός) καὶ vieil. Σχηματίζουσι δὲ τὸ θηλυκὸν αὐτῶν belle, molle, nouvelle, folle, vieille.

ΣΗΜ. Οἱ περὶ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ τῶν ἐπίθετων κανόνες ἐφαρμόζονται ἐν πολλοῖς καὶ εἰς τὰ οὐσιαστικὰ ὄντατα προτώπων η ζῳων.

Φορ. Γράμματα.

*Ο μαθητής ἀς σχηματίσῃ τὸ θηλυκὸν τῶν ἐπομέρων ἐπιθέτων (§ 36—44 καὶ Σημ.).

Paternel πατρικός.—Habituel συνίθης.—Bon καλός.—Persan Πέρσης

καὶ περσικός.—Pareil ζυμος. —Glouton λαίμαργος. —Régl πραγματικός. —Sujet ὑποκείμενος, ὑπέκυος. —Ancien ἀρχαῖος. —Vif ζωηρός. —Fugitif φυγάς. —Curieux περίεργος. —Officiel ἐπίσημος. —Naïf ἀπλοϊκός. —Orangeux τριχυμιώδης. —Mignon κομψός, λεπτοφυής. —Jaloux ζηλότυπος. —Protecteur προστάτης. —Voyageur ταξιδιώτης. —Consolateur παρήγορος. —Merveilleux θαυμάσιος. —Flatteur κολαξ. —Ambitieux φιλόδοξος. —Trompeur ἀπατεών. —Juif ιουδαῖος καὶ ιουδαικός. —Oisif ἀργός. —Net καθαρός. —Chrétien χριστιανός καὶ χριστιανικός. —Musulman μουσουλμάνος καὶ μουσουλμανικός. —Coquet φιλάρετος. —Mensuel μηνιαῖος. —Parleur λαλος. —Admirateur θαυμαστής. —Inventeur ἐφευρέτης.

Ι Θ^οΥ Η' Νύμναστική.

*Ο μαθητής ἔις σχῆματάνη τὸ θηλυκὸν τῶν ἐπομένων ἐπιθέτων
(§ 45 — 47).

Fou τρελός. —Extérieur ἔξωτερικός. —Blanc λευκός. —Franc ἀλεύθερος, εἰλικρινής. —Intérieur ἐσωτερικός. —Faux ψευδής. —Frais δροσερός. —Turc Τούρκος καὶ τουρκικός. —Bas γαμηλός. —Gras λιπαρός. —Beau ωραῖος. —Nouveau νέος. —Grec Ἑλλην καὶ ἡλληνικός. —Public δημόσιος. —Majeur μεγάλων καὶ ἐντῆλιξ. —Gros ὅγκωδης. —Long μακρός. —Meilleur βελτίων. —Mou μαλακός. —Vieux γέρων καὶ παλαιός. —Épais πυκνός. —Mineur ἀλάτων καὶ ἀντῆλιξ. —Insérieur ὑπόδεστερος. —Antérieur προτεραῖος. —Paysan γωρικός. —Las κεκμηκώς. —Sol ἀνόητος. —Postérieur μεταγενέστερος. —Doux γλυκύς. —Gentil χαρίεις. —Muet ἄφωνος. —Sourd κωφός. —Diffus σχωινοτενής. —Parleur λαλος. —Idiot βλαζ. —Aigu ὀξύς. —Fier ὑπερήφανος. —Inspecteur ἐπιθεωρητής. —Exécuteur ἐκτελεστής.

ΜΑΘΗΜΑ Β'.

ΔΕΞΙΑΟΓΙΩΝ.

*Ἐνεστώς (Présent) τοῦ ρήματος Avoir — *Exeir.

*Έρωτηματικῶς.
Ai-je ? ἔχω ;
as-tu ?
a-t-il ?
avons-nous ?
avez-vous ?
ont-ils ?

Μετ' ἀργήσεως.
N'ai-je pas ? δὲν ἔχω ;
n'as-tu pas ?
n'a-t-il pas ?
n'avons-nous pas ?
n'avez-vous pas ?
n'ont-ils pas ?

Παρατατικός — Imparfait.

Avais-je ? εἶχον ;	n'avais-je pas ?
avais-tu ?	n'avais-tu pas ?
avait-il ?	n'avait-il pas ?
avions-nous ?	n'avions-nous pas ?
aviez-vous ?	n'aviez-vous pas ?
avaient-ils ?	n'avaient-ils pas ?

Ἐπίθετα. Grand μέγας.—Petit μικρός.—Bon καλός, ἀγαθός.—Μαυρός κακός.—Pauvre πτωχός.—Riche πλούσιος.—Excellent ἔξαιρετος.—Rond στρογγύλος.—Long μακρός.—Blanc λευκός.—Noir μέλας.—Spirituel πνευματώδης.

Οὐσιαστικά. La chambre ὁ θάλαμος.—La cour ἡ αὐλή.—Un escalier κλίμαξ.—Le puits τὸ φρεάτη.—Une école σχολεῖον.—Le maître ὁ διδάσκαλος.—La maîtresse ἡ διδάσκαλισσα.—Le cahier τὸ τετράδιον.—Le canif τὸ κονδύλομαχαίρον.—Le crayon τὸ μολυβδοκόνδυλον.—L'encrier τὸ μελανοδοχεῖον.

ΣΗΜ. "Οταν ἡ πρότασις ἔναι ἀποφατική, τὸ ἀρέστως ἢ μεριστικῶς φερόμενον ἀντικείμενον δὲν ἐκφέρεται διὰ τοῦ ἀρέστου ἢ μεριστικοῦ ἀρθρου un, de la ἢ des, ἀλλ᾽ ἀπλῶς διὰ τῆς προθέτως de οἰον, δὲν ἔχω βιβλία je n'ai pas de livres, οὐχὶ δὲ je n'ai pas des livres. Δὲν ἔχω οἰκίαν=je n'ai pas de maison. Τίθεται ἐπίστης ἡ πρόθετις de ἀντὶ τοῦ ἀρέστου ἀρθρου ὅταν, τῆς προτάσεως καταφατικῆς ἡ ἀποφατικῆς σύσης, τὸ ὃς ἀντικείμενον οὐσιαστικὸν ἔχει πρὸ αὐτοῦ ἐπίθετον οἰον, ἔχω καλὰ βιβλία=j'ai de bons livres, οὐχὶ δὲ j'ai des bons livres.—Je n'ai pas de bons livres δὲν ἔχω καλὰ βιβλία. "Οταν ὅμοις τὸ ἐπίθετον ἐπηταται, δέον νὰ γίνηται χρῆσις τοῦ ἀρθρου οἰον, j'ai des livres bons et utiles ἔχω βιβλία καλὰ καὶ ὀφέλιμα.

3^η Θέμα.

1. "Εγετε βιβλία ;—2. Ναι, ἔχω καλὰ καὶ ἔξαίρετα βιβλία.—3. Δὲν εἶχον ἵππους ;—4. Εἶχετε ἔνα ἵππον λευκόν καὶ ἔνα ἵππον μαύρον.—5. Δὲν εἶχον ἵππους, ἀλλ' εἶχον ἀγελάδας καὶ πρόβατα.—6. Μάλιστα, ἔχετε καλὰς ἀγελάδας, ἀλλὰ δὲν ἔχετε καλοὺς ἵππους.—7. Ουίος τοῦ ποιμένος ἔχει θιβλία, μολυβδοκόνδυλα, κονδύλομαχαίρον καὶ μελανοδοχεῖον.—8. "Εγώ πατέρα πλούσιον καὶ θεῖον πτωχόν.—9. Ο διδάσκαλος τοῦ γωρίου εἶναι (est) πτωχός, ἀλλ' ἡ διδάσκαλισσα τῆς πόλεως εἶναι πλούσια.—10. Ο πλούσιος ἄνθρωπος (l'homme riche) ἔχει οἰκίαν μὲ θαλάμους,

χώλας, χλέμακας, φρέσατα καὶ κήπους.—11. "Εγομεν μεγάλην συρλήν.—12. Ο γείτων ἔχει κακὰ παιδία, ἀλλ ἔχει ἀγαθὴν γυναῖκα.—13. "Εγετε τετράδια, κονδύλωμάχαιρα καὶ γραφίδες;—14. Δὲν ἔγομεν τετράδια, κονδύλωμάχαιρα καὶ γραφίδες, ἀλλ ἔγομεν γάρτην λευκὸν καὶ μελάνην μαύρην.—15. Ο διδάσκαλος καὶ ή διδάσκαλίσσα ἔχουσιν οἰκίας;—16. Ο διδάσκαλος ἔχει οἰκίαν, ἀλλ ή διδάσκαλίσσα δὲν ἔχει οἰκίαν ἔχει κῆπον μὲν πρέσπα καὶ δένδρα.

4^ο Θέμα.

1. Χθὲς εἴγετε γρήματα;—Χθὲς δὲν εἴχον γρήματα.—3. "Εγετε σήμερον γρήματα;—4. Ναί, ἔγομεν σήμερον γρήματα.—5. Δὲν εἴγετε χθὲς γρήματα;—6. Δὲν εἴχον γρήματα, ἀλλ εἴχον Ἰππους, πρόσωτα, βόσα καὶ γελάδας.—7. Τὸ μελανοδοχεῖον τοῦ μαθητοῦ ἔχει (a-t-il) μελάνην;—8. Δὲν ἔχει μελάνην.—9. Οι μαθηταὶ ἔχουσι καλὰ βιβλία, γάρτην λευκὸν καὶ μελάνην.—10. Οι κακοὶ μαθηταὶ δὲν ἔχουσι βιβλία: δὲν ἔχουσι γάρτην καὶ μελάνην.—11. Ο κηπουρὸς τοῦ γείτονος ἔχει τέκνα πνευματώδη;—12. "Εχω μεγάλην τράπεζαν καὶ μικρὸν μελανοδοχεῖον.—13. Προγκθὲς εἶχον Ἰππον ἔξαρτον σήμερον δὲ ἔχω ἔνα κακὸν βοῦν.—14. "Εγετε τὰ πτερά τοῦ πιλού τῆς γυναικὸς τοῦ γείτονος;—15. Δὲν ἔχω τὰ πτερά, ἀλλ ἔχω ἔνα μέγαν πῖλον γυναικὸς (γυναικεῖον).—17. Τὰ καλὰ παιδία ἔχουσι καλὰ βιβλία.—18. "Η θυγάτηρ τοῦ γείνονος ἔχει βιβλία καλὰ καὶ ώρελιμα.—19. Δὲν ἔχει κῆπον, ἀλλ ἔχει οἰκίαν, θαλάσσους καὶ αὐλάς.—20. "Εχω ἄρτον, κρέας, οἶνον καὶ ὄπωρας ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ κήπου.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΛΗΓΥΝΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ.

48. Ο πληθυντικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται, ὡς καὶ ὁ τῶν οὐσιαστικῶν, τῇ προσθήκῃ τοῦ γράμματος s εἰς τὸν ἑνίκον· οἷον un livre excellent βιβλίον ἔξαρτον des livres excellents βιβλία ἔξαρτετα· la belle fleur τὸ ωραῖον ἔνθος· les belles fleurs τὰ ωραῖα ἔνθη.

Ἐξαιρέσεις — Exceptions.

49. 1^η Εξαιρέσις.—Τὰ ἐν τῷ ἑνίκῳ εἰς s καὶ x λήγοντα ἐπιθετα μένουσα ἀμετάθλητα εἰς τὸν πληθυντικὸν· οἷον le vieux chêne

ἡ γηραιὰ δρῦς· les *vieux* chênes αἱ γηραιαὶ δρῦς· un vin *exquis* οἶνος ἔξαιρετος· des vins *exquis* οἶνοι ἔξαιρετοι.

50. 2^η Ἐξαιρεσία.—Τὰ εἰς εαυτὴν λήγοντα ἐπιθέτα σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν διὰ τοῦ χριστοῦ *beau* (ώραῖος), πληθ. *beaux*-nouveau (νέος), πληθ. *nouveaux*.

51. 3^η Ἐξαιρεσία.—Τὰ πλειστα τῶν εἰς αἱ ληγύντων ἐπιθέτων μεταβάλλουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς αὐτόν· un livre *moral* (βι-θελίον ἡθικόν), πληθ. *des livres moraux*· un conseil amical (*συ-ευλὴ φιλική*), πληθ. *des conseils amicaux*.

■ ■ ■ Γύμναστικα.

*Ο μικρῆς ἀετοφάγη εἰς π.ηθυντικὸν τὰ ἐπόμενα, (§ 48—51).

Un petit animal amusant ἐν μικρὸν ζῷον διασκεδαστικόν.—Un livre moral βιθελίον ἡθικόν.—Un cheval sauvage, beau, nerveux et léger ἄπιπος ἄγριος, ωραῖος, νευρώδης καὶ εὐκίνητος.—Le détail principal du vieux château seigneurial ἡ κυριωτέρα λεπτομέρεια τοῦ παλαιοῦ δεσποτικοῦ πύργου.—Le pauvre petit agneau dévoré par un loup vorace τὸ μικρὸν πτωχὸν ἄρνιον καταθρογύσθεν ὅπελ ἀδηφάγου λύκου.—L'âne, animal doux, patient, sobre, utile à l'habitant de la campagne δῶνος, ζῷον ζπιόν, θηραμονητικόν, λιτόν, γρήσιμον εἰς τὴν κάτοικον τῆς ἔρηχῆς.—Un vieil ami trésor précieux et toujours nouveau ἀργαλος φίλος, θησαυρὸς πολύτιμος καὶ πάντοτε νέος.—Le conseil communal τὸ δημοτικὸν συμβούλιον.—Un conseil électoral ἐκλογικὸν συμβούλιον.—Règlement fondamental κανονισμὸς θεμελιώδης.—Un palais royal βασιλικὸν ἀνάκτορον.—Verbe pronominal ἀντωνυμικὸν φῆμα.—Un bois épais δάσος πυκνόν.—Le vieux château ὁ ἄρχαῖος πύργος.—Le Français est courageux, loyal, droit et toujours gai et spirituel ὁ Γάλλος εἶναι ἀνδρεῖος, τάγμας, εὐθὺς καὶ πάντοτε φαιδρὸς καὶ πνευματώδης.—Un exemple grammatical γραμματικὸν παράδειγμα.—Un adjectif numéral, cardinal ou ordinal ἐπιθέτον ἀριθμητικόν, ἀπόδυτον ἡ τακτικόν.

ΜΑΘΗΜΑ Γ'.

ΔΕΞΙΑΛΟΓΙΟΝ.

Passé indéfini.—Παρακείμενος τοῦ ρήματος *Avoir*.

J'ai eu	ἔσγηκα, ἔχω λάθετ.	Je n'ai pas eu
tu as eu		tu n'as pas eu
il (ἢ elle) a eu		il (ἢ elle) n'a pas eu
nous avons eu		nous n'avons pas eu
vous avez eu		vous n'avez pas eu
ils (ἢ elles) ont eu.		ils (ἢ elles) n'ont pas eu.

Futur — Μέλλων.

J'aurai θὲ λάθετ ἢ θὲ ἔχω.	Je n'aurai pas
tu auras	tu n'auras pas
il (ἢ elle) aura	il (ἢ elle) n'aura pas
nous aurons	nous n'aurons pas
vous aurez	vous n'aurez pas
ils (ἢ elles) auront.	ils (ἢ elles) n'auront pas.

*Ἐ πέτε τα. Rouge ἐρυθρός.—Jaune κίτρινος.—Bleu κυανοῦς.—Gris φαιδός.—Beau δώριος.

Οὐσιαστικά. La montre τὸ δώρολόγιον.—La poire τὸ ἄπιον.—La lettre ἡ ἐπιστολὴ.—Le cadeau τὸ δῶρον.—Le navire τὸ πλοῖον.

Προθέσεις. Avec μετά, μέ.—Sans ἀνευ, χωρίς.

*Ἐ περρήματα. Demain αὔριον.—Après - demain μεθαύριον.—Beaucoup πολὺ (καὶ πολλοί, πολλαί, πολλά).—Peu δύλιγον (καὶ δύλιγος, δύλιγαι δύλγα).

ΣΗΜ. Ό προσδιορισμὸς τῶν ποσότητος σημαντικῶν ἐπιρρημάτων φέρεται μετὰ τῆς προθέσεως de· οἷον j'ai beaucoup de fruits, ἔχω πολλὰς δύπωρας.—"Εχω δύλιγα χρήματα, j'ai peu d'argent.

5^{ον} Θέμα.

1. Χθές εἶχον ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ φίλου.—2. "Ελαθον ἐν δῶρον παρὰ τοῦ φίλου.—3. "Εχετε δώρολόγιον;—4. Λύριον θὲ ἔχω ἐν δραστον ὀρολόγιον, δῶρον τοῦ θείου.—5. Δὲν θὲ ἔχητε μεθαύριον τοὺς ἵππους.—6. "Εχετε πολλὰ χρήματα;—7. "Εχομεν δύλιγα χρήματα καὶ πολλὰς ἀγελάδας.—8. "Εχετε μῆλα καὶ ἀπιδία;—9. Δὲν ἔχομεν μῆλα καὶ ἀπιδία ἀλλ᾽ ἔχομεν

ἄρτον, οἶνον καὶ κρέας. — 10. Ὁ κυαγοῦς οὐρανὸς ἔχει πολλοὺς ἀστέρας καὶ τὰ κυανὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης ἔχουσι πολλοὺς ἰχθύς. — 11. Τὰ μῆλα τοῦ κτίπου εἶναι κόκκινα ἢ κίτρινα. — 12. Ὁ κῆπος ἔχει δένδρα γωρίς φύλλα. — 13. Τὰ φύλλα τοῦ βιβλίου τοῦ μαθητοῦ εἶναι λευκά. — 14. Τὸ δῶρον τῆς ἀδελφῆς εἶναι ὡραῖον. — 15. Ἐγώ λάβει διὰ δῶρον ἐν ὡραῖον ὡρολόγιον χρυσοῦν (d'or). — 16. Ὁ μικρὸς ἀδελφὸς τῆς φίλης ἔχει πολλὰ ἄπιστα. — 17. Αὔριον δὲν θὰ ἔχωμεν ἄρτον. — 18. Ἐχομεν χρήματα καὶ θὰ ἔχωμεν ἄρτον. — 19. Μεθαύριον θὰ ἔχητε ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ πατρός.

6^η Θέμα.

1. Μετὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ πατρὸς ἔχω λάβει (j'ai eu) ἐν ὡραῖον δῶρον. — 2. Η μεγάλη σίκια τοῦ θείου ἔχει ἔνα μικρὸν κτήπον μὲ δίγια δένδρα.
- 3. Τὰ ἀλύριματα τῶν παιδίων εἶναι (sont) ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς μητρός.
4. — Τὸ στρουθίον καὶ πολλὰ πτηνὰ ἔχουσι πτερὰ φαιδ. — 5. Ὁ ἄνθρωπος (ὁ) πνευματώδης δὲν ἔχει πολλοὺς φίλους. — 6. Αἱ λέξεις γ. θέσις, σ. ή μερον, α. ὥριον, μεθαύριον εἶναι (sont) ἐπιρρήματα· αἱ δὲ λέξεις ἐπίσης, διάσ, μετά, ἀνευ, εἶναι προθέσεις. — Οἱ ὄψια λιμοί (οἱ) κυανοῦ τῆς θυγατρὸς εἶναι ὠραῖοι. — 8. Τὰ μέρη τοῦ λόγου εἶναι δέκατα. — 9. Ἐγώ, ἔχετε, εἰχον, εἰχομεν, θὰ ἔχωμεν χρήματα. — 10. Δὲν ἔχουσι, δὲν εἰχετε, δὲν θὰ ἔχητε γρήματα. — 11. Ἐγώ ἐν βιβλίον μικρὸν ἀλλ' ἔχαριτον. — 12. Ἡ ἑκκλησία τοῦ χωρίου εἶναι μικρὰ ἀλλ' ὠραῖα· ἔχει (elle a) μέγαν κτήπον μὲ πολλὰ δένδρα. — 13. Ἐγέτε πρόσωπα καὶ κύνας; — 14. Δὲν ἔχω πρόσωπα καὶ κύνας, ἀλλ' ἔχω βοῦς, ἀγελάδας, ἵππους καὶ αἴγας. — 15. Αὔριον δὲν θὰ ἔχωμεν ἄρτον. — 16. Χθὲς εἶχον οἶνον καὶ κρέας καὶ δὲν εἶχον ἄρτον. — 17. Σήμερον ἔχω ἄρτον ἀλλὰ δὲν ἔχω οἶνον καὶ κρέας. — 18. Αἱ λέξεις καὶ, ἢ, ἀλλὰ εἶναι σύνδεσμοι. — 19. Τὸ μῆλον καὶ τὸ ἄπιστον εἶναι καρποὶ δένδρων. — 20. Ἐγώ πολλὰ τετράδια καὶ δίγια μολυβδοκόνδυλα.

2. Adjectifs Déterminatifs.

(Ἐπιθετα προσδιοριστικά).

52. Τὰ *Προσδιοριστικά* Ἐπιθετα εἶναι τεσσάρων εἰδῶν. *Δεικτικά* (adjectifs démonstratifs), *Κτητικά* (adjectifs possessifs), *Αριθμητικά* (adjectifs numéraux) καὶ *Αόριστα ἢ Λοριστολογικά* (adjectifs indéfinis).

Α'. ΔΕΙΚΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ.

53. Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα (adjectifs démonstratifs) εἶναι·

Σε καὶ cet=οὗτος, ἑνικοῦ ἀριθμοῦ καὶ γένους ἀρσενικοῦ.

Cette=aïtη, ἑνικοῦ ἀριθμοῦ καὶ γένους θηλυκοῦ.

Ces=Οὗτοι, αὐταὶ, ἀριθμοῦ πληθυντικοῦ καὶ γένους κοινοῦ.

Παράδ. Ο πέρε οὗτος ὁ πατήρ, οὗτος ὁ πατήρ, οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, οὗταις οἱ γυναῖκες.

54. Παρατήρησις.—Οι τιθεται πρὸ ὀνόματος ἀρσενικοῦ ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ ή δασέος· οἷον οὗτος ὁ πατήρ, οὗτος ὁ ἥρως· τὸ δὲ cet, πρὸ ὀνόματος ἀρσενικοῦ ἀρχομένου ἀπὸ φωνήστος ἢ ή ἀρφώνου· οἷον cet amiral οὗτος ὁ ναύαρχος, οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

ΣΗΜ. Τὸ ή εἶναι ἀπλῶς εὐφωνικόν.

ΣΗΜ. Τὰ ὀνόματα ὅταν συνοδεύωνται ὑπὸ δεικτικῶν, κτητικῶν καὶ τῶν ἔλλων προσδιοριστικῶν ἐπιθέτων δὲν λαμβάνουσιν ἄρθρον. Ἐλληνιστὶ λέγω τοῦτο τὸ βιβλίον· γαλλιστὶ ἐκφράζω τὴν αὐτὴν ἔννοιαν λέγων· ce livre, χωρὶς νὰ μεταχειρισθῶ καὶ τὸ ἄρθρον le, ὡς πράττω ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ.

ΣΗΜ. Εἰς τὰ ὑπὸ τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων συνοδευόμενα οὐσιαστικὰ προστίθενται, πρὸς ἐπίτατιν τῆς δεῖξεως, καὶ τὰ μόρια cι καὶ lā, σημαίνοντα τὸ μὲν cι τὸ ἐγγὺς, τὸ δὲ lā τὸ πόρρω· οἷον ce livre-ci τόδε τὸ βιβλίον, cet homme-lā ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος.

Η κλίσις τοῦ δεικτικοῦ ἐπιθέτου μετὰ οὐσιαστικῶν ἔχει ἀδε-

Singulier.—'Ερικός.

Masculin Ἀρσενικόν.

Féminin Θηλυκόν.

Nom. Ο πέρε οὗτος ὁ πατήρ

Cette mère αὕτη ἡ μήτηρ

Gén. de ce père τούτου τοῦ πατρὸς

de cette mère ταύτης τῆς μητρὸς

Dat. à ce père

à cette mère

Acc. ce père

cette mère

Abl. de ce père.

de cette mère.

Pluriel.—Πληθυντικός.

Nom. Ces pères oūtοι οἱ πατέρες	Ces mères αἵται αἱ μητέρες
Gén. de ces pères	de ces mères
Dat. à ces pères	à ces mères
Acc. ces pères	ces mères
Abl. de ces pères.	de ces mères.

ΣΗΜ. Ἐν τῇ κλίσει τῶν προσδιοριστικῶν ἐπιθέτων μετὰ οὐσιαστικῶν παρατηρητέον ὅτι ίδι γενική καὶ ίδι ἀφαιρετική συγχρατίζεται ἀνάρθρως καὶ ἀπλῶς διὰ τῆς προθέσεως de, ίδι δὲ δοτική διὰ τῆς προθέσεως à, καὶ ὅτι ὁ πλήθυντικὸς ἀριθμὸς εἶναι κοινὸς διὰ τὰ δύο γένη.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἄλλα προσδιοριστικὰ ἐπίθετα ὡς θέλομεν ὅπερ κατωτέρῳ.

II 2° Γύμναστικ.

‘Ο μαθητὴς ἀ; ἀραληση, δηλαδὴ ἂς δρίση τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπομένων εὐρισκομένων δεικτικῶν ἐπιθέτων.

1. Cette table est ronde.—2. Ce jardin n'est pas grand, mais ces arbres sont très grands.—3. Cet homme n'a pas d'enfants.—4. Toutes ces femmes sont vertueuses.—5. Ces filles ont des yeux bleus.—6. Les garçons de ce pays sont laids.—7. Cette montre est d'or.—8. Ces écoliers n'ont pas de livres.—9. Cet homme et cette femme ne sont pas riches.—10. Ces livres et ces cahiers sont propres.—11. Le jardin de cette maison a beaucoup d'arbres.—12. Ces arbres ne sont pas fruitiers mais sauvages.—13. Ce héros est le fils d'un simple paysan.—14. Cette église n'est pas grande, mais elle est belle.—15. Ces livres, ces cahiers, ces plumes sont sur la table de cette maison.—16. Voyez ces enfants qui jouent dans la prairie, ces agneaux qui bondissent sur l'herbe fraîche et tendre, et ce loup vorace qui les regarde de loin.

Β'. ΚΤΗΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ.

55. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα (adjectifs possessifs) εἰναι·

Singulier.

Γένους Ἀρσενικοῦ.

mon ὁ ἔμος
ton ὁ σὸς
son ὁ ἔβος (ἰδικός του)
notre ὁ ἡμέτερος
votre ὁ ὑμέτερος
leur ὁ σφέτερος (ἰδικός των).

Γένους Θηλυκοῦ.

ma ἡ ἔμη
ta ἡ σὴ¹
sa ἡ ἰδική του
notre ἡ ἡμέτερα
votre ἡ ὑμέτερα
leur ἡ ἰδική των.

Pluriel.

Γένους κοινοῦ.

mes οἱ ἔμοι	καὶ	αἱ ἔμαι
tes οἱ σοὶ	»	αἱ σαὶ
ses οἱ	»	αἱ ἰδικαῖ του
nos οἱ	»	αἱ ἡμέτεραι
vos οἱ	»	αἱ ὑμέτεραι
leurs οἱ	»	αἱ ἰδικαῖ των.

Τὰ mon, ton, son, ma, ta, sa, προτάσσονται τῶν ὀνομάτων καὶ σημαίνουσιν ἐνα κτῆτορα καὶ ἐν κτῆμα: mon père ὁ (ἔμος) πατήρ μου, ta mère ἡ μήτηρ σου, son frère ὁ ἀδελφός του (της).

Τὰ notre, votre, leur σημαίνουσι πολλοὺς κτήτορας καὶ ἐν κτῆμα: notre école ἡ σχολὴ ἡμῶν, votre maître ὁ διδάσκαλος ὑμῶν, leur livre τὸ βιβλίον των.

Τὰ mes, tes, ses σημαίνουσι ἐνα μὲν κτήτορα, κτῆματα δὲ πολλά: mes chevaux οἱ ἵπποι μου, tes enfants τὰ τέκνα σου, ses maisons αἱ οἰκίαι του.

Τὰ nos, vos, leurs σημαίνουσι πολλοὺς κτήτορας καὶ πολλά κτῆματα: nos chapeaux οἱ πῖλοι ἡμῶν, vos livres τὰ βιβλία σας, leurs plumes αἱ γραφίδες των.

56. Χάριν εὐφωνίας πρὸ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων τῶν ἀπὸ φωνᾶς

(ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ)

εντος ἡ h ἀφώνου ἀρχομένων γίνεται χρῆσις τοῦ τύπου τοῦ ἀρσενικοῦ mon, ton, son, ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ ma, ta, sa· οἷον mon âme (ή φυγή μου) ἀντὶ ma âme, son humanité (ή φιλανθρωπία του) ἀντὶ sa humanité.

ΣΗΜ. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα συμφωνοῦσι κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ σημαζίνοντος τὸ κτῆμα, οὐχὶ δὲ μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ σημαζίνοντος τὸν κτήτορα. Κλίνονται δὲ οὕτω·

Singulier.

NOM.	Mon enfant τὸ τέκνον μου.
GÉN.	de mon enfant
DAT.	à mon enfant
ACC.	mon enfant
ABL.	de mon enfant.

Pluriel.

Mes enfants τὰ τέκνα μου.
de mes enfants
à mes enfants
mes enfants
de mes enfants.

Ι 3^ο Η ΓΥΜΝΑΣΙΑ.

Ο μαθητὴ ἦς ἀρά. λέσσῃ τὰ ἐστὶ τοῖς ἐπομένοις εὐρισκόμενα δεικτικὰ καὶ κτητικὰ ἐπίθετα.

1. Mon père et ma mère n'ont pas d'autres enfants.—2. Ta plume et tes livres sont sur cette table-ci.—3. Cet enfant a tous ses cahiers propres.—4. Ces enfants n'ont pas aujourd'hui leurs livres.—5. Il n'y a pas d'enfants dans ces maisons.—6. Leur cousin et leur cousine avaient beaucoup d'argent.—7. Nos petits écoliers sont bons.—8. Mon ami n'a pas de plumes.—9. Vos chevaux et nos vaches sont dans ce jardin.—10. Leur mouton n'est pas dans notre jardin.—11. Ces hommes sont riches ; leurs maisons sont très grandes.—12. Votre mère est pauvre et sa sœur est très riche.—13. Ce jardin, cette maison et ces arbres sont à mon frère.—14. La maison de ta mère et celle de ta tante sont petites ; leurs jardins sont également petits.—15. Notre oncle et notre tante ne sont pas riches.—16. Cet homme si riche est le père de mon ami.

ΜΑΘΗΜΑ Δ'.

ΔΕΞΙΑΟΓΙΩΝ.

Passé indéfini.—Παρακείμενος τοῦ ρήματος *Avoir*.

'Ερωτηματικῶς.	'Αριθμικῶς καὶ 'Ερωτημ.
Αἰ-je eu ? ἔχω λάθει ; ἔσγηκα ;	N'ai-je pas eu ?
as-tu eu ?	n'as-tu pas eu ?
a-t il (elle) eu ?	n'a-t-il pas eu ?
avons-nous eu ?	n'avons-nous pas eu ?
avez-vous eu ?	n'avez-vous pas eu ?
ont-ils (elles) eu ?	n'ont-ils pas eu ?

Futur.—Μέλλον.

Aurai-je ? Οὐχ ἔχω ;	N'aurai-je pas ?
auras-tu ?	n'auras-tu pas ?
aura-t-il (elle) ?	n'aura-t-il pas ?
aurons-nous ?	n'aurons-nous pas ?
aurez-vous ?	n'aurez-vous pas ?
auront-ils ?	n'auront-ils pas ?

ΣΗΜ. Τὰ κτητικὰ καὶ ἐν γένει πάντα τὰ προσδιοριστικὰ ἐπί-
νετα ἐπαναλαμβάνονται συνήθως, καθὼς καὶ τὰ ἄρθρα, πρὸ ἑκάστου οὐσια-
ττικοῦ. Ἐλληνιστὶ λέγομεν τὰ βιβλία καὶ τὰ τετράδιά μου, ἀλλὰ
γαλλιστὶ οὐ εἰπωμεν mes livres et mes cahiers, οὐχὶ δὲ mes livres et
cahiers. Τὰ πρόσωτα ταῦτα καὶ αἱ ἀγελάδες = ces moutons et ces va-
ches, καὶ οὐχὶ ces moutons et vaches.

Ἐν τοῖς ἐπομένοις θέμασι γίνεται γρῆσις τῶν γνωστῶν ἥδη λέξεων.

2^ο Θέμα.

1. "Εχετε τὸ βιβλίον μου; — 2. Δὲν ἔχω τὸ βιβλίον σας ἀλλ᾽ ἔχω τὸ τετρά-
διόν σας. — 3. Τοῦτο τὸ βιβλίον εἶναι (est) καλόν. — 4. Ταῦτα τὰ παιδία
ἔχουσι τὰ βιβλία των; — 5. "Οχι, ἔχουσι τὰ τετράδιά των. — 6. Θὰ ἔχω
αἴριον τὰ γρύματά μου; — 7. Θὰ ἔχητε αἴριον τὰ γρύματά σας, ἀλλὰ δέν
θὰ ἔχητε τοὺς ἵππους σας. — 8. Ή μήτηρ μου, ὁ θεῖός σας καὶ ὁ ἔξαρστός
των εἶναι (sont) εἰς τὸν κῆπον τῆς οἰκίας μας. — 9. Τοῦτο τὸ παιδίον δὲν
ἔχει γραφίδας. — 10. Ή μελάνη μου δὲν εἶναι μαύρη, ἀλλὰ ἐρυθρά. — 11.
"Έχω πτηνά μὲ πτερά μαῦρα, κόκκινα, λευκὰ καὶ κίτρινα. — 12. "Ο κή-

πός μας ἔχει πολλὰ δένδρα καὶ ἄνθη. — 13. Τὰ ὥρατα ταῦτα ἀνθηεῖνας (sont) δὲρον τῆς θείας σας. — 14. Οἱ θεῖοι μου εἰναι πλούσιοι ἀλλ᾽ οἱ ἔξα-
δελφοι καὶ αἱ ἔξαδέλφαι μου εἰσὶ πτωχοί. — 15. Ταῦτα τὰ βιβλία καὶ τε-
τράδια εἰναι δέρον τοῦ καλοῦ μας πατρός. — 16. Οἱ ὥρατος οὗτος ἡππος εἰ-
ναι μέλας. — 17. Οἱ ἀδελφός μου ἔχει ἵππον λευκόν. — 18. Ἐλάθετε γέρες
ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ θείου σας; — 19. Μάλιστα ἔλαθον μίαν μαχρὰν ἐπιστο-
λήν, καὶ μετὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐν ὥρατον δέρον. — 20. Χθες εἶχον τὸ χρυ-
σοῦν ὥρολόγιον τοῦ φίλου σας.

8^η Θέμα.

1. Δὲν θὰ ἔγητε τὰ γρήματα τοῦ πατρός σας. — 2. Ή τράπεζα αὕτη
εἰναι (est) στρογγύλη. — 3. "Εγώ πτηνὰ γωρίς πτερά. — 4. Τὰ δένδρα
ἔχουσι φύλλα. — 5. Τοῦτο τὸ πρόθατον δὲν ἔχει μαλλίον. — 6. Οἱ μαθηταί
μου δὲν ἔχουσι βιβλία καὶ γραφίδας. — 7. Τὸ φρέαρ ἔχει θέρωρ; — 8. "Οχι,
δὲν ἔχει θέρωρ. — 9. Η ἑκκλησία τούτου τοῦ γωρίου δὲν ἔχει κῆπον. —
10. Η κλίμαξ ταῦτης τῆς οἰκίας εἰναι μικρά, ἀλλ᾽ ή αὐλή της εἶναι με-
γάλη. — 11. Αὕτη ή οἰκία ἔχει φρέαρ, κῆπον καὶ πολλοὺς θαλάμους, ἀλλὰ
τὸ φρέαρ ἔχει θέρωρ. — 12. "Εγετε κονδυλομάχαιρον; — 13. Δὲν ἔχω
κονδυλομάχαιρον, ἀλλ᾽ ἔχω ἐν μολυβδοκονδύλον κίτρινον. — 14. Τὰ κίτρινα
φύλλα τούτων τῶν δένδρων εἰναι μακρὰ καὶ στρογγύλα. — 15. Οὗτος δὲ
ἄνθρωπος ἔχει πολλὰ πτηνὰ καὶ θέρια γρήματα. — 16. "Εγετε μελάνην;
— 17. Δὲν ἔγομεν μελάνην, ἀλλὰ γραφίδας καὶ γάρτην. — 18. Εἴχον τὰς
γραφίδας σας; — 19. Μάλιστα, εἴχετε τὰς γραφίδας μου καὶ τὰ τετρά-
διά μου.

Γ'. ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ.

57. Τὰ Ἀριθμητικὰ Επιθετα (adjectifs numéraux) διαιροῦνται
εἰς δύο, εἰς ἀπόλυτα (adjectifs numéraux cardinaux) καὶ εἰς
τακτικά (adjectifs numéraux ordinaux).

58. Τὰ adjectifs numéraux cardinaux, δηλοῦντα ἀπλῶς τὰ
ἀριθμὸν τῶν ἀντικειμένων, εἶναι:

1 un θηλ. une	2 deux	3 trois

4 quatre	5 cinq	6 six (προφ. τὸ κώδικας)

7 sept ($\pi\rho\sigma\varphi. \sigma\xi\tau$)	61 soixante-un $\alpha\lambda.$
8 huit	70 soixante-dix
9 neuf	71 soixante-onze
10 dix ($\pi\rho\sigma\varphi. \tau\delta\chi\dot{\omega}\varsigma s$)	72 soixante-douze
11 onze	73 soixante-treize
12 douze	74 soixante-quatorze
13 treize	75 soixante-quinze
14 quatorze	76 soixante-seize
15 quinze	77 soixante-dix-sept
16 seize	78 soixante-dix-huit
17 dix-sept ($\nu\tau\xi\zeta-\sigma\xi\tau$)	79 soixante-dix-neuf
18 dix-huit ($\nu\tau\xi\zeta-\alpha\lambda\tau$)	80 quatre-vingts
19 dix-neuf ($\nu\tau\xi\zeta-\nu\acute{e}\varphi$)	81 quatre-vingt-un
20 vingt	82 quatre-vingt-deux $\alpha\lambda.$
21 vingt et un \tilde{n} vingt-un	90 quatre-vingt-dix
22 vingt-deux	91 quatre-vingt-onze
23 vingt-trois	92 quatre-vingt-douze
24 vingt-quatre	93 quatre-vingt treize
25 vingt-cinq	94 quatre-vingt-quatorze
26 vingt-six	95 quatre-vingt-quinze
27 vingt-sept	96 quatre-vingt-seize
28 vingt-huit	97 quatre-vingt-dix-sept
29 vingt-neuf	98 quatre-vingt-dix-huit
30 trente	99 quatre-vingt-dix-neuf
31 trente-un \tilde{n} trente et un	100 cent
32 trente-deux $\alpha\lambda.$	101 cent-un
40 quarante	102 cent deux $\alpha\lambda.$
41 quarante-un	200 deux cents
42 quarante-deux $\alpha\lambda.$	300 trois cents $\alpha\lambda.$
50 cinquante	1000 mille
51 cinquante-un $\alpha\lambda.$	1001 mille et un
60 soixante ($\tau\delta\chi\dot{\omega}\varsigma ss$)	1002 mille deux $\alpha\lambda.$

1100 mille cent	20000 vingt mille
1200 mille deux-cent's κλ.	100000 cent mille
2000 deux mille	200000 deux cent mille κλ.
3000 trois mille κλ.	1000000 un million
10000 dix mille	2000000 deux millions κλ.
11000 onze mille	1000000000 un milliard
12000 douze mille κλ.	2000000000 deux milliards κλ.

ΣΗΜ. Ἐπὸ τοῦ 1100 μέχρι τοῦ 1900 ἀπαγγέλλουσι διπτῶς, οἷον—
1100 mille cent (γίλια χίλια) η onze cents ἔνδεκα χιλιάδες.

1200 mille deux cents η douze cents.

1300 mille trois cents η treize cents.

1400 mille quatre cents η quatorze cents.

1500 mille cinq cents η quinze cents.

1600 mille six cents η seize cents.

1700 mille sept cents η dix-sept cents.

1800 mille huit cents η dix-huit cents.

1900 mille neuf cents η dix-neuf cents.

1999 mille neuf - cent - quatre - vingt - dix - neuf η dix-neuf-cent-quatre-vingt-dix-neuf.

59. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ (έξαιρεσι τοῦ πη, θηλ. υπε) εἶναι γένους κοινοῦ καὶ ἀμετέλητα, ἢτοι δύν λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ (s), πλὴν τῶν vingt (εἴκοσι) καὶ cent (έκατόν), τὰ ὅποια προσλαμβάνουσι τὸ s, ὅταν πολλαπλασιάζωνται ἐπ' ἄλλον ἀριθμόν· οἷον quatre-vingts ὀγδοήκοντα ($4 \times 20 = 80$)· deux cent's διακόσια ($2 \times 100 = 200$). Ἀλλὰ καὶ πολλαπλασιάζομενα τὸ vingt καὶ τὸ cent μένουσιν ἀμετέλητα ὅταν μετ' αὐτὰ ἐπιπταὶ ἄλλοις τις ἀριθμός, ὡς π. χ. quatre-vingt-trois (83), trois-cent-cinq (305).

60. Τὰ τακτικὰ (adjectifs numéraux ordinaux), δηλοῦντα τάξιν η βαθμόν, συγχρατίζονται ἐκ τῶν ἀπολύτων τῇ προσθήκῃ τῆς καταλήξεως ième· οἷον trois—troisième (τρίτος), quatre—quatrième (τέταρτος).

61. Παρατήρησις. Τὰ εἰς εἱ φωνον λήγοντα ἀπόλυτα ἀριθμη-

τικὲς ἀποθέλλουσι τὸ ληκτικὸν φωνῆεν, ή δὲ κατάληξις *ième* προσ-
κολλᾶται ἀμέσως εἰς τὸ τελευταῖον σύμφωνον τῆς ληγούστης· οὐνε
ἔνδεκα onzième· quatreze quatortzième.

ΣΗΜ. Τὰ un καὶ deux ἔχοντιν ἡνὰ δύο τακτικά· οἷον un—unième καὶ
first· deux—deuxième καὶ second.

62. Τὰ τακτικὰ σχηματίζονται ω̄τω·

1 Un—unième	πρῶτος
2 deux—deuxième	δεύτερος
3 trois—troisième	τρίτος
4 quatre—quatrième	τέταρτος
5 cinq —(προσλαχθέντες τὸ u) cinquième	πέμπτος
6 six—sixième	ἕκτος
7 sept—septième	έβδομος
8 huit—huitième	όγδοος
9 neuf—(τὸ μεταβαθύλλεται εἰς v), neuvième	έννακτος
10 dix—dixième	δέκατος
11 onze—onzième	ένδεκατος
12 douze—douzième	δωδέκατος
20 vingt—vingtième	εικοστός
21 vingt-un—vingt-onzième	εικοστός πρῶτος
22 vingt-deux—vingt-deuxième	εικοστός δεύτερος
30 trente—trentième	τριακοστός
31 trente et un—trente-onzième	τριακοστός πρῶτος
40 quarante—quarantième	τεσσαρακοστός »
50 cinquante—cinquantième	πεντηκοστός
60 soixante—soixantième	έξηκοστός
70 soixante-dix—soixante-dixième	έβδομηκοστός
80 quatre-vingts—quatre-vingtième	όγδοηκοστός
81 quatre-vingt un—quatre-vingt-onzième	όγδοηκοστ. πρῶτος
90 quatre-vingt-dix—quatre-vingt-dixième	έννενηκοστός
91 quatre-vingt-onze—quatre vingt-onzième	έννενηκοστ. πρῶτος
100 cent—centième	έκκτοστός

101 cent-un—cent-unième	έκατοστός πρῶτος
1000 mille—millième	χιλιοστός κτλ.

ΣΗΜ. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρῳ πίνακος ἔξαγεται ὅτι ἐν τοῖς συνθέτοις τακτικοῖς μόνον τὸ τελευταῖον λαμβάνει τὴν κατάληξιν ième. Οὕτως ἐνῷ ἐλληνιστὶ λέγομεν εἰ κοστὸς τρίτος, ἑκατοστὸς τριακοστὸς πέμπτος, γαλλιστὶ πρέπει νὰ εἴπωμεν vingt-troisième, cent-trente-cinquième.

63. *Παρατήρησις Α'*. Mille (χιλιοι, αι, α), ἐπίθετον ἀριθμητικόν, εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητον· οἷον trois mille hommes τρισχιλιοι ἄνδρες. Ἐπὶ δὲ χρονολογίας γράφεται κατὰ συγκοπὴν mil, οἷον en l'an mil quatre-cent cinquante-trois (τῷ χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ ἔτει).

Mille, σημαίνον μέτρον ἀποστάσεως (μιλιον), εἶναι οὐσιαστικόν, γένους ἀριθμητικοῦ, καὶ σχηματίζει ὑμαλῶς πληθυντικόν ἀριθμόν· οἷον trois milles anglais (τρία ἄγγλικά μιλλια).

64. *Παρατήρησις Β'*. Μετὰ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἐπὶ σειρᾶς βασιλέων, πατριαρχῶν καὶ παπῶν, παρὰ Γέλλοις γίνεται γρῆσις οὐχὶ τῶν τακτικῶν, ὡς εἰθισται ἐν τῇ ἐλληνικῇ γλώσσῃ, ἀλλὰ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν· ὡς Louis XIV (Λουδοβίκος ΙΔ'), ἀπαγγέλλεται γαλλιστὶ Louis quatorze καὶ οὐχὶ quatorzième.—Pie IX (Πιος ὁ ἔννατος), ἀπαγγ. Pie neuf καὶ οὐχὶ neuvième.

Tō premier ἔχεται, διότι λέγεται πάντοτε Napoléon premier καὶ οὐχὶ Napoléon un.

65. *Παρατήρησις Γ'*. Ἐπὶ ἡμερομηνίας ἡ γαλλική γλῶσσα οὔμνει γρῆσιν τῶν ἀπολύτων ἀντὶ τῶν τακτικῶν· οἷον le deux mars (ἡ δευτέρα Μαρτίου), le quatre avril (ἡ τετάρτη Απριλίου). Περὶ τῆς πρώτης ὥμως ταῦ μηνὸς μεταχειρίζονται πάντοτε τὸ τακτικὸν premier· οἷον le premier mai (ἡ πρώτη Μαΐου) le premier juin (ἡ πρώτη Ιουνίου) καὶ ὡχι le un mai, le un juin.

66. *Παρατήρησις Δ*. Καὶ πρὸς δεῖξιν τῶν ὥρων τῆς ἡμέρας μεταχειρίζονται ὡσαύτως τὰ ἀπόλυτα μετὰ τοῦ τριτοροσώπου il est· οἷον il est six heures (εἶναι ἡ ἕκτη ὥρα); il n'est pas encore deux heures et demie (δὲν εἶναι ἀκόμη ἡ δευτέρα καὶ ἡμίσεως).

ώρα). "Ομως περὶ τῆς δωδεκάτης ὥρας λέγουσι πάντοτε il est midi, il est minuit (εἶναι μεσημέρια, εἶναι μεσονύκτιον) καὶ οὐχὶ il est douze heures.

II 4^ο Ηγέρενασμα.

*Ο μαθητὴς ἂς γράψῃ ὁλογράφως ταῦτα τὰ ἐπόμενα ἀριθμητικὰ ἀπόλυτα.

5	6	8	9	10	14	16	17	18
20	23	27	30	32	33	41	49	50
55	62	64	70	71	72	80	81	89
90	91	92	99	100	101	105	200	255
300	312	*1000	*1342	*1500	*1700	*1800	*1950	2000
3500	40000	17433	65000	67738	73180	82182	89674	92099.

*Τι πόδει γμα τοῦ γυμνάσματος.

5	cinq
6	six
8	huit κτλ.

ΣΗΜ. Οἱ δὲ ἀστερίσκου ἀριθμοὶ σχηματισθήσονται διττῶς.

II 5^ο Ηγέρενασμα.

*Ο μαθητὴς ἂς γράψῃ ὁλογράφως τὰ ἀπόλυτα καὶ ἂς σχηματίσῃ τὰ τακτικὰ τῶν ἐπομένων ἀριθμῶν.

2	5	43	11	6	12	1	21	31	56	48
80	1000	45	14	30	41	42	303	13	46	59
47	100	300	4000	400	27	8	40	19	29	505
156	1886	61	71	84	91	101	23	24	35	708

*Τι πόδει γμα τοῦ γυμνάσματος.

2	deux	ταξτ.	deuxième καὶ second
5	cinq	»	cinquième
43	quarante-trois	»	quarante-troisième κτλ.

Δ'. ΑΟΡΙΣΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ.

67. Τὰ ἀόριστα ἢ ἀοριστολογικὰ ἐπίθετα (adjectifs indéfinis) εἶναι τὰ ἔξιντα.

Aucun	κανεὶς	Θηλυκὸν	Aucune
autre	ἄλλος	—	γένους κοινοῦ
certain	τις	»	certaine
chaque	ἕκκαστος	—	γένους κοινοῦ
maint	πολὺς (πολλοί)	»	main'e
même	ὁ αὐτὸς	—	γένους κοινοῦ
nul	οὐδεὶς	»	nulle
plusieurs	πολλοί-αι	—	γ. κ. καὶ ἄριθ. πλ.
quel	όποιος, τις	»	quelle
quelque	τις	—	γένους κοινοῦ
quelconque	οἰοςδήποτε	—	» »
tel	οῖος, τοιοῦτος	»	telle
tout	πληθ. tous πᾶς, πάντες	Θηλ.	toute-es

ΣΗΜ. Τὰ ἀόριστα ἐπίθετα ἐμφαίνουσιν ιδέαν ἀριστίας καὶ γενικότητος καὶ προτάττουνται πάντοτε τῶν οὐσιαστικῶν, πλὴν τοῦ quelconque ὅπερ ἐπιτάσσεται· *celui donnez-moi un livre quelconque* (δότε μοι ἐν βιβλίον οἰονδήποτε).

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀορίστων ἐπιθέτων ἀνάγονται καὶ τὰ un (θηλ. une, πληθ. διὰ τὰ δύο γένη des), vingt, trente, cent, mille ὅταν τὰ ἀριθμητικὰ ταῦτα δὲν ἔχεινται ἀκριβῶς ποσότητα ἀλλ' ἀορίστιαν ἡ τὸ πολλὰ καὶ ἐπαναλαμβανόμενον, ὡς ἐν τοῖς ἐπομένοις παραδείγμασι.—*J'ai acheté un livre ou des livres* ἢ γόραστα βιβλίον ἢ βιβλία τινά.—*Je vous l'ai dit cent fois*; σᾶς τὸ εἴπον ἐκατοντάκις, δηλ. ὅχι ἐκατὸν φορές, ἀλλὰ πολλάκις. (Παράθαλε θα ἐλέχθησαν περὶ ἀορίστων ἀριθμοῦ).

ΜΑΘΗΜΑ Ε'.

ΑΞΙΔΑΟΓΙΩΝ.

Présent ('Ενεστώς) τοῦ ρήματος *être* (εἶναι).

**Aπ. lōç.*

Je suis εἰμι
tu es
il (ἢ elle) est
nous sommes
vous êtes
ils (ἢ elles) sont.

Mετ' ἀργήσεως.

Je ne suis pas δὲν εἰμι
tu n'es pas
il (ἢ elle) n'est pas
nous ne sommes pas
vous n'êtes pas
ils (ἢ elles) ne sont pas.

Imparfait.—Παρατητικός.

J'étais τίμην
tu étais
il (ἢ elle) était
nous étions
vous étiez
ils (ἢ elles) étaient.

Je n'étais pas δὲν τίμην
tu n'étais pas
il (ἢ elle) n'était pas
nous n'étions pas
vous n'étiez pas
ils (ἢ elles) n'étaient pas.

**Ε πέθεται.* Malade καθενάς, malheureux δυστυχός, heureux εὐτυχός, pauvre πτωχός, vif ζωηρός, actif δραστήριος, paresseux ὀκνηρός, tout πᾶς, toute πᾶσα, tous πάντες, toutes πᾶσαι, autre ἄλλος, ἄλλη.

**Ο δεσιαστικός.* Le tailleur δέρπατης, le cordonnier δέποδηματωπούς, le boulanger δέρτοποιός, le boucher δέρεσπώλης, un habit τὸ un vêtement ἔνδυμα, les souliers τὰ διοδήματα, le gant τὸ γειρόκτιον, une paire ἐν ζεῦγος.

**Ε πιρρήματα.* Aussi ἐπίσης, δωσάτως (καί) quand πότε· combien πότος, πότη, πότα· très πολύ, λίγα· seulement μόνον· toujours πάντοτε.

**Σύνδεσμοι.* Comme ός, καθώς· parce que διέτει, ἐπειδή.

**Τ ποδείγματα.* Εἶμαι πλούσιος· ἔχω πολλούς ἵππους; = je suis riche; j'ai beaucoup de chevaux. — "Εγώ καὶ ἔγώ ἵππους = moi aussi j'ai des chevaux. — Avez-vous une paire de souliers et deux paires de gants? ἔχετε ἐν ζεῦγος διοδημάτων καὶ δύο ζεύγη γειροκτίων; — Tous les enfants de la ville sont malades οὐλα τὰ παιδία τῆς πόλεως καθηενοῦσι.

ΣΗΜ. Ως φαίνεται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ παραδείγματι, μεταξὺ τοῦ ἐπιθέτου tout καὶ τοῦ σύσιτικοῦ εἰς ὃ τοῦτο ἀναγέρεται τίθεται ἄρθρον.

Φ' Θέμα.

1. Εἴμαι ιατρός.—2. Καὶ ἐγώ είμαι ιατρός.—3. Τοῦτο τὸ γωρίον δὲν ἔ/ει ιατρός.—4. Εἰσθε ἀσθενής; — 5. Δὲν είμαι ἀσθενής, ἀλλ’ εἴμαι δυστυχής διότι δὲν ἔχω χρήματα.—6. Ἀνθρωπος δραστήριος ὡς ὑμεῖς, ἔχει πάντα τοι χρήματα.—7. Η γῆ, ὡς ἡ σελήνη, εἶναι στρογγύλη.—8. Χθὲς ζύμην ἀσθενής ὁ ιατρός μου δὲν είναι καλός.—9. Ο ράπτης τῆς οικίας μας είναι ὀκνηρός.—10. "Εχω ἐζεῦγος ὑπόδηματων.—11. Δὲν είναι καλό.—12. Μάλιστα, εἶναι πολὺ καλό.—13. Διὰ τὴν ἀπόκρεων, θὰ ἔχω ἐν φόρεμα κόκκινον καὶ κυανοῦν.—14. Τὰ δραΐα μου ἔνδυματα είναι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ θαλάμου μου.—15. Πόσους ἵππους ἔχετε;—16. "Εχω δύο ἵππους μαύρους καὶ τρεῖς λευκούς.—17. Έγώ (moi) δὲν ἔχω ἵππους ἔχω ἑκατόν πέντε πρόβατα, δώδεκα ἀγελάδας, εἰκοσιπέντε βοῦς καὶ γιλίας ἑκατὸν αἴγας.—18. Εἰσθε, ὡς ὁ θεῖός μου, ἀνθρωπος λίαν πλούσιος.—19. Ο ράπτης, ὁ ἀρτοπώλης καὶ ὁ κρεοπώλης τῆς οικίας μας είσιν ἀνθρωποι πολὺ πλούσιοι.—20. Ναί, ἀλλ’ εἰσὶ δυστυχεῖς, διότι δὲν ἔχουσι τέκνα.

Ι Ο' Θέμα.

"Εχω δώδεκα στρουθία καὶ πολλὰ ἄλλα πτηνά.—2. "Ολα τὰ πτηνά τούτου τοῦ κήπου είναι μικρά μὲν πτερά μαῦρα.—3. Τὸ πρῶτον πτηνόν διπερ (que) ἔχουν ἡ το λευκόν.—4. Πόσα πτηνά ἔχετε σύμερον;—5. "Εχω μόνον ὄγδοοικοντα πτηνά.—6. Τὰ παιδία (τὰ) ὀκνηρὰ δὲν είναι καλά.—7. Τὸ ἔνδυμα τοῦ τέκνου μου είναι ἐπὶ τῆς τραπέζης σας.—8. Πόσα τέκνα ἔχετε;—9. "Εχω τέσσαρα τέκνα, δύο αἵρες καὶ δύο θυγατέρας.—10. Εἰσθε πατέριο εὐτυχής· ἐγώ είμαι δυστυχής· ἔχω μόνον ἐν τέκνον ἀσθενής.—11. "Ο οὐρανός ἔχει ἀστέρας, ἡ γῆ ἔχει ζώα καὶ ἡ θάλασσα ἔχει ἰχθύες.—12. "Εγετε γειρόκτια;—13. "Εχω μόνον ἐν ζεῦγος γειροκτίων λευκῶν.—14. Εἴμαι πάντοτε ἀσθενής.—15. Πᾶς ἀνθρωπος ἔχει ψυχήν· καὶ τὰ ζώα ἔχουσι ψυχήν.—16. "Απαντα τὰ παιδία ταῦτης τῆς σχολῆς είναι καλά.—17. "Ολοι οι ἀνδρες τούτου τοῦ γωρίου είναι ὀκνηροί, ἀλλ’ αἱ γυναικές των είναι δραστήριαι.—18. Τὰ παιδία των είναι ζωηρά;—19. Είναι λίαν ζωηρά (ζωηρότατα).—20. "Ελαθόν ἐν δῦρον.—21. Ηδε;—22. Σύμερον.

Ι Ι Ο' Θέμα.

1. "Πώς πάντοτε πλούσιος, ἀλλὰ σύμερον είμαι λίαν πτωχός.—2. Χθές

εἶχον γῆδια διακόσια πρόσθατα σγήμερον ἔχω μάνον κύνας τινάς.—3. Πόσους κύνας ἔχετε;—4. "Εγώ τέσσαρας κύνας· ὁ πρῶτος εἶναι μελας, ὁ δεύτερος φαιός, ὁ τρίτος λευκός καὶ ὁ τελευταῖος κόκκινος."—5. "Εχετε ώρολόγια;—6. Μάλιστα· ἔχομεν τρία ώρολόγια.—7. Τὰ ώρολόγια σας εἶναι χρυσᾶ η ἀργυρᾶ;—8. Τὸ δέον εἶναι χρυσᾶ, τὸ δὲ τρίτον εἶναι ἀργυροῦν.—9. "Εγώ ἔξι τέκνα· τὸ πρῶτον εἶναι κηπουρός, τὸ δεύτερον εἶναι ράπτης, τὸ τρίτον εἶναι ἀρτοποιός, τὸ τέταρτον εἶναι ὑποδηματοποιός, τὸ πέμπτον εἶναι χρεοπώλης, τὸ δὲ τελευταῖον εἶναι διδάσκαλος.—10. Εἰσθε πατὴρ εὐτυχῆς· θάλα τὰ τέκνα σας εἶναι καλά.—11. Μάλιστα, εἶναι καλά.—12. "Εχετε πολλοὺς ἵππους;—13. Δὲν ἔχομεν ἵππους, ἀλλ' ἔχομεν, ὡς οἱ γείτονες ἡμῶν, οικίας καὶ κήπους.—14. Τὸ εἰκοστὸν πρῶτον βιβλίον τοῦ μαθητοῦ εἶναι ἐπὶ ταύτης τῆς τραπέζης.—15. Αὕτη η τράπεζα δὲν εἶναι στρογγυλη, ἀλλ' εἶναι μακρά.—16. Δὲν ἔχετε ἐνδύματα;—17. "Εγώ ἐνδύματα. ἔχω δὲ καὶ (j'ai aussi) τρεῖς πίλους, δύοδεκα ζεῦγη γυροκτίων καὶ πέντε ζεύγη ὑποδημάτων.—18. (Καὶ) Πίλους δὲ;—19. "Εγώ καὶ πίλους.—20. Πόσους πίλους ἔχετε;—21. Τέσσαρας· ὁ εἰς (l'un) εἶναι πολὺ μικρός, ὁ δεύτερος εἶναι πολὺ μέγας, ὁ τρίτος δὲν εἶναι καλός καὶ ὁ τέταρτος δὲν εἶναι ώραῖος.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΩΝ.

68. Τὰ κυρίως ἐπιθετα (adjectifs qualificatifs) δύνανται νὰ ἐκφράσωσι τὴν ποιότητα η ιδιότητα κατὰ τρεις βαθμούς, θετικὸν (positif), συγχριτικὸν (comparatif) καὶ ὑπερθετικὸν (superlatif).

69. Θετικὸν (positif) εἶναι αὐτὸ τὸ ἐπιθετον, δηλοῦν ἀπλῶς τὴν ποιότητα η ιδιότητα ἀντικειμένου· οἷον grand (μέγας), beau (ώραῖος), riche (πλούσιος).

70. Συγχριτικὸν (comparatif).—Ἐπὶ συγκρίσει δύο ἀντικειμένων εὑρίσκομεν ὅτι ταῦτα εἶναι η ἵσα καὶ ὅμοια η ὅτι τὸ ἔν τούτων εἶναι ὑπέρτερον η ὑποδεέστερον τοῦ ἔτερου. Διὸ καὶ οἱ Γάλλοι ἀκριβολογοῦντες περὶ τὴν θεωρίαν τῶν συγχριτικῶν διακρίνουσι τρία εἴδη.

ά.) Τὸ συγχριτικὸν ισότητος (comparatif d'égalité) σχηματίζεται μενον διὰ τοῦ μορφου aussi τιθεμένου πρὸ τοῦ ἐπιθέτου· οἷον cette maison est aussi belle que l'autre αὕτη η οικία εἶναι ἔξι ἵσου φραστα ως η ἀλλη.

ε').) Τὸ συγχριτικὸν τῆς ὑπεροχῆς (comparatif de supériorité) σχηματίζόμενον διὰ τοῦ μορίου plus: οἷον cette maison est plus belle que l'autre αὕτη ἡ οἰκία εἶναι ὥραιοτέρα ἢ ἡ ἔλλη=τῆς ἄλλης.

γ'.) Τὸ συγχριτικὸν τῆς μειώσεως (comparatif d'infériorité), σχηματίζόμενον διὰ τοῦ μορίου moins: οἷον cette maison est moins belle que l'autre αὕτη ἡ οἰκία εἶναι ἥπτον ὥραιά ἢ ἡ ἔλλη.

Tέ aussi, plus, moins εἶναι ἐπιφρήματα.

ΣΗΜ. Παρατηρήσοντος ὅτι καὶ εἰς τὰ τρία εἴδη τῶν συγχριτικῶν ὁ δεξιός τῆς συγχρίσεως ὄρος φέρεται διὰ τοῦ συνδέσμου que, δις ἐν μὲν τῷ πρώτῳ εἴδει τοῦ συγχριτικοῦ ἀντιτοιχεῖ πρὸς τὸ ἔλληνικὸν ὡς, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ τῷ συγχριτικῷ συνδέσμῳ, καὶ μεταφράζεται κατὰ γενικὴν ἢ διὰ τοῦ ἦ.

71. Τρία μόνον ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει ἐπιθετὰ δηλοῦντα συγχρισιν διὰ τῆς καταλήξεως αὐτῶν, ἀνευ τῆς βοηθείας τῶν γνωστῶν μορίων: ταῦτα εἶναι meilleur (βελτίων, καλλίτερος), moindre (έλλεστων, μικρότερος), pire (χείρων, χειρότερος).

ΣΗΜ. Tὸ meilleur εἶναι συγχριτικὸν τοῦ ἐπιθέτου bon καλός. Cette pomme est meilleure que l'autre τοῦτο τὸ μῆλον εἶναι καλλίτερον τοῦ ἄλλου. Οὐδέποτε λέγεται plus bonne.

Tὸ moindre εἶναι συγχριτικὸν τοῦ petit μικρός: pour le moindre défaut mes élèves sont punis διὰ τὴν μικροτέραν ἔλλειψιν οἱ μαθηταὶ μου τιμωροῦνται. Λέγεται δὲ καὶ plus petit.

Tὸ pire εἶναι συγχριτικὸν τοῦ mauvais κακὸς καὶ méchant μοχθηρός: le désespoir est pire que tous les maux ἢ ἀπελπισία εἶναι χείρων πάντων τῶν δεινῶν. Ἐπὶ συγχεκριμένων πραγμάτων προτιμῶνται συνήθως τὰ συγχριτικὰ plus mauvais, plus méchant: οἷον cet habit est plus mauvais que l'autre τὸ ἔνδυμα τοῦτο εἶναι χειρότερον τοῦ ἄλλου.

Tὰ meilleur, moindre, pire ἔχουσι καὶ ἐπιφρήματα συγχριτικὰ (adverbes de comparaison), ἀτινα εἶναι mieux καλλιόν, moins ήπτον, pis χείρον.

72. Ὑπερθετικὸν (superlatif).—Οἱ Γάλλοι διακρίνουσι δύο εἴδη ὑπερθετικῶν, σχετικὸν (superlatif relatif) καὶ ἀπόλετον (superlatif absolu).

Τὸ superlatif relatif, ἐμφαίνει τὸν ὄψιστον βαθύτατον τῆς ποιότητος ἀντικειμένου τυπος ἐν σχέσει πρὸς τὴν αὐτὴν ποιότητα ἑτέρου ἀντικειμένου καὶ σχηματίζεται ἐκ τοῦ ὑπεροχῆς ἢ μειώσεως συγκριτικοῦ φερομένου ἐνάρθρως ἢ μετὰ κτητικοῦ τυπος ἐπιθέτου· οἷον *mon père est le plus riche des habitants de Constantinople* ὁ πατέρος μου εἶναι ὁ πλουσιώτατος τῶν κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως· *je porte aujourd'hui mon moins bel habit* φέρω σήμερον τὸ ἡττον ὄφατον ἔνδυμά μου.

Τὸ superlatif absolu ἐμφαίνει τὸν ὄψιστον βαθύτατον τῆς ποιότητος ἀσχέτως, καὶ σχηματίζεται διὸ τυπος τῶν ἐπιτατικῶν μορίων τρες (λίαν), trop (σφόδρα), extrêmement (καθ' ὑπερβολήν), infiniment (ἀπείρως), bien (πολύ), κτλ., τιθεμένων ἀμέσως πρὸ τοῦ θετικοῦ· οἷον *Socrate était très sage* ὁ Σωκράτης ἦν σοφώτατος· *je suis extrêmement riche* εἴμαι πλουσιώτατος.

Ι 6^ο Η Ορανακτικα.

**Ο μαθητὴς ἅτε ἀραιόσης ἐτ ταῖς ἐπομέναις γράσεσι τὰ συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ διαχρίτω τὰ διάφορα εἰδη αὐτῶν.*

1. Ce village est aussi grand qu'une ville.—2. Cet homme est plus pauvre que vous.—3. Votre voisin est moins riche que notre oncle.—4. Ma tante est la plus riche femme de la ville.—5. Cette église est la moins grande des églises de notre ville.—6. Hier j'avais mon meilleur cheval.—7. Aujourd'hui vous portez votre plus beau chapeau.—8. Cet élève est très paresseux.—9. La laine de la brebis est plus blanche que celle de la chèvre.—10. Homère est le plus grand des poètes de l'antiquité.—11. Cette lettre n'est pas moins longue que la lettre de ma cousine.—12. Je suis un homme infiniment malheureux.—13. La désobéissance est le père des défauts.—14. Ma pomme est meilleure que votre poire.—15. Elle était aussi malade que vous.—16. Cette fille porte aujourd'hui sa plus belle robe.—17. Je me porte mieux qu'hier.—18. Il est moins malade que son voisin.—19. La moindre faute est blâmable.—20. Je suis moins riche que vous; mais je suis le plus heureux des hommes; mes enfants sont bien sages, infiniment bons, très intel-

ligents et extrêmement spirituels.—21. Votre encre n'est pas très noire ; la mienne est moins noire, mais meilleure que la vôtre.

ΜΑΘΗΜΑ ΣΤ'.

ΔΕΞΙΑΟΓΙΩΝ.

Présent (*'Eνεστώς*) τοῦ ρήματος *être*.

<i>'Eρωτηματικῶς.</i>	<i>'Eρωτηματικῶς καὶ Ἀρρητικῶς.</i>
Suis-je ? εἰμαί ;	Ne suis-je pas ? δὲν εἰμαί ;
es-tu ?	n'es-tu pas ?
est-il (ἢ elle) ?	n'est-il (ἢ elle) pas ?
sommes-nous ?	ne sommes-nous pas ?
êtes-vous ?	n'êtes-vous pas ?
sont-ils (ἢ elles) ?	ne sont-ils (ἢ elles) pas ?

Imparfait.—Παρατατικός.

Étais-je ? ἦμην ;	N'étais-je pas ? δὲν ἦμην ;
étais-tu ?	n'étais-tu pas ?
était-il (ἢ elle) ?	n'était-il (ἢ elle) pas ?
étions-nous ?	n'étions-nous pas ?
étiez vous ?	n'étiez vous pas ?
étaient-ils (ἢ elles) ?	n'étaient-ils (ἢ elles) pas ?

ΣΗΜ. "Οταν ἡ σύγκρισις φέρηται ἐπὶ οὐσιαστικῶν, ἀντὶ τοῦ aussi γίνεται γρῆσις τοῦ autant: οἷον ἔχω τόσα χρήματα ὅσα καὶ ὑμεῖς j'ai autant d'argent que vous καὶ οὐχί j'ai aussi d'argent que vous.—J'ai autant de livres que mon ami έχω τόσα βιβλία ὅσα καὶ δ φίλος μου.

"Ἐν τοῖς ἀποφατικαῖς πρότασεπιν ἀντὶ τοῦ aussi καὶ autant μεταχειρίζονται συνηθίστερον τὰ si καὶ tant: οἷον je ne suis pas si savant que vous δὲν εἰμαί τόσον πεπαιδευμένος ως ὑμεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐπίσης ὄρθοῦ je ne suis pas aussi savant, κτλ.—Je n'ai pas tant de livres que votre père δὲν έχω τόσα βιβλία ὅσα δ πατέρω σας.

"Ἐν τοῖς ἐπομένοις θέμασι γίνεται γρῆσις τῶν γνωστῶν ἢδη λέξιων, τῶν ἀριθμητικῶν, ἀπολύτων τε καὶ τακτικῶν καὶ τῶν παραθετικῶν, ἢ ἥδη δ μαθητής γινώσκει.

Ι 2^ο Θέμα.

1. Είμαι τοσοῦτον ἀπίθενής ὅσον καὶ ὑμεῖς.—2. Δὲν εἰσθε τόσον ἀπίθενής ὅσον ἔγώ (μοι).—3. Ο πατέρ μου εἶναι πλουσιώτατος, ἀλλὰ δὲν εἶναι διπλουσιώτατος τῶν κατοίκων (des habitants) τῆς πόλεως.—4. Δὲν ἔχω τόσα γρήματα ὡσα ὑμεῖς.—5. "Εγετε περισσότερα γρήματα ἀπὸ ἡμᾶς (ἢ ὑμεῖς).—6. Είμεθα πλούσιοι;—7. Δὲν εἰσθε πτωχοί· ἔχετε περισσότερα γρήματα ἀπὸ ἡμᾶς.—8. Ήμεῖς δὲν ἔχομεν πολλὰ γρήματα· ἀλλά ἔχομεν διόδεκα σίκιας, γίλια πεντακόσια δέκα ὄκτω πρόσωτα καὶ ἐκατὸν τεσσαράκοντα πέντε ἥππους.—9. Ο ἀδελφός μου ἔχει μόνον ἐκατὸν ὄγδοηκοντα ἀγελάδας καὶ δικοκοτίους βοῦς· δὲν εἶναι τοσοῦτον πλούσιος ὡσα ὑμεῖς.—10. Τοῦτο τὸ παιδίον εἶναι ὀκνηρόν· ἀλλ' ὁ αὐτός μου εἶναι ὁ ὀκνηρότατος τῶν μαθητῶν ταύτης τῆς σχολῆς.—11. Πάτερ μου! δὲν είμαι τόσον ὀκνηρός ὡσα ὁ αὐτός τοῦ θείου μου.—12. "Εγουσεν καλὰ βιβλία;—13. "Εγετε βιβλία καλὰ καὶ ὡρείμια (utiles), ἀλλὰ δὲν ἔχετε, ὡς ἔγώ καὶ ὁ ἀδελφός μου, ὥραίς γραφίδας καὶ καλὰ μοιχυδοκόνδυλα.—14. Αὕτη ἡ σχολὴ δὲν εἶναι τοσοῦτον μεγάλη ὡσα ἡ ἄλλη.—15. Η σχολὴ ὑμῶν εἶναι ἡ μεγίστη τῆς πόλεως.

Ι 3^ο Θέμα.

1. Ο πρῶτος ἀνθρώπος ἦτο ὁ Ἀδάμ.—2. Ο αὐτὸς τοῦ ἀρτοπώλου μας εἶναι ὁ ἥρως τοῦ μικροῦ τούτου γωρίου.—3. Τοῦτο τὸ γωρίον πότας σίκιας ἔχει;—4. Τοῦτο τὸ γωρίον δὲν ἔχει περισσοτέρας σίκιας τοῦ γειτονικοῦ γωρίου.—5. Πάντα ταῦτα τὰ γωρία δὲν εἶναι μεγάλα.—6. Ναί, δὲν εἶναι τόσον μεγάλα ὡσα μία πόλις, ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἔχει γιλίους ἐκατὸν διώδεκα κατοίκους, τὸ δεύτερον τρεῖς γιλιαδίδας δεκαπέντε, τὸ τρίτον πέντε γιλιαδίδας δικοκοτίους καὶ τὸ τέταρτον ἔξι γιλιαδίδας ἐκατὸν ὄγδοηκοντα.—7. Ἔγώ εἰμι ὁ ἐκατοτότος πεντηκοστός δεύτερος κατοίκος τοῦ τελευταίου τούτου γωρίου.—8. Εἰσθε κρεοπώλης;—9. Δὲν είμαι κρεοπώλης· είμαι ὁ πρῶτος ράπτης τῆς πόλεως.—10. Ἔγώ είμαι εἰς πτωχής ὑπόδηματοποίος γωρίου.—11. Ο αὐτός μου εἶναι ὁ μέγιστος ἥρως τοῦ κόσμου.—12. Αὕτη ἡ σίκια δὲν εἶναι ὥραιοτέρα τῆς σίκιας τοῦ θείου μου, ἀλλά εἶναι ἡ διδασκαλία τῶν οἰκιῶν ταύτης τῆς μικρῆς πόλεως.—13. Εἰσθε ὁ καλλιτετος τῶν ἀνθρώπων· δὲν εἰσθε πλούσιος· εἰσθε πτωχότατος, ἀλλ' ἔχετε καλὰ τέκνα.—14. Είμαι εὔτυχής ὁ ἀδελφός μου εἶναι εὔτυχέστερος ἐμοῦ, ὃ δὲ ἔξιδελφός μου εἶναι ὁ εὔτυχέστατος τῶν ἀνθρώπων.—15. Σήμερον είμαι δυστυχέστατος· δὲν ἔχω ἄρτον.

(ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΓΑΩΣΣΗΣ)

II 4^ο Φέρα.

1. Εἶναι ἐν τῇ σικίδῃ; — 2. "Ογκί" εἶναι εἰς τὸν κῆπον τοῦ πατρός μου. — 3. Ο κῆπος τοῦ πατρός ὑμῶν δὲν εἶναι μεγαλείτερος τοῦ κήπου τοῦ θείου ὑμῶν. — 4. Δὲν εἶναι μεγαλείτερος, ἀλλ' ἔχει πολὺ περισσότερα δένδρα ἀπό τὸν κῆπον τοῦ θείου ὑμῶν. — 5. Πόσα γρήματα ἔχετε; — 6. Σύμμερον δὲν ἔχομεν πολλὰ γρήματα, ἀλλ' ἔχομεν πάνυτο πολὺ περισσότερα ἢ θυμεῖς. — 7. "Εγώ ὁραῖς ἀνθη." — 8. Τὰ ἄνθη σας δὲν εἶναι τοσοῦτον ὁραῖς ὅσον τὰ ἄνθη τῶν παιδίων τοῦ γείτονος. — 9. "Εγέτε μελάνην ἐρυθράν;" — 10. Η μελάνη μου εἶναι μαύρη, πολὺ (très) μαύρη, ἀλλ' ὅχι τοσοῦτον μαύρη ὅσον ἡ μελάνη τοῦ διδασκάλου ὑμῶν. — 11. Τὸ παιδίόν τοῦ φίλου μου ἀσθενεῖ βαρέως (εἶναι λίαν ἀσθενές). — 12. Η μάτηρ μου εἶναι ἡ καλλίστη τῶν γυναικῶν. — 13. Τὸ γωρίον τούτο δὲν ἔχει ωραίας γυναικας. — 14. "Ελασσόν" ἐν ωραιότατον δῶρον παρὰ τοῦ πατρός μου: τοῦτο εἶναι (c'est) μικρότατον ωρολόγιον ἀργυροῦν. — 15. Τοῦτο τὸ πλοιόν εἶναι μέγιστον καὶ ωραιότατον. — 16. Η βασιλίσσα εἶναι ωραία; — 17. Εἶναι ωραιοτάτη εἶναι (c'est) ἡ ωραιοτάτη τῶν γυναικῶν τῆς μεγάλης ταύτης πόλεως. — 18. Ο ράπτης, ὁ ὑπόδηματοποιός, ὁ ἀρτοπωλης καὶ ὁ κρεοπωλης τοῦ χωρίου μας εἶναι ἀνθρωποι πλευτιώτατοι. — 19. Ο δὲ διδασκαλός σας; — 20. Εἶναι (c'est) ἀνθρωπος πτωχότατος.
-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

DU PRONOM.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

73. Η γαλλική γλώσσα ἔχει πέντε εἴδη ἀντωνυμιῶν, αἵτινες
εἶναι:

- 1^ο Αἱ προσωπικαὶ—pronoms personnels.
 - 2^ο Αἱ δεικτικαὶ—pronoms démonstratifs.
 - 3^ο Αἱ κτητικαὶ—pronoms possessifs.
 - 4^ο Αἱ ἀραφορικαὶ—pronoms relatifs ἢ συνδετικαὶ conjonctifs.
 - 5^ο Αἱ Ἀδριστοὶ—pronoms indéfinis.
-

Α'. ΠΡΟΣΩΠΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ.

74. Αἱ προσωπικαὶ ἀταργυίαι, αἱ δηλοῦσαι ἴδιᾳ τὰ τρία πρόσωπα τοῦ ρήματος, εἶναι αἱ ἔξης.

1^{ον} προσώπου (première personne)· je, me, moi ἀριθμοῦ ἐνικοῦ, καὶ nous ἀριθμοῦ πληθυντικοῦ, δι' ἀμφότερα τὰ γένη.

2^{ον} προσώπου (deuxième personne)· tu, te, toi ἀριθμοῦ, καὶ vous ἀριθμοῦ πληθ. δι' ἀμφότερα τὰ γένη.

3^{ον} προσώπου (troisième personne)·

Il	ἀριθμοῦ	ἐνικοῦ	γένους	ἀριθμοῦ
elle	»	»	»	θηλυκοῦ
ils ἢ eux	»	πληθ.	»	ἀριθμοῦ
elles	»	»	»	θηλυκοῦ
le	»	ἐνικοῦ	»	ἀριθμοῦ
la	»	»	»	θηλυκοῦ
les	»	πληθ.	»	κοινοῦ
lui	»	ἐνικοῦ	»	»
leur	»	πληθ.	»	»
se	{	γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ.	}	}
soi				
en				
y				

Παρατηρήσεις.—Remarques.

75. **Je** (έγώ), εἶναι πάντας ὄνομαστικὴ καὶ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος. Je suis (έγώ) εἰμαι· suis-je? εἰμαι;

Mie (έμει καὶ με ἢ ἐμοὶ καὶ μοι), εἶναι πτώσεως δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς, ἐπομένως ἀντικείμενον τοῦ ρήματος, οὗ προτάσσεται· οἷον Dieu me regarde (ό Θεός με βλέπει). le maître me parle (ό διδάσκαλος μοι διδάσκει).

Moi (έγώ, ἐμοί, μέ), εἶναι ὅτε μὲν ὑποκείμενον ως *moi*, je suis riche (έγώ, εἰμαι πλούσιος), ὅτε δὲ ἀντικείμενον κατὰ δοτικῆν ως Parlez-moi de votre fils (διμιλήσατέ μοι περὶ τοῦ γιοῦ σας), ἢ κατ-

αἰτιατικήν, ώς regardez-moi en face (*παρατηρήσατέ με κατά πρόσωπον*).

Nous (ήμεις, ήμιν, ήμας), είναι ύποκείμενον ώς *nous* avons (ήμεις) ἔχομεν· ἀντικείμενον κατά δοτικήν· ώς *vous* *nous* donnez de l'argent (δίδετε ήμας χρήματα). Η ἀντικείμενον κατ' αἰτιατικήν, ώς *il nous* regarde (*μᾶς παρατηρεῖ*).

76. Αἱ τοῦ ἐ' προσώπου *tu* (*σύ*), *te* (*σοὶ η σέ*), *toi* (*σύ, σοί, σέ*), *vous* (*ύμεις, ίμιν, ίμας*) είναι ύποκείμενον ἡ ἀντικείμενον κατά τὰς αὐτὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς καὶ αἱ ἀντωνυμίαι τοῦ α' προσώπου.

ΣΗΜ. Μετὰ προθέσεως, δηλαδὴ κατὰ γενικήν καὶ δοτικήν, καὶ μετὰ συνδέσμου μόνον διὰ τῶν *moi* καὶ *toi* ἐκφράζεται τὸ α' καὶ ἐ' ἐνικὸν πρόσωπον: *oïon il parle de moi* (*όμιλει περὶ έμοι*) καὶ *oùχι de me*: le jardinier et *toi* (*δικηπουρὸς καὶ σύ*) καὶ *oùχι le jardinier et te* η tu.

77. **Il** (*αὐτός*), **elle** (*αὐτή*), **ils** (*αὐτοί*), **elles** (*αὐται*) είναι πάντοτε πτώσεως ὄνοματικῆς καὶ ύποκείμενον τοῦ ρήματος *il* αἱ un enfant (*ἔχει ἐν παιδίον*): a-t-elle des enfants? (*ἔχει τέκνα;*)

ΣΗΜ. Οταν τὸ ύποκείμενον τοῦ ρήματος ἐκφέρηται δι' ὄνοματος, αἱ ἀντωνυμίαι: *il*, *elle*, *ils*, *elles* παραλείπονται. Le père est malade (*διπατήρ ἀσθενεῖ*) καὶ *oùχι le père il est malade*: ces écoliers ont de bons livres (*οἱ μαθηταὶ οὗτοι ἔγραψαν καλὰ βιβλία*) καὶ *oùχι ces écoliers ils ont κτλ.*

78. **Lui** (*αὐτῷ, αὐτῇ*): je *lui* ai donné mes livres (*ἔδωκα αὐτῷ η αὐτῇ τὰ βιβλία μου*): ma mère est malade; le médecin *lui* a donné un médicament (*ἡ μάτηρ μου ἀσθενεῖ: ὁ ιατρὸς ἔδωκεν αὐτῇ ιατρικόν*).

Η *lui* τίθεται καὶ ώς ύποκείμενον χάριν ἐμφάσεως: *oïon moi, je parle, lui, il écoute* (*ἐγὼ ίμιλῶ, αὐτός δὲ ἀκούει*).

79. **Leur** (*αὐτοῖς, αὐταῖς*): je leur ai donné mes livres (*ἔδωκα αὐτοῖς τὰ βιβλία μου*): mes sœurs sont malades; le médecin leur a donné des médicaments (*αἱ ἀδελφαὶ μου ἀσθενοῦσιν: ὁ ιατρὸς ἔδωκεν αὐταῖς ιατρικά*).

ΣΗΜ. Η λέξις *leur* είναι ἐπίθετον κτητικὸν (adjectif possessif) ὅταν συνδέεται οὐσιαστικὴν ώς *leur maison* (*ἡ οἰκία των*) καὶ λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ—*leurs maisons* (*αἱ οἰκίαι των*). Είναι δὲ ἀντωνυμίαι τοῦ πληθυντικοῦ—*leur maisons*.

μία ὥτε προτάσσηται ρήματός τινος, ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρῳ παραδείγμασι, καὶ τότε οὐδέποτε λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ.

80. **Ευχ** (αὐτοί)· eux et leurs enfants sont riches (αὐτοί καὶ τὰ τέκνα των εἰναι πλούσιοι).

81. **Se, soi**· εἶναι αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι· il se flatte (κατακεύει ἔκυτόν), l'aimant attire le fer à soi (ὁ μαγνήτης ἔλκει τὸν σίδηρον εἰς ἔκυτόν).

ΣΗΜ. Τὰς τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου αὐτοπαθεῖς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης οἱ Γάλλοι ἀναπληροῦσι διὰ τῶν προσωπικῶν λαμβανομένων ἢ καθ' ἔκυτάς ἢ μετὰ τῆς ἀσφίστου μέμε, οὗτοι moi-même (ἐγώ αὐτός), de moi-même (ἔμαυτοῦ), nous-mêmes (ὑμεῖς αὐτοί), de nous-mêmes (ὑμῶν αὐτῶν), toi même (σὺ αὐτός), de toi-même (σαυτοῦ), vous-mêmes (ὑμεῖς αὐτοί). Καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου soi-même, lui-même (αὐτὸς ὁ ἴδιος)· πλὴν eux mêmes, (αὐτοὶ οἱ ἴδιοι), elles-mêmes (αὐταὶ αἱ ἴδιαι), κτλ.

Αἱ αὐτοπαθεῖς αὕταις ἀντωνυμίαι ὄνομαζονται παρὰ Γάλλοις pronoms personnels composés (σύνθετοι προσωπικοὶ ἀντωνυμίαι).

82. **Ιε** (αὐτόν), **Ια** (αὐτήν), **Ιες** (αὐτούς, αὐτόξ) ἀναφέρονται εἰς προλεγόμενον ὀνομα, προτάσσονται ἀμέσως τοῦ ρήματος οὗτονος εἶναι ἀντικείμενα καὶ μεταφράζονται πάντοτε κατ' αἰτιατικήν οἷον avez-vous le cheval de mon frère? (ἔχετε τὸν ἵππον τοῦ ἀδελφοῦ μου;)— Je l' ai (τὸν ἔχω ἢ ἔχω αὐτόν).—Avez-vous mes livres? (ἔχετε τὰ βιβλία μου;)—Je les ai (τὰ ἔχω).

ΣΗΜ. Le, la, les εἶναι ἄρθρα ὥτε εὑρίσκονται πρὸ τῶν οὔτιςτικῶν οἷον le père, la mère, les parents· εἶναι δὲ ἀντωνυμίαι προσωπικοὶ ὥτε εὑρίσκονται πρὸ ρήματος, ὡς ἐν τοῖς ἀνωτέρῳ παραδείγμασι.

83. **Ιει** (αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῶν, ἢ ἔξ αὐτοῦ, ἔξ αὐτῆς, ἔξ αὐτῶν). Ἐλληνιστὶ λέγομεν ἐπὶ ἀσφίστῳ καὶ ἐπιμεριστικῇ ἐννοίᾳ· "Existez-vous de l'argent?"—Oui, nous en avons (έχομεν δηλ. ἔξ αὐτῶν). Avez-vous de l'argent?—Oui, nous en avons pas (δέν ἔχομεν δηλ. ἔξ αὐτοῦ).

84. **Y** (εἰς αὐτόν, εἰς αὐτήν, εἰς αὐτούς, εἰς αὐτάς). Ἰσοδυνκμαὶ τοῖς ἀντωνυμίαις à lui, à elle, à eux, à elles, à cela. — Où avez-vous pensé à votre leçon ? (έσυλλογίσθητε τὸ μάθημά σας;) — Oui, j'y ai pensé (ναι, ἐσυλλογίσθην αὐτό) ἀντὶ j'ai pensé à cela. — Je connais ces orphelines et je m'y intéresse (γνωρίζω ταῦτας ὁρφανὰς καὶ ἐνδιαχέρομαι αὐταῖς) ἀντὶ je m'intéresse à elles.

Ι 2^ο ΕΓΓΡΑΦΑ.

Ο μαθητὴς ἀε ἀραιῶση τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας, ὅφειται τὸ πρόσωπο, τὸ γέρος, τὸ ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ τὰς λέξεις ἀε ἀρτικαθιστῶσι.

1. Je crains (φοβοῦμαι) Dieu ; il me regarde (βλέπει) toujours ; il me punira (τιμωρήσει), si je suis méchant, et il me récompensera (ἀνταγεῖψει), si je suis bon.—2. Tu es un mauvais écolier ; tu déchires (σχίζεις) toujours les livres que (τὰ δυοῖς) je te donne (δίδω).—3. Les enfants du jardinier sont paresseux ; je les ai punis (ἐπιμάρτησα).—4. Cette femme a quatre enfants ; elle les aime (ἀγαπᾷ) beaucoup.—5. Ces filles sont malades, mais elles ont un bon médecin qui (δει) leur donne des médicaments (ιατρικά).—6. Moi, je travaille (έργαζομαι), toi, tu jones (παῖζεις).—7. Je lui ai donné (δώκα) tous les livres qu'il m'a demandés (ἐξήτησε).—8. Nous ne sommes pas malades ; pourquoi (τίταν) nous donnez-vous (διδέτε) tant de médicaments ?—9. Oui, vous êtes malades et c'est pourquoi (καὶ διὰ τοῦτο) je vous donne des médicaments.—10. Je leur ai parlé (φωνήσα) moi-même.—11. Voulez-vous (θέλετε) les livres que j'ai achetés (ήγραπτα) ce matin ?—12. Je les veux (θέλω) ; donnez les-moi.—13. Avez-vous des pommes ?—Je n'en ai pas.—14. Voulez-vous du papier ?—Je n'en veux pas ; j'en ai assez pour le moment.—15. Voici (ἰδοὺ) de très belles plumes ; je vous en donnerai.—16. J'ai reçu (ἔλαβον) ce matin une lettre de ma mère et j'y répondrai (ἀπαντήσω) immédiatement (ἀμέσως).—17. Ce chien est à vous ; vous en êtes le maître.—18. Avez-vous encore de l'encre ?—Nous n'en avons plus.—19. Thémistocle voulait détruire la flotte lacédémonienne mais Aristide s'y opposa (ὁ Θεμιστοκλῆς ἔθελε νὰ καταστρέψῃ τὸν τῶν Ασκεδαμονίων στόλον, ἀλλ ὁ Ἀριστεῖδης ἀντέστη εἰς τοῦτο).—20. Ils souffrent (ὑποφέουσι) eux et leurs enfants.

ΜΑΘΗΜΑ Ζ'.

ΔΕΞΙΑΔΟΓΙΩΝ.

Passé indéfini.—Παρακείμενος τοῦ ρήματος *être*.

J'ai été γέγονα,	έπειρεξ	Je n'ai pas été δὲν έπειρεξ
tu as été		tu n'as pas été
il (τι elle) a été		il (τι elle) n'a pas été
nous avons été		nous n'avons pas été
vous avez été		vous n'avez pas été
ils (τι elles) ont été.		ils (τι elles) n'ont pas été.

Futur.—Μέλλων.

Je serai θά μουαί		Je ne serai pas δὲν θά μουαί
tu seras		tu ne seras pas
il (τι elle) sera		il (τι elle) ne sera pas
nous serons		nous ne serons pas
vous serez		vous ne serez pas
ils (τι elles) seront.		ils (τι elles) ne seront pas.

'Ε πέθεται. Gracieux χαρέται, joli κομψός, poli εὐγενής, jeune νέος, vieux γέρων, fidèle πιστός, infidèle ἀπιστός.

Ούσια στικά. Le peintre ἡ ζωγράφος, le tableau ἡ εἰκών, l'architecte ὁ ἀρχιτέκτων, le libraire ὁ βιβλιοπωλης, le marchand καὶ le négociant ὁ ἐμπόρος, le commerce τὸ ἐμπόριον, le cocher ὁ ἀμαξηλάτης, la voiture ἡ ἀμάξη, un jeune homme νεανίας, une jeune fille νεανίας.

A présent τώρα.—Pourquoi ? διότι ;—Parce que διότι.—Où ? ποῦ ;—Chez παρά, εἰς (μετὰ γενικῆς) où étiez-vous hier ? ποῦ εἴσθε γέθες ;—J'étais chez mon frère παρά τῷ ἀδελφῷ μου ἢ εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου.—Demain je serai chez vous αὔριον θά μουαί παρ' θαῦτην ἢ εἰς τὴν σίκιαν σας.

Votre mère a-t-elle un bon domestique ? ἡ μάτηρ σας ἔχει καλὸν οὐπηρέτην ;—Oui, elle en a un (ναι, ἔχει ένα), τι non, elle n'en a pas (οὐχ, δὲν ἔχει).

Avez-vous des chevaux ? ἔχετε ἵππους ; Nous en avons τι nous n'en avons pas ἔχομεν [ἴξι αὐτῶν], τι δὲν ἔχομεν.—Où sont mes livres ? ποῦ είναι τὰ βιβλία μας ;—Je ne les ai pas δὲν τὰ ἔχω.

II 5^ο Θέμα.

1. Σήμερον ἔγω γράμματα, ἔχεις γραφίδας, ἔχει μελάνην, ἔχουμεν
ξπόους, ἔχετε εἰκόνας, ἔχουσιν ἀμάξας.—2. Τώρα είμαι ἀσθενής, είσαι
δυστυχής, είναι ὀκνηρός, εἰμεθα κομψός, εἰσθε ἐμποροί, είσι γέροντες.—3.
Αὔριον δὲν οὐκ ἔγω ὄπωρας, δὲν οὐκ ἔγις ἀπίδια, δὲν οὐκ ἔγη μῆλα, δὲν οὐκ
ἔχουμεν δῶρα, δὲν οὐκ ἔγιτε πρόστατα, δὲν οὐκ ἔγιστιν ἀγελάδας.—4. Μεθ-
αύριον οὐκ ἔμαι πλούτιος, οὐκ ἔμαι πτωχός, οὐκ ἔμαι δυστυχής, οὐκ
ἔμεθα καλοί, οὐκ ἔμεθε ἀσθενεῖς, οὐκ ἔμαι πνευματώδεις.—5. Χθὲν εἶχον τὰ
ἄνθη τοῦ φίλου μου;—6. Δὲν τὰ εἴχετε.—7. Ήότε οὐκ τὰ ἔγω;—8. Θὰ
τὰ ἔγιτε σήμερον ἢ αὔριον.—9. Ποῦ είναι τὰ ἐνδύματά μου;—10. Τὰ
ἔγω ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ δωματίου σου.—11. "Εχετε θηρέτην;—12.
Αὔριον οὐκ ἔγω [ένα].—13. Αὔτης καὶ ἔγώ [ἱμετί] εἰμεθα ἀρχιτέκτονες.—
14. Ἐγώ είμαι ἀμαζηλάτης.—15. "Εχετε ἀμαζάν;—16. "Εγω [μίαν].—
17. Ἐγώ, δὲν ἔγω [ἀμαζάν].—18. Αὔτης καὶ θητής, [ἱμετί] εἰσθε ἀνθρω-
ποί εύτυχεῖς.—19. Ποῦ είναι τὰ τέκνα μου;—20. Είναι εἰς τοῦ
ἀδελφοῦ των.

II 6^ο Θέμα.

1. Προχθές δὲν είχον σίκιας, δὲν είχεις ἔνδυμα, δὲν είχεις πῖλον, δὲν είχο-
μεν μελάνην, δὲν είχετε χάρτην, δὲν εἶχον μολυβδοχύνδυλα.—2. Ἐγώ,
Ἔμην ράπτης, σι, ἔμαι ἀπόδηματοποιός, αὐτός, ἔμαι ἀρτοπώλης, θητής,
εἰμεθα ἐμποροί, θητής, εἰσθε ἀμαζηλάται, αὐτοί, ἔμαι ζωγράφοι.—3.
Σήμερον ἔγον (ἢ Πλαθών) τὴν ἐπίσκεψιν τῆς θείας μου, ἔσχεις ἐπίστολην
[παρά] τῆς μητρός σου, ἔσχε δῶρα παρὰ τοῦ πατρός του, ἔχουμεν (ἢ Ἐλά-
θουμεν) γράμματα, ἔσχετε τὰ ἐνδύματά σας, ἔσχον τὰ βιβλία τῶν.—4. Ποῦ
είναι ἢ ἐπίστολὴ τῆς μητρός μου;—5. Είναι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ
καῆπου.—6. Ήότους ήπιπους ἔχετε;—7. "Εχομεν [έξ αὐτῶν] ὅδοιςχοντα.—
8. Ήμετίς, ἔχουμεν [έξ αὐτῶν] ἑκατὸν τρεῖς.—9. Ο πρώτος είναι λευκός,
ο δεύτερος είναι κόκκινος, ο τρίτος είναι φαΐός, πάντες δὲ οἱ ἄλλοι εἰσὶ μελα-
νεῖς.—10. Ποῦ είναι αἱ εἰκόνες τοῦ ζωγράφου;—11. Τὰς εἶχον γένες,
ἄλλα δὲν τὰς ἔγω σήμερον.—12. Οὗτος ὁ νεανίας είναι κομψότατος καὶ
χαριέστατος.—13. Ο βιβλιοπώλης σας ἔχει καλὰ βιβλία;—14. "Εχει [έξ
αὐτῶν] πολλά.—15. Οὐκ τὰ ἔγω θλα;—16. Οὐκ τὰ ἔγιτε.—17. Ήότε
ἔμαι ἀσθενής;—18. Ἐγώ, είμαι πάντοτε ἀσθενής.—19. "Εχετε ιατρόν;—
20. "Εγω [ένα].

II 7^ο Θέμα.

1. Δὲν οὐκ ἔμαι τοσούτον εύτυχής θεον θητής, δὲν οὐκ ἔμαι τοσούτον

δυστυχής ὅσον ἔγώ, δὲν θὰ ἡγαινόμενος τοῦ ἄλλου, δὲν θὰ καμεθικομψότεροι δύων, δὲν θὰ ἡσθε ὀλιγώτερον ὀκνηροὶ τῶν τέκνων τοῦ ἐμπόρου, δὲν θὰ δοῖσιν εὐγενέστεροι ἀπὸ τοῦτον τὸν νεανίαν.—2. "Ημην καλὸς ἀρχιτέκτων; ἵσος καλὸς ζωγράφος; ἵσος καλὸς ποιητὴς; εἰμένα τρελλοὶ ὡς πάντοτε; ἵσαν πιστοί;—3. "Εγετε ὁραῖον κύνα; εἶναι (C'est) ζῆσον πιστόν.—4. Αὕτη ἡ νεανίς εἶναι κομψότατη.—5. "Ο γέρων πατέρι μου ἥτο [εἰς] μεγαλέμπορος σύμερον εἶναι πτωχότατος.—6. Εἴσθε ἀνθρώπος ἐνεργητικός; οὐκ ἔχητε πολλὰ γρήματα!—7. "Ο βασιλεὺς ἔχει πολλὰ πλοῖα;—8. "Εγειτούσαν πάντες μεγάλα καὶ ἐπτὰ μικρά.—9. Οὗτος ὁ γαρίεις νεανίας δὲν ἔχει ὁραῖα ἐνδύματα.—10. Διατί;—11. Διάτι εἶναι πτωχός.—12. 'Εγώ, ἔχω [ξε αὐτῶν].—13. Χρήματα η̄ ἐνδύματα;—14. "Εχω γρήματα καὶ ὁραῖα ἐνδύματα.—15. "Εγετε τὰ τετράδια τῶν μαθητῶν μου;—16. Τὰ ἔχω.—17. Ποῦ εἶναι;—18. Εἶναι ἐντὸς τοῦ θαλάσσης μου.—19. Αὕται αἱ οἰκίαι εἶναι ὁραῖαι;—20. Εἶναι αἱ ὁραιόταται τῶν οἰκιῶν τῆς πόλεως μας.—21. "Εχούμεν τρεῖς ἡ μία εἶναι μεγίστη· αἱ δὲ δύο ἄλλαι μικρότεραι.

Β'. ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ.

85. Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι (pronoms démonstratifs) εἶναι:

Erikoī.

Πληθυντικός.

Αρσενικοῦ. *Θηλυκοῦ.*

Αρσενικοῦ. *Θηλυκοῦ.*

Celui οὗτος	Celle αὕτη	Ceux οὗτοι	Celles αὕται
celui-ci οὗδε	celle-ci οὗδε	ceux-ci οὗδε	celles-ci αἱδε
celui-là ἔκεινος	celle-là ἔκεινη	ceux-là ἔκεινοι	celles-là ἔκειναι.

Ce τοῦτο.

Ceci τόδε.

Cela ἔκεινο.

86. *Παρατήρησις Α'.* Αἱ ce, celui, celle, ceux, celles προσλαμβάνουσιν, ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι φίλεται, τὰ μόρια ci καὶ là πρὸς ἐπίτασιν τῆς δείξεως, ὡς γίνεται καὶ ἐν ταῖς δεικτικαῖς ἀντωνυμίαις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης οὗτος—οὗτοι (celui—celui-ci), ἔκεινος—ἔκεινοι (celui—celui-là), τοῦτο—τοῦτι (ce—ceci), ἔκεινος—ἔκεινοι (ce—cela).

Αἱ ἐκ τοῦ μορίου εἰ σύνθετοι δεικνύουσι τὰ πλησίον ἢ παρόντα, καὶ δὲ ἐκ τοῦ là τὰ γυαράν ἢ ἀπόντα.

87. *Παρατήρησις Β'.* 'Εν τῇ σειρᾷ τοῦ λόγου αἱ ἐκ τοῦ μορίου εἰ σύνθετοι ἀναφέρονται εἰς τὸ τελευταῖνος λεχθέν ὄνομα, αἱ δὲ ἐκ τοῦ là σύνθετοι, εἰς τὸ ἀπωτέρω· οἷον Quelle différence y a-t-il entre la belle et la bonne femme ? — Celle-là est un bijou, celle-ci est un trésor. (Τις ἡ διαφορὰ μεταξὺ ώραίας καὶ ἀγαθῆς γυναικός ; — 'Εσείνη (δηλ. la belle femme) εἶναι κόσμημα, αὕτη δὲ (δηλ. la bonne femme) εἶναι θησαυρός).

88. *Παρατήρησις Γ'.* 'Εν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ μεταχειριζόμεθα πολλάκις ἀντωνυμικῶς τὸ ἄρθρον καὶ τὴν ἑλλειψιν τοῦ ὀνόματος λέγοντες· τὸ βιβλίον μου καὶ τὸ τοῦ Παύλου τὰ βιβλία σας καὶ τὰ τῶν ἀλλων μαθητῶν εἴναι ἐπὶ τῆς τραπέζης. 'Εν ταῖς ἀναλόγοις φράσεσι τὸ ἄρθρον ἐν τῇ γαλλικῇ ἀναπληροῦται ὑπὸ τῶν δεικτικῶν ἀντωνυμικῶν τοῦ μονού λόγου· celui, celle, ceux, celles· οἷον mon livre et *celui* de Paul ; — vos livres et *ceux* des autres élèves sont sur la table.

89. *Παρατήρησις Δ'.* Ηἱ ἔναρθρος ἐνεργητικὴ μετοχὴ τῶν Ἑλλήνων δόμιλῶν, ἡ δομιλοῦσα, οἱ τρώγορτες κτλ. ἐκφέρεται πάντοτε ἐν τῇ γαλλικῇ ἀναλειμένως διὰ τῶν δεικτικῶν ἀντωνυμικῶν καὶ μᾶς τῶν ἀναπορικῶν φη, que, donc, d'après κτλ. οὗτοι ὁ δομιλῶν *celui* qui parle (ἐκείνος ὅστις δομιλεῖ)· *celle* qui parle (ἐκείνη ἥτις δομιλεῖ)· *ceux* qui mangent (ἐκείνοι οἵτινες τρώγουσι).

90. Ce δύναται νὰ ἦναι ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ ἐπίθετοι δεικτικῶν (adjectif démonstratif) καὶ ἀντωνυμία δεικτικὴ (pronom démonstratif).

Θεωρεῖται ἐπίθετον, ὅταν προσδιορίζῃ ὄνομα καὶ προτάσσηται τούτου· οἷον ce jardin (οὗτος ὁ κῆπος), ce livre (τοῦτο τὸ βιβλίον).

Θεωρεῖται δὲ ἀντωνυμία, ὅταν εὑρίσκεται πρὸ ρήματος ἢ ἀλλού τινός ἀντωνυμίας· οἷον ce doit être (τοῦτο ὁρεῖται νὰ ἦναι)· ce que je dis est vrai (ἐκείνοι τὸ ὅποιον λέγω εἶναι ἀληθές).

ΣΗΜ. Ή ce τιθεμένη μετὰ τῶν τρίτων προσώπων τοῦ ρήματος ἔτει ἀποτελεῖ ιδιωτισμὸν συνηθίστατον παρὰ Γάλλους· οἷον qui a mes

livres ? (Τίς ἔχει τὰ βιβλία μου;) — C'est moi (ἐγώ) c'est à vous que je parle πρὸς δύος δύοις [καὶ ὅχι πρὸς ἄλλους] ce sont vos enfants, qui ont mangé nos fruits, τὰ τέκνα σας [τὰ ἰδικά σας καὶ ὅχι ἄλλαι] ἔφαγον τὰς ὀπώρας μας.

Οἱ ἴδιωτισμὸς οὗτος καθίστηκε τὸν λόγον ἐμφαντικώτερον.

Ι Σ^ο. Γράμματα.

Ο μαθητὴς ἃς ἀράλιση τά τε δεικτικὰ ἐπίθετα καὶ τὰς δεικτικὰς ἀρτωρυγας.

1. L'homme et la femme dont je vous parle (περὶ ὧν σᾶς δύοις) sont mes parents; celui-là est mon oncle, celle-ci est ma tante.—
2. Quelle différence y a-t-il entre un bon et un mauvais élève ?— Celui-là apprend bien (μανθάνει καλῶς) ses leçons, celui-ci ne les apprend pas.—
3. La république (*ἡ δημοκρατία*) d'Athènes et celle de Rome.—
4. Ces livres que vous voyez (*τὰ ταῦτα βλέπετε*) sur cette table-ci, sont ceux de mes enfants.—
5. Qui a mangé les pommes et les poires de mon jardin ?—C'est moi.—
6. Celui qui a de l'argent n'est pas toujours heureux.—
7. Celle qui parle (*διηλεῖται*) n'est pas une bonne mère.—
8. Ces chevaux et ceux de mon frère sont très beaux.—
9. Les voitures de la reine et celles de ma mère sont les plus belles de la ville.—
10. Ce sont vos élèves qui ont déchiré (*ἔξεγχασαν*) les cahiers de mes enfants.—
11. J'ai deux fils, Georges et Paul; celui-là est actif, celui-ci est paresseux.—
12. J'ai eu ce matin deux cadeaux, un beau canif et un joli encrier; celui-là est un cadeau de ma mère, celui-ci un cadeau de ma sœur.—
13. C'est moi qui vous parle; écoutez bien ce que je vous dis (*ἀκούσατε καλῶς ἔχετο τὸ ὥπτιον σᾶς λέγω*).—
14. Quelle différence y a-t-il entre le soleil et la lune ?—Celui-là éclaire (*φωτίζει*) la terre pendant le jour, celle-ci l'éclaire pendant la nuit.—
15. Les arbres de mon jardin et ceux du jardin de mon voisin n'ont pas de feuilles et de fruits.—
16. La mère et la fille sont des personnes très belles; celle-là a des yeux bleus et une taille majestueuse (*ἰνάστημα μεγαλοπεπέρες*), celle-ci est belle comme un ange, gentille, gracieuse, spirituelle.

Γ'. ΚΤΗΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ.

91. Αἱ κτητικαιὶ ἀντωνυμίαι (pronomis possessis) παράγονται ἐκ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων (adjectifs possessifs) καὶ εἰναι·

- 1^{οῦ} προσώπου le mien (mon) ὁ ἑμάς·
 2^{οῦ} " le tien (ton) ὁ σάς·
 3^{οῦ} " le sien (son) ὁ ἑας, ιδικός του·
 1^{οῦ} " le nôtre (notre) ὁ ὑμέτερος·
 2^{οῦ} " le vôtre (votre) ὁ ὑμέτερος·
 3^{οῦ} " le leur (leur) ὁ σφέτερος, ιδικός των.

92. Αἱ κτητικαιὶ ἀντωνυμίαι, ἔχουσαι ιδίαν κατάληξιν δι' ἐκαστον γένος, συμφωνοῦσι πρὸς τὰ εἰς ἡ ἀναφέρονται οὐσιαστικὰ καὶ σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν γένος καὶ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν κατὰ τοὺς αὐτοὺς οἶναις καὶ τὰ ὄνόματα κανόνας, ὡς ἔξης·

'Ερικός.

Π.ηθωτικός.

'Αρσενικός.	Θηλυκός.	'Αρσενικός.	Θηλυκός.
Le mien	la mienne	les miens	les miennes
le tien	la tienne	les tiens	les tiennes
le sien	la sienne	les siens	les siennes
le nôtre	la nôtre	les nôtres	les nôtres
le vôtre	la vôtre	les vôtres	les vôtres
le leur	la leur	les leurs	les leurs.

Ηερρδ. Mon père et le tien ὁ πατήρ μου καὶ ὁ ιδικός σου. — Nos parents et les vôtres οἱ γονεῖς μας καὶ οἱ υμέτεροι. — Ma plume et la sienne ἡ γραφής μου καὶ ἡ ιδική του. — Leur maison et la nôtre ἡ οἰκία των καὶ ἡ ὑμέτερα, κτλ.

93. Αἱ κτητικαιὶ ἀντωνυμίαι le nôtre, le vôtre, la nôtre, la vôtre, les nôtres, les vôtres, διακρίνονται τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων καθ' ὅσον φέρονται ἐνάρθρως καὶ λαμβάνουσι περισπωμένην ἐπὶ τοῦ ο(δ). οἷον notre maison est plus belle que la vôtre (ἡ οἰκία μας εἶναι ωραιοτέρα τῆς υμετέρας).

94. Les miens (*οἱ ἐμοὶς*) les tiens (*οἱ σοὶς*) λαμβάνονται ἔνιστε καὶ ὡς ἀπλὰ οὐσιαστικὰ καὶ σημαίνουσι τοὺς π.ησιορ συγγενεῖς οἰον je suis tout dévoué aux miens εἶμαι δὲως ἀρωσιωμένος τοῖς ἐμοῖς, δηλ. εἰς τοὺς συγγενεῖς μου.

Les nôtres (*οἱ ἡμέτεροι*), les vôtres (*οἱ ὑμέτεροι*), ἀντὶ οὐσιαστικῶν λαμβάνομεναι, σημαίνουσι τοὺς ὀπαδούς, τοὺς φίλους οἷον *les vôtres* prirent la fuite tandis que *les nôtres* restèrent les maîtres du champ de bataille *οἱ ὑμέτεροι* (*οἱ ὀπαδοὶ ὑμῶν*) ἔτρεπονται εἰς φυγήν, ἐνῷ *οἱ ἡμέτεροι* (*οἱ ὀπαδοὶ, οἱ φίλοι ὑμῶν*) ἔμειναν κύριοι τοῦ πεδίου τῆς μάχης).

Ι Θ^η Γύρων κτημάτων.

*Ο μαθητὴς ἄρε ἀρά.ληση ἐρ τοῖς ἐπομένοις τά τε κτητικὰ ἐπίθετα καὶ τὰς κτητικὰς ἀρτωρυμίας.

1. Chacun a ses peines (*ἔκαστος ἔχει τὰς λύπας του*): les grands ont les leurs, comme nous avons les nôtres.—2. Votre jardin n'est pas si grand que le nôtre.—3. Notre fils et le mien sont les meilleurs élèves de l'école.—4. Mes amis ont leur maison et vous avez la vôtre.—5. J'ai mon canif; as-tu aussi le tien ?]—6. Qui est ce domestique ?—C'est le nôtre.—7. Ma femme et la tienne ne sont pas belles.—8. Mes enfants et les siens sont dans le jardin.—9. Ce chapeau est-il le tien ?—Non, c'est le vôtre.—10. Ces deux enfants, ont un canif !—Eh ! c'est le leur.—11. Cette plume c'est la mienne.—12. Non, ce n'est pas la vôtre; elle est à mon ami.—13. Pardon, (*συγγνώμην*) ton ami a la sienne.—14. A qui est ce cheval ?—C'est le vôtre ?—15. Non, le mien est blanc et celui-ci est noir.—16. Alors (*τότε*) c'est celui de vos amis.—17. Impossible ! (*ἀδύνατον !*) le leur est gris.—18. Les miens et les tiens nous aiment (*ἀγαπῶσι*) beaucoup.—19. Votre langue et la nôtre ne sont pas aussi belles que la langue grecque.—21. C'est possible; mais la langue française est la plus belle des langues européennes; je l'aime (*τὴν ἀγαπῶ*) plus que la vôtre et la mienne.

ΜΑΘΗΜΑ Η'.

ΔΕΞΙΑΟΓΙΟΝ.

Passé indéfini.—Παρακείμενος τοῦ ρήματος *être*.

Ai-je été ? γέγονα ; ὑπῆρξα ;	N'ai-je pas été ?
as-tu été ?	n'as-tu pas été ?
a-t-il été ?	n'a-t-il pas été ?
avons-nous été ?	n'avons-nous pas été ?
avez-vous été ?	n'avez-vous pas été ?
ont-ils été ?	n'ont-ils pas été ?

Futur.—Μέλλον.

Serai-je ? θὰ γέγοναι ;	Ne serai-je pas ?
seras-tu ?	ne seras-tu pas ?
sera-t-il ?	ne sera-t-il pas ?
serons-nous ?	ne serons-nous pas ?
serez-vous ?	ne serez-vous pas ?
seront-ils ?	ne seront-ils pas ?

*Ἐ πίθετα. Vert πράσινος, plat λεῖος, pointu δέξις, oval ὀφειδής, droit εὐθύς, carré τετράγωνος, fruitier καρποφόρος.

Οὐσιαστικά. Le sculpteur ὁ γλυπτης, un artiste καλλιτέχνης, un artisan τεχνίτης, un épicien παντοπώλης, le chapelier ὁ πιλοποιός.

*Τυποδειγματα. Ο ἔχων γρήματα εἶναι πλούσιος—celui qui a de l'argent est riche.—Τίς εἶναι οὗτος ὁ ὄπιρέτης ; —qui est ce domestique ? —Εἶναι ὁ ίδικός μου —c'est le mien.—Εκεῖνος δὲ —et celui-là ? —Εἶναι ὁ τοῦ ἀδελφοῦ μου —c'est celui de mon frère.—"Εχω τὰ βιβλία μου καὶ τὰ τῶν φίλων μου —j'ai mes livres et ceux de mes amis.—Δὲν ἔχετε καὶ τὰ ίδικά μου ; —n'avez-vous pas aussi les miens ? —Οχι, δὲν ἔχω τὰ ίδικά σας, ἀλλὰ τὰ τοῦ θείου μου —non, je n'ai pas les vôtres, mais ceux de mon oncle.

Ι 8^η Θέμα.

Ταῦτην τὴν πρωίαν ὑπῆρξα ἀσθενής, ἀπόψε δὲ (ce soir) θὰ γέγοναι καλά. —2. Τὰ τέκνα μου καὶ τὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἶναι καλά. —3. *Εγέτε τράπεζαν ; —4. "Εχομεν [ἔξ αὐτῶν] δύο, μίαν στρογγύλην καὶ μίαν τετράγωνον. —5. Ήμεῖς, ἔχομεν [ἔξ αὐτῶν] μόνον μίαν εἶναι ὀφειδής. —6. *Ο πιλοποιὸς ἔχει πίλους ; —7. "Εχει πίλους μεγάλους καὶ μικρούς εἴκενοι μὲν

(δηλ. οἱ μεγάλοι) εἶναι διὰ τοὺς ἀνδρας, οὗτοι δὲ διὰ τὰ παιδία.—8. Τὰ ἔνδυματα ταῦτα καὶ τὰ τοῦ φίλου τοῦ γλύπτου εἶναι ὥραῖα.—9. Θὰ ἡσαὶ αὔριον εἰς τὴν ἐκκλησίαν;—10. Δὲν θὰ ἴμαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν διότι δὲν ἔχω πῆλον καὶ χειρόκτια.—11. Οὗτος ὁ γλύπτης καὶ οὗτος ὁ ἀρχιτέκτων εἰσὶ μεγάλοι καλλιτέχναι.—12. Εἰσθε πάντοπώλης;—13. Ναί, ἔγώ εἴμαι παντοπώλης, δὲ ἀδελφός μου εἶναι ἵμπορος.—14. Ἐκεῖνος δὲ ὁ ἀνθρώπος;—15. Εἶναι ὁ κρεοπώλης τοῦ χωρίου.—16. Τὰ ὑποδήματά σας καὶ τὰ ἱδικά μου δὲν εἶναι κομψά, ἀλλὰ τὰ τοῦ ἔξαδέλφου μας εἶναι ὥραιότατα.—17. Ποῦ εἶναι τὰ τοῦ ἔξαδέλφου σας?—18. Εἶναι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ δωματίου του.—19. Υπῆρχετε ἀσθενής;—20. "Οχι, δὲν ὑπῆρχα ἀσθενής.

Ι Σ^ου Θέμα.

1. Κατὰ τὴν ἥνοιξιν (au printemps) τὰ φύλλα τῶν δένδρων δὲν εἶναι κίτρινα, ἀλλ' εἶναι πράσινα.—2. Ὁ κῆπός σας ἔχει δένδρα;—3. "Εγει [ἔξι αὐτῶν] πολλά.—4. Εἶναι δένδρα καρποφόρα;—5. Τὰ δένδρα ἡμῶν εἶναι ἄλλα καρποφόρα.—6. Ὁ ἀσθενῶν [δῶν ἀσθενής] δὲν τρώγει (ne mange pas) ὄπωρας.—7. Ὁ κῆπος τῆς ἀδελφῆς μου δὲν ἔχει δένδρα καρποφόρα.—8. "Εγώ δύο υἱούς, δῶν δὲ εἰς (l'un) εἶναι βιβλιοπώλης, ὁ δὲ ἄλλος (l'autre) εἶναι ἵμπορος. οὗτος μὲν εἶναι πτωχός, ἐκεῖνος δὲ εἶναι πλουσιώτατος.—9. Ὁ ζωγράφος ταύτης τῆς εἰκόνος εἶναι καλλιτέχνης.—10. Οὗτος δὲ νέος ζωγράφος δὲν εἶναι καλλιτέχνης αἱ εἰκόνες του εἶναι κακαί.—11. Η ἀδελφή μου εἶναι νεανίς ἀγαθωτάτη.—12. Ηότα χειρόκτια ἔχετε;—13. "Εγώ [ἔξι αὐτῶν] δύο ζεύγη.—14. Πόσα δὲ ὑποδήματα;—15. "Εγώ [ἔξι αὐτῶν] τρία ζεύγη.—16. Βιβλία δέ;—17. "Εγώ [ἔξι αὐτῶν] πολλά πάντα εἰσὶ βιβλία καλά καὶ ωφέλιμα.—18. Αὔριον θὰ ἔχωμεν ἄμαξαν καὶ δύο ἵππους.—19. Εγώ θὰ ἔχω ἵππον ὥραιότατον.—20. Εγώ δὲ θὰ ἴμαι ἀσθενής.

ΙΙ Σ^ου Θέμα.

1. Η ἄμαξα μου καὶ η τοῦ ἀδελφοῦ μου δὲν εἶναι ἔδω;—2. Ποῦ εἶναι;—3. Εἶναι εἰς τοῦ πατρὸς ἡμῶν. —4. Τὰ φορέματά μου καὶ τὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰσὶ κόκκινα.—5. Τὰ ἱδικά μου καὶ τὰ τοῦ ἔξαδέλφου μου εἶναι μαῦρα.—6. Ἔγώ ἔχω φορέματα τὰ ὄποια εἶναι κίτρινα· τὰ τοῦ γείτονός μου εἶναι πράσινα· τὰ δὲ τοῦ παντοπώλου εἶναι κυανά.—7. "Ελαθον (Έσχον) ταύτην τὴν πρώιαν μίαν ὥραίν γραφίδα καὶ ἐν ὥραῖον μελανοδοχεῖον· τοῦτο μὲν εἶναι δῶρον τοῦ πατρός μου, ἐκεῖνο δὲ δῶρον τῆς καλῆς μητρός μου.—8. Εἰσθε χθὲς εἰς τὸν κῆπον;—9. Δὲν ἡμην χθὲς εἰς τὸν

χῆπον, διότι ἡμην ὀλίγον (un peu) ἀθενής.—10. Ο ἀδελφός σας καὶ ἦ ἀδελφή σας ἔσται ἐκεῖνος μὲν εἶχε μεθ' ἑυτοῦ (avec lui) τὸ παιδίον του, αὕτη δὲ τὸν μικρόν της κύνα.—11. "Εγετε γράμματα;—12. Λέντε γράμματα, ἀλλ' εἴμεθα πλούσιοι, διότι (puisque) ἔχομεν δεκατρεῖς σικίας, εἰκοσιπέντε κήπους, ὅγδοικόντα ἀγελάδας, γίλια ἐκατὸν πρόβατα, τριακοσίους ἵππους καὶ γιλίας πεντακοσίας αἴγας.—13. Πόσας σικίας γέγετε;—14. "Εγομεν [εἴ αὐτῶν] δεκατρεῖς.—15. Εἶναι μεγάλαι;—16. Αἱ τρεῖς [εἴ αὐτῶν] εἶναι μεγάλαι καὶ ὥραται, αἱ ἀλλαι εἶναι μικραί.—17. "Εγώ ἀδελφόν καὶ ἀδελφήν ἐκεῖνος εἶναι διδέσκαλος ἐν μιᾷ μεγάλῃ πόλει, αὕτη δὲ εἶναι διδάσκαλίσσα μικροῦ γωρίου.

Δ'. ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ.

95. Αἱ ἀραφορικαὶ ἡ συρδετικαὶ ἀντωνυμίαι (pronons relatifs ou conjonctifs) εἰναι:

qui	{	κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ
que		
quoi		
dont		
où		

καὶ αἱ ἔξις·

Ἐρικός. { *Ἄρσερ.* lequel, quel, auquel.
Θη.lvx. laquelle, de laquelle, à laquelle.

Π.ηθεντ. { *Ἄρσερ.* lesquels, desquels, auxquels.
Θη.lvx. lesquelles, desquelles, auxquelles.

ΣΗΜ. Αἱ lequel (ἢ ὁποῖος), laquelle (ἢ ὁποία), κτλ. εἰναι, ὡς παρατηρεῖ ὁ μαθητής, σύνθετοι ἐκ τοῦ ἐπιθέτου quel (ποῖος) καὶ τοῦ ὀρεστικοῦ ἀριθμοῦ (le, la, les, du, de la, des κτλ.).

Μηρατηρήσεις.—Remarques.

96. Φυι (ὅς, ᾳ, ὅ, οἵ, αἵ, ᾖ), εἰναι γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ καὶ ἀπαντῷ ἐν τῷ λόγῳ.

α'. Κατ' ὄνομαστικήν, ἦτοι ὡς ὑποκείμενον· οἷον l'enfant *qui* parle est mon fils (*τὸ παιδίον ὅπερ ὅμιλει εἶναι υἱός μου*). les femmes *qui* parlent sont mes cousins (*αἱ γυναῖκες αἱ ἐποίαι ὅμιλούσιν εἶναι ἔξαδέλφαι μου*).

β'. Κατὰ γενικήν μετὰ τῆς προθέσεως δε, ἦτοι ὡς προσδιορισμὸς ἐμπρόθετος ἡ ἀντικείμενον ἔμμεσον, ὡς οἱ Γάλλοι λέγουσιν οἰον l'enfant *de qui* vous parlez (*τὸ παιδίον περὶ τοῦ ὅποιου ὅμιλειτε*). les jeunes filles *de qui* vous parlez (*αἱ νεάνιδες περὶ ὧν ὅμιλειτε*).

γ'. Κατὰ δοτικήν μετὰ τῆς προθέσεως ἂ, ἦτοι ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον· οἷον l'enfant *à qui* j'ai donné un livre (*τὸ παιδίον εἰς ὃ ἔδωκα ἐν βιβλίον*). les enfants *à qui* j'ai donné des pommes (*τὰ παιδία εἰς ἃ ἔδωκα μῆλα*).

δ'. Κατ' αἰτιατικήν, ἦτοι ὡς ἀντικείμενον ἔμμεσον· οἷον *que aimes-tu?* (*ποῖον ἀγαπᾷς;*).

97. **Φλε** (δν, ἥν, δ, οῦς, ἀς, ζ,) εἶναι γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ καὶ πάντοτε αἰτιατική, ἦτοι ἀντικείμενον ἔμμεσον τοῦ φήματος, οὗ προτάσσεται· οἷον voici les fleurs *que* j'ai (ιδοὺ τὰ ἀνθη ἔπινα *ζχω*). voici les plumes *que* je vous donne (ιδοὺ αἱ γραφίδες *ἀς διδω* *ὑμῖν*).

ΣΗΜ. Τὸ ε τῆς que ἐκθλίζεται πρὸ φωνήσεως καὶ ἡ ἀρώνου.

98. **Φιλοῦ** (τί), εἶναι κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ καὶ λέγεται μόνον ἐπὶ πραγμάτων· οἷον la chose à quoi je pense le moins est votre affaire (*τὸ πρᾶγμα περὶ τοῦ ὅποιου σκέπτομαι τὸ ὀλιγάτερον εἶναι ἡ ὑπόθεσίς σας*).

99. **Δομή** (οῦ, ἥς, ὧν), εἶναι γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ· ἔξηγεται δὲ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἡ κατὰ γενικήν ἀπλῶς ἡ κατὰ γενικήν μετὰ τῆς ἐκ ἡ περὶ· οἷον les livres *dont* je me sers sont utiles (*τὰ βιβλία ὧν ποιοῦμαι χρῆσιν εἰσὶν ὠφέλιμα*). le domestique *dont* vous m'avez parlé (*ὁ ὑπηρέτης περὶ τοῦ ὅποιου μοὶ ώμιλήσατε*). la maison *dont* je sors (*ἡ οἰκία ἐξ ἣς ἔξερχομαι*).

100. **Γιὰ** (ἐν ᾖ, ὅπου, ἔθια, κτλ.), δὲν εἶναι κυρίως ἀντωνυμία (ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΓΑΩΣΣΗΣ)

μία ἄλλα ἐπίρρημα λαμβανόμενον ἐπὶ τῇ σημασίᾳ τῶν dans lequel (ἐν τῷ ὅποιῳ), vers lequel (πρὸς τὸν ἥ τὸ ὅποιον), dans laquelle (ἐν τῇ ὅποιᾳ), vers laquelle (πρὸς τὴν ὅποιαν) κτλ.

· Ή οὐ εἶναι γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ, λέγεται πάντοτε ἐπὶ πραγμάτων, κυρίως δὲ ἐπὶ χρόνου ἢ τόπου: le pays où nous sommes (ή χώρα ἐν ἣ εἰμεθα).

· 101. **Lequel** (ό ὅποιος), **laquelle** (ή ὅποια), **lesquels** (οι ὅποιοι), **lesquelles** (αι ὅποιαι) κτλ., σχηματίζουσι διὰ τοῦ ἀρθρου γενικὴν καὶ δοτικὴν ὡς ἐν § 95 φαίνεται. **Παραδ.** La rose est la fleur à laquelle je donne la préférence (τὸ ρόδον εἶναι τὸ ἄνθος εἰς ὃ δίδω τὴν προτίμησιν).

ΣΗΜ. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι qui, que, quoi, lequel, laquelle, lesquels, lesquelles, κτλ., τιθέμεναι ἐν ἀρχῇ φράσεως, εἶναι ἔρωτηματικαὶ καὶ λέγονται pronoms interrogatifs (ἀντωνυμίαι ἔρωτηματικαὶ). **Παραδ.** qui est là ? τίς εἶναι ἔκει? — Que dites-vous ? τί λέγετε ; — A quoi songe-t-il ? τί σκέπτεσται ; — Voilà trois fleurs ; laquelle voulez-vous ? iδού τρία ἄνθη ποῖον θέλετε ;

Ι Θ^η Εγγραφέων.

· Ο μαθητής ἀς ἀραδίσῃ τὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ γρυπάσματι περιεχομένας ἀντωνυμίας.

1. Vous avez plusieurs maisons ; laquelle me donnerez-vous ?—
2. Qui sont ces étrangers ?—3. Les cahiers que j'ai achétés (γάραςα) ne sont pas bons.—4. L'école où je suis n'est pas grande.—5. L'enfant dont le père est cocher est un bon élève.—6. Les mères qui ont de bons enfants sont heureuses.—7. La maison d'où je sors (ξέργουμα) est belle et grande.—8. De qui parlez-vous ?—9. Je parle de l'homme dont la femme est malade.—10. Qui est ce médecin ?—11. C'est celui dont je vous ai parlé hier.—12. De quoi est-il question ? (περὶ τίνος εἶναι ὁ λόγος = πρόκειται).—13. La santé est un bien sans lequel les autres ne sont rien.—14. La chambre dans laquelle je suis est très petite.—15.. Voilà deux fleurs ; laquelle voulez-vous ?—16. Les enfants à qui j'ai donné mes livres ne sont pas ici.—17. L'encrier que vous avez n'a pas

- d'encre. — 18. Qui sont ces hommes-là? — 19. Qu'avez-vous? — 20. Le cheval sur lequel je suis est blanc.

Ε'. ΑΟΡΙΣΤΟΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ.

102. **Άρρυστοι ἀντωνυμίαι** (pronoms indéfinis) εἰναι· αἱ ἔξης· On (*τις*), quiconque (*ὅστιδήποτε*), quelqu'un (*τις*, *κάποιος*), chacun (*ἕκαστος*), autrui (*ἄλλος τις*), personne (*τις*, *οὐδείς*), autre (*ἄλλος*), l'un (*ὁ εἷς*), l'autre (*ὁ ἄλλος*) καὶ l'un l'autre (*ἄλλοις*), l'un et l'autre (*ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος*, *ἄμφοτεροι*), tel (*τοιοῦτος*, *οὗτος*, *ὁ δεῖνα*), tout (*πᾶς τις*) aucun καὶ nul (*οὐδείς μηδείς*), certain (*τις*, *κάποιος*), plusieurs (*πολλοί*), rien (*οὐδέν*, *μηδέν*, *τί*).

Ηαρατηρήσεις.—Remarques.

103. **On** (*τις*), εἶναι πάντοτε ὑποκείμενον ρῆματος τρίτου ἐνικοῦ προσώπου καὶ ἐμφαίνει ἀριστως ἐν ἡ πολλὰ πρόσωπα· οἷον on frappe à la porte κρούει τις ἡ κρούουσι τὴν θύραν· on dit (λέγουσιν, λέγεται).

104. **Quiconque** (*πᾶς ὅστις*), προηγεῖται πάντοτε τοῦ ρῆματος ὡς ὑποκείμενον· οἷον quiconque aime les lettres sera un jour savant (*πᾶς ὅστις ἀγαπᾷ τὰ γράμματα θὰ γείνη ἡμέραν τινὰς τοφός*).

105. **Quelqu'un** (*τις*, *κάποιος*), λέγεται ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων, εἶναι σύνθετος ἐκ τοῦ quelque καὶ τοῦ un, ἀτιναχέν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ ἀμφότερα λαμβάνουσι· οἷον quelqu'un a dit que l'âme du monde est le soleil (*εἰπέ τις ὅτι ψυχὴ τοῦ κόσμου εἶναι ὁ ἥλιος*)· avez-vous quelques-uns de ces livres? (*ἴχετε τινὰς τούτων τῶν βιβλίων;*)

106. **Chacun** (*ἕκαστος*, *πᾶς τις*). οἷον chacun a des parents (*πᾶς τις ἔχει συγγενεῖς*), chacun de ces enfants a ses plumes, ses cahiers et ses livres (*ἕκαστον τούτων τῶν παιδίων ἔχει τὰς γραφίδας του, τὰ τετράδιά του καὶ τὰ βιβλία του*).

107. Personne (*τις, οὐδείς*), λέγεται πάντοτε ἐπὶ προσώπων· οἷον personne n'est aussi heureux que vous (*οὐδεῖς εὐτυχέστερος ὑμῶν*)· j'hésite de croire que personne ait douté de l'existence de Dieu (*διστάζω νὰ πιστεύσω ὅτι ἀμφέβαλέ τις περὶ τῆς ὑπέρβεστης τοῦ Θεοῦ*).

ΣΗΜ. Η λέξις personne μετ' ἄρθρου η μετ' ἐπιθέτου λαμβανομένη εἶναι ὄνομα γένους θηλυκοῦ καὶ σημαίνει πρόσωπον, ἀνθρώπος (ἀνήρ η γυνή)· οἷον la personne dont vous m'avez parlé n'est pas encore venue (τὸ πρόσωπον περὶ οὗ μοὶ ᾧμιλήσατε δὲν ἡλθεν ἀκόμη).

108. Autrui (*ἄλλος τις*), πάντοτε ἐν χρήσει μετὰ τῆς προθέσεως de καὶ à πληθυντικὸν ἀριθμὸν δὲν ἔχει, οὔτε κατάληξιν διαχριτικὴν γένους· οἷον j'ai eu le bien d'autrui (ἔσχον τὴν περιουσίαν ἄλλου).

109. Autre (*ἄλλος*), εἶναι γένους κοινοῦ, τιθεται καὶ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμόν, καὶ ἐκφέρεται διὰ τοῦ ἄρθρου η προσδιοριστικοῦ τινος ἐπιθέτου· οἷον un autre que moi ne ferait pas cela (*ἄλλος τις πλὴν ἔμου δὲν θὰ ἐποίει τοῦτο*)· deux autres livres (*δύο ἄλλα βιβλία*).

ΣΗΜ. «Οταν η λέξις autre συνοδεύῃ οὐσιαστικὸν εἶναι ἐπιθέτον· οἷον un autre monde (*ἄλλος κόσμος*); autres temps, autres mœurs (*ἄλλοι καιροί, άλλα ίθη*).»

110. L'un l'autre (*ἄλληλους*), οἷον le feu et l'eau se détruisent l'un l'autre (*τὸ πῦρ καὶ τὸ ὑδωρ φθείρουσιν ἄλληλα*)—aimez-vous les uns les autres (*ἀγαπᾶτε ἄλληλους*).

ΣΗΜ. Έν τοῖς ἀνωτέρω παραδείγμασιν αἱ ἕνα ἄλλο, les uns les autres δεικνύονται ἀμοιβαιότητα ἐνεργείας. Άλλ' οταν αἱ ἕνα, l'autre ἐκφέρονται κεχωρισμένως, σημαίνονται μερισμὸν προσώπων η πραγμάτων καὶ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ τῆς Ἑλληνικῆς ὁ μὲν . . . ὁ δὲ (l'un . . . l'autre), η μὲν . . . η δὲ (l'une . . . l'autre), οἱ μὲν . . . οἱ δὲ (les uns . . . les autres), κτλ.: οἷον l'un a des livres, l'autre n'en a pas οἱ μὲν ἔχει βλέψια, οἱ δὲ δὲν ἔχει. —L'une est belle, l'autre est laide η μὲν εἶναι ωραία, η δὲ δυσειδής.

111. L'un et l'autre (*καὶ ὁ εἰς καὶ ὁ ἄλλος, ἀμφότεροι*) ἐκφέρονται ιδέαν πληθυντικοῦ καὶ δὲν ἔχει σημασίαν ἀμοιβαιότητος ὡς

ἢ τὸν, l'autre : οἷον l'un et l'autre sont partis (ἀμφότεροι ἀνεχώρησαν).

112. **Tel** (*τοιοῦτος, οἵος, δεῖνα*) : οἷον tel fut le résultat (*τοιοῦτον ἀπέβη τὸ ἀποτέλεσμα*).

ΣΗΜ. Ή tel μετὰ ταῦ ἀσφίστου un λαμβανομένη ισοδυναμεῖ πρὸς τὸ τῆς ἐλληνικῆς ὁ δεῖνα ω· οἷον avez-vous vu un tel ? εἴδετε τὸν δεῖνα ; Monsieur un tel κύριος ὁ δεῖνα.

113. **Tout** θηλ. **toute** (*πᾶς, πᾶς τις*), **aucun** θηλ. **aucune** (*μηδείς*), **nul** θηλ. **nulle** (*οὐδείς*), **certain** θηλ. **certaine** (*κάποιος*), **plusieurs** (*πολλοί*), εἶναι ἀτωνυμίαι ἀδριστοὶ ὅταν θέτωνται κατ' ἔλειψιν ὄντων, ώς aucun ne sortira oùdeïs (θηλ. ξινθωπος) ήταν ἔξελθη : εἶναι δὲ ἐπιθετα ἀδριστα (adjectifs indéfinis), ὅταν συνοδεύωσιν ὄνομά τι, aucun livre oùdèn βιβλίον, plusieurs hommes πολλοί ξινθωποι.

114. **Rien** (*οὐδέν, μηδέν*).—Λέγεται, ώς καὶ αἱ ἀντωνυμίαι personne, aucun, nul, μετ' ἀρνητικῶν προτάσσεων οἷον il ne dit rien oùdèn λέγει : il ne fait rien oùdèn πρότεται.

Ἐπὶ ἐρωτηματικῶν προτάσσεων, ἔνει ἀρνητικοῦ μορίου, ἡ ἀντωνυμία rien ἔχει τὴν σημασίαν τῆς ἀσφίστου τυ ώς y a-t-il rien de si beau ? ὑπάρχει τι τοσοῦτον ὥρατον ;

• 2 Ι^ο Τόμος Εύρυνσια.

Ο μαθητής ἦτε ἀναλλογὴ τὰς ἀσφίστους ἀτωνυμίας ὁρίζωτε καὶ τὴν σημασίαν αὐτῶν.

1. On n'est pas heureux lorsqu' (ὅτε) on est malheureux.—2. Ne parlez jamais mal de personne.—3. Pardonne (συγγάρει) tout aux autres et rien à toi-même.—4. Je suis sûr (βέβαιος) qu'il y a quelqu'un dans notre chambre.—5. Quiconque néglige (ἀμελεῖ) ses devoirs est malheureux.—6. L'argent d'autrui n'est pas le mien.—7. Personne n'est sûr de l'avenir (περὶ τοῦ μέλλοντος).—8. Aucun homme n'est immortel.—9. Tout est vanité (ματαιότης).—10. Tous les hommes croient (πιστεύουσιν) à l'existence (εἰς τὴν ὑπαρξίαν) d'une autre vie (ζωῆς).—11. J'ai deux domestiques : l'un est malade, l'autre est paresseux.—12. Où sont ces deux domestiques ? —L'un et

L'autre sont partis (ἀνεγέρησαν) ce matin.—13. Le chien et le chat se détestent (ἀποστρέφονται) l'un l'autre.—14. Les loups se mangent les uns les autres.—15. Personne n'est aussi heureux que vous.—16. Chacun de mes élèves a ses livres.—17. Un tel a beaucoup d'argent et il n'est pas heureux.

ΜΑΘΗΜΑ Θ'.

ΛΕΞΙΑΟΓΙΟΝ.

*Ε πίθεται. Juste δίκαιος, injuste ἄδικος, laid ατζημος, sincère ειλικρινής, vertueux ἐνάρετος, méchant μοχθηρός, content εὐχαριστημένος.

Ο δεσματικός. Un imprimeur τυπογράφος, le relieur ὁ βιβλιοδέτης, la couturière ἡ ράπτρια, un horloger ὁ ρολογοποιός, le portefait ὁ ἀλυθοφόρος, le barbier ἢ le coiffeur ὁ κουρεύς, une douzaine μία δωδεκάς, une dizaine μία δεκάς, une demi-douzaine ἡμίσεια δωδεκάς, une vingtaine μία εικάς, περὶ τοὺς εἴκοσι.

*Γ ποδείγματα. J'ai une douzaine de plumes ἔχω μίαν δωδεκάδα γραφιῶν.—Vous avez une vingtaine de chevaux ἔχετε περὶ τοὺς εἴκοσιν ἑπτούς.—Je suis content de vous εἰμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ ὑμᾶς.—Il est content de moi είναι εὐχαριστημένος ἀπὸ ἐμέ.

Φέλικ.

1. Ο ράπτης καὶ ὁ διποδηματοποιὸς εἶναι τεγγύται.—2. Οτος ὁ ἀνθρώπος εἶναι εἰλικρινής καὶ ἐνάρετος.—3. Η ράπτρια τῆς μητρός τας εἶναι νεανίς ἐνάρετος.—4. Ἐδῶ δὲν ἔχουτι βιβλία.—5. Τις ἔχει τὰ γερόκτια μου;—6. Ἔγώ ἔχω τὸν ζεῦγος χειροκτίων, ἀλλὰ δὲν εἶναι τὰ δικαῖα σας· εἶναι τὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας.—7. Τίνες εἶναι οὗτοι οἱ ἀνθρώποι;—8. Ο μὲν εἶναι ὁ παντοπώλης τοῦ χωρίου μας, ὁ δὲ εἶναι ὁ κουρεύς τοῦ θείου μου.—9. Ἔχω δωδεκάδα ἑπτπων καὶ ἡμίσειαν δωδεκάδα ὅνων.—10. Ἔγώ ἔχω μόνον περὶ τὰς εἴκοσιν ἀγελαδάς.—11. Ο ἀνθρώπος περὶ οὓς σᾶς διμήνητα (je vous ai parlé) δὲν εἶναι ἀγθυφόρος· εἶναι εἰς καλὸς τεγγύτης.—12. Δὲν εἶναι τις δυστυχής διότι δὲν ἔχει χρήματα.—13. Ποῦ εἶναι τὰ παιδία μου καὶ τὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου;—14. Καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ εἶναι ἐν τῷ κήπῳ μου.—15. Ἔκατος τούτων τῶν ἀνθρώπων ἔχει τὸ ὁρολόγιόν

του.—16. "Εγω δύο ὥροιόγικα ἀμφότερα είναι δύορχος.—17. "Εχετε πολλὰ πλοιά;—18. "Εγω [έξ αὐτῶν] περὶ τὰ δέκα τὰ δύο είναι πολὺ μεγάλα· τὰ τρία είναι μικρότερα, τὰ δὲ ἄλλα μικρότατα.

22^{ου} Θέμα.

1. "Εχετε δύορχα καρποφόρα ἐν τῷ κάπιφρος σας;—2. "Εκοινεν [έξ αὐτῶν] πεντήκοντα δύο;—3. "Ο τραπεζίτης μας καὶ ὁ ιδικός μας είναι ἀνθρώποι εὐειδεῖς καὶ ἐνδέρετοι.—4. Τὸ βιβλίον του καὶ τὸ ιδικόν σου είναι ἐπὶ ταύτης τῆς τραπεζῆς;—5. Ποῦ είναι ὁ πιλοποιός;—6. Δὲν είναι ἔδω.—7. "Ο τυπογράφος, ὁ βιβλιοδέτης καὶ ὁ βιβλιοπώλης είναι παρ' ἡμῖν (chez nous) είναι ἀνθρώποι γρηγορώτατοι.—8. "Ο Θεός είναι δίκαιος;—9. Δὲν ἔχω τοὺς ἵππους οὓς ἔχετε.—10. Τίς είναι ἕκεῖ?—11. Είναι ὁ φάσπητης, ὁ πιλοποιὸς καὶ ὁ θυρδηματοποιὸς τοῦ πατρός μου.—12. Μηρὶ τίνος δμελεῖτε (parlez-vous);—13. "Ομιλῶ (je parle) περὶ τοῦ ἀνθρώπου, οὗτινος ἔχετε τὸν ἵππον.—14. Αὕτη η νεανίς είναι ωραία, χαρίεσσα καὶ ἐνάρετος· η μάτηρ της είναι εὐτυχεστάτη.—15. "Η μάτηρ μου είναι γυνὴ δυστυχεῖς δὲν ἔχει καλές θυγατέρας· αἱ ἀδελφαὶ μου είναι νεανίδες ἀσχημοι, ὀκνηραὶ καὶ μοχύηραι.—16. Οὗτος ὁ ποιμὴν πόσα πρίβατα ἔχει;—17. Δὲν ἔχει πολλὰ πρόβατα, ἔχει τριακοσίας αλγας, ἐκατὸν ὅγδοοικοντα βοῦς καὶ μίαν δωδεκαδά ἵππων.—18. Πάντες οἱ ἀνθρώποι δὲν είναι ἀδεικοι.

23^{ου} Θέμα.

1. Σύμερον Ἡλαθον ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ πατρός μου.—2. Καὶ ἔγω θέλω αἴριον μίαν παρὰ τῆς μητρός μου.—3. Τοῦτο τὸ παιδίον είναι ὀκνηρόν· τὸ ιδικόν μου είναι ζωηρότατον καὶ ἐνεργητικώτατον.—4. Είμας ἀμαζηλάτης ἀνευ ἀμάζης, σὲ δὲ ἔχεις ἀμαζανὸν ἀνευ ἵππων, δὲν φίλος μας Ιωάννης (Jean) είναι κηπουρὸς ἀνευ κήπου.—5. "Εχετε ὥραίους ἵππους;—6. "Ογκι, οἱ ἵπποι μας δὲν είναι ωραῖοι, ἀλλ᾽ αἱ ἀμαζαναὶ μας είναις ωραίοταται.—7. "Ο ζωγράφος μετὰ τῶν εἰκόνων του είναι ἕκεῖ?—8. Ποῦ είναι;—9. Είναι εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας μας.—10. "Ο διδάσκαλός μας δὲν είναι εὐγαριστημένος ἀπὸ ἡμέρας.—11. Διατί?—12. Διότι ὅλοι εἰμεθα δικνηροὶ καὶ κακοί.—13. Τὸ ἕτος ἔχει τριακοσίας ἑπτήκοντα πέντε ἡμέρας, δώδεκα μῆνες καὶ πεντήκοντα δύο ἑβδομάδας· ἑκάστη ἑβδομάδας ἔχει ἐπτὰ ἡμέρας, οἱ δὲ μῆνες ἔχουσιν οἱ μὲν τριήκοντα, οἱ δὲ τριάκοντα καὶ μίαν ἡμέρας.—14. Είσθε γθὲς εἰς τὸν κήπον;—15. "Ογκι, θύμην παρὰ τῷ θείῳ μου.—16. Είχετε τότε (alors) γράμματα;—17. Ως πάντοτε, δὲν

εἴχομεν [έξ αὐτῶν].—18. Ἡ τετράγωνος τράπεζά σας καὶ ἡ στρογγύλη τράπεζά σας δὲν είναι καλλίστη. —19. Σήμερον δὲ καιρός είναι ήττον ώρας ἡ χθές. —20. "Εχομεν πτηνὰ κόκκινα, λευκά, φαιδί, κίτρινα, πράσινα καὶ μελανά.

Θ ॥^ε Θέμα.

1. Τὰ μῆλα καὶ τὰ ἀπίδια είναι καρποί δένδρων.—2. Τὰ ὄντα τοῦ θνου είναι μακρότατα.—3. Ἡ ἑκκλησία τούτου τοῦ χωρίου είναι μεγίστη, είναι μεγαλειτέρα ἀπὸ τὴν ἑκκλησίαν τῆς πόλεως.—4. Μεθύσιον οὐδὲ ζῆμαι παρ' ὑμῖν (δηλ. εἰς τὴν οἰκίαν σας).—5. "Ο νεαρός οὗτος ἐππος δὲν είναι πολὺ ζωηρός.—6. Ποῦ είναι τὰ γειρόκτιδ σας;—7. Δὲν τὰ ἔχω σήμερον.—8. "Εχω τὰ βιθία σας;—9. Δὲν τὰ ἔχετε.—10. Τὰ εἴχον χθές;—11. Μάλιστα, χθὲς τὰ εἴχετε καὶ σήμερον δὲν τὰ ἔχετε πλέον.—12. Ποῦ είναι δὲ πιλός σας;—13. Ο ιδικός μου;—14. Ναι, οἱ ιδικός σας.—15. Είναι ἐντὸς τῆς ἀμάξης.—16. "Εχετε πλοῖον;—17. "Εχομεν [έξ αὐτῶν].—18. Είχετε πλοῖον;—19. Δὲν εἴχομεν.—20. "Εχετε κύνα;—21. Δὲν ἔχομεν.—22. Τί ἔχετε;—23. "Εγώ, οὐδὲν ἔχω, ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου ἔχει μικρὰν γαλῆνη κομψοτάτην καὶ γαριεστάτην.—24. Οὗτος δὲ ἀρχιτέκτων είναι ἔξαρτος καλλιτέγνης.—25. Τί οὐκ ἔχητε αὔριον;—26. Οὐκ ἔχωμεν ἀρτον, οἶνον, χρέας καὶ ὄπωρας.—27. "Ο ἀσθενῶν δὲν είναι νεανίας, είναι γέρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

DU VERBE.

ΤΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

115. Κυρίως ρῆμα (verbe) είναι τὸ ὑπερκτικὸν ἔtre (είναι), διότε καλείται verbe substantif, διότι ὑφίσταται ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνεξαρτήτως τοῦ κατηγορούμένου, ως Dieu est (ἔστι Θεός).

Τὸ ἔtre είναι καὶ συνδετικόν, διότι συνδέει τὸ ὑποκείμενον μετά τοῦ κατηγορούμένου, ως Dieu est justé (ὁ Θεός είναι δίκαιος).

Πάγκτα τ' ἄλλα ρήματα ἐσχηματίσθησαν ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ

ρήματος ἔτει καὶ τῶν ἐπιθέτων, καὶ ὀνομάζονται ἐπιθετικὰ ἢ κατηγορηματικὰ (verbes adjectifs ou attributifs), διότι ἐγκλείουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ συνδετικὸν ἔτει καὶ τὸ κατηγορούμενον (attribut). — Le soleil brille (ὁ ἥλιος λάμπει) ισαδύναμει τῷ le soleil est brillant (ὁ ἥλιος ἔστι λάμπων=λαμπρός).

ΠΑΡΕΠΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ.

116. Παρεπόμενα τοῦ ρήματος εἰναι· ἀριθμός (nombre), πρόσωπος (personne), χρόνος (temps), ἔγκλησις (mode) καὶ συνήγνωση (conjugaison).

117. Τὰ ρήματα, ὡς τὰ ὄντα, ἔχουσι δύο ἀριθμοὺς ἑτακόντη καὶ πληθυντικὸν (singulier et pluriel).

118. Ἐκαστος τῶν ἀριθμῶν ἔχει ἀνὰ τρία πρόσωπα.

Τὸ πρῶτον πρόσωπον δηλοῦται διὰ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας je (έγώ), ἐν τῷ ἐνικῷ· οἷον je suis (εἰμαι) καὶ διὰ τῆς nous (ἡμεῖς), ἐν τῷ πληθυντικῷ· οἷον nous sommes (εἴμεθα).

Τὸ δεύτερον πρόσωπον δηλοῦται διὰ τῆς ἀντωνυμίας tu (σύ), ἐν τῷ ἐνικῷ· οἷον tu es (είσαι) καὶ διὰ τῆς vous, ἐν τῷ πληθυντικῷ· οἷον vous êtes.

Τὸ τρίτον πρόσωπον δηλοῦται διὰ τῆς il (θηλ. elle), ἐν τῷ ἐνικῷ· οἷον il ἢ elle est (εἰναι) καὶ ils ἢ elles, ἐν τῷ πληθυντικῷ· οἷον ils ἢ elles sunt.

ΣΗΜ. Τὰ πρῶτα καὶ δεύτερα πρόσωπα τῶν γαλλικῶν ρημάτων συνδεονται πάντοτε ὑπὸ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν je (έγώ) καὶ nous (ἡμεῖς), tu (σύ) καὶ vous (ὑμεῖς). εἰς δὲ τὰ τρίτα πρόσωπα προτάσσονται αἱ τριτοπρόσωποι προσωπίκαι· il (αὐτός), elle (αὐτή), ils (αὐτοί), elles (αὐταί). *Ἀν ὅμως τὰ τριτοπρόσωπον ὑποκείμενον ἦντι· ὅνομα ἔμψυχον ἢ ἄψυχον, αἱ ἀντωνυμίαι παραλείπονται· ὡς Jean parle (ὁ Ἰωάννης ὅμιλετ) l'oiseau chante (τὸ πτηνὸν φέει)· les arbres fleurissent (τὰ δένδρα φύλλουσι).

Δὲν λέγεται Jean il parle, l'oiseau il chante, les arbres ils fleurissent, διότι, τοῦ ὑποκειμένου ὑπάρχοντος, ἢ γρῆσις τῆς ἀντωνυμίας ἢθελεν εἰσθαι πλέονασμὸς ἀσύγγνωστος.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΩΝ.

119. Οι χρόνοι (temps) είναι δύτικά, οἷον·

α'. Présent—ένεστώς· οἷον *j'aime* (ἀγαπῶ).

β'. Imparfait—παρατατικός· οἷον *j'aimais* (ἠγάπων).

γ'. Passé défini—παρφυγμένος ὥρισμένος ἢ τοι ἀδριστος· οἷον *j'aimai* (ἠγάπησα).

δ'. Passé indéfini (παρφυγμένος ἀδριστος ἢ τοι παρακείμενος)· οἷον *j'ai aimé* (ἔχω ἀγαπήσει ἢ ἠγάπησα).

ε'. Passé antérieur—παρφυγμένος προγενέστερος· οἷον quand *j'eus aimé* (ὅτε εἶχον ἀγαπήσει).

ζ'. Plus-que-parfait—ὑπερευντελικός· οἷον *j'avais aimé* (εἶχον ἀγαπήσει).

η'. Futur—μέλλων· οἷον *j'aimerai* (θὰ ἀγαπῶ ἢ θὰ ἠγαπήσω).

η'. Futur antérieur—μέλλων τετελεσμένος· οἷον *j'aurai aimé* (θὰ ἔχω ἀγαπήσει).

120. Ο ἐνεστώς καὶ ὁ παρατατικός τῶν γαλλικῶν ρημάτων ἀντιστοιχοῦσι κατὰ πάντα πρὸς τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

121. Ο Passé défini (παρφυγμένος ὥρισμένος) σημαίνει πρᾶξιν ἡτις ἐγένετο ἢδη, ἐν χρόνῳ ὥρισμένῳ καὶ ὀλοκλήρως παρφυγμένῳ, ὡς π. χ. *χθές*, *τηρ παρεθώσατε* ἐθεομάδα, πέρυσι κτλ. οἷον *je visitai Paris l'année passée* (ἐπεσκέψθην τοὺς Παρισίους τὸ παρελθόν ἔτος).

122. Ο Passé indéfini (παρφυγμένος ἀδριστος) σημαίνει πρᾶξιν γενομένην ἢδη, ἀλλ' ἐν μὴ ὥρισμένῳ χρόνῳ, ἢ ὥρισμένῳ μὲν μὴ ὀλοκλήρως δὲ παρελθόντι· οἷον *j'ai parlé aujourd'hui* (ώμιλησα σήμερον).

123. Ο Passé antérieur (παρφυγμένος προγενέστερος) δὲν ἔχει χρόνον ἀντιστοιχὸν ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἀλλ' ἀναπληροῦται διὰ τοῦ ἀναρίστου τῆς ὥριστικῆς ἢ τῆς μετοχῆς· συνοδεύεται δέ συνήθως ὑπὸ συνδέσμου ἢ χρονικοῦ τινος μορίου· οἷον *dès qu'il eut prononcé ces mots il expira* (ἔμα ἀπαγγείλας ἢ ἔμα ἀπήγγειλε τὰς λέξεις)

ταύτας ἔξεπνευσεν)· après que j'eus parlé je sortis (ἀφοῦ ὠμολησα
ἔξηλθον).

124. 'Ο Plus-que-parfait σημαίνει πρότιν τετελεσμένην ἐν τῷ
παρελθόντι πρὸ ἄλλης ώστα τετελεσμένης· οἷον j'avais terminé
mon thème quand vous entrâtes hier dans ma chambre (εἶχον
τελειώσει τὸ θέμα μου ὅτε εἰσήλθετε γένες εἰς τὸ δωμάτιόν μου).

125. 'Ο Μέλλων ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν μέλλοντα τῆς ἑλληνικῆς
γλώσσης.

126. 'Ο Futur antérieur δηλοῖ πρότιν τετελεσμένην ἐν τῷ μέλ-
λοντι πρὸ ἄλλης πρόξεως ἐπίσης μελλούσης.

127. Οἱ χρόνοι διαιροῦνται εἰς ἀπλοῦς (temps simples) καὶ εἰς
συνθέτους (temps composés).

'Απλοὶ χρόνοι εἶναι οἱ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφραζόμενοι· ως j'aime
j'aimais, j'aimai, j'aimerai κατ., σύνθετοι δὲ οἱ διὰ τῆς παθητικῆς
μετοχῆς τοῦ ρήματος καὶ τινος τῶν χρόνων τῶν βοηθητικῶν αὐτὸι
ἢ ἔτε σχηματιζόμενοι ως j'ai aimé, j'eus aimé, j'avais aimé, j'au-
rai aimé, κατ.

128. Πέντε τῶν ἀπλῶν χρόνων χρησιμεύουσι πρὸς σχηματισμὸν
τῶν ἄλλων, καὶ λέγονται διὰ τοῦτο temps primitifs (χρόνοι πρω-
τύτυποι· ἢ κύριοι), εἶναι δὲ οἱ ἔξις·

α'. Le présent de l'infinitif—ό ἐνεστὼς τῆς ἀπαρεμφάτου.

β'. Le participe présent—ό ἐνεστὼς τῆς μετοχῆς ἢ ἡ ἐνεργα-
τικὴ μετοχή.

γ'. Le participe passé—ἡ παρφηγμένη ἢ ἡ παθητικὴ μετοχή.

δ'. Le présent de l'indicatif—ό ἐνεστὼς τῆς ὄριστικῆς.

ε'. Le passé défini—ό ἀόριστος τῆς ὄριστικῆς.

129. Οἱ ἐκ τῶν πέντε πρωτοτύπων σχηματιζόμενοι χρόνοι λέ-
γονται temps dérivés (χρόνοι παράγωγοι).

ΣΗΜ. Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων κατωτέρω γενήσεται λόγος.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΛΙΣΕΩΝ.

130. Αἱ ἐγκλίσεις (modes) εἰναι: ἔξ; αἱ ἔξης.

α'. L'Indicatif — Όριστική.

β'. Le Conditionnel — Υποθετική μεταφράζεται συνήθως οὕτω, ἂλλὰ δὲ αὐτῆς ἐκφράζεται τὸ συμπέρασμα, οὐχὶ ἡ ὑπόθεσις: οἷον si j'étais riche, j'aurais de l'argent ἐὰν ἦμην πλούσιος θὰ εἴχοι χρήματα.

γ'. L'Impératif — Προστακτική.

δ'. Le Subjonctif — Υποτακτική, συνδεομένη πάντοτε διὰ τοῦ συνδέσμου que μετά τοῦ ἔξ οὗ ἔξαρτᾶται ρήματος: οἷον il faut que j'aille πρέπει νὰ ὑπάγω.

ε'. L'Infinitif — Απαρέμφατος.

ζ'. Le Participe — Μετοχή.

131. Αἱ ἐγκλίσεις Indicatif, Conditionnel, Impératif καὶ Subjonctif εἰναι ἐγκλίσεις προσωπικαὶ (modes personnels), διότι ἔχουσιν ιδίας καταλήξεις πρὸς δήλωσιν τῶν προσώπων: ἡ δὲ Infinitif καὶ ἡ Participe λέγονται ἀπρόσωποι (modes impersonnels), ὡς μὴ ἔχουσαι τοιαύτας.

ΠΕΡΙ ΣΥΖΥΓΙΩΝ.

132. Τὰ ρήματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης τάσσονται εἰς τέσσαρας συζυγίας (conjugaisons) διακρινομένας ἐκ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου, ἥτις εἰναι ἡ βάσις τοῦ σχηματισμοῦ ἐκάστου ρήματος.

Ἡ πρώτη συζυγία περιέχει τὰ εἰς er λήγοντα ρήματα: aimer ἀγαπᾶν, chanter ψέλλειν.

Ἡ δευτέρα, τὰ εἰς ir· finir τελειώνειν, jouir ἀπολαύειν.

Ἡ τρίτη, τὰ εἰς oir· recevoir δέχεσθαι, devoir ὀφεῖλειν.

Ἡ τετάρτη, τὰ εἰς re· rendre ἀποδιδύνειν, fendre σχίζειν.

Εἰς πᾶν ρῆμα διακριτέον δύο τινά, τὴν *radical* καὶ τὴν *terminaison* (la terminaison).

ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΡΗΜΑΤΑ.

133. Τὰ ρήματα avoir (ἔχειν) καὶ ἔtre (εἶναι) λέγονται βοηθικά (auxiliaires), διότι βοηθούσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων ἀπόντων τῶν ρημάτων (§ 127).

134. Σχηματισμὸς τοῦ βοηθητικοῦ *avoir* (ἔχειν).

Mode Indicatif. — "Εγκλισις Ὀριστική.

PRÉSENT — Ενεστώς.

J'ai, ἔχω
tu as
il (ῃ) elle) a
nous avons
vous avez
ils (ῃ) elle) ont.

IMPARFAIT — Παρατατικός.

J'avais, εἶχον.
tu avais
il (ῃ) elle) avait
nous avions
vous aviez
ils (ῃ) elles) avaient.

PASSÉ DÉFINI — Αόριστος.

J'eus, ἔσχον
tu eus
il (ῃ) elle) eut
nous eûmes
vous eûtes
ils (ῃ) elles) eurent.

PASSÉ INDÉFINI — Παρακείμενος.

J'ai eu, ἔσχηκα ἢ ἔλαβον (ἀορίστως)
tu as eu
il (ῃ) elle) a eu
nous avons eu
vous avez eu
ils (ῃ) elles) ont eu.

PASSÉ ANTÉRIEUR

Παρωχημένος προγενέστερος.
Peus eu, ἀφοῦ εἴχον ἢ ἔλαβον πρό-
tu eus eu [τερον.
il (ῃ) elle) eut eu
nous eûmes eu
vous eûtes eu
ils (ῃ) elles) eurent eu.

PLUS-QUE-PARFAIT — Γύπερσυντεκτόνος.

J'avais eu, ἐσχίκειν, εἶχόν λαβεῖν.
tu avais eu
il (ῃ) elle) avait eu
nous avions eu
vous aviez eu
ils (ῃ) elles) avaient eu.

FUTUR — Μέλλων.

J'aurai ἔξω, θέλω ἔχει ἢ λαβεῖν.
tu auras
il (ῃ) elle) aura
nous aurons
vous aurez
ils (ῃ) elles) auront.

FUTUR ANTÉRIEUR — Μήλ. τετελεσμένος

J'aurai eu, θέλω ἔχει ἢ θά ἔχω λα-
tu auras eu [θει πρότερον.
il (ῃ) elle) aura eu
nous aurons eu
vous aurez eu
ils (ῃ) elles) auront eu.

Mode Conditionnel. — Ἔγκλισις ὑποθετική.

PRÉSENT — Ένεστώς.

J'aurais, ζήθελον ἔχει, θέλει, εἰχον τώρα
 tu aurais [η̄ ūstēron]
 il (ἡ̄ elle) aurait
 nous aurions
 vous auriez
 ils (η̄ elles) auraient.

PASSÉ — Παρωχημένος.

(1^η forme — 1^{ου} τύπου).

J'aurais eu, ζήθελον ἔχει τότε, ἀλλά
 tu aurais eu [λοτε̄]
 il (ἡ̄ elle) aurait eu
 nous aurions eu
 vous auriez eu
 ils (η̄ elles) auraient eu.

Passé (2e forme) — παρωχημένος (2^{ου} τύπου), ἔχων τὴν αὐτὴν σημασίαν. — *J'eusse eu, tu eusses eu, il eût eu, nous eussions eu, vous eussiez eu, ils eussent eu.*

Mode Impératif. — Ἔγκλισις Προσταχτική.

PRÉSENT OU FUTUR — Ένεστώς ή Μέλλων.

Ένειχος 2^η πρόσωπον. — Aie, ἔχει
 Πληθυντικοῦ 1^η » » — Ayons, ἔχωμεν, οἱς ἔχωμεν
 » 2^η » » — Ayez, ἔχετε.

Mode Subjonctif. — Ἔγκλισις ὑποταχτική.

PRÉSENT OU FUTUR — Ένεστ. ή Μέλλων.

Que j'aie, νὰ ἔχω
 que tu aies
 qu'il (ἡ̄ elle) ait
 que nous ayons
 que vous ayez
 qu'ils (η̄ elles) aient.

PASSÉ — Παραχειμένος.

Que j'aie eu, νὰ ἔχω τότε, ἀλλοτε
 que tu aies eu
 qu'il (ἡ̄ elle) ait eu
 que nous ayons eu
 que vous ayez eu
 qu'ils (ἡ̄ elles) aient eu.

IMPARFAIT — Παρατατικός.

Que j'eusse, νὰ εἴχον
 que tu eusses
 qu'il (ἡ̄ elle) eût
 que nous eussions
 que vous eussiez
 qu'ils (ἡ̄ elles) eussent.

PLUS-QUE-PARFAIT — ὑπερσυντελικός.

Que j'eusse eu, νὰ εἴχον πρότερον
 que tu eusses eu
 qu'il (ἡ̄ elle) eût eu
 que nous eussions eu
 que vous eussiez eu
 qu'ils (ἡ̄ elles) eussent eu.

Mode Infinitif — Ἀπαρέμφατος.

PRÉSENT — Ἐνεστός.

Avoir, ἔχειν.

PASSÉ — Παρωχημένος.

Avoir eu, ἔσχηκέναι.

Mode Participe — Μετοχή.

PRÉSENT — Ἐνεστός.

Ayant, ἔχων.

PASSÉ — Παρωχημένος.

Eu (θεευ), ayant eu, σχών, λαβών.

Παρανηρήσεις — Remarques.

α'. Τὸ αὐτὸν εἶναι τὸ μόνον αὐτοτελὲς ρῆμα τῆς γαλλικῆς γλώσσης. Σχηματίζει ἐξ ἑαυτοῦ ἀπαντας τοὺς χρόνους, ἐνῷ πάντα τὸ οὐλητὸν ρῆματα βοηθοῦνται ἐν τοῖς σύνθετοις αὐτῶν χρόνοις ὑπὸ τούτου ή ὑπὸ τοῦ ἑτέρου βοηθητικοῦ, τοῦ ἔtre.

β'. Διὰ τοῦ αὐτοῦ σχηματίζονται οἱ σύνθετοι χρόνοι τοῦ βοηθητικοῦ ἔtre ὡς καὶ οἱ σύνθετοι χρόνοι τῶν ἐνεργητικῶν καὶ τῶν πλειστῶν οὐδετέρων ρημάτων.

γ'. Τὸ αὐτὸν δὲν εἶναι πάντοτε βοηθητικόν· λαμβάνεται καὶ ἀποδύτως ὡς ἐνεργητικὸν καὶ τότε σημαίνει *κτῆσις* (possession). ὡς *J'ai beaucoup d'amis* (*ἔχω, κέκτημαι πολλοὺς φίλους*).

ΣΗΜ. Ἐν τῷ ρ. avoir τὸ σύνθετον φωνῆν ἔνι προφέρεται πάντοτε ὡς ἀπλοῦν οὐ.

ΩΩ^ο Γύριγαστα.

'Er τῷ ἐπομένῳ γυμνάσματι τὸ ρῆμα αγορί εἴραι ἐr ἐρικῷ ἀριθμῷ. 'Ο μαθητὴς ἢς σχηματίσῃ τὸ π. ληθυρικὸν τοῦ διδομένου προσώπου δρᾶστωρ συνάμα τὸν χρόνον καὶ τὴν ἔγκλησιν.

J'ai, nous...—Que j'eusse eu, que nous...—Tu avais, vous...—J'eus, nous...—J'avais, nous...—J'aurais, nous...—Il a eu, ils...—Elle avait, elles...—Qu'il ait, qu'ils...—Que tu eusses, que vous...—J'ai eu, nous...—Elle eut, elles...—Tu avais eu, vous...—Tu eusses eu, vous...—Tu as, vous...—J'eus eu, nous...—Il aurait, ils...—Que j'aie, que nous...—Tu as eu, vous...—J'avais eu, nous...—Aie, ...—Qu'elle eût eu, qu'elles...—Tu auras eu, vous...

23^ο Εύρισκαμενα.

Tὸ ρῆμα ανοίγει εἰς τὸ πληθυντικόν ἀριθμόν. Οἱ μαθητὴς ἀεὶ σχηματίσῃ τὸ ἀριστοχορέουσαν πρόσωπον δρᾶστος ἅμα τῷ τε χρόνῳ καὶ τῷ ἔργῳ.

Nous avons, j' . . . — Qu'ils aient, qu'il . . . — Ils ont, il . . . — Que vous eussiez, que tu . . . — Elles eussent eu, elle . . . — Vous aviez, tu . . . — Ils eurent, il . . . — Vous eûtes, tu . . . — Qu'elles eussent eu, qu'elle . . . — Elles avaient, elle . . . — Vous auriez eu, tu . . . — Nous aurions, j' . . . — Qu'ils aient eu, qu'il . . . — Vous avez, tu . . . — Nous eûmes, j' . . . — Que vous ayez, que tu . . . — Ayez, . . . — Ils eurent eu, il . . . — Que nous ayons, que j' . . . — Vous aurez, tu . . . — Ils auront eu, il . . . — Nous avions eu, j' . . . — Avions-nous ? . . . — N'aurons-nous pas ? — . . . — Que nous n'ayons pas, que je n' . . .

135. Σχηματισμὸς τοῦ βοηθητικοῦ *être* (*εἶναι*).

Mode Indicatif. — Οριστική.

PRÉSENT — Ενεστώς.

Je suis, εἰμαι
tu es
il (ἢ) elle) est
nous sommes
vous êtes
ils (ἢ) elles) sont.

IMPARFAIT — Ημερατική.

J'étais, ήμην
tu étais
il (ἢ) elle) était
nous étions
vous étiez
ils (ἢ) elles) étaient.

PASSÉ DÉFINI — Αόριστος.

Je fus, ἐγενόμην
tu fus
il (ἢ) elle) fut
nous fûmes
vous fûtes
ils (ἢ) elles) furent.

PASSÉ INDÉFINI — Ημερατέμενος.

J'ai été, γέγονα, έχω γείνεται
tu as été
il (ἢ) elle) a été
nous avons été
vous avez été
ils (ἢ) elles) ont été.

PASSÉ ANTÉRIEUR—Παρφ. προγεν.

J'eus été, [βτε] γέγονα, [άροῦ] ὑ-
tu eus été [πάρησα]
il (ἡ elle) eut été
nous eûmes été
vous eûtes été
ils (ἢ elles) eurent été.

FUTUR—Μέλλων.

Je serai, θὰ γίμειται
tu seras
il (ἡ elle) sera
nous serons
vous serez
ils (ἢ elles) seront.

PLUS-QUE-PARFAIT—Τηπερσυντελικός.

J'avais été, ἤγεγόνειν, εἶχον γείνειν
tu avais été
il (ἡ elle) avait été
nous avions été
vous aviez été
ils (ἢ elles) avaient été.

FUTUR ANTÉRIEUR—Μέλ., τετελεσμένος.

J'aurai été, θὰ ξέψω γείνειν
tu auras été
il (ἡ elle) aura été
nous aurons été
vous aurez été
ils (ἢ elles) auront été.

Mode Conditionnel.—Τηποθετική.

PRÉSENT—Ἐνεστώς.

Je serais, ζήθελον εἰσθαι τώρα ἢ ἐν
tu serais [τῷ μέλλοντι].
il (ἡ elle) serait
nous serions
vous seriez
ils (ἢ elles) seraient.

PASSÉ (1re forme).
Παρφ. γημένος 1ου τύπου.

J'aurais été, ζήθελον εἰσθαι ἐν τῷ
tu aurais été [παρελθόντε]
il (ἡ elle) aurait été
nous aurions été
vous auriez été
ils (ἢ elles) auraient été.

PASSÉ (2me forme)—παρφ. γημένος (2ου τύπου) ξέψων τὴν αὐτὴν σημα-
σίαν. — J'eusse été, tu eusses été, il eût été, nous eussions été, vous
eussiez été, ils eussent été.

Mode Impératif.—Προσταχτική.

PRÉSENT OU FUTUR—Ἐνεστώς; ή Μέλλων.

Ἐνικοῦ 2ου πρόσωπον.— Sois, ξεσο
Πληθυντικοῦ 1ου " — Soyons, δώμεν, ἀς εἴμεθα
 2ου " — Soyez, έστε.

(ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΓΑΔΔΑ. ΓΛΩΣΣΗΣ)

Mode Subjonctif.—Τηποτακτική.

PRÉSENT ou FUTUR.—Ἐνεστώς ή Μέλλον.

Que je sois, νὰ ἴμαι
 que tu sois
 qu'il (ἢ elle) soit
 que nous soyons
 que vous soyez
 qu'ils (ἢ elles) soient.

PASSÉ — Παραχείμενος.

Que j'aie été, νὰ ὡπῆρξα
 que tu aies été
 qu'il (ἢ elle) ait été
 que nous ayons été
 que vous ayez été
 qu'ils (ἢ elles) aient été.

IMPARFAIT—Παρατατικός.

Que je fusse, νὰ ἴμαι
 que tu fusses
 qu'il (ἢ elle) fût
 que nous fussions
 que vous fussiez
 qu'ils (ἢ elles) fussent.

PLUS-QUE-PARFAIT—Τηπερσυντελεικός.

Que j'eusse été, νὰ εἶγον ὥπάρξα
 que tu eusses été
 qu'il (ἢ elle) eût été
 que nous eussions été
 que vous eussiez été
 qu'ils (ἢ elles) eussent été.

Mode Infinitif.—Απαρέμφατος.

PRÉSENT—Ἐνεστώς.

Être, εἰναι.

PASSÉ—Παρωχημένος.

Avoir été, γενέθαι.

Mode Participe.—Μετοχή.

PRÉSENT—Ἐνεστώς.

Etant, ὄν, οὖσα, ὄν.

PASSÉ—Παρωχημένος.

Été, ayant été, γεγονός, υῖα, ός.

Παρατηρήσεις.—Remarques.

α'. Τὸ ἔtre σχηματίζει τοὺς συνθέτους αὐτοῦ χρόνους τῷ βοηθείᾳ τοῦ αὐτοῦ.

β'. Τὸ βοηθητικὸν ἔtre χρησιμεύει πρὸς σχηματισμὸν ὅλων τῶν χρόνων τῶν παθητικῶν ρημάτων καὶ τῶν συνθέτων χρόνων τῶν ἀντωνυμικῶν (αὐτοπαθῶν) καὶ τινῶν οὐδετέρων ρημάτων.

γ'. Τὸ ρῆμα ἔtre ὁσάκις δὲν εἶναι βοηθητικὸν εἶναι διαρκτικὸν η συνδετικόν, ὡς Dieu est == ἔστι Θεός· l'homme est mortel == ο ἄνθρωπος ἔστι θνητός.

Ω 4^ο Ημερασμάτα.

*'Er τῷ ἐπομένῳ γυμνάσματι τὸ ἔτε τίθεται εἰς ἑταῖρον ἀριθμόν.
Ο μαθητὴς δὲ σχηματίσῃ τὸ πληθυντικὸν ἀριθμὸν τοῦ διδομένου
προσώπου ὄριζωρ σύράμα τὸ χρόνον καὶ τὴν ἔγχιστον.*

Je suis, nous . . . — Elle fut, elles . . . — J'avais été, nous . . .
— Tu seras, vous . . . — Qu'elle soit, qu'elles . . . — Qu'il eût été,
qu'ils . . . — J'eusse été, nous . . . — Sois, . . . — J'étais, nous . . .
— Je serai, nous . . . — Que tu sois, que vous . . . — Tu aurais été,
vous . . . — Tu es, vous . . . — Tu as été, vous . . . — Il est, ils
. . . — Que tu fusses, que vous . . . — Il serait, ils . . . — Qu'elle
ait été, qu'elles . . . — Je fus, nous . . . — Tu auras été, vous . . .
— Que tu aies été, que vous . . . — Il eût été, ils . . . — Tu se-
rais, vous . . .

Ω 5^ο Ημερασμάτα.

*'Er τῷ ἐπομένῳ γυμνάσματι τὸ ἔτε τίθεται εἰς πληθυντικὸν
ἀριθμόν. Ο μαθητὴς δὲ σχηματίσῃ τὸ ἑταῖρον ἀριθμὸν τοῦ διδο-
μένου προσώπου ὄριζωρ σύράμα τὸ χρόνον καὶ τὴν ἔγχιστον.*

Nous aurions été, j' . . . — Vous fûtes, tu . . . — Ils avaient été,
il . . . — Nous eussions été, j' . . . — Ils ont été, il . . . — Elles se-
ront, elle . . . — Nous aurons été, j' . . . — Que vous soyez, que
tu . . . — Vous aviez été, tu . . . — Vous eûtes été, tu . . . — Qu'ils
fussent, qu'il . . . — Que vous eussiez été, que tu . . . — Vous seriez,
tu . . . — Elles étaient, elle . . . — Que nous fussions, que je . . . —
Nous serions, je . . . — Ils auront été, il . . . — Qu'ils aient été,
qu'il . . . — Elles sont, elle . . .

ΜΑΘΗΜΑ Ι'.

ΔΕΞΙΑΟΓΙΩΝ.

Οὐσιαστικά. La promenade ὁ περίπατος, le théâtre τὸ θέα-
τρον, le spectacle τὸ θέαμα, un acteur ἡθοποιός—Οηλ. une actrice,
le printemps τὸ ξαρ, l'été τὸ θέρος, l'automne τὸ φθινόπωρον, l'hiver τὸ

χειμών, la saison ἡ ὥρα τοῦ ἔτους, les fruits d'été οἱ θερινοὶ καρποί, les fruits d'automne οἱ φθινοπωρινοὶ καρποί.

1^η ΣΗΜ. Ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία σε τιθεμένη μετὰ τῶν τρίτων προσώπων τοῦ ὑπαρκτικοῦ ρήματος ἔτε σχηματίζει ιδιωτισμὸν τινα συνηθέστατον παρὰ Γάλλοις· οἷον qui a dit cela? (Τίς εἶπε τοῦτο;) — C'est moi = ἐγώ. — Ce sont les mauvais enfants qui déchirent leurs livres — τὰ κακὰ παιδία [καὶ ὅχι ἄλλα] σχίζουσι τὰ βιβλία των.

Διὰ τοῦ ιδιωτισμοῦ τούτου ὁ λόγος γίνεται ἐμφαντικώτερος.
Ἐκ τῶν ἀνωτέρων παραδειγμάτων δῆλον γίνεται ὅτι ἡ μὲν σε μένει ἀμετάβλητος, τὸ δὲ ρῆμα τίθεται εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἑνίκου, ὡς ἐν τῷ παραδείγματι c'est moi, ἐκτὸς μόνον ἂν τὸ ὑποκείμενον ἦνται τρίτου πληθυντικοῦ προσώπου, ὡς ἐν τῷ παραδείγματι ce sont les mauvais enfants qui déchirent leurs livres.

2^η ΣΗΜ. Τὸ ρῆμα avoir (ἔχειν) λαμβάνεται συγχώτατα ὡς τριτοπρόσωπον ρῆμα ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ὑπάρχειν, οἷον il y a = ὑπάρχει καὶ ὑπάρχουσι· il y avait = ὑπῆρχε καὶ ὑπῆρχον il y aura = οὐκ ὑπάρχῃ οὐδέποτε, κτλ.

Διὰ τῆς τοιαύτης χρήσεως σηματίζεται ιδιωτισμὸς συνηθέστατος καὶ κοινότατος παρὰ Γάλλοις. Παράδ. Il y avait η il n'y avait pas beaucoup de monde à la promenade = ὑπῆρχε, (7) δὲν ὑπῆρχε πολὺς κόσμος εἰς τὸν περίπατον. — Ce soir il n'y aura personne au théâtre = & πότε οὐδεὶς οὐκ ὑπάρχῃ εἰς τὸ θέατρον.

3^η ΣΗΜ. Τὸ ρῆμα être μετὰ δοτικῆς συντασσόμενον δηλοῖ κτῆσιν καὶ ἔχει τὴν σημασίαν τοῦ ἀνήκειν. Παράδ. Ce chien est à moi, οὗτος ἡ κύων μοι ἀνήκει. — A qui est cette maison? Εἰς τίνα ἀνήκει αὕτη η οἰκία;

25^η Θέμα.

1. Τίς εἶναι ἔκει; — 2. Ἔγώ [καὶ ὅχι ἄλλος]. — Τίνες εἶναι οὗτοι οἱ ἀνθρώποι; — 4. Εἶναι [ce sont] οἱ θεάτροι τοῦ θεάτρου τῆς πόλεως μας. — 5. Ὑπάρχουσι [y a-t-il] πολλὰ θέατρα ἐν τῇ πόλει σας; — 6. Δὲν ὑπάρχουσι [έξ αὐτῶν] πολλά· ἔχουμεν [έξ αὐτῶν] μόνον δύο μεγάλα. — 7. Ὑπάρχει τις ἀσθενής ἔδω; — 8. Ἔγώ είμαι ἀσθενής. — 9. Τί ἔχετε; — 10. Είσθε ιατρός; — 11. Μελιστα, είμαι ιατρός καὶ καλὸς ιατρός. — 12. Ἐγένετο φαρμακοποιόν; — 13. Ἔγω [έξ αὐτῶν] ἔνα. — 14. Λύριον οὐκ ὑπάρχῃ πολὺς κόσμος εἰς τὸν περίπατον, διότι δὲ καιρὸς εἶναι λύριος. — 15. Ἐγένετο ἄνθη; — 16. Ἐχουμεν ἄνθη ἐστιν καὶ ὡραιότατα. — 17. Ἐγένετο καὶ (aussi) ὄπωρας. — 18. Δὲν ᔁρούμεν [έξ αὐτῶν]. — 19. Αὔ-

ριον θὰ διπάρχῃ ἐν θέσαις δραστήτων εἰς τὸν κῆπον.—20. Ἡ ἄνοιξις, τὸ θέρος, τὸ φθινόπωρον καὶ ὁ χειμῶν εἶναι αἱ τέσσαρες δραστοῦς ἔτους.—21. Ποτία εἶναι ταῦτα τὰ ἄνθη; — 22. Εἶναι (ce sont) τὰ φθινοπωρινά μας ἄνθη. — 23. Δὲν εἶναι ὥραια. — 24. Ταῦτα εἶναι τὰ τέκνα μου· εἶναι ἀσχηματικά ἀλλὰ πνευματωδέστατα.

ΦΕΚΤΟΝ ΘΕΜΑ.

1. Τὰ δύο ταῦτα παιδία, [ταῦτα] εἶναι ἀδελφοί μου. — 2. Πόσους ἀδελφοὺς ἔχετε; — 3. "Εγώ τέσσαρες ἀδελφούς· ὃ μὲν εἶναι ἀρχιτέκτων, ὃ δὲ ἵατρός οἱ δύο ἄλλοι εἴναι εἰσέτι μικροί· ὑπάρχουσι (ils vont) εἰς τὸ σχολεῖον." — 4. Τίνος εἶναι ταῦτα τὰ ἄνθη; — 5. Εἶναι ίδια μου [εἰς ἐμέ]. — 6. Ἡ ὥραιοτάτη τῶν ὥρων τοῦ ἔτους ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶναι (c'est) τὸ φθινόπωρον· κατὰ ταμπτην τὴν ὥραν (en cette saison), διάρχουσιν ἄνθη, ὅπωραι, ἢ δὲ θερμοκρατία (et la température) δὲν εἶναι σύτε (ni) θερμή, οὔτε ψυχρά. — 7. Ἡ σελήνη δὲν εἶναι τοσοῦτον λαμπρὰ ὅσον ὁ ἥλιος. — 8. "Υπάρχουσιν ἐν τῷ οὐρανῷ ἀστέρες μικροί καὶ μεγάλοι· οἱ μὲν εἰσὶ δίλιγον λαμπροί, οἱ δὲ λαμπρότατοι." — 9. Είσαι ἄνθρωπος μοχθηρός! — 10. Έκατὸν ὅγδοικοντα καὶ διακόπτια δύο κάμυνουσι (font) τριακόσια ὅγδοικοντα δύο. — 11. Ο εἰκοστός πρώτος καὶ ὁ ἑκατοστὸς εἰκοστὸς δευτέρος εἰσὶ σύμμερον ἀπόντες (absents).

ΦΕΚΤΟΝ ΘΕΜΑ.

1. Πόσα γειρόκτια ἔχετε; — 2. "Εγομεν [ἔξ αὐτῶν] τρεῖς διωδεκάδας. — 3. Εγώ, ἔχω [ἔξ αὐτῶν] μόνον μίαν δεκάδα. — 4. Τίς ἔχει χρήματα; — 5. Οὐδεὶς ἔχει· πάντες εἰμεθα πτωχοί. — 6. "Υπάρχουσιν ἄνθρωποι πτωχότεροι δύμων. — 7. Τίνες εἰστε αἱ δύο γυναῖκες; — 8. Ἡ νεωτέρα εἶναι (c'est) ἡθοποιὸς τοῦ θεάτρου ἡμῶν, ἢ ἄλλη εἶναι· ἢ σύζυγος (la femme) τοῦ κηπουροῦ τοῦ θεού μου. — 9. "Υπάρχουσι πολλοὶ κῆποι ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ; — 10. Μάλιστα, διάρχουσι. — 11. Αὕτη ἡ ἀμάξα τίνος εἶναι; — 12. Δὲν εἶναι ίδική μου (εἰς ἐμέ). — 13. Ο ἔξαδελφός μου καὶ ἡ ἔξαδελφη μου ποῦ εἶναι; — 14. Εἶναι εἰς τὸν κῆπον. — 15. Ἡ οἰκία σας εἶναι ὥραια, ἀλλ᾽ ἡ ίδική μας εἶναι ὥραιοτέρα, μεγαλειτέρα, πλουσιωτέρα τῆς τοῦ θεού σας. — 16. Ο θεῖός μου εἶναι ἄνθρωπος ἐνάρετος, εἰλικρινής, εὐθύς καὶ καλός. — 17. Οι περίπατοι ταῦτης τῆς πόλεως δὲν εἶναι ὥραιοι.

ΦΕΚΤΟΝ ΘΕΜΑ.

1. Ποῦ εἶναι τὰ τέκνα μου; — 2. Εἰς τὸ σχολεῖον. — 3. Θὰ ξεθε αὔ-

ριον εἰς τὴν σίκιαν μου [παρ' ἔμοι]; — 4. Δὲν οὐ καὶ αὔριον εἰς τὴν σίκιαν σας, διότι αὔριον θὰ θυμαι παρὰ τῷ πατρί μου. — 5. Μάλιστα ἔχω ἀδελφούς καὶ ἔξαδελφους· ἐκεῖνοι μὲν εἶναι τεχνῆται, οἵτοι δὲ καλλιτέχνηται. — 6. Τίνος εἶναι οὗτος ὁ ἵππος ὁ λευκός; — 7. Εἶναι (c'est) ὁ τοῦ πατρός μου. — 8. Ποῦ εἶναι ὁ ιδικός σας; — 9. Δὲν ἔχω. — 10. "Εγείτε ἵππον; — 11. "Εχω. — 12. "Εγώ, δὲν ἔχω. — 13. Τοῦτο τὸ μῆλον εἶναι στρογγύλον. — 14. "Ολα τὰ μῆλα εἶναι στρογγύλα. — 15. Χθὲς εἴχετε μίαν ἄμαξαν καὶ δύο ἵππους. — 16. Πέντε καὶ ἑξάκινουν ἔνδεκα. — 17. Ναί, ἀλλὰ ἔνδεκα καὶ δώδεκα κάμνουν εἰκοσιτρία. — 18. Εἰκοσιτέσσαρα χειρόκτια κάμνουν μίαν δωδεκάδα ζευγῶν. — 19. Οἱ γονεῖς σου καὶ οἱ ιδικοί μου δὲν εἶναι πλούσιοι. — 20. Τὰ βιβλία των εἶναι ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς θυγατρός μου. — 21. Τί θρα εἶναι; — 22. Εἶναι ή ἔνδεκάτη. — 23. "Ογκού νομίζω ὅτι εἶναι μετημέρια.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΥΖΥΤΙΩΝ.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΤΙΑ.

136. *Tύπος τῶν εἰς ερ ρημάτων.—Chant er—Yâllent.*

Πᾶς Chant — Κατάληξις er.

Mode Indicatif. — Οριστική.

PRÉSENT.

Je chant *e*, Φάλλω
tu chant *es*
il (ἢ elle) chant *e*
nous chant *ons*
vous chant *ez*
ils (ἢ elles) chant *ent*.

IMPARFAIT.

Je chant *ais*, Φάλλων
tu chant *ais*
il (ἢ elle) chant *ait*
nous chant *ions*
vous chant *iez*
ils (ἢ elles) chant *aient*.

PASSÉ DÉFINI.

Je chant *ai*, Φάλλω
tu chant *as*
il (ἢ elle) chant *a*
nous chant *âmes*
vous chant *âtes*
ils (ἢ elles) chant *èrent*.

PASSÉ INDÉFINI.

J'ai chant *é*, Φάλλω, Φάλλει
tu as chant *é*
il (ἢ elle) a chant *é*
nous avons chant *é*
vous avez chant *é*
ils (ἢ elles) ont chant *é*.

PASSÉ ANTÉRIEUR.

J'eus chant *é*, ἤψαλξ
tu eus chant *é*
il (ἡ elle) eut chant *é*
nous eûmes chant *é*
vous eûtes chant *é*
ils (ἢ elles) eurent chant *é*.

PLUS-QUE-PARFAIT.

J'avais chant *é*, εἰχον ψάλει
tu avais chant *é*
il (ἢ elle) avait chant *é*
nous avions chant *é*
vous aviez chant *é*
ils (ἢ elles) avaient chant *é*.

FUTUR.

Je chant *eraï*, οὐχ ψάλω
tu chant *eras*
il (ἢ elle) chant *era*
nous chant *erons*
vous chant *erez*
ils chant *eront*.

FUTUR ANTÉRIEUR.

J'aurai chant *é*, οὐχ εἴχω ψάλει
tu auras chanté
il (ἢ elle) aura chant *é*
nous aurons chant *é*
vous aurez chant *é*
ils (ἢ elles) auront chant *é*.

Mode Conditionnel. — Ὅποθετική.

PRÉSENT.

Je chant *erais*, ἤθελον ψάλει ἢ οὐχ
[ἔψαλλον τώρα ἢ ἐν τῷ μελλοντί^{τι}
tu chant *erais*
il (ἢ elle) chant *erait*
nous chant *erions*
vous chant *eriez*
ils (ἢ elles) chant *eraient*

PASSÉ (1e forme).

J'aurais chant *é*, οὐχ ἔψαλλον ἐν
[τῷ παρελθόντε
tu aurais chant *é*
il (ἢ elle) aurait chant *é*
nous aurions chant *é*
vous auriez chant *é*
ils (ἢ elles) auraient chant *é*.

Passé (2e forme) — προφαγημένος (2^{ου} προπου) εἴχων τὴν αὐτὴν σημασίαν.
— *J'eusse chanté, tu eusses chanté, il eût chanté, nous eussions chanté,*
vous eussiez chanté, ils eussent chanté.

Mode Impératif. — Προταχτική.

PRÉSENT OU FUTUR.

Ἐντικοῦ	2 ^{ου}	πρόσωπον.	— Chant <i>e</i> , ψάλλε
Πληθυντικοῦ	1 ^{ου}	η	— Chant <i>ons</i>
	2 ^{ου}	η	— Chant <i>ez</i> .

Mode Subjonctif. — Ὅποταχτική.

PRÉSENT OU FUTUR.

Que je chant *e*, νὰ ψάλλω τώρα *ñ*
 que tu chant *es* [én τῷ μέλλοντι
 qu'il (*ñ* elle) chant *e*
 que nous chant *ions*
 que vous chant *iez*
 qu'ils (*ñ* elles) chant *ent*.

IMPARFAIT.

Que je chant *asse*, νὰ ἔψαλλον ἐν
 que tu chant *asses* [τῷ μέλλοντι
 qu'il (*ñ* elle) chant *ât*
 que nous chant *assions*
 que vous chant *assiez*
 qu'ils chant *assent*.

PASSÉ.

Que j'aie chant *é*, νὰ ἔψαλλα
 que tu aies chant *é*
 qu'il (*ñ* elle) ait chant *é*
 que nous ayons chant *é*
 que vous ayez chant *é*
 qu'ils (*ñ* elles) aient chant *é*.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Que j'eusse chant *é*, νὰ εἴχον ψάλσει
 que tu eusses chant *é*
 qu'il (*ñ* elle) eût chant *é*
 que nous eussions chant *é*
 que vous eussiez chant *é*
 qu'ils (*ñ* elles) eussent chant *é*.

Mode Infinitif. — Ἀπαρέμφατος.

PRÉSENT.

Chant *er*, ψάλλειν.

PASSÉ.

Avoir chant *é*, ἔψαλκεναι.**Mode Participe. — Μετοχή.**

PRÉSENT.

Chant *ant*, ψάλλων, ουσα, ον.

PASSÉ.

Chant *é* (θηλ. chantée), ἔψαλμένος,
 ayant chant *é*, ἔψαλκως.

Κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦτο κλίνονται πάντα τὰ εἰς ερ λάγοντα ὄντα
 φήματα: *olov* prospérer (εὐδαιμονεῖν), adorer (λατρεύειν), abreuver
 (ποτίζειν), daigner (ξίσουν), donner (διδόναι), parler (θυιλεῖν), pleurer
 (κλαίειν), travailler (έργαζεσθαι), aimer (ἀγαπᾶν), estimer (ἐκτιμᾶν),
 trouver (εὑρίσκειν), κτλ.

Παρατηρήσεις
 ἐπὶ τῷ φημάτω τῇ πρώτῃ συνγένᾳ.

α'. Τὰ φήματα, ὧν ἡ ἀπαρέμφατος λήγει εἰς *cer*, ὡς annoncer
 (ἀγγέλλειν), menacer (ἀπειλεῖν), λαμβάνουσιν ὑπὸ τὸ ε τὸ ὑπό-
 στιγμα (cédille), δταν ἡ φηματικὴ κατάληξις χρήγηται ἀπὸ α ἢ ο.
 Παρόλ. Η απονέα, nous menaçons. — "Ανευ τοῦ ὑποστίγματος,
 τὸ ε θὰ προύφερετο ὡς κ.

β'. Τὰ ρήματα, ὃν ἡ ἀπαρέμφατος λήγει εἰς ger, ὡς manger (τρώγειν), nager (κολυμβᾶν), παρεμβάλλουσιν εἰς ἄφωνον μεταξὺ τοῦ γ καὶ τῶν ἀπὸ αὐτοῦ ἀρχομένων ρηματικῶν καταλήξεων. Παρ. nous mangeons, nous nageâmes. — Διεῖ τῆς προσλήψεως τοῦ εἰς ἄφωνού ὁ χαρακτῆρας τοῦ ρήματος γ διατηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ φωνήν.

γ'. Τὰ εἰς εἰλατούσαντα ρήματα, ὡς appeler (καλεῖν), jeter (ρίπτειν), διπλασιάζουσιν τὸν χαρακτῆρα | καὶ τὸ πρό ἀφώνου ρηματικῆς καταλήξεως, οἷον j'appelle, j'appellerai, ils jetteront, qu'ils jettent. — Εξαιροῦνται τὰ acheter (ἀγοράζειν), geler (πηγυνύναι) καὶ τινα ἀλλα, ἀτινα δὲν διπλασιάζουσι τὸν χαρακτῆρα ἀλλὰ λαμβάνουσι βαρεῖαν ἐπὶ τῆς παραληγούσης, καίτοι ἡ ρηματική κατάληξις εἶναι ἀφωνος· οἷον il achète, ils gèlent.

δ'. Τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ χαρακτῆρος εἰς semer (σπείρειν), ἡ ἀκλειστὸν, ὡς espérer (έλπιζειν), τρέπουσι, πλὴν τινῶν ἔξαιρέσεων, τοῦτο τὸ ἀφώνον ἡ ακλειστὸν θεοῖς εἰς ἀποικτὸν ἦτοι βαρύτονον, ὅταν μετὰ τὸν χαρακτῆρα ἀκολουθῇ ἀφωνος ρηματική κατάληξις· οἷον je sème, ils espèrent.

ε'. Ο χαρακτῆρας γ τῶν εἰς γερ ληγόντων ρημάτων ὡς envoyer (πέμπειν), appuyer (στηρίζειν), τρέπεται συνήθως εἰς οὗτον ἀκολουθῇ ἀφωνος ρηματική κατάληξις· οἷον j'envoie, ils appuient· ἀλλως ὁ χαρακτῆρας γ φυλάκτεται· οἷον j'envoyais, nous appuyons.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΤΙΑ.

137. Τέπος τῶν εἰς γερ ρημάτων. — Fin ir — Teléotore.

Pièce Fin — Κατάληξις ir.

Mode Indicatif. — Οριστική.

PRÉSENT.

Je fin is, τελειόνω
tu fin is
il (ἡ elle) fin it
nous fin issions
vous fin issez
ils (ἡ elles) fin issent

IMPARFAIT.

Je fin issais, ἐτελείονον
tu fin issais
il (ἡ elle) fin issait
nous fin issions
vous fin issiez
ils (ἡ elles) fin issaient

PASSÉ DÉFINI.

Je fin *is*, ἐτελείωσα
 tu fin *is*
 il (ἢ elle) fin *it*
 nous fin *imes*
 vous fin *ites*
 ils (ἢ elles) fin *irent*.

PASSÉ INDÉFINI.

J'ai fin *i*, ἦχω τελεώσει, ἐτελείωσα
 tu as fin *i*
 il (ἢ elle) a fin *i*
 nous avons fin *i*
 vous avez fin *i*
 ils (ἢ elles) ont fin *i*.

PASSÉ ANTÉRIEUR.

J'eus fin *i*, ἐτελείωσα
 tu eus fin *i*
 il (ἢ elle) eut fin *i*
 nous eûmes fin *i*
 vous eûtes fin *i*
 ils (ἢ elles) eurent fin *i*.

PLUS-QUE-PARFAIT.

J'avais fin *i*, εἶχον τελεώσει
 tu avais fin *i*
 il (ἢ elle) avait fin *i*
 nous avions fin *i*
 vous aviez fin *i*
 ils (ἢ elles) avaient fin *i*.

FUTUR.

Je fin *irais*, θὰ τελεώσω
 tu fin *iras*
 il (ἢ elle) fin *ira*
 nous fin *irons*
 vous fin *irez*
 ils (ἢ elles) fin *iront*.

FUTUR ANTÉRIEUR.

J'aurai fin *i*, θὰ ἔχω τελεώσει
 tu auras fin *i*
 il (ἢ elle) aura fin *i*
 nous aurons fin *i*
 vous aurez fin *i*
 ils auront fin *i*.

Mode Conditionnel. — Υποθετική.

PRÉSENT.

Je fin *irais*, θὰ ἐτελείωνον (τώρα ἢ
 tu fin *irais* [ἐν τῷ μέλλοντι]
 il (ἢ elle) fin *irait*
 nous fin *irions*
 vous fin *iriez*
 ils (ἢ elles) fin *iraient*.

PASSÉ (1^η forme).

J'aurais fin *i*, θὰ θελον τελείωσει (ἐν
 tu aurais fin *i* [τῷ παρελθόντι]
 il (ἢ elle) aurait fin *i*
 nous aurions fin *i*
 vous auriez fin *i*
 ils (ἢ elles) auraient fin *i*.

Passé (2^η forme) — παρῳγημένος (2^{ου} τύπου), ἔχων τὴν αὐτὴν σημασίαν. — Jeusse fini, tu eusses fini, il eût fini, nous eussions fini, vous eussiez fini, ils eussent fini.

Mode Impératif. — Προστακτική.

PRÉSENT ou FUTUR.

Ἐνικοῦ	2 ^{οὐ}	πρόσωπον.	— Fin <i>is</i> , τελείσθε καὶ τελείστοι
Πληρούντικοῦ	1 ^{οὐ}	»	— Fin <i>issons</i>
»	2 ^{οὐ}	»	— Fin <i>issiez</i> .

Mode Subjonctif. — Υποτακτική.

PRÉSENT ou FUTUR.

Que je fin *isse*, νὰ τλειόνω ἢ νὰ
que tu fin *isses* [τελειώσω]
qu'il (ἢ elle) fin *isse*
que nous fin *issions*
que vous fin *issiez*
qu'ils (ἢ elles) fin *issent*.

IMPARFAIT.

Que je fin *isse*, νὰ ἐτελείονω
que tu fin *isses*
qu'il (ἢ elle) fin *it*
que nous fin *issions*
que vous fin *issiez*
qu'ils (ἢ elles) fin *issent*.

PASSÉ.

Que j'aie fin *i*, νὰ ἔχω τελειώσει
que tu aies fin *i*
qu'il (ἢ elle) ait fin *i*
que nous ayons fin *i*
que vous ayez fin *i*
qu'ils (ἢ elles) aient fin *i*.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Que j'eusse fin *i*, νὰ εἴχον τελειώσει
que tu eusses fin *i*
qu'il (ἢ elle) eût fin *i*
que nous eussions fin *i*
que vous eussiez fin *i*
qu'ils (ἢ elles) eussent fin *i*.

Mode Infinitif. — Απαρέμφατος.

PRÉSENT.

Fin *ir*, τελειόνειν.

PASSÉ.

Avoir fin *i*, τετελειωκίναι ἢ τελειώσαι

Mode Participe. — Μετοχή.

PRÉSENT.

Fin *issant*, τελειόνων, ουσα, ον.

PASSÉ.

Fin *i* (θηλ. finie), τετελεσμένος, η, ον.Ayant fin *i*, τελειώσας, σατα, σαν.

Κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦτο κλίνονται πάντα τὰ εἰς ιτ δυαλὺ ρήματα,
ῶς applaudir (ἐπενθημεῖν), gémir (στενάζειν), mûrir (ώριμάζειν), amol-
lir (μαλάσσειν), punir (τιμωρεῖν), accomplir (ἐκπληροῦν), avertir (εἰδο-
ποεῖν), obéir (ὑπακούειν), nourrir (τρέφειν), κτλ.

Πληρωτηρήσεις

ἐπί τινων ρημάτων τῆς δευτέρας συνγένιας.

α'. Τὸ ρῆμα bénir (εὐλογεῖν) σχηματίζει διττῶς τὴν παθητικὴν μετοχήν· bénir θηλ. bénie καὶ bénit θηλ. bénite. Ἡ μὲν πρώτη λέγεται δταν πρόκηται περὶ εὐλογίας Θεοῦ ἢ ἀνθρώπων, οἷον Dieu a bénit la famille d'Abraham — ὁ Θεὸς εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀβραὰμ — le prêtre a bénit les drapeaux — ὁ ιερεὺς εὐλόγησε τὰς σημαῖας. — Ἡ δὲ δευτέρα, ἐπὶ τῶν δι' ιεροπραξίας εὐλογηθέντων καὶ ἀγιασθέντων πραγμάτων, οἷον de l'eau bénite — ἀγιασμός.

β'. Τὸ ρῆμα fleurir (ἀνθεῖν) ἔχει δύο τύπους διὰ τὸν ἐνεστῶτα μετοχῆς καὶ τὸν παρατατικὸν τῆς ὄριστικῆς. Κυριολεκτικῶς λεγόμενον σχηματίζει μετοχὴν fleurissant (ἀνθῶν) καὶ παρατατικὸν il fleurissait (ἀνθεῖ). ἐπὶ δὲ μεταφορικῆς ἐννοίας florissant (ἄκρηζων), καὶ il florissait (ἄκρηζε). Παραδ. Les rosiers fleurissaient (αἱ ροδαὶ ἡνθουν). — Athènes florissait sous Périclès (Αἱ Ἀθῆναι ἄκρηζαζον ἐπὶ Περικλέους).

γ'. Τὸ ρῆμα haïr (μισεῖν), οὗτονος τὸ ἀρκτικὸν ἡ εἶναι δασύ, λαρ-
έανει καθ' ὅλους αὐτοῦ τοὺς χρόνους τὸ διαλυτικὸν σημεῖον (ἰτέμα)
ἐπὶ τοῦ i, πλὴν εἰς τὸν ἑνικὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς καὶ τῆς
προστατικῆς, οἷον je hais, tu hais, il hait les méchants (μισῶ, μι-
σεῖς, μισεῖ τοὺς κακούς). — Hais la trahison (μισεῖ τὴν προδοσίαν).

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΙΓΙΑ.

138. *Tιποτες τῶν εἰς φέρει ρημάτων.*

Recev oir — Λαμβάνειν, δέχεσθαι.

Prisse Recev καὶ Rec. — Καταληξεις oir.

Mode Indicatif. — Οριστική.

PRÉSENT.

Je rec^eois, λαμβάνω
tu rec^eois
il (ἢ elle) rec^eoit
nous recevons
vous recevez
ils (ἢ elles) rec^eoivent.

IMPARFAIT.

Je recev^{ai}ais, ἐλάμβανον
tu recev^{ai}ais
il (ἢ elle) recev^{ait}
nous recev^{ions}
vous recev^{iez}
ils (ἢ elles) recev^{aient}.

PASSÉ DÉFINI.

Je reç us, ἤλαβον
 tu reç us
 il (ἢ elle) reç ut
 nous reç ὑμες
 vous reç ὑτες
 ils (ἢ elles) reç urent.

PASSÉ INDÉFINI.

J'ai reç u, ἤχω λάβει
 tu as reç u
 il (ἢ elle) a reç u
 nous avons reç u
 vous avez reç u.
 ils (ἢ elles) ont reç u.

PASSÉ ANTÉRIEUR.

J'eus reç u, ἤλαβον
 tu eus reç u
 il (ἢ elle) eut reç u
 nous eûmes reç u
 vous eûtes reç u
 ils eurent reç u.

PLUS-QUE-PARFAIT.

J'avais reç u, εἶχον λάβει
 tu avais reç u
 il (ἢ elle) avait reç u
 nous avions reç u
 vous aviez reç u
 ils (ἢ elles) avaient reç u.

FUTUR.

Je recev rai, θὰ λάβει
 tu recev ras
 il (ἢ elle) recev ra
 nous recev rons
 vous recev rez
 ils (ἢ elles) recev ront.

FUTUR ANTÉRIEUR.

J'aurai reç u, θὰ ἔχω λάβει.
 tu auras reç u
 il (ἢ elle) aura reç u
 nous aurons reç u
 vous aurez reç u
 ils (ἢ elles) auront reç u.

Mode Conditionnel — Ὄποθετική.

PRÉSENT.

Je recev rais, θὰ ἐλάμβανον τώρα ἢ
 tu recev rais [én τῷ μέλλοντι.
 il (ἢ elle) recev rait
 nous recev rions
 vous recev riez
 ils (ἢ elles) recev raient.

PASSÉ (1e forme).

J'aurais reç u, θὰ ἐλαμβάνον ἐν τῷ
 tu aursis reç u [παρελθόντι.
 il (ἢ elle) aurait reç u
 nous aurions reç u
 vous auriez reç u
 ils (ἢ elles) auraient reç u.

Passé (2e forme) — παρωχημένος (2^{οῦ} τύπου) ἔχων τὴν αὐτὴν σημασίαν. — *J'eusse reçu, tu eusses reçu, il eût reçu, nous eussions reçu, vous eussiez reçu, ils eussent reçu.*

Mode Impératif. — Προστακτική.

PRÉSENT OU FUTUR.

Ἐντος	2 ^{ου}	πρόσωπον.	— Rec ois. λάμβανε καὶ λέγε
Πληυντος	1 ^{ου}	"	— Recev ons
"	2 ^{ου}	"	— Recevez.

Mode Subjonctif. — Υποτακτική.

PRÉSENT OU FUTUR.

Que je reç oive νὰ λαμβάνω
 que tu reç oives
 qu'il (ἢ elle) reç oive
 que nous recev ions
 que vous recev iez
 qu'ils (ἢ elles) reç oivent.

IMPARFAIT.

Que je reç usse νὰ λαμβάνων
 que tu reç usses
 qu'il (ἢ elle) reç ût
 que nous reç ussions
 que vous reç ussiez
 qu'ils (ἢ elles) reç ussent.

PASSÉ.

Que j'aie reç u, νὰ ἔχω λαβεῖ
 que tu aies reç u
 qu'il (ἢ elle) ait reç u
 que nous ayons reç u
 que vous ayez reç u
 qu'ils (ἢ elles) aient reç u.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Que j'eusse reç u, νὰ εἴχον λαβεῖ
 que tu eusses reç u
 qu'il (ἢ elle) eût reç u
 que nous eussions reç u
 que vous eussiez reç u
 qu'ils (ἢ elles) eussent reç u.

Mode Infinitif. — Απαρέμφατος.

PRÉSENT.

Reçev oir, λαμβάνειν.

PASSÉ.

Avoir reç u, εἰληφέναι, λαβεῖν.

Mode Participe. — Μετοχή.

PRÉSENT.

Reçev ant, λαμβάνων, ουσα, ον.

PASSÉ.

Reçu (θηλ. reçue) εἰλημμένος.
Ayant reçu, εἰληφώς, λαβών.

ΙΙΙερατειρήσεις

ἐπὶ τῷρι τημάτων τῇρι τρίτην συντρίας.

α'. Κατὰ τὸν ἀνωτέρῳ τύπον, δηλαδὴ κατὰ τὴν τρίτην συζυ-

γίαν, κλίνονται μόνον τὰ εἰς ενοίρ λήγοντα ρήματα, ἀτινα εἶναι τὰ ἔξης· apercevoir (*παρατηρεῖν*), concevoir (*διανοεῖσθαι*, *συλλαμβάνειν*), decevoir (*ἀπατᾶν*), devoir (*όφειλειν*), percevoir (*κατανοεῖν*, *εἰσπράττειν φόρους*), recevoir (*λαμβάνειν*, *δέχεσθαι*).

Πάντα τὰ λοιπὰ εἰς οἱρ ρήματα εἶναι ἀνώμαλα.

β'. Τὸ δέοντο λαμβάνει περισπωμένην ἐπὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς δῦ, πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τοῦ συνηρημένου χρήματος δῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

139. *Tέπτος τῶν εἰς τῷ φημάτων.* — Rend re — *Ἄποδίδειν.*

Ρέζα rend — Κατάληξις re.

Mode Indicatif. — Οριστική.

PRÉSENT.

Je rend <i>s</i>	<i>ἀποδίδω</i>	<i>confusio-</i>
tu rend <i>s</i>		<i>nis</i>
il (ἢ elle) rend —		<i>—</i>
nous rend <i>ons</i>		
vous rend <i>ez</i>		
ils (ἢ elles) rend <i>ent</i> .		

IMPARFAIT.

Je rend <i>ais</i>	
tu rend <i>ais</i>	
il (ἢ elle) rend <i>ait</i>	
nous rend <i>ions</i>	
vous rend <i>iez</i>	
ils (ἢ elles) rend <i>aient</i> .	

PASSÉ DÉFINI.

Je rend <i>is</i> ,	<i>ἀπέδωκα</i>
tu rend <i>is</i>	
il (ἢ elle) rend <i>it</i>	
nous rend <i>îmes</i>	
vous rend <i>îtes</i>	
ils (ἢ elles) rend <i>irent</i> .	

PASSÉ INDÉFINI.

J'ai rend <i>u</i> ,	<i>ἔχω ἀποδώσει</i> ,	<i>ἀποδέ-</i>
tu as rend <i>u</i>		<i>δωκα</i>
il (ἢ elle) a rend <i>u</i>		
nous avons rend <i>u</i>		
vous avez rend <i>u</i>		
ils (ἢ elles) ont rend <i>u</i> .		

PASSÉ ANTÉRIEUR.

J'eus rend <i>u</i> ,	<i>ἀπέδωκα</i>
tu eus rend <i>u</i>	
il (ἢ elle) eut rend <i>u</i>	
nous eûmes rend <i>u</i>	
vous eûtes rend <i>u</i>	
ils (ἢ elles) eurent rend <i>u</i> .	

PLUS-QUE-PARFAIT.

J'avais rend <i>u</i> ,	<i>εἶχον ἀποδώσει</i>
tu avais rend <i>u</i>	
il (ἢ elle) avait rend <i>u</i>	
nous avions rend <i>u</i>	
vous aviez rend <i>u</i>	
ils (ἢ elles) avaient rend <i>u</i> .	

FUTUR.

Je rend *rai*. θ' ἀποδέσω
tu rend *ras*
il (ἢ elle) rend *ra*
nous rend *rons*
vous rend *rez*
ils (ἢ elles) rend *ront*.

FUTUR ANTIÉRIEUR.

J'aurai rend *u*, θὲ ἔχω ἀποδώσει
tu auras rend *u*
il (ἢ elle) aura rend *u*
nous aurons rend *u*
vous aurez rend *u*
ils (ἢ elles) auront rend *u*.

Mode Conditionnel. — Υποθετική.

PRÉSENT

Je rend *rais*, θὲ ἀπέδιδον τώρα *ῃ*
tu rend *rais* [ἐν τῷ μέλλοντι
Il (ἢ elle) rend *rait*
nous rend *rions*
vous rend *riez*
Ils (ἢ elles) rend *raient*.

PASSÉ (1e forme)

J'aurais rend *u*, θὲ ἀπέδιδον *ῃ* ἔν
tu aurais rend *u*, [τῷ παρελθόντι
il (ἢ elle) aurait rend *u*
nous aurions rend *u*
vous auriez rend *u*
ils (ἢ elles) auraient rend *u*.

Passé (2e forme) — παρφγγιένος (2^{ου} τύπου) ἔχων τὴν αὐτὴν σημα-
τίαν. — *J'eusse rendu, tu eusses rendu, il eût rendu, nous eussions*
rendu, vous eussiez rendu, ils eussent rendu.

Mode Impératif. — Προστακτική.

PRÉSENT OU FUTUR.

'Ενικοῦ	2 ^{ου} πρόσωπον.	— Rends, ἀπόδεσ
Πληθυντικοῦ	1 ^{ου}	— Rend <i>ons</i>
"	2 ^{ου}	— Rend <i>ez</i> .

Mode Subjonctif. — Υποτακτική.

PRÉSENT OU FUTUR.

Que je rend *e*, ν' ἀποδέσω, ν' ἀπο-
que tu rend *es* [δώσω
qu'il (ἢ elle) ren *de*
que nous rend *ions*
que vous rend *iez*
qu'ils (ἢ elles) rend *ent*.

IMPARFAIT.

Que je rend *isse*, νὰ ἀπέδιδοι
que tu rend *isses*
qu'il (ἢ elle) rend *it*
que nous rend *issions*
que vous rend *issiez*
qu'ils (ἢ elles) rend *issent*.

PASSÉ.

Que j'aie rend *u*, νὰ ἀποδώτω
que tu aies rend *u*
qu'il (ἢ elle) ait rend *u*
que nous ayons rend *u*
que vous ayez rend *u*
qu'ils (ἢ elles) aient rend *u*.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Que j'eusse rend *u*, νὰ εἴγον ἀπο-
que tu eusses rend *u* [δώσεις]
qu'il (ἢ elle) eût rend *u*
que nous eussions rend *u*
que vous eussiez rend *u*
qu'ils (ἢ elles) eussent rend *u*.

Mode Infinitif. — Ἀπαρέμφατος.

PRÉSENT.

Rend *re*, ἀποδίδονται.

PASSÉ.

Avoir rend *u*, ἀποδεδωκέναι ἢ ἀπο-
[δοῦναι].

Mode Participe. — Μετοχή.

PRÉSENT.

Rend *ant*, ἀποδίδων, δίουσα, δον.

PASSÉ.

Rend *u* (θηλ. rend *ue*), ἀποδεδομένος
Ayant rend *u*, ἀποδούς.

Κατὰ τὸν τόπον τοῦτον κλίνονται πάντα τὰ εἰς τε λήγοντα ὅμαλὰ ρή-
ματα· οἷον vend *re* (πωλεῖν), attend *re* (ἀναμένειν), entend *re* (ἀκούειν),
répond *re* (ἀποκρίνεσθαι), perd *re* (ἀπολλύναι), défend *re* (ὑπερασπί-
ζειν), κτλ.

IIIαρατηρήσεις

ἐπὶ τῷρι τριών ρημάτων τῆς τετάρτης συζυγίας.

α'. Τὰ εἰς ομπρε λήγοντα ρήματα τῆς τετάρτης συζυγίας, ὡς
romp *re* (ρηγνύναι), corromp *re* (διαρθείρειν), interromp *re* (δια-
κόπτειν) κτλ., κλίνονται μὲν κατὰ τὸν ἀνωτέρῳ τύπον, λαμβάνουσιν
ὅμως τὰ εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς
ὡς il romp *t*, il corromp *t*, il interromp *t*.

ΤΕΝΙΚΑΙ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

140. Τὸ 1^ο ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς τῶν ρημάτων τῆς 1^{ης} συζυγίας, πλὴν τοῦ ἀνωμάλου aller (πορεύεσθαι), λήγει εἰς ἐ· ςφωνον· je parle (όμιλω), je donne (δίδω).

141. Τὸ 2^ο ἐνικὸν πρόσωπον πάντων τῶν χρόνων τῶν ρημάτων λήγει εἰς s, πλὴν τοῦ τῶν ἀνωμάλων ρημάτων vouloir (βούλεσθαι), pouvoir (δύνασθαι), valoir (ξέκειν), τὸ ὅποιον λήγει εἰς x· oïon je veux, je peux, je vaudx.

142. Τὸ 1^ο πληθυντικὸν πρόσωπον ἐν πᾶσι τοῖς χρόνοις λήγει εἰς s· oïon nous avons ἔχομεν, nous sommes εἴμεθα, nous chantons· φέλλομεν, nous parlâmes ώμιλήσαμεν.

143. Τὸ 2^ο πληθυντικὸν πρόσωπον τῶν ἀπλῶν χρόνων ἐν ἀπασι τοῖς ρήμασι λήγει εἰς z ἢ εἰς s. Εἰς z μὲν ὅταν τὸ τῆς συλλαβῆς ταύτης εἶναι κλειστὸν (fermé)· ως vous avez (ἔχετε), vous aimez (ἀγαπᾶτε)· εἰς s δέ, ὅταν ἦναι ςφωνον (muet)· ως vous eûtes, vous aimâtes.

144. Τὸ 1^ο καὶ 2^ο πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἀσφίστου ἐν πᾶσι τοῖς ρήμασι λαμβάνει περισπωμένην (accent circonflexe) ἐπὶ τοῦ φωνήντος τῆς παραληγούστης· oïon nous eûmes ἔσχομεν, nous fûmes ὑπῆρξαμεν, nous restâmes ἐμείναμεν, vous regûtes ἐλάθετε.

145. Οἱ ἐνεστῶτες τῆς ὑποτακτικῆς ἀπασῶν τῶν συζυγιῶν ἔχει καταλήξεις e, es, e, ions, iez, ent.

146. Τὸ 3^ο ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς λήγει εἰς t καὶ λαμβάνει περισπωμένην ἐπὶ τοῦ πρὸ τοῦ t φωνήντος τῆς ληγούστης· qu'il aimât, qu'il rendît, qu'il reçût.

147. Τὰ τρίτα πληθυντικὰ πρόσωπα ἐν πᾶσι τοῖς χρόνοις λήγουσιν εἰς ent· ἔξαιροῦνται τὰ τρίτα πληθυντικὰ πρόσωπα τῶν μελλόντων, ἀτινα λήγουσιν εἰς ont, καὶ τὰ τῶν ἐνεστῶτων ὀλιγίστων ρημάτων ἀνωμάλων· oïon ils ont [avoir] ἔχουσι, ils sont [être] εἰσι, ils font [faire] πράττουσι, ils vont [aller] ὑπάρχουσι.

ΠΙΝΑΞ

τῶν ρηματικῶν καταλήξεων τῶν τεσσάρων συνγριῶν.

[Ἐν τοῖς τύποις τῶν τεσσάρων ρημάτων chanter, finir, recevoir, rendre, αἱ ρηματικαὶ καταλήξεις διεκρίθησαν τῆς πέζης διὰ κυρτῶν γραμμάτων. ἐν τῷ πίνακι δὲ τούτῳ δίδονται κεχωρισμένως αἱ καταλήξεις τῶν ἀπλῶν χρόνων τῶν τεσσάρων συνγριῶν, πρὸς δόηγαν τοῦ σπουδαστοῦ].

Indicatif. PRÉSENT.

1. conj.	2. conj.	3. conj.	4. conj.
e	is	ois	s
es	is	ois	s
e	it	oit	—
ons	issions	ons	ons
ez	issez	ez	ez
ent	issent	oivent	ent

Conditionnel. PRÉSENT.

1. conj.	2. conj.	3. conj.	4. conj.
erais	irais	rais	rais
erais	irais	rais	rais
erait	irait	rait	rait
erions	irions	rions	rions
eriez	iriez	riez	riez
eraient	iraient	raient	raient

IMPARFAIT.

ais	issais	ais	ais
ais	issais	ais	ais
ait	issait	ait	ait
ions	issions	ions	ions
iez	issiez	iez	iez
aint	issaient	aint	aint

IMPÉRATIF.

e	is	ois	s
ons	issions	ons	ons
ez	issez	ez	ez

Subjonctif. PRÉSENT.

e	isse	oive	e
es	isses	oives	es
e	isse	oive	e
ions	issions	ions	ions
iez	issiez	iez	iez
ent	issent	oivent	ent

PASSE DÉFINI.

ai	is	us	is
as	is	us	is
a	it	ut	it
âmes	îmes	ûmes	îmes
âtes	îtes	ûtes	îtes
èrent	irent	urent	irent

IMPARFAIT.

asse	is	usse	isse
asses	isses	usses	isses
ât	it	ût	it
assions	issions	ussions	issions
assiez	issiez	ussiez	issiez
assent	issent	ussent	issent

FUTUR.

erai	irai	rai	rai
eras	iras	ras	ras
era	ira	ra	ra
erons	irons	rons	rons
erez	irez	rez	rez
eront	iront	ront	ront

INFINITIF. PRÉSENT.

er	ir	oir	re
ant	issant	ant	ant

Participe. PRÉSENT.

é, ée	i, ie	u, ue	u, ue
é, ée	i, ie	u, ue	u, ue

PASSÉ.

Γυρινάσματα ἐπὶ τῶν ὄμιλῶν ρημάτων
τῶν τεσσάρων συζυγεῖν.

Ἐν τοῖς ἐπομένοις γυμνάσμασι δίδοται ἡ ἀπαρέμφατος τοῦ ρήματος.
Ο μαθητὴς ἂς σχηματίσῃ ἐξ αὐτῆς τὸ διὰ τῆς ἀντωνυμίας δεικνυόμενον πρόσωπον ἐκάστου χρόνου.

26^ο Γύμνασμα.

Mode Indicatif.

PRAES.

Je accompagner,	συνοδεύειν
tu prospérer,	εὐδαιμονεῖν
il concevoir,	συλλαμβάνειν
nous finir,	τελειώνειν
vous mûrir,	ώριμασκειν
ils dépendre,	έξαρτασθαι.

PASSÉ ANTIÉRIEUR.

J' adorer,	λατρεύειν
tu manger,	τρώγειν
il estimer,	έκτιμεῖν
nous rendre,	ἀποδίειν
vous prétendre,	διασχυρίζεσθαι
ils accomplir,	έκπληροῦν.

IMPARFAIT.

Je punir,	τιμωρεῖν
tu recevoir,	λαμβάνειν
il aimer,	ἀγαπᾶν
nous menacer,	ἀπειλεῖν
vous voyager,	ταξιδεύειν
ils percevoir,	εἰσπράττειν.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Je rougir,	ἐρυθρίζειν
tu changer,	μεταβάλλειν
il semer,	σπείρειν
nous entendre,	ἀκούειν
vous mordre,	δάκνειν
ils apercevoir,	παρατηρεῖν.

PASSÉ DÉFINI.

Je crier,	κραυγάζειν
tu parler,	διηλεῖν
il bâtier,	οἰκοδομεῖν
nous guérir,	θεραπεύειν
vous décevoir,	ἀπατᾶν
ils vendre,	πωλεῖν.

FUTUR.

Je percevoir,	εἰσπράττειν
tu rompre,	ρηγνύναις
il répondre,	ἀποκρίνεσθαι
nous obéir,	διακούειν
vous haïr,	μισεῖν
ils travailler,	ἔργαζεσθαι.

PASSÉ INDÉFINI.

J' devoir,	ἔφειλειν
tu attendre,	ἀναμένειν
il périr,	ἀπολλύναι
nous avertir,	εἰδοποεῖν
vous pleurer,	χλαίειν
ils appeler,	καλεῖν.

FUTUR ANTIÉRIEUR.

J' fleurir,	ἄνθεῖν
tu jouer,	παιζεῖν
il devoir,	ἔφειλειν
nous agrandir,	μεγεθύνειν
vous appeler,	καλεῖν
ils corrompre,	διαφθείρειν.

Mode Conditionnel.

PRÉSENT.	PASSÉ (1 ^{re} forme).
J' avancer,	προχωρεῖν
tu mûrir,	ώριμάζειν
il prétendre,	δισχυρίζεσθαι
nous accompa-	ευνόδεύειν
vous jeter, [gner,	ρίπτειν
ils percevoir,	εἰσπράττειν.

Σχηματίσατε διὰ τῶν αὐτῶν ρημάτων καὶ τὸν παρωγημένον τοῦτον τύπου.

Φάση Γράμματα.**Mode Impératif.**

Ένικοῦ	Ζει πρόσωπον.—Répondre ἀποκρίνεσθαι, manger τρώγειν.
Πληθυντικοῦ	Ἔσθι πρόσωπον.—Apercevoir παρατηρεῖν, trouver εὑρίσκειν.
"	Ζει πρόσωπον.—Guérir θεραπεύειν, perdre ἀπόλλυμα.

Mode Subjonctif.

PRÉSENT OU FUTUR.	PASSÉ.
Que je recevoir, λαμβάνειν	Que j'acheter, ἀγοράζειν
que tu prétendre, δισχυρίζεσθαι	que tu pleurer, κλαίειν
qu'il bénir, εὐλογεῖν	qu'il finir, τελειώνειν
que nous manger, τρώγειν	que nous concevoir, συλλαχυθάνειν
que vous donner, διδεῖν	que vous pondre, ώστοκεῖν
qu'ils bâtir, οἰκοδομεῖν.	qu'ils interromprent, διακόπτειν.

IMPARFAIT.

Que je menacer, ἀπειλεῖν
que tu arrêter, σταματᾶν
qu'il remplir, ἐκπληροῦν
que nous fendre, σγίζειν
que vous correpondre, ἀνταποκρίνεσθαι
qu'ils guérir, θεραπεύειν.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Que je garder, φυλάττειν
que tu rougir, ἔρυθριῖν
qu'il appeler, καλεῖν
que nous hair, μισεῖν
que vous punir, τιμωρεῖν
qu'ils vendre, πωλεῖν.

Mode Infinitif.

PASSE.

Manger τρώγειν, avertir εἰδοποιεῖν, concevoir συλλαμβάνειν; pré-tendre ἀξιοῦν, répondre ἀποκρίνεσθαι, devoir ὀφείλειν, punir τιμωρεῖν, menacer ἀπειλεῖν.

Mode Participe.

PRÉSENT.

Adorer λατρεύειν, finir τελειώνειν, apercevoir παρατηρεῖν, défendre θηρευτικήσειν, pondre ώστοκεῖν, décevoir ἀπατᾶν, nourrir τρέφειν, manger τρώγειν.

PASSE.

Donner διδεῖν, mûrir ωριμάζειν, recevoir λαμβάνειν, entendre, ἀκούειν, corrompre διαρρείσειν, devoir ὀφείλειν, obéir ὑπακούειν, voyager ταξιδεύειν.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΑ'.

ΛΕΞΙΔΙΟΓΙΩΝ.

Οὐσιαστικά. Le quartier ή συνοικία, la rue ή δρός, un hôtel ξενοδοχεῖον, le citoyen ή πολίτης, le villageois ή χωρικός, le maire ή δήμαρχος, le gouverneur ή διοικητής, le juge ή δικαστής, le consul ή πρόξενος, le tribunal τὸ δικαστήριον, la poste τὸ ταχυδρομεῖον, le télégraphe ή τηλέγραφος, le chemin de fer ή σιδηρόδρομος.

α'. ΣΗΜ. Ἡ ἀδρίστος ἀντωνυμία on εἶναι πάντας ὑποκείμενον ρήματος ἐνικοῦ ἀρθροῦ καὶ τρίτου προσώπου ἐμφαίνει δὲ ἀδρίστως ἐν ἡ πολλὰ πρόσωπα. Παραδ. On parle (χριλεῖ τις η δικιλοῦσιν) on dit (λέγει τις, λέγουσι, λέγεται) on a crié beaucoup (ἐκραγασαν πολύ).

β'. ΣΗΜ. Monsieur κύριος, madame κυρία, δέσποινα, (πληθ. messieurs, mesdames) λαμβάνουσι ἄρθρον πρὸ τοῦ ἐπομένου πάντας οὐσιαστικοῦ ὡς monsieur le consul ή κύριος πρόξενος κύριε δικαστά monsieur le juge madame la directrice ή κυρία διευθύντρια. Παραλείπεται δὲ τὸ ἄρθρον ὡς πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὑπάρχη ἐπίθετον κτητικόν ὡς monsieur votre père; madame votre mère, κτλ.

Ἐν τοῖς ἐπομένοις θέματι γενήσεται χρῆσις τῶν ἐν ταῖς γυμνάσμασι 26 καὶ 27 ἔξηγηθέντων ῥημάτων.

30^η Θέμα.

1. Αὕτη ἡ πόλις ἔχει μόνον δώδεκα συνοικίας καὶ τρεῖς χιλιάδας οἰκίας.—2. Δύστε ἐν βιβλίον εἰς τοῦτο τὸ πτωχὸν παιδίον.—3. Λατρεύω τὸν Θεόν.—4. Οἱ λατροὶ θεραπεύουσι τοὺς ἀσθενεῖς.—5. Κύριε, πόσα τέκνα ἔχετε;—6. Ὁ Θεὸς μοὶ ἔδωκε (m' a donné) μόνον ἐν τέκνον.—7. Ὑπακούετε πάντοτε εἰς τοὺς γονεῖς ὑμῶν.—8. Σήμερον δὲ διδάσκαλος ἔτι μώρητεν ἀπαντᾶς τοὺς μαθητὰς του διότι εἶναι ὄκνηροι.—9. Θὰ τιμωρήσωμεν τοὺς κακοὺς μαθητὰς μαζ.—10. Θὰ πωλήσητε τοὺς ἵππους οὓς ἤγοράστε γέρες.—11. Η πόλις αὕτη εὐδαιμονεῖ.—12. Ποῦ εἶναι τὰ βιβλία μου;—13. Κυρία διευθύντρια, πόσας μαθητρίας ἔχετε;—14. Ἔχω εἰκοσιτέσσαρας ἑργάζονται πολὺ δλίγον καὶ παιζούσι πάντοτε.—15. Θὰ εὑρώμεν εἰς τὸν περίπατον πολὺν κόσμον. Ήταν εὑρώμεν ώστε τὸν κύριον λατρὸν μας.

31^η Θέμα.

1. Σᾶς δρεῖλω τριάκοντα δύο γρόσια, ὑμεῖς δὲ μοὶ δρεῖλετε πεντήκοντα πέντε· δύτε μοι λοιπὸν εἰκοσιτρίχα γρόσια (piastres).—2. Ὁ τηλέγραφος καὶ τὸ ταχυδρομεῖον ταῦτης τῆς πόλεως εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ δόφῳ ἐν ἣ διηρέθρομος.—3. Ἀγαπῶ τὰ μακρὰ ταξεῖδια.—4. Ὁ χρόνος σᾶς μετέβαλε πολὺ.—5. Μάλιστα εἴμαι γέρων.—6. Ηεριμένετε με εἰς τὴν οἰκίαν σας μέχρι τῆς ἑσπέρας.—7. Πολὺ καλά. Ήταν σᾶς ἀναμένω.—8. Ἐώς πότε;—9. Ἐώς τὸ βράδυ.—10. Ὁ δύμαρχος τοῦτου τοῦ χωρίου εἶναι ἀνθρωπὸς καλός.—11. Ὁ κύριος διοικητής μας εἶναι ἀνθρωπὸς δίκαιος καὶ ἐνάρετος· τιμωρεῖ τοὺς κακοὺς καὶ ἀνταμεῖθει τοὺς καλούς· ἑργάζεται πάντοτε διὰ τὸ καλὸν τῆς χώρας.—12. Θὰ σᾶς συνδέσω εἰς τὸν περίπατον.—13. Τί ἔχετε φάγει σήμερον;—14. Ἐράγομεν δύωρας ἄρτον καὶ τυρόν.—15. Ἐπειτα δέ;—16. Ἐπειτα ἐπαΐσχυνεν μέχρις ἑσπέρας.—17. Διασχυρίζομαι ἃτι ὁ πιλοποίὸς πωλεῖ πίλους, ὁ ἄρτοποιὸς ἄρτους καὶ ὁ κρεοπώλης χρέας.—18. Εἶται ἐν παιδίον διεφθαρμένον καὶ μογύθρον ὁ κύριος πατέρης σου. Ήταν σὲ τιμωρίαγη.

32^η Θέμα.

1. Αὔριον τὸ πρωὶ Ήταν ἔμεθα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὥσπου Ήταν ἀκούσωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.—2. Οὐρείλομεν ἀγαπῶν καὶ λατρεύειν τὸν Θεόν.—3. Ἐγώ ήδη ἀπαντήσει εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ θεοῦ μου.—4. Ἐγὼ δὲ ἀπαντήσω αὔριον εἰς τὴν τοῦ ἑκαδέλφου μου.—5. Ἐγώ ἀνταποκρίνομαι ἀπα-

τοῦ μηνὸς (une fois par mois) μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων μου. — 6. Όμιλει δὲ γόνον, ἐργάζου πολὺ, ἀγάπα τὸν Θεόν, τοὺς γονεῖς σου καὶ τοὺς διδασκάλους σου, καὶ θέται ἡμέραν τινὰ καλὸς καὶ ἐνάρετος πολίτης. — 7. Εὔρον ἐν τῷ κύπρῳ ἐν μικρὸν ὥρασιν πτηνόν. — 8. Τὰ κακὰ παιδία ρίπτουσε λίθους εἰς τὸν δρόμον. — 9. Οἱ κύων τοῦ ποιμένος ἔδηξε γῆθες δύο ἄνδρας, τρεῖς γυναῖκας, πέντε παιδία, ἵνα γέροντα καὶ δεκάδας ἄλλων κυνῶν. — 10. Εἶμαι δὲ καλλιστος ἀρχιτέκτων τῆς πόλεως· ἐγὼ φύσιον γηταὶ τὰ θέατρα καὶ τὰς ἑκκλησίας τῆς πόλεως. — 11. Τὰ δένδρα ἀνθοῦσι κατὰ τὴν ἀνοίξιν, οἱ δὲ καρποὶ ὠφρυμέζουσι κατὰ τὸ φθινόπωρον. — 12. Οἱ Θεοὶ εὐλογεῖ τὸν λαὸν ταύτης τῆς πόλεως.

Β Β^η Θέμα.

1. Μισοῦσι τὸν ἀγρότην. — 2. Ἀγαπῶσι τὰ καλὰ παιδία. — 3. Ἐν τῇ πόλει τάχτῃ ἐργάζονται πολὺ. — 4. Οὗτος δὲ ιατρὸς ἔθεράπευσε τὴν μητέρα μου· δὲ θεὸς θὰ τὸν εὐλογή πάντοτε. — 5. Οὗτος δὲ διοικητὴς εἶναι καλός· θὰ πλουτήσῃ τὴν πόλιν μαζί. — 6. Οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες τρέφουσι τὰ τέκνα των· τὰ δὲ τέκνα θρέψουσιν ἡμέραν τινὰ τοὺς γονεῖς αἰτῶν. — 7. Θὲ σᾶς δώτω ὡς δῶρον ἐν ὥραιστατον βιβλίον. — 8. Ἀπειλεῖς τὸν φίλον σου· τοῦτο εἶναι κακὸν (c'est mal). ὅφελεις ἀγαπᾶν αὐτὸν πάντοτε. — 9. Ἀγαπῶ τὸ ἔκαρπο μῆλο δίδει ὥρατα ἄνην καὶ ἔπειτα καλάς ὄπωρας. — 10. Ἐρυθριάτε διότι δὲν ἔχετε τὸ θέμα σας. — 11. Καλῶ ἔκεινον τὸν ἄνθρωπον. — 12. Ποῖον; — 13. Τὸν ἄνθρωπον δυτὶς συνόδευει τὴν κυρίαν μητέρα σας. — 14. Σήμερον ἔλαθον τὴν ἐπίσκεψιν (la visite) τοῦ ιατροῦ τῆς οἰκογενείας μαζί· θὰ μὲν θεραπεύσῃ εἰς (en) δεκαπέντε ἡμέρας. — 15. Τὲ ἔχετε; — 16. Εἶμαι ἀπενήντις ἀπό (depuis) τινας ἡμέρας.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ.

148. Ἐλέχθη ἡδη (§ 127—129) ὅτι οἱ χρόνοι διαιροῦνται εἰς ἀπλοῦς (temps simples) καὶ εἰς συρθέτοντες (temps composés), εἰς πρωτοτέτοντες (temps pinitifs) καὶ εἰς παραγόντες (temps dérivés).

149. Οἱ πρωτότυποι ἔξι ὡν σχηματίζονται πάντες οἱ λοιποὶ εἶναι πέντε, οἱ ἕξης. α') le présent de l'infinitif (ἐνεστώς τῆς ἀπορευμάτου); β') le participe présent (ἐνεστώς τῆς μετοχῆς ἢ ἐνεργητικῆ μετοχῆς); γ') le participe passé (παρφρυγμένη ἢ παθητική

μετοχή). δ') le présent de l'indicatif (ένεστώς τῆς ὄριστικῆς) καὶ ε') le passé défini (ἀόριστος τῆς ὄριστικῆς).

150. Ἐξ ἑκάστου τῶν πέντε πρωτοτύπων συγματίζονται εἰς ἡ πλείονες παράγωγοι ὡς ἔπειται:

Α'. Ἐκ τοῦ présent de l'infinitif συγματίζονται δύο χρόνοι:

α'. Ὁ Futur, τροπὴ τῶν καταλήξεων r, oir καὶ re τῶν ἀπαρεμφάτων τῶν τεσσάρων συζυγῶν εἰς rai, ras, ra, rons, rez, ront: οἷον chanter — je chanterai: finir — je finirai: recevoir — je recevrai: rendre — je rendrai, tu rendras, il rendra, nous rendrons, vous rendrez, ils rendront.

β'. Ὁ Présent du Conditionnel, τροπὴ τῶν ἀπαρεμφάτων καταλήξεων r, oir καὶ re εἰς rais, rais, rait, rions, riez, raint: οἷον chanter, — je chanterais: finir — je finirais: recevoir — je recevrais: rendre — je rendrais, tu rendrais, κτλ.

Β'. Ἐκ τοῦ Participe présent συγματίζονται τρεῖς χρόνοι:

α'. Τὰ τρία πληθυντικὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς, τροπὴ τῆς καταλήξεως ant εἰς ons, ez, ent: οἷον chantant — nous chantons, vous chantez, ils chantent.

β'. Ὁ παρατατικὸς τῆς ὄριστικῆς, τροπὴ τῆς καταλήξεως ant εἰς ais, ais, ait, ions, iez, aient: οἷον chantant — je chantais, tu chantais, il chantait, nous chantions, vous chantiez, ils chantaien.

γ'. Ὁ ἐνεστώς τῆς ὑποτακτικῆς, τροπὴ τῆς καταλήξεως ant εἰς e, es, e, ions, iez, ent: οἷον finissant — que je finisse, que tu finisses, qu'il finisse, que nous finissions, que vous finissiez qu'ils finissent.

ΣΗΜ. Τὸ recevoir καὶ πάντα τὰ εἰς eoir ρήματα, ὅν τι ἐνεργητικὴ μετοχὴ λήγει εἰς εναντ., συγματίζουσι τὸ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς, κατ' ἀναλογίαν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ, εἰς οινεντ: οἷον ils reçoivent: τὸν δὲ ἐνικὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον τῆς τοῦ ἐνεστῶτος ὑποτακτικῆς εἰς οινε: οἷον que je reçoire, que tu reçoires, qu'il reçoive, que nous recevions, que vous receviez, qu'ils reçoivent.

Γ'. 'Εκ τοῦ Participe passé συνδυαζομένου μετά τινος τῶν βοηθητικῶν ρημάτων αvoir ἢ être σχηματίζονται ἀπαντες οἱ σύνθετοι χρόνοι, ὡς j'ai chanté, nous avons chanté, ils auront reçu, j'étais parti, je serai arrivé, κτλ.

Δ'. 'Εκ τοῦ Présent de l'Indicatif σχηματίζονται τὰ τρία πρόσωπα τῆς προστακτικῆς, ἀποδολῇ τῶν ἀντωνυμιῶν *tu, nous, vous, oïlōv*.

Οριστική — Tu	rends	Προστακτική — Rends	
»	nous rendons	»	rendons
»	vous rendez.	»	rendez.

ΣΗΜ. 'Εν τοῖς ρήμασι τῆς πρώτης συζυγίας ἀποδίλλεται σὺν τῷ ἀντωνυμίῳ καὶ τῷ τελικὸν στοῦ δεύτερου ἑνίκοι προσώπου· *oïlōv tu aimes* (ἀγαπᾶς) — Προστακτική *aime* (ἀγάπα) · *tu parle* (διμιλεῖς) — Προστακτική *parle* (διμίλει).

Ε'. 'Εκ τοῦ Passé défini σχηματίζεται ὁ παρατητικὸς τῆς Subjonctif, τῷ προσθήκῃ εἰς τὸ δεύτερον ἑνίκον πρόσωπον αὐτοῦ τῆς καταλήξεως *se· oïlōv tu aimas* — que j'aimasse · tu finis — que je finisse · tu reçus — que je reçusse · tu rendis — que je rendisse, que tu rendisses, qu'il rendit, que nous rendissions, que vous rendissiez, qu'ils rendissent.

28^ο Γύρηνασια.

'Εν τῷ ἐπομένῳ γυμνάσιατι ἀς σχηματίσῃ ὁ μαθητὴς τοὺς πρωτοτύπους χρόνους τῶν ρημάτων, διν διδοται ἵ, ἀπαρέμφατας.

Garder φυλάττειν· accompagner συνοδεύειν· manger τρώγειν· mûrir ωριμάζειν· punir ἔτιμωρεῖν· bârir κτίζειν· apercevoir παρατηρεῖν· concevoir συλλαμβάνειν· décevoir ἀπατᾶν· défendre διεραπεῖσειν· corrompre διαρθείσειν· vendre πωλεῖν· guérir θεραπεύειν· hair μισεῖν· fleurir ἀνθεῖν· jeter ρίπτειν· trouver εὑρίσκειν· appeler καλεῖν· devoir ὀφείλειν· perc ε-voir εἰσπράττειν· φόρους· recevoir λαμβάνειν· prétendre δισχυρίζειν· attendre ἀναμένειν· répondre ἀποκρίνεσθαι.

Τη πόδες· γυμα τοῦ γυμνάσιατος. — Garder (φυλάττειν), gardant, gardé, je garde, je gardai.

ΦΩΤΙΑ ΕΓΓΥΗ ΝΑΥΑΓΙΑΣ.

Ἐν τῷ ἐποιένῳ γυμνάσματι δίδονται οἱ πρωτότυποι χρόνοι τῶν ρημάτων ὁ μαθητής ἀς σχηματίσῃ τοὺς ἔξ αὐτῶν παραγομένους γράψων μόνον τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον ἑκάστου.

1. Prier (παρακαλεῖν), priant, prié, je prie, je priai.—2. Menacer (ἀπειλεῖν), menaçant, menacé, je menace, je menaçai.—3. Parler (ἔμιλεῖν), parlant, parlé, je parle, je parlai.—4. Obéir (ὢπακούειν), obéissant, obéi, j'obéis, j'obéis.—5. Nourrir (τρέψειν), nourrissant, nourri, je nourris, je nourris.—6. Accomplir (ἐκπληροῦν), accomplissant, accompli, j'accomplis, j'accomplis.—7. Devoir (δρεῖλειν), devant, dû, je dois, je dus.—8. Apercevoir (παρατηρεῖν), apercevant, aperçu, j'aperçois, j'aperçus.—9. Concevoir (διανοεῖσθαι, τολλαχθεῖνειν), concevant, conçu, je conçois, je conquis.—10. Interrrompre (διακόπτειν), interrompant, interrompu, j'interromps, j'interrompis.—11. Perdre (ἀπολλύναι), perdant, perdu, je perds, je perdis.—12. Entendre (ἀκούειν), entendant, entendu, j'entends, j'entendis.

Τὸ πόδει γυμνα τοῦ γυμνάσματος.—Prier σχηματίζει τὸν μάθοντα, je prierai, καὶ τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποθετικῆς, je prierais.—Pariant σχηματίζει τὰ τρίτα πληθυντικὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς, nous prions, vous priez, ils prient, τὸν παρατατικὸν τῆς δριστικῆς, je priaïs, καὶ τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτικῆς, que je prie, κτλ.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ.

Γενικοὶ κανόνες.

151. Πᾶν ρῆμα ἐν προσωπικῇ ἐγκλίσει συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον μετὰ τοῦ ὑποκειμένου αὐτοῦ· οἷον tu parles ([σὺ] δημιλεῖς), les oiseaux chantent (τὰ πτηνὰ φόνουσι).

152. "Οταν τὰ ὑποκείμενα ἦναι δύο ή καὶ πλείονα οἰουδήποτε ἀριθμοῦ, τὸ ρῆμα τίθεται εἰς πληθυντικὸν ἀριθμόν· οἷον le père, la mère et leur enfant sont malades (ὁ πατέρα, ἡ μήτηρ καὶ τὸ τέκνον των ἀσθενοῦσι· ton frère et les miens travaillent (ὁ ἀδελφός σου καὶ οἱ ἄμοι ἐργάζονται).

153. "Οταν τὰ ὑποκείμενα ἔναι διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα τίθεται εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον· εἶναι δὲ ἐπικρατέστερον τὸ α' πρόσωπον τοῦ δευτέρου, καὶ τοῦτο τοῦ τρίτου· οἷον ma mère et moi pleurerons (ἡ μήτηρ μου καὶ ἐγώ θὰ κλαύσωμεν)· la sœur de mon ami et toi travaillerez demain jusqu'au soir (ἡ ἀδελφὴ τοῦ φίλου μου καὶ σὺ θὰ ἔργασθητε αὔριον μέχρις ἐσπέρας).

Πληθυντικός. ΣΗΜ. Ἐπὶ δύο ὑποκειμένων διαφόρου προσώπου τὸ ἐπικρατέστερον ὑποκείμενον συνήθως ἐπαναλαμβάνεται πρὸ τοῦ πληθυντικοῦ ρήματος. Οὕτως ἀντὶ la sœur de mon ami et toi travaillerez λέγουσι σχεδὸν πάντοτε la sœur de mon ami et toi *vous* travaillerez κτλ.

"Η ἐπαναληπτική αὐτῇ τοῦ ὑποκειμένου εἶναι πλεονατικὸς συγγνωστὸς καὶ συνήθης, καθιετῶν τὸν λόγον γλωσσικῶν πρόσωπων.

154. "Οταν τὸ ὑποκείμενον τῆς προτάσεως ἔναι ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία qui (ὅστις, ἥτις, οἵτινες, αἵτινες), τὸ ρῆμα συμφωνεῖ μετὰ τῆς ἀντωνυμίας ταύτης, ἥτις λαμβάνει τὸ πρόσωπον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς λέξεως πρὸς ἣν ἀναφέρεται· οἷον c'est moi qui suis (ἐγώ εἰμαι); c'est toi qui es (σὺ εἶσαι); c'est lui ἢ c'est Paul qui est (αὐτὸς ἢ Παῦλος εἶναι); c'est moi qui prétends (ἐγώ δισχυρίζομαι); c'est nous qui répondrons (ἡμεῖς θ' ἀπαντήσωμεν); c'est votre sœur et vous qui parlirez (ἡ ἀδελφὴ σας καὶ ὑμεῖς θ' ἀναγωρήσητε).

ΣΗΜ. Άλι ὑποκειμένου τόπον ἐπέχουσται προσωπικὴ ἀντωνυμία ἐπαναλαμβάνονται ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ δύοκις τὸ ὑποκείμενον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραλειφθῇ ἐν τῇ ἑληνικῇ, δηλ. ὅταν ὑπάρχῃ ἀντίθεσις ἡ μῆρας· ὡς nous travallions σημαίνει ἀπλῶς ἐργαζόμεθα· ἐνῷ nous, nous travailles = ἡμεῖς, ἐργαζόμεθα.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΒ'.

ΔΕΞΙΑΟΓΙΟΝ.

Ο ὄστατικός. Le corps τὸ σῶμα, la tête ἡ κεφαλή, la cervelle δ μυελός, le visage τὸ πρόσωπον, le front τὸ μέτωπον, les cheveux αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς, la joue ἡ παρειά, le nez ἡ φίς, la bouche τὸ στόμα, la

dent ὁ ὄδος, la main ἡ γείρ, le bras ὁ βραχίων, le doigt ὁ δάκτυλος, le cœur ἡ καρδία, le pied ὁ ποῦς, la peau τὸ δέρμα.

Τι ποδεί γιγαντα. Mon frère et toi parlez ἡ vous parlez toujours ὁ ἀδελφός μου καὶ σὺ δημιλεῖτε πάντοτε· c'est vous qui êtes paresseux ὑμεῖς [καὶ οὐχὶ ἄλλος] εἰσθε ὀκνηρός·—c'est toi qui est paresseux σὺ εἶσαι ὀκνηρός· c'est nous qui sommes paresseux ἡμεῖς εἰμεθε ὀκνηροί· ce sont vos enfants qui sont paresseux τὰ τέκνα σας εἶναι ὀκνηρά.

33^ο Θέμα.

1. Οἱ σιδηροδρόμοι τοῦ τόπου μου εἶναι οἱ καλλίτεροι τῆς Εὐρώπης (Europe).—2. Τις ώκοδόμησε ταύτην τὴν συνοικίαν;—3. Οὗτος ὁ ἀρχιτέκτων [καὶ οὐδεὶς ἄλλος] ώκοδόμησε ταύτην ὥραίν συνοικίαν.—4. Ο ποιμὴν φυλάττει τὰ πρόβατα καὶ τὰ ὄπεραπτίζει κατὰ (contre) τῶν λύκων.—4. Οἱ λύκοι τρώγουσι τὰ πρόβατα, τὰς ἀμυνάδας καὶ τὰ ἄρνια.—5. Έρρίψαμεν τὰ βιβλία μας ἐντὸς τοῦ θύρατος.—6. Πότε;—7. Σήμερον τὸ πρωί.—8. Ποῦ εἶναι τώρα;—9. Ταξιδεύουσι·—10. Πᾶν ζῷον ἔχει σῶμα, κεφαλήν, ὄφθαλμούς, ὡτα, ρίνα καὶ στόμα· πάντα δὲ τὰ πτηνά ἔχουσι πτερά.—11. Οἱ καρποὶ ὡριμάζουσι κατὰ τὸ φθινόπωρον.—12. Εὔροιν σήμερον ἔνα ἵππον μαῦρον.—13. Έγὼ ἔρον ἔνα κόκκινον, ὁ δὲ ἀδελφός μου ἔνα λευκόν.—14. Ποῦ εἶναι πάντες οὗτοι οἱ ἵπποι;—15. Είναι εἰς τὸν κῆπόν σας.—16. Αλγ! Οἱ φάγωσι τὰ ἄνθη μου.—17. Εἴμαι γέρων· ἔχω τὰ μαλλία λευκά.—18. Ναί, ἀλλ ἔχετε πάντοτε τὴν καρδίαν νεαρούσαν (νέαν).—19. Ή γείρ σας πόσα δάκτυλα ἔχει;—20. Ή γει [ἔξ αυτῶν] πέντε.—21. Ή ἄλλη;—22. Η ἄλλη ἔχει δύσατως πέντε.—23. Καὶ ἡ τρίτη;—24. Ή γω μόνον δύο γείρας.—25. Ο ποῦς σας πόσους δάκτυλους ἔχει;—26. Ο εἰς ἔχει πέντε καὶ δ ἄλλος πέντε.—27. Λοιπὸν ἐν ὅλοις (en tout) πόσους δάκτυλους ἔχετε εἰς τοὺς πόδας καὶ εἰς τὰς γείρας.—28. Ή γω [ἔξ αυτῶν] ἐν ὅλοις εἴκοτι.—29. Άλλαξατε τοῦτο τὸ ἔνδυμα· δὲν εἶναι ὥραζον.

34^ο Θέμα.

1. Σταματήσατε μὴ δημιλεῖτε πλέον! — 2. Διατί; — 3. Διότι κραυγάζετε πολὺ ὅταν δημιλῆτε. — 4. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν παρακαλοῦμεν καὶ λατρεύομεν τὸν Θεὸν ὑστις μῆς ἔδωκε καλούς γονεῖς. — 5. Δότε μοι γρήματα. — 6. Δὲν ἔχω· εἴμαι πτωχός. — 7. Πότε θὰ ἡσθε πλούσιος; — 8. Οὐδέποτε. — 9. Εἰς τὸ χωρίον τας ὅλοις οἱ χωρικοί εἶναι πλούσιοι δὲν ἔχουσι πολλὰ χρήματα, ἀλλ ἔχουσι βόσις, ἀγελάδας καὶ πολλὰ πρόβατα, τὰ ὅποια τοῖς (leur) δίδουστε χρέας, ιυρόν, βρύστυρον καὶ μαλλίον διὰ φορέματα. — 10. Επώ-

λησα τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός μου διὰ τίποτε. — 11. Πόσα σᾶς ὀφείλω; — 12. Μοὶ ὀφείλετε χλιδιά διακόσια γρόσια. — 13. Διέκοψα τὴν ἐργασίαν σας. — 14. "Οχι! Ήταν ἔργονθι αὔριον. — 15. Απαντήσατε μοι: ἔχετε ἕππον ναὶ ή ὅχι? — 16. Κύριε, τις εἰσθε; — 17. Εἶμαι δὲ ιατρὸς τοῦ κυρίου διοικητοῦ τῆς πόλεως. — 18. Ἐγώ εἰμαι δὲ διδάσκαλος τοῦ τέκνου τοῦ κυρίου προξένου. — 19. — Οἱ δικασταὶ τῶν δικαστηρίων τῆς πόλεως μας εἶναι δίκαιοι καὶ ἐνδερτοί.

Ξ 5^ο Θέμα.

1. Σήμερον ἡγόρασα ἐνθέουγος χειροκτίνων καὶ αὔριον θάγοράσω ἐν ζεῦγος ὑποδημάτων. — 2. Ήμεῖς, ἐπωλήσαμεν σήμερον τὸ μέγα καὶ ώραῖον ξενοδοχεῖόν μας. — 3. Ἐπώλησα τὸ δέρμα τοῦ ὄνου μου. — 4. Τὸ ἔριον τοῦ προθέτου εἶναι λευκὸν ἢ μέλαν, τὰ δὲ πτερά τῶν πτηγῶν εἰσὶ λευκά, μέλανα, φυτιά, ἔρυθρά, κίτρινα, πράσινα καὶ κυανά. — 5. "Εχετε φίλον τινά; — 6. Δὲν ἔχω. — 7. "Εχετε βιβλία; — 8. "Εχομεν. — 9. "Εχετε βιβλίον; — 10. "Εχομεν. — 11. Απώλεσα τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου. — 12. Αὔριον θὰ παντόνω εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ φίλου μου. — 13. Τὶς εἶναι δὲ φίλος σας; — 14. Οὗτος εἶναι (c'est) δικῆς τοῦ διοικητοῦ τῆς πόλεως μας: εἶναι μέγας δικηγόρος. — 15. "Εχετε ώραίους περιπάτους εἰς τὸ γωρίον σας. — 16. "Εχομεν [ἐν αὐτῷ] ώραιοτάτους περιπάτους: ἔχομεν δὲ καὶ (aussi) ἐν μικρὸν κομψὸν θέατρον. — 17. Υπάρχουσι καὶ (aussi) ἡθοποιοί ἐν τῷ θεάτρῳ σας; — 18. Μάλιστα, ὑπάρχουσιν [ἐξ αὐτῶν].

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ PHMATΩΝ.

155. Εἴρηται ἡδη (§ 115) ὅτι πλὴν τοῦ συνδετικοῦ ἡ ὑπαρκτικοῦ ἔτε ἀπαντά τὰ ρήματα λέγονται attributifs ἢ adjectifs (κατηγορηματικά ἢ ἐπιθετικά) ὡς σχηματιζόμενα ἐκ τῆς ἐνώσεως τοῦ κατηγορούμενου μετὰ τοῦ ρήματος ἔτε.

156. Τὰ κατηγορηματικὰ ρήματα διαιροῦσιν δὲ Γέλλοι γραμματικοὶ εἰς δύο μεγάλας τάξεις, εἰς μεταβατικὰ ἢ intransitifs (verbes transitifs ou actifs) καὶ εἰς ἀμετάβατα ἢ οὐδέτερα (verbes intran- transitifs ou neutres).

ΣΗΜ. Έν τῶν δύο τούτων τάξεων σχηματίζονται τὰ παθητικά (verbes passifs), τὰ ἀντωνυμικά ἢ αὐτοταθητικά (verbes pro-

nominaux) καὶ τὰ ἀπρόσωπα ἢ μόνο πρόσωπα (verbes impersonnels ou unipersonnels).

α'. Ρήματα μεταβατικά ἢ ἐνεργητικά.

157. Ρήματα μεταβατικά ἢ ἐνεργητικά (transitifs ou actifs) λέγονται παρό Γέλλοις μόνον ὅσα ἐνέργειαν δηλοῦντα ἔχουσιν ἢ δύνανται νὰ λέξωσιν ἀντικείμενον κατ' αἰτιατικὴν (complément direct—χρέστον ἀντικείμενον), ώς τὰ écrire (γράφειν), cueillir (δρέπειν), punir (τιμωρεῖν), κτλ. οἷον j'écris une lettre (γράφω ἐπιστολήν)· je cueillais des fleurs (έδρεπον ἄνθη)· je punirai le coupable (θὰ τιμωρήσω τὸν ἔνοχον).

158. Πάντα τὰ ἐνεργητικά ρήματα σχηματίζουσι τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόνους διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ρήματος ανοίρι, ώς δείκνυται ἐν τῷ σχηματισμῷ τῶν τύπων τῶν τεσσάρων συζυγιῶν.

ΣΗΜ. Ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ διακρίνομεν δύο εἰδῶν ἐνεργητικά, τὸ τὰ ἐνεργητικὰ μεταβατικὰ καὶ τὰ ἐνεργητικὰ ἀμεταβατικά. Παρό Γέλλοις μόνον τὰ ἐνεργητικά μεταβατικά θεωροῦνται ώς ἐνεργητικά (actifs), τὰ δὲ ἀμεταβατα κατατάσσονται ἐν τῇ τάξει τῶν οὐδετέρων (neutres), περὶ ὧν κατωτέρῳ γενίσεται λόγος.

Ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ τὰ ἐνεργητικά μεταβατικά συντάσσονται ἢ μετὰ γενικῆς (ὅλιγωρω τῶν φύλων), ἢ μετὰ δοτικῆς (διακονῶ τινι), ἢ μετὰ αἰτιατικῆς (φύλω τὴν πατρίδα)· ἐν τῇ γαλλικῇ δύμως συντάσσονται πάντοτε μετὰ αἰτιατικῆς· ώς je néglige les amis; je sers quelqu'un; j'aime la patrie.

Ως τὰ τῆς ἑλληνικῆς οὕτω καὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης τὰ ἐνεργητικά δύνανται νὰ λέψωσι καὶ δεύτερον ἀντικείμενον κατὰ γενικὴν ἢ δοτικὴν, δηλαδὴ ἐμπροθέτως μετὰ τῆς de ἢ τῆς à· ώς ἀποδιώκω τινὰ τῆς οἰκίας= je chasse quelqu'un de la maison· γράφω ἐπιστολὴν τῷ φίλῳ=j'écris une lettre à l'amie.

Τὸ οὕτως ἐμπροθέτως φερόμενον ἀντικείμενον καλοῦσιν οἱ Γέλλοις complément indirect (χρέστον ἀντικείμενον).

β'. Ρήματα ἀμεταβατα ἢ οὐδέτερα.

159. Άμεταβατα ἢ οὐδέτερα (verbes intransitifs ou neutres) ἀνομάζει ἡ γαλλικὴ γραμματικὴ οὐ μόνον τὰ ἀπλῶς κατάστασιν

δηλοῦντα, ὡς vivre (ζῆν), dormir (καθεύδειν), ἢ τὰ δηλοῦντα ἐνέργειαν μὴ μεταβάνονταν εἰς ἔτερόν τι πρόσωπον ἢ πρᾶγμα, ὡς sourire (μειδίζειν), ἀλλ' ἐν γένει πάντα τὰ μὴ μετ' αἰτια-τικῆς συντασσόμενα ρήματα. Ὅστε οὐδέτερον εἶναι καὶ τὸ naître (βλέπειν) διότι ἀποτελεῖ δοτικήν· οἷον la chenille naît aux plantes (ἡ κάμπη βλέπει τὰ φυτά), καὶ τὸ jouir (ἀπολαύειν), διότε θέλει γενικήν· οἷον je jouis des biens d'autrui (ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν ἄλλου).

160. Τὰ ἀμετάβατα ἢ οὐδέτερα δύνανται νῦν διακριθῶσιν, εἰς neutres transitifs (οὐδέτερα μεταβατικά) καὶ εἰς neutres intransitifs (οὐδέτερα ἀμετάβατα).

161. Τὰ neutres transitifs δηλοῦσιν ἐνέργειαν μὴ μεταβάνονταν εἰς ἔτερόν τι πρόσωπον ἢ πρᾶγμα καὶ δέχονται ἀντικείμενον ἔμμεσον (complément indirect) ἢ τοι ἐμπρόθετον προσδιορισμὸν μετά τῆς de ἢ à προθέσεως· οἷον la mère sourit à son enfant (ἡ μήτηρ μειδίζει πρὸς τὸ τέκνον της)· il est tombé de sa grandeur (ἐξέπεσε τοῦ μεγαλείου του).

162. Τὰ neutres intransitifs (οὐδέτερα ἀμετάβατα), τὰ καὶ κυρίως οὐδέτερα, δηλοῦσιν ἀπλῶς κατάστασιν, καὶ δέχονται, ὡς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ, μόνον ἐπιρρηματικοὺς ἢ κοινοὺς προσδιορισμοὺς (compléments circonstanciels)· οἷον je dors tranquillement (κοιμῶμαι ησύχως)· il est mort sur le champ de bataille (ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης).

ΣΗΜ. Τὰ κυρίως οὐδέτερα, τὰ σημαίνοντα δηλαδὴ κατάστασιν μόνον ἢ ιδιότητα ὡς vivre (ζῆν), veiller (ἀγρυπνεῖν), mourir (θνήσκειν), εἶναι διάγιστα ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ, ἵτις ἀναπληροῖ τὰ τῆς ἑλληνικῆς ἢ διὰ τοῦ ρήματος ἔτερον καταλλήλου τινὸς ἐπιθέτου, ὡς παραδείγματος χάριν σωφρονῶ=je suis sage, εὐδαιμονῶ=je suis heureux, πλούτῳ=je suis riche, κεῖμαι=je suis étendu, δυστυχῶ=je suis malheureux, νοσῶ=je suis malade, κτλ., ἢ διὰ τοῦ ρήματος avoir καὶ ἀνάρθρου τινὸς οὐσιαστικοῦ, ὡς πεινῶ = j'ai faim, διψῶ = j'ai soif, διπνώττω = j'ai sommeil, κτλ.

163. Τὰ οὐδέτερα σχηματίζουσι τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόνους

τὰ μὲν διὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir, οἷον j'ai souri (*ἐμειδίασα*), j'avais marché (*εἰχόν* βαδίσει), τὰ δὲ διὰ τοῦ être, οἷον je suis arrivé (*ἔρθασα*), j'étais parti (*εἰχόν* ἀναχωρήσει).

164. *Tύπος οὐδετέρου ρήματος μετὰ τοῦ être.*

Tomber.—Πιπτεῖν.

Mode Indicatif.—*Οριστική.*

PRÉSENT.

Je tombe
tu tombes
il tombe
nous tombons
vous tombez
ils tombent.

PASSÉ ANTIÉRIEUR.

Je fus tombé
tu fus tombé
il fut tombé
nous fûmes tombés
vous fûtes tombés
ils furent tombés.

IMPARFAIT.

Je tombais
tu tombais
il tombait
nous tombions
vous tombiez
ils tombaient.

PLUS-QUE-PARFAIT.

J'étais tombé
tu étais tombé
il était tombé
nous étions tombés
vous étiez tombés
ils étaient tombés.

PASSÉ DÉFINI.

Je tombai
tu tombas
il tomba
nous tombâmes
vous tombâtes
ils tombèrent.

FUTUR.

Je tomberai
tu tomberas
il tombera
nous tomberons
vous tomberez
ils tomberont.

PASSÉ INDÉFINI.

Je suis tombé
tu es tombé
il est tombé
nous sommes tombés
vous êtes tombés
ils sont tombés.

FUTUR ANTIÉRIEUR.

Je serai tombé
tu seras tombé
il sera tombé
nous serons tombés
vous serez tombés
ils seront tombés.

(ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ)

Mode Conditionnel. — Υποθετική.

PRÉSENT.	PASSÉ (1 ^e forme).
Je tomberais	Je serais tombé
tu tomberais	tu serais tombé
il tomberait	il serait tombé
nous tomberions	nous serions tombés
vous tomberiez	vous seriez tombés
ils tomberaient.	ils seraient tombés.

Passé (2e forme) — παρωχημένος (2^{ος} τύπου), ἔχων τὴν αἰτήν σημασίαν. — *Je fusse tombé, tu fusses tombé, il fut tombé, nous fussions tombés, vous fussiez tombés, ils fussent tombés.*

Mode Impératif. — Προστακτική.

PRÉSENT OU FUTUR.

Ἐντοῦ	2 ^{ος} πρόσωπον.	— Tombe
Πληροῦντοῦ	1 ^{ος} *	— Tombons
,	2 ^{ος} *	— Tombez.

Mode Subjonctif. — Υποτακτική.

PRÉSENT OU FUTUR.

Que je tombe
que tu tombes
qu' il tombe
que nous tombions
que vous tombiez
qu' ils tombent.

IMPARFAIT.

Que je tombasse
que tu tombasses
qu' il tombât
que nous tombassions
que vous tombassiez
qu' ils tombassent.

PASSÉ.

Que je sois tombé
que tu sois tombé
qu' il soit tombé
que nous soyons tombés
que vous soyez tombés
qu' ils soient tombés.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Que je fusse tombé
que tu fusses tombé
qu' il fût tombé
que nous fussions tombés
que vous fussiez tombés
qu' ils fussent tombés.

Mode Infinitif. — Ἀπαρέμψατος.

PRÉSENT.	PASSÉ.
Tomber.	Être tombé.

Mode Participe. — Μετοχή.

PRÉSENT.	PASSÉ.
Tombant.	Tombé (θηλ. tombée), étant tombé.

Παρατηρήσεις.— Remarques.

Α. Η γαλλική γλῶσσα ἔχει περὶ τὰ ἔξακόσια οὐδέτερα ρήματα, ὅντα πλείονα τῶν πεντακοσίων κλίνονται διὰ τοῦ αὐτοῦ, τὰ δὲ ἄλλα διὰ τοῦ ἔτεροῦ.

ΣΗΜ. Τῶν διὰ τοῦ ἔτεροῦ κλινομένων ρημάτων ἡ παθητικὴ μετοχὴ — συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου: οἷον που sommes tombés dans l'abîme (ἐπέσαμεν ἐν τῇ ἀβύσσῳ); mes sœurs sont arrivées (εἰ ἀδελφαί μου ἀφίκοντο).

Β'. Τὰ κυριώτερα τῶν διὰ τοῦ ἔτεροῦ πάντοτε κλινομένων οὐδετέρων εἰναι: aller (πορεύεσθαι), arriver (ἀφικνεῖσθαι), atterrir (προσορμίζεσθαι), choir (πίπτειν), décéder (τελευτῆν), éclore (ἀνοίγειν) — ἐπὶ ἀνθέων καὶ ἐκκολάπτεσθαι — ἐπὶ ὡῶν), mourir (θυησκεῖν), naître (γεννᾶσθαι), partir (⁽¹⁾ (ἀναχωρεῖν), tomber (πίπτειν), venir (ἔρχεσθαι), καὶ τὰ ἐκ τούτου σύνθετα devenir (γίνεσθαι, καθίστασθαι), intervenir (ἐπεμβαίνειν), parvenir (ἀφικνεῖσθαι), revenir (ἐπανέρχεσθαι), ἐκτὸς τῶν contrevenir (παραβαίνειν), καὶ subvenir (χορηγεῖν) οἵτινα κλίνονται πάντοτε διὰ τοῦ αὐτοῦ.

ΣΗΜ. Tō convenir ἐν μὲν τῇ σημασίᾳ τοῦ συμφώνειν κλίνεται διὰ τοῦ ἔτεροῦ ὡς ils sont convenus de partir ensemble (συνεφώνησαν ν' ἀναχω-

(1). Tō σῆμα partir λαμβάνει τὸ αὐτό μόνον ὅταν πρόκηται περὶ πυροβόλων ὅπλων, ὡς ἐν τῇ φράσει le fusil a parti tout d'un coup — τὸ πυροβόλον ἐκπυρτοκράτησεν αἰφνιδίως.

ρήσωσιν ὅμοιον)· ἐν δὲ τῇ σημασίᾳ τοῦ ἀργού οὐκ εἰναι, ἀρέσκειν, κλίνεται διὰ τοῦ avoir· ως cette place m'aurait convenu (ἢ θέσις αὕτη θὰ μοὶ πῆραιοκε).

Tô prévenir (προλαμβάνειν, εἰδοποιεῖν) εἶναι: ρῆμα ἐνεργητικὸν καὶ οὐχὶ οὐδέποτερον: ὅτεν κλίνεται διὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir: j'ai prévenu un grand malheur (προσέλαβον μέγα δυστύχημα): il m'a prévenu de ce qui se passe (μὲν εἰδοποίητε περὶ τῶν διατρεχόντων).

γ'. Ρήματα τινὰ λαμβάνονταν ἀμφότερα τὰ βοηθητικὰ, ἀλλὰ κατὰ διέφορον σημασίαν. Καὶ ὅταν μὲν λαμβάνονται τὸ ανοίγειν δηλοῦσιν ἐνέργειαν, ὅταν δὲ τὸ ἔτειν, κατάστασιν ὡς μονter (ἀναβαίνειν καὶ ἀναβιβάζειν), descendre (καταβαίνειν καὶ καταβιβάζειν), passer (διαβαίνειν καὶ περῆν [ἐνεργ.]), sortir (εξέρχεσθαι καὶ ἔξαγειν), κτλ. Παραδ. j'ai sorti mon ami d'un grand danger (ἔξαγαν — διέσωσα τὸν φίλον μου ἀπὸ μέγαν κίνδυνον). — Mon père est sorti depuis ce matin et il n'est pas encore rentré (ὁ πατέρος μου ἔξηλθεν ἀπὸ τῆς πρωίας καὶ δὲν ἐπανῆλθεν εἰσέτι), κτλ.

γ'. Ρήματα παθητικά.

165. Η γαλλικὴ γλώσσα, μὴ ἔχουσα, ὥσπερ ἡ ἑλληνικὴ, εἰδικὸν τύπον παθητικῶν ρημάτων, ἀναπληροὶ αὐτὸν διὰ τῶν χρόνων τοῦ συνδετικοῦ ρήματος ἔτειν καὶ τῆς παρφρημένης μετοχῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ ρήματος, ὅπερ θέλει νὰ ἐκφράσῃ ἐν παθητικῇ φωνῇ: Je suis loué (εἰμὶ ἐπαινούμενος=ἐπαινοῦμαι): j'étais aimé (ἡγαπώμην): nous étions aimés (ἡγαπώμεθα).

ΣΗΜ. Η παρφρημένη ἡ παθητικὴ μετοχὴ (participe passé), ὁ μόνος ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ ἀπλοῦς παθητικὸς χρόνος, συμφωνεῖ ὡς ἀπλοῦν ἐπίθετον κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου ἐν τοῖς παθητικοῖς καὶ ἐν τοῖς μετὰ τοῦ ἔτειν κλινομένοις οὐδετέροις ρήμασι.

166. Τὰ παθητικὰ ρήματα ἀπαιτοῦσι πολλάκις καὶ τὸ ποιητικὸν αἴτιον ὅπερ φέρεται διὰ τῶν προθέσεων de ἢ par καὶ λέγεται ἐν τῇ γαλλικῇ γραμματικῇ complément indirect (ἔμμεσον ἀντικείμενον): oïlon Hector est tué par Achille (ὁ Ἐκτώρ φονεύε-

ται ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως· le roi est aimé de son peuple (ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾶται παρὰ τοῦ λαοῦ του).

167. Πάντα ἐνεργητικὸν ρῆμα τρέπεται εἰς παθητικὸν ἀπαραλλάξιτως ὡς καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ γλώσσῃ. Πρῶτον τὸ ἐνεργητικὸν μετατρέπεται εἰς τὸ ἀντίστοιχον παθητικόν· είτα τὸ κατ' αἰτιατικὴν ἦτοι ἄμεσον ἀντικείμενον τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται ὑποκείμενον τοῦ παθητικοῦ ρήματος, τὸ δὲ ὑποκείμενον τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται ἔμεσον ἀντικείμενον μετὰ τῶν προθέσεων par ἢ de.

Τὰ ἐπόμενα παραδείγματα ἐνεργητικῆς φωνῆς· Achille tue Hector (ὁ Ἀχιλλεὺς φονεύει τὸν Ἔκτορα), le serpent trompa la femme (ὁ ὄφης ἡπάτησε τὴν γυναικα), les enfants ont déchiré ces livres (τὰ παιδία ἔσχισαν ταῦτα τὰ βιβλία), le peuple aimait le roi (ὁ λαός ἤγαπα τὸν βασιλέα), τρεπόμενα εἰς παθητικὴν φωνὴν γίνονται·

Hector est tué par Achille.

La femme fut trompée par le serpent.

Ces livres ont été déchirés par les enfants.

Le roi était aimé de son peuple.

ΣΗΜ. α'. Ὄταν παθητικὴ φράσις εὑρίσκηται ἐν τῷ λόγῳ ἄνευ ποιητικοῦ αἰτίου, ὡς τοῦτο γίνεται συχνότατα, ἐν τῇ μετατροπῇ τῆς φωνῆς ταῦτης εἰς ἐνεργητικὴν λαμβάνεται ὡς ὑποκείμενον τοῦ ἐνεργητικοῦ ρήματος, ἡ ἀδριστος ἀντωνυμία on. Παραδ. Les enfants studieux seront récompensés (τὰ ἐπιμελῆ παιδία θὰ ἀνταμειψθῶσι)· ἐν ἐνεργητικῇ φωνῇ θὰ εἶπωμεν· on récompensera les enfants studieux.

ΣΗΜ. β'. Μόνον τὰ ἐνεργητικὰ ρήματα καὶ ἐκ τῶν οὐδετέρων τὰ obéir (ὑπακούειν) καὶ désobéir (ἀπειθεῖν) είναι δυνατὸν νὰ τραπῆσιν εἰς παθητικὴν φωνήν.

168. *Tέπος παθητικῆς φωνῆς.*

Être loué.—'Επαινεῖσθαι.

Mode Indicatif.

PRÉSENT.

Je suis	loué
tu es	loué
il est	loué
nous sommes	loués (θηλ.) louées
vous êtes	loués » louées
ils sont	loués » louées.

IMPARFAIT.

J'étais loué *xtλ.*

PASSÉ DÉFINI.

Je fus loué *xtλ.*

PASSÉ INDÉFINI.

J'ai été loué *xtλ.*

PASSÉ ANTÉRIEUR.

J'eus été loué *xtλ.*

PLUS-QUE-PARFAIT.

J'avais été loué *xtλ.*

FUTUR.

Je serai loué *xtλ.*

FUTUR ANTÉRIEUR.

J'aurai été loué *xtλ.*

Mode Conditionnel.

PRÉSENT.

Je serais loué *xtλ.*

PASSÉ (1^η forme).

J'aurais été loué *xtλ.*

PASSÉ (2^η forme).

J'eusse été loué *xtλ.*

Παρατηρήσεις — Remarques.

α'. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρῳ παραδείγματος ἐξάγεται ὅτι ὁ παθητικός τύπος τῶν γαλλικῶν ρημάτων εἶναι αὐτὸ τὸ ρῆμα ἔτει καθ' ὅλους αὐτοῦ τοὺς χρόνους μετά τῆς παθητικῆς μετοχῆς τῶν ἐνεργητικῶν ρημάτων ζτίνει ἐν παθητικῇ φωνῇ θέλομεν νά̄ ἐκφέρωμεν.

Mode Impératif.

PRÉSENT ou FUTUR.

Sois loué (θηλ.)	sois louée
Soyons loués »	soyons louées
Soyez loués »	soyez louées.

Mode Subjonctif.

PRÉSENT ou FUTUR.

Que je soit loué *xtλ.*

IMPARFAIT.

Que je fusse loué *xtλ.*

PASSÉ.

Que j'ai été loué *xtλ.*

PLUS-QUE-PARFAIT.

Que j'eusse été loué *xtλ.*

Mode Infinitif.

PRÉSENT.

Être loué-éé

PASSÉ.

Avoir été loué-éé.

Mode Participe.

PRÉSENT.

Êtant loué-éé;

PASSÉ.

Ayant été loué-éé.

6'. Ο παθητικὸς ἐνεστῶς τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἀντιστοιχεῖ — πολλάκις πρὸς τὸν παθητικὸν παρακείμενον τῆς Ἑλληνικῆς, ίδιως δέ ὅσκαις τὸ παθητικὸν ρῆμα ἐκφέρεται όντει τοῦ ποιητικοῦ αἵτιον· οἷον la maison est construite = ή οἰκία φύκοδόμηται, εἶναι φύκοδόμημένη. 'Αλλ' ὅταν προστίθηται τὸ ποιητικὸν αἵτιον τότε ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παθητικὸν ἐνεστῶτα τῆς Ἑλληνικῆς· la maison est construite *par mon père*, ή οἰκία οικοδομεῖται ὑπὸ τοῦ πατρός μου.

γ'. Πολλάκις ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ ρήματος γίνεται χρῆσις τοῦ ἀντωνυμικοῦ· οἷον la terre se divise en cinq parties (ἢ γὰρ διαιρεῖται εἰς πέντε μέρη), ἀντὶ la terre est divisée κα.

δ'. Ἀντωνυμικὰ ρήματα.

169. Τὰ ἀρτωνυμικὰ ρήματα (verbes pronominaux) τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ μέσα αὐτοπαθῆ ή τὰ μέσα ἀλληλοπαθῆ τῆς Ἑλληνικῆς. Λέγονται δὲ ἀρτωνυμικὰ διετί λαμβάνουσι καθ' ἀπαντας αὐτῶν τοὺς χρόνους δύο προσωπικὰς ἀντωνυμίας τοῦ κύτου προσώπου· je me, tu te, il (elle) se, nous nous, vous vous, ils (elles) se. Παραδ. je me flatte κολακεύομαι, tu te laves νίπτεσαι, il se trompe ἀπατᾶται, nous nous flattons κολακεύομεθι, vous vous lavez νίπτεσθε, ils se trompent ἀπατῶνται.

'Η πρώτη τῶν δύο ἀντωνυμιῶν εἰναι ὑποκείμενον, ή δὲ δευτέρη ἀντικείμενον· je me flatte=je ἔγω, flatte κολακεύω, me ἐμψυτὸν=κολακεύομαι.

170. Υπάρχουσι δύο εἰδη ἀντωνυμικῶν ρημάτων· τὰ κυρίως ἀρτωνυμικὰ (essentiellement pronominaux) καὶ τὰ κατὰ σύμπτωσιν ἀρτωνυμικὰ (accidentellement pronominaux).

171. Τὰ κυρίως ἀρτωνυμικὰ εἰναι ὀλίγιστα, καὶ οὐδέποτε ἀπαντῶσιν όντει δύο ἀντωνυμιῶν. Τοικύτα εἰναι· τὰ se repentir, (μεταμελεῖσθαι), s'empresso (σπεύδειν, προσμυριποιεῖσθαι), s'abstenir (ἀπέχεισθαι), se méfier (δυσπιστεῖν), s'arroger (οἰκειωποιεῖσθαι), κτλ. 'Ἐν τοῖς κυρίως ἀντωνυμικοῖς ρήμασιν ή δευτέρᾳ ἀντωνυμίᾳ εἰναι

πάντοτε, πλὴν ἐν τῷ φήματι s' arroger, ἔμεσον ἀντικείμενον (complément direct).

172. Τὰ κατὰ σύμπτωσιν ἀτωνυμικὰ εἶναι ἐνεργητικὰ ἢ οὐδέτερα φήματα κλινόμενα μετὰ δύο ἀντωνυμιῶν. Οὕτω nous nous trompons (ἀπατῶμεθα), tu te flattais ἐκολακεύεσθο, κτλ. εἶναι φήματα accidentellement pronominaux διότι λέγομεν ἐν ἐνεργητικῇ φωνῇ ὅνευ τῆς δευτέρας ἀντωνυμίας nous trompons les gens (ἀπατῶμεν τοὺς ἀνθρώπους), tu flattais mon amour-propre (ἐκολάκευες τὴν φιλαυτίαν μου).

ΣΗΜ. α'. Εἰς τὰ ἔξι ἐνεργητικῶν ἀντωνυμικὰ φήματα ἢ δευτέρα ἀντωνυμία εἶναι σχεδὸν πάντοτε ἀντικείμενον ἔμεσον (complément direct) κατ μεταρράξεται κατ' αἰτιατικήν· οἷον je me flatte (κολακεύω ἡμαυτόν). tu t'habilles (ἐνδύειν σεαυτόν). Εἰς τὰ δὲ ἔξι οὐδετέρων ἀντωνυμικὰ ἢ δευτέρα ἀντωνυμία εἶναι ἔμεσον ἀντικείμενον (complément indirect) ἀναλογούμενον εἰς τὴν πρόθεσιν ἢ κατ' ὃς ἐπὶ τῷ πλεῖστον μεταρράξεται ἐλληνιστὶ κατὰ δοτικήν· οἷον je me parle (ὑμιλῶ ἡμαυτῷ, κατ' ἡμαυτόν) =je parle à moi.

ΣΗΜ. β'. Τὰ μέσα διάφεσσα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης συγχρατίζουσιν οἱ Γάλλοι διὰ τοῦ φήματος faire ἀντωνυμικῶς ἢ μή. Ήπειρομοῦσαι οἰκίαν=je fais bâtir une maison ἢ je me fais bâtir une maison.—Ο πατέρος διδάσκεται τὸν υἱὸν=le père fait instruire son fils.

173. Τὰ ἀτωνυμικὰ φήματα βοηθοῦνται εἰς τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόνους ὑπὸ τοῦ βοηθητικοῦ ἐτρέ λαμβανομένου ἀντὶ τοῦ ανοίρεν τύπου.

174. Τὰ ἀτωνυμικὰ φήματα δὲν ἔχουσιν ιδιαίτερον τύπον ἀλλὰ κλίνονται κατὰ τὴν συζυγίαν εἰς ἣν ἀνήκουσι καὶ κατὰ τὸν ἐπόμενον τύπον.

175. *Tύπος ἀρτωνυμικοῦ ρήματος.*Se reposer.—*Αναπαύεσθαι.***Mode Indicatif.** — *Οριστική.*

PRÉSENT.			PASSÉ ANTÉRIEUR.		
Je	me	repose	Je	me	fus reposé
tu	te	reposes	tu	te	fus reposé
il	se	repose	il	se	fut reposé
nous	nous	reposons	nous	nous	fûmes reposés
vous	vous	reposez	vous	vous	fûtes reposés
ils	se	reposent.	ils	se	furent reposés.
IMPARFAIT.			PLUS-QUE-PARFAIT.		
Je	me	reposais	Je	m'	étais reposé
tu	te	reposais	tu	t'	étais reposé
il	se	reposait	il	s'	était reposé
nous	nous	reposions	nous	nous	étions reposés
vous	vous	reposiez	vous	vous	étiez reposés
ils	se	reposaient.	ils	s'	étaient reposés.
PASSÉ DÉFINI.			FUTUR.		
Je	me	reposai	Je	me	reposerai
tu	te	reposas	tu	te	reposeras
il	se	reposa	il	se	reposera
nous	nous	reposâmes	nous	nous	reposerons
vous	vous	reposâtes	vous	vous	reposerez
ils	se	reposèrent.	ils	se	reposeront.
PASSÉ INDÉFINI.			FUTUR ANTÉRIEUR.		
Je	me	suis reposé	Je	me	serai reposé
tu	t'	es reposé	tu	te	seras reposé
il	s'	est reposé	il	se	sera reposé
nous	nous	sommes reposés	nous	nous	serons reposés
vous	vous	êtes reposés	vous	vous	serez reposés
ils	se	sont reposés.	ils	se	seront reposés.

Mode Conditionnel.

	PRÉSENT.	PASSÉ (1 ^e forme).
Je	me reposerais	Je me serais reposé
tu	te reposerais	tu te serais reposé
il	se reposerait	il se serait reposé
nous	nous reposerions	nous nous serions reposés
vous	vous reposeriez	vous vous seriez reposés
ils	se reposeraient.	il se seraient reposés.

Passé (2e forme), ἔχων τὴν αὐτὴν σημασίαν.—*Je me fusse reposé, tu te fusses reposé, il se fut reposé, nous nous fussions reposés, vous vous fussiez reposés, ils se fussent reposés.*

Mode Impératif.

PRÉSENT OU FUTUR.

Ἐνεκοῦ	2 ^{ον} πρόσωπον.	— Repose-toi
Πληθυντικοῦ	1 ^{ον}	— Reposons-nous
»	2 ^{ον}	— Reposez-vous.

Mode Subjonctif.

PRÉSENT OU FUTUR.

Que	je me repose	Que je me sois reposé
que	tu te reposes	que tu te sois reposé
qu'	il se repose	qu' il se soit reposé
que	nous nous reposions	que nous nous soyons reposés
que	vous vous reposiez	que vous vous soyez reposés
qu'	ils se reposent.	qu' il se soient reposés.

IMPARFAIT.

Que	je me reposasse	Que je me fusse reposé
que	tu te reposasses	que tu te fusses reposé
qu'	il se reposât	qu' il se fût reposé
que	nous nous reposassions	que nous nous fussions reposés
que	vous vous reposassiez	que vous vous fussiez reposés
qu'	ils se reposassent.	qu' ils se fuissent reposé.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Mode Infinitif.

PRÉSENT.	PASSÉ.
Se reposer.	S'être reposé.

Mode Participe.

PRÉSENT.	PASSÉ.
Se reposant.	S'étant reposé.

ε'. Ἀπρόσωπα ρήματα.

176. Τὰ ἀπρόσωπα (impersonnels) ή μονοπρόσωπα (unipersonnels) ρήματα ἔχουσιν ἐν χρήσει, ὡς καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ, μόνον τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον: il pleut θρέχει, il a neigé έχεινται.

177. Παρατήρησις Α'. Κυρίως ἀπρόσωπα ρήματα εἰναι· 1^ο τὸ falloir (χρή, δεῖ, προσήκει). 2^ο πάντα τὰ ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν δηλοῦντα ρήματα: ὡς neiger n'ifiein, tonner βροντῆν, pleuvoir βρέχειν, geler πηγύναι, κτλ. 3^ο ἐλλιπῆ τινα ἀνώμαλα ρήματα, ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ ή ἐν τισι μόνον χρόνοις εὑχρηστα.

178. Παρατήρησις Β'. Ἀμετάβατά τινα ρήματα λαμβάνονται πολλάκις ὡς ἀπρόσωπα: οἷον *il arrive* souvent de nous tromper συλλαίνει συχνάκις ν'ἀπατῶμεθα: *il paraît* que vous êtes malade φαίνεται ὅτι εἰσθε ἀσθενής.

179. Παρατ. Γ'. Διὰ τοῦ 3^{οῦ} ἐνικοῦ προσώπου τοῦ ρ. faire σχηματίζονται πολλαὶ ἀπρόσωποι ἐκφράσεις: οἷον—Il fait chaud=κάμνει ζέστην.—Il fait froid=κάμνει ψύχος—Il fait nuit=ἐνύκτωσε.—Il fait beau temps=εἰναι καλὸς καιρός.—Il fait mauvais temps =εἰναι κακὸς καιρός.—Il faisait de la pluie=ἔθρεγε, κτλ.

180. Παρατ. Δ'. Διὰ τοῦ 3^{οῦ} ἐνικοῦ προσώπου τοῦ ὑπαρκτικοῦ ἔτε, φ' ἐπειταὶ ἐπιθετον ἡ ἀπαρέμφατος μετὰ τῆς προθέσεως ἡ σχηματίζονται ὡσπάτως διάφοροι ἀπρόσωποι ἐκφράσεις: οἷον il est possible que...=δυνατὸν il est évident que...=δῆλον ἔστιν ὅτι: il est vrai que...=ἀληθὲς ὅτι il est à regretter que... λυπηρὸν ὅτι, κτλ.

181. Ηρατ. Ε'. Τὸ αὐοῖς λαμβάνεται συχνότατα ὡς ἀπρόσωπον μετὰ τοῦ γ, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ὑπάρχειν, εἰραν ὡς il y a (εἶναι, ὑπάρχει, ὑπάρχουσι). il y a aujourd'hui beaucoup de monde à la promenade (ὑπάρχει σήμερον πολὺς κόσμος εἰς τὸν περίπατον)· il y aura ce soir une grande foule au théâtre, (θὰ ὑπάρχῃ ἀπόψε μέγα πλῆθος εἰς τὸ θέατρον)· il y avait autrefois un roi et une reine (ὑπάρχειν ἀλλοτε εἰς βασιλεὺς καὶ μία βασίλισσα), κτλ.

ΣΗΜ. Τὸ il y a μεταφράζεται εἰς ἔνικὸν μὲν ἀριθμὸν ἢ τὸ ἐπόμενον οὐσιαστικόν, θέσιν ὑποκειμένου ἐπέγον, ἵνατι ἔνικόν τάνδιαν δέ, εἰς πληθυντικόν.

182. Τὰς κυρίως ἀπρόσωπα ρήματα βοηθοῦνται εἰς τοὺς συνθέτους αἱτῶν γρόνους ὅπό τοῦ αὐοῖς καὶ κλίνονται κατὰ τὸν τύπον τῆς συζυγίας εἰς ἣν ἀνήκουσι.

183. Σχηματισμὸς τοῦ ἀπροσώπου
Neiger — Néfey.

Mode Indicatif.

PRÉSENT.

Il neige.

IMPARFAIT.

Il neigeait.

PASSÉ DÉFINI.

Il neigea.

PASSÉ INDÉFINI.

Il a neigé.

PASSÉ ANTÉRIEUR.

Il eut neigé.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Il avait neigé.

FUTUR.

Il neigera.

FUTUR ANTÉRIEUR.

Il aura neigé.

Mode Conditionnel.

PRÉSENT.

Il neigerait.

PASSÉ (1^η forme).

Il aurait neigé.

PASSÉ (2^η forme).

Il eût neigé.

Mode Subjonctif.

PRÉSENT OU FUTUR.

Qu'il neige.

IMPARFAIT.

Qu'il neigeât.

PASSÉ.

Qu'il ait neigé.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Qu'il eût neigé.

Mode Infinitif.

PRÉSENT.

Neiger.

Mode Participe.

PASSÉ.

Ayant neigé.

184. Σχηματισμὸς τοῦ ἀπροσώπου καὶ ἀρωμάτου ρήματος

Falloir — Δεῖ, προσήκει, πρέ πει.

Mode Indicatif.

PRÉSENT.

Il faut.

IMPARFAIT.

Il fallait.

PASSÉ DÉFINI.

Il fallut.

PASSÉ INDÉFINI.

Il a fallu.

PASSÉ ANTÉRIEUR.

Il eut fallu.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Il avait fallu.

FUTUR.

Il faudra.

FUTUR ANTÉRIEUR.

Il aura fallu.

Mode Conditionnel.

PRÉSENT.

Il faudrait.

ΣΗΜ. Τὰ ἀπρόσωπα ρήματα μὴ ἔχοντα δεύτερον πρόσωπον δὲν ἔχουσι συνεπῶς καὶ προστακτικὴν ἔγκλισιν. Στεροῦνται δὲ Passé de l'Infinitif καὶ Présent du Participe.

PASSÉ (1^η forme).

Il aurait fallu.

PASSÉ (2^η forme).

Il eût fallu.

Mode Subjonctif.

PRÉSENT ou FUTUR.

Qu'il faille.

IMPARFAIT.

Qu'il fallût.

PASSÉ.

Qu'il ait fallu.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Qu'il eût fallu.

Mode Infinitif.

PRÉSENT.

Falloir.

Mode Participe.

PASSÉ.

Ayant fallu.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΜΕΤ' ΕΡΩΤΗΣΕΩΣ.

185. Τὰ ρήματα ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ ἐπὶ ἐρωτήσεως τίθενται μόνον καθ' ὄριστικὴν καὶ ὑποθετικὴν ἔγκλισιν κατὰ τοὺς ἐπομένους τρεῖς κανόνας:

α'. 'Η ὑποκειμένου θέσιν ἐπέχουσα ἀντωνυμία τίθεται, ἐν μὲν τοῖς ἀπλοῖς χρόνοις μετὰ τὸ ρῆμα καὶ ἐνοῦται μετ' αὐτοῦ διὰ τοῦ (-) ἐνωτικοῦ σημείου (trait d'union), ὡς entendis-tu? (ἀκούεις?);

venez-vous ? (έρχεσθε;)· ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις χρόνοις ἡ ἀντωνυμία τίθεται μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, ώς avez-vous fini ? (έπελειώσατε;)· ont-ils mangé ? (έφαγον;).

β'. "Οταν τὸ ρῆμα ἢ τὸ βοηθητικὸν λήγῃ εἰς ἐφωνον, τὸ ληκτικὸν τοῦτο εἰς ἐ fermé, ἵνα μὴ συμπέσωσι δύο κατὰ συνέχειαν ἔφωνοι συλλαβαῖ· ώς je mange, ἐρωτηματικῶς· mange-je ? J'eusse fini, ἐρωτηματικῶς· eussé-je fini ?

γ'. "Οταν τὸ ρῆμα ἢ τὸ βοηθητικὸν ἥναι εἰς τρίτον ἑνίκον πρόσωπον καὶ λήγῃ εἰς φωνῆν παρεντίθεται μεταξὺ τοῦ ρήματος καὶ τῆς τριτοπροσώπου ἀντωνυμίας τοῦ εὐρωνικὸν γραφόμενον μεταξὺ δύο ἑνωτικῶν στρεμέων. Παραδ. mange-t-il ? (τρώγει;)· ira-t-elle ? (θά υπάγγει;)· viendra-t-on ? (θά έλθωσι;)· aura-t-on fini ? (θά έχωσι τελειώσει;).

ΣΗΜ. "Οταν τὸ πρῶτον ἑνίκον πρόσωπον ἥναι μονοσύλλαβον μεταχειρίζονται ἐπὶ ἐρωτήσεως, πρὸς ἀπόφυγὴν κακοφωνίας, τὴν περίρρασιν est-ce-que. Παραδ. Est-ce-que je dors ? (κοιμῶμαι;) ἀντὶ dors-je ? — Est-ce-que je pars ; (ἀναγωρῶ;), ἀντὶ τοῦ pars-je ? ὅπερ καὶ ἄχαρι κακόφωνον εἶναι."

"Άλλ' ἐν τοῖς ἐπομένοις καὶ τισιν ἀλλοις, καίτοι μονοσύλλαβοις, λέγεται κατὰ βούλησιν ai-je ? (έχω;) — dis-je ? (λέγω;) — dois-je ? (όφειλω;) — fais-je ? (πράττω;) — sais-je ? (ήξευρω;) — suis-je ? (εἰμι;) — vais-je ? (ύπάγω;) — vois-je ? (βλέπω;), ἢ διὰ τῆς περιφράσεως est-ce que, ώς est-ce que j'ai ? est-ce que je dis ? κτλ.

186. Τέτοος ρήματος μετ' ἐρωτήσεως.

Mode Indicatif.

PRÉSENT.

- Aimé-je ?
- aimes-tu ?
- aime-t-il ἢ elle ?
- aimons-nous ?
- aimez-vous ?
- aiment-ils ἢ elles ?

IMPARFAIT.

- Aimaïs-je ?
- aimais-tu ?
- aimait-il ?
- aimions-nous ?
- aimiez-vous ?
- aimaient-ils ?

PASSÉ DÉFINI.

Aimai-je ?
 aimas-tu ?
 aimait-il ?
 aimâmes-nous ?
 aimâtes-vous ?
 aimèrent-ils ?

PASSÉ INDÉFINI.

Ai-je aimé ?
 as-tu aimé ?
 a-t-il aimé ?
 avons-nous aimé ?
 avez-vous aimé ?
 ont-ils aimé ?

PASSÉ ANTÉRIEUR.

Eus-je aimé ?
 eus-tu aimé ?
 eut-il aimé ?
 eûmes-nous aimé ?
 eûtes-vous aimé ?
 eurent-ils aimé ?

PLUS-QUE-PARFAIT.

Avais-je aimé ?
 avais-tu aimé ?
 avait-il aimé ?
 avions-nous aimé ?
 aviez-vous aimé ?
 avaient-ils aimé ?

FUTUR.

Aimerai-je ?
 aimeras-tu ?
 aimera-t-il ?
 aimerons-nous ?
 aimerez-vous ?
 aimeront-ils ?

FUTUR ANTÉRIEUR.

Aurai-je aimé ?
 auras-tu aimé ?
 aura-t-il aimé ?
 aurons-nous aimé ?
 aurez-vous aimé ?
 auront-ils aimé ?

Mode Conditionnel.

PRÉSENT.

Aimerais-je ?
 aimerais-tu ?
 aimerait-il ?
 aimerions-nous ?
 aimeriez-vous ?
 aimeraient-ils ?

PASSÉ (1e forme).

Aurais-je aimé ?
 aurais-tu aimé ?
 aurait-il aimé ?
 aurions-nous aimé ?
 auriez-vous aimé ?
 auraient-ils aimé ?

Passé (2e forme). — *Eussé-je aimé ? eusses-tu aimé ? eût-il aimé ? eussions-nous aimé ? eussiez-vous aimé ? eussent-ils aimé ?*

‘Υπόδειγμα ρήματος ἀτωνυμικοῦ καὶ παθητικοῦ κατὰ Χρόνον
ἀπλοῦ καὶ σύνθετον μετ’ ἐρωτήσεως.

Ἀντωνυμικόν.

Χρόνος Ἀπλοῦς.		Χρόνος Σύνθετος.	
Me	trompé-je ?	Me	suis-je
te	trompes-tu ?	t'	es-tu
se	trompe-t-il ?	s'	est-il
nous	trompons-nous ?	nous	sommes-nous
vous	trompez-vous ?	vous	êtes-vous
se	trompent-ils ?	se	sont-ils
			trompés ?

Παθητικόν.

Χρόνος Ἀπλοῦς.		Χρόνος Σύνθετος.	
Suis-je	aimé ?	Ai-je	été aimé ?
es-tu	aimé ?	as-tu	été aimé ?
est-il	aimé ?	a-t-il	été aimé ?
sommes-nous	aimés ?	avons-nous	été aimés ?
êtes-vous	aimés ?	avez-vous	été aimés ?
sont-ils	aimés ?	ont-ils	été aimés ?

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΜΕΤ’ ΑΡΝΗΣΕΩΣ.

187. Αποφατικῶς τὰ ρήματα ἐκφέρονται διὰ τῶν ἀρνητικῶν μορίων ne-pas ἢ ne-point ὡς je ne parle pas (δἰν ὄμιλῶ), je n' ai pas (ἢ point) parlé (ουδὲλῶς ὠμῆληστ).

Τὸν μορίων τούτων τὸ μὲν ne προτάσσεται πάντοτε τοῦ ρήματος ἐν τοῖς ἀπλοῖς χρόνοις, καὶ τοῦ βοηθητικοῦ ἐν τοῖς συνθέτοις, ὡς je n' aime pas· je n' ai pas aimé. Τὰ δὲ pas ἢ point ἐν μὲν τοῖς ἀπλοῖς χρόνοις ἔπονται τῷ ρήματι ὡς je n' aimais pas ἢ je n' aimais point, ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις, τίθενται μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς· ὡς je n' ai pas aimé ἢ je n' ai point aimé.

183. *Tέπτος σχηματισμοῦ ρήματος μετ' ἀρνήσεως.*

Ne répondre pas ἢ *ne pas répondre.* — *Mὴ ἀποκρίσθαι.*

Mode Indicatif.

PRÉSENT.			PASSÉ ANTÉRIEUR.		
Je	ne réponds	pas ἢ point	Je	n'eus	pas répondu
tu	ne réponds	pas	tu	n'eus	pas répondu
il	ne répond	pas	il	n'eut	pas répondu
nous	ne répondons	pas	nous	n'eûmes	pas répondu
vous	ne répondez	pas	vous	n'eûtes	pas répondu
ils	ne répondent	pas.	ils	n'eurent	pas répondu.
IMPARFAIT.			PLUS-QUE-PARFAIT.		
Je	ne répondais	pas	Je	n'avais	pas répondu
tu	ne répondais	pas	tu	n'avais	pas répondu
il	ne répondait	pas	il	n'avait	pas répondu
nous	ne répondions	pas	nous	n'avions	pas répondu
vous	ne répondiez	pas	vous	n'aviez	pas répondu
ils	ne répondraient	pas.	ils	n'avaient	pas répondu
PASSÉ BÉFINI.			FUTUR.		
Je	ne répondis	pas	Je	ne répondrai	pas
tu	ne répondis	pas	tu	ne répondras	pas
il	ne répondit	pas	il	ne répondra	pas
nous	ne répondimes	pas	nous	ne répondrons	pas
vous	ne répondîtes	pas	vous	ne répondrez	pas
ils	ne répondirent	pas.	ils	ne répondront	pas.
PASSÉ INDÉFINI.			FUTUR ANTÉRIEUR.		
Je	n'ai	pas répondu	Je	n'aurai	pas répondu
tu	n'as	pas répondu	tu	n'auras	pas répondu
il	n'a	pas répondu	il	n'aura	pas répondu
nous	n'avons	pas répondu	nous	n'aurons	pas répondu
vous	n'avez	pas répondu	vous	n'aurez	pas répondu
ils	n'ont	pas répondu.	ils	n'auront	pas répondu.

(ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ)

Mode Conditionnel.

PRÉSENT.	PASSÉ (1 ^e forme).
Je ne répondrais pas	Je n'aurais pas répondu
tu ne répondrais pas	tu n'aurais pas répondu
il ne répondrait pas	il n'aurait pas répondu
nous ne répondrions pas	nous n'aurions pas répondu
vous ne répondriez pas	vous n'auriez pas répondu
ils ne répondraient pas.	ils [n'auraient pas répondu.

PASSÉ (2e forme).

Je n'eusse pas répondu, tu n'eusses pas répondu, il n'eût pas répondu, nous n'eussions pas répondu, vous n'eussiez pas répondu, ils n'eussent pas répondu.

Mode Impératif.

PRÉSENT OU FUTUR.

Ἐντικοῦ	2οὐ πρόσωπον.	— Ne réponds pas
Πληθυντικοῦ	1οὐ	— Ne répondons pas
»	2οὐ	— Ne répondez pas.

Mode Subjonctif.

PRÉSENT OU FUTUR.

Que je	ne réponde	pas	Que je	n'ait	pas répondu
que tu	ne répondes	pas	que tu	n'aïs	pas répondu
qu'il	ne réponde	pas	qu'il	n'ait	pas répondu
que nous	ne répondions	pas	que nous	n'ayons	pas répondu
que vous	ne répondiez	pas	que vous	n'ayez	pas répondu
qu'ils	ne répondent	pas.	qu'ils	n'aient	pas répondu.

IMPARFAIT.

Que je	ne répondisse	pas	Que je	n'eusse	pas répondu
que tu	ne répondisses	pas	que tu	n'eusses	pas répondu
qu'il	ne répondit	pas	qu'il	n'eût	pas répondu
que nous	ne répondissions	pas	que nous	n'eussions	pas répondu
que vous	ne répondissiez	pas	que vous	n'eussiez	pas répondu
qu'ils	ne répondissent	pas.	qu'ils	n'eussent	pas répondu.

PASSÉ.

PLUS-QUE-PARFAIT.

Mode Infinitif.

PRÉSENT.

PASSÉ.

Ne pas répondre $\tilde{\eta}$
ne répondre pas.

Ne pas avoir répondu $\tilde{\eta}$
n'avoir pas répondu.

Mode Participe.

PRÉSENT.

PASSÉ.

Ne répondant pas.

N'ayant pas répondu.

**Γρόθειγμα ρήματος ἀντωνυμικοῦ κατὰ χρόρον ἀπλοῦ καὶ σύνθετορ μετ' ἀργήσεω.*

Χρόνος Απλοῦς.

Je ne me repose pas
tu ne te reposes pas
il ne se repose pas
nous ne nous reposons pas
vous ne vous reposez pas
ils ne se reposent pas.

Χρόνος Σύνθετος.

Je ne me suis pas reposé
tu ne t'es pas reposé
il ne s'est pas reposé
nous ne nous sommes pas reposés
vous ne vous êtes pas reposés
ils ne se sont pas reposés.

**Γρόθειγμα ρήματος ἀντωνυμικοῦ κατὰ χρόρον ἀπλοῦ καὶ σύνθετορ μετ' ἀργήσεως καὶ ἐρωτήσεως.*

Χρόνος Απλοῦς.

Ne me reposé -je pas ?
ne te reposes -tu pas ?
ne se repose -t-il pas ?
ne nous reposons -nous pas ?
ne vous reposez -vous pas ?
ne se reposent -ils pas ?

Χρόνος Σύνθετος.

Ne me suis -je pas reposé ?
ne t'es -tu pas reposé ?
ne s'est -il pas reposé ?
ne nous sommes -nous pas reposés ?
ne vous êtes -vous pas reposés ?
ne se sont -ils pas reposés ?

**Γρόθειγμα ρήματος παθητικοῦ κατὰ χρόρον ἀπλοῦ καὶ σύνθετορ μετ' ἀργήσεως.*

Χρόνος Απλοῦς.

(Παρατατ.).

Je n'étais pas trompé
tu n'étais pas trompé
il n'était pas trompé
nous n'étions pas trompés
vous n'étiez pas trompés
ils n'étaient pas trompés.

Χρόνος Σύνθετος.

(*Γρέσυντελ.).

Je n'avais pas été trompé
tu n'avais pas été trompé
il n'avait pas été trompé
nous n'avions pas été trompés
vous n'aviez pas été trompés
ils n'avaient pas été trompés.

Τοπόδειγμα ρήματος παθητικοῦ κατὰ χρόνον ἀπ.τοῦ· καὶ
σύνθετορ μετ' ἀργήσεως καὶ ἐρωτήσεως.

Χρόνος Ἀπλοῦς.

(Ἄρρεντος).

Ne fus	-je	pas trompé ?	N'ai-je	pas été trompé ?
ne fus	-tu	pas trompé ?	n'as-tu	pas été trompé ?
ne fut	-il	pas trompé ?	n'a-t-il	pas été trompé ?
ne fûmes	-nous	pas trompés ?	n'avons-nous	pas été trompés ?
ne fûtes	-vous	pas trompés ?	n'avez-vous	pas été trompés ?
ne furent	-ils	pas trompés ?	n'ont-ils	pas été trompés ?

Χρόνος Σύνθετος.

(Παρακείμ.).

Β Θ^η Γύμναστικ.

'Er τῷ ἔπομένῳ γυμνάσματι ἀπασαι αἱ φράσεις εἰναι εἰς
ἐνεργητικὴν φωνὴν ὡς μαθητὴς ἢ τρέψῃ αὐτὰς εἰς παθητικὴν.
(Ορα § 167).

1. La mort guérit tous nos maux, ὡς θάνατος θεραπεύει πάντα τὰ δεινὰ ἡμῶν.—2. Le renard trompa le corbeau, ἡ ἀλώπηξ ἡπάτητε τὸν κόρακα. — 3. Les loups dévoreront toujours les moutons et les renards tromperont toujours les corbeaux οἵ λύκοι θάνατοι καταβροχθίζωσι πάντοτε τὰ πρόβατα, αἱ δὲ ἀλώπεκες οἵ ἀπατῶσι πάντοτε τοὺς κόρακας. — 4. La fortune nous trahissait, ἡ τύχη μᾶς προσέδιε. — Dieu créa le ciel et la terre en six jours, ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν εἰς ἑξ ἡμέρας. — 6. Les petits ruisseaux forment les grandes rivières, οἱ μικροὶ ρύακες συγκατίζουσι τοὺς μεγάλους ποταμούς. — 7. Le tyran suspendit une épée sur la tête de Damoclès, ὁ τύραννος ἀνήρτησε ξίφος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Δαμοκλέους. — 8. La crainte gouverne le monde et l'espérance le console, ὁ φόβος διστικεῖ τὸν κόσμον ἡ δὲ ἔλπις τὸν παρηγορεῖ. — 9. La foudre frappe souvent ceux qui cherchent un abri sous les arbres, ὁ οὐρανὸς κτυπᾷ συχνάκις ἔκείνους οἵτινες ζητοῦσι καταφύγιον ὑπὸ τὰ δίνορφα. — 10. Le maître punit la paresse, ὁ διδάσκαλος τιμωρεῖ τὴν ὄκνηρίαν. — 11. Toujours le maître a puni, punira la paresse, πάντοτε ὁ διδάσκαλος ἔτιμωρητε, θὰ τιμωρήσῃ τὴν ὄκνηρίαν. — 12. Pourquoi le maître ne punirait-il pas la paresse ? διατῇ διδάσκαλος διεν θὰ ἔτιμώρει τὴν ὄκνηρίαν; — 13. L'orgueil n'a veugle jamais ceux que l'honneur éclaire, ἡ ἀλαζονία οὐδέποτε

τυφλώττει ἔκείνους οὓς ἡ τιμὴ φωτίζει. — 14. Le chant des oiseaux égaye nos campagnes, τὸ κελάδημα τῶν πτηνῶν φωιδρύνει τὰς ἔξοχάς μας. — 15. Six chevaux blancs traînaient le char du triomphateur, ἕξ λευκοὶ ἵπποι ἐσυροῦ τὸ ἅρμα τοῦ θριαμβευτοῦ. — 16. Tout le monde aime un enfant sage et laborieux, ὅλος ὁ κόσμος ἀγαπᾷ παιδίον φρόνιμον καὶ ἐργατικόν.

**Τύποδειγμα τοῦ γνημάτου.*

Φωνὴ ἐνεργητική.

1. La mort guérit tous nos maux.
2. Le renard trompa le corbeau.

Φωνὴ παθητική.

- Tous nos maux sont guéris par la mort.
- Le corbeau fut trompé par le renard, κατ.

Β Ι^α Γύμναστικ.

'Er τῷ ἐπομένῳ γνημάτῳ αἱ γράσεις εἶναι εἰς παθητικὴν φωνήν ὡς μαθητὴς ἢς τρέψῃ αὐτὰς εἰς ἐνεργητικήν.

ΣΗΜ. Τὸ ποιητικὸν αὐτὸν ἐκφέρεται συνίθως διὰ τῆς προθέσεως παρ, ἐνίστε δὲ καὶ διὰ τῆς de.

1. Le Seigneur est loué par les oiseaux, ὁ Κύριος διμεῖται ὑπὸ τῶν πτηνῶν. — 2. La naissance du Christ fut annoncée aux Mages par une étoile, ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἡγγλήθη τοῖς Μάγοις ὑπὸ ἀστέρος. — 3. L'Océanie a été déconvertie par les Hollandais, ἡ Οκεανία ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τῶν Ολλανδῶν. — 4. Les trois quarts de la surface de la terre sont occupés par les eaux de la mer, τὰ τρία τέταρτα τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς κατέχονται ὑπὸ τῶν διδάτων τῆς θαλάσσης. — 5. La mort est causée quelquefois par une joie excessive, ὁ θάνατος προξενεῖται ἐνίστε ὑπὸ ὑπερβολικῆς χαρᾶς. — 6. Tu fus trompé par ton ami, ἔξιπτος τοῦ φίλου σου. — 7. La plus belle fleur du jardin a été cueillie par Paul; il sera grondé sévèrement par sa mère, τὸ ὄραιότερον ἄνθος τοῦ κήπου ἐκόπη ὑπὸ τοῦ Παύλου. Ήτο ἐπιπληγὴν αὐστηρᾶς ὑπὸ τῆς μητρός του. — 8. Le chameau est regardé par les Arabes comme un présent du ciel, ἡ καμηλὸς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν Ἀράβων ὡς ἔδραν τοῦ οὐρανοῦ. — 9. L'homme vertueux est aimé et estimé de tout le monde, ὁ ἐνάρετος ἄνθρωπος ἀγαπᾶται καὶ τιμᾶται ὅφ' ὅλου τοῦ κόσμου. — 10. Les oreilles de Midas furent allongées par Apollon, τὰ δια τοῦ

Μίδα ἐμηκύνθησαν ὅπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος.—11. Rome fut sauvée par les oies du Capitole, ή Ρώμη ἐσώθη ὅπὸ τῶν χηνῶν τοῦ Καπιτωλίου.—12. Tous les yeux étaient baignés de larmes, ὅλοι οἱ ὄφθαλμοὶ ἔβρέχονται ὅπὸ δακρύων.—13. Il était entouré d'une foule de curieux, περιεστοιχίζετο ὅπὸ πλήθους περιεργών.—14. Les chiffres ont été inventés par les Arabes, οἱ ἀριθμοὶ ἐφυρέθησαν ὅπὸ τῶν Ἀράβων.—15. Les enfants studieux sont récompensés, τὰ ἐπιμελῆ παιδία ἀνταμεῖθονται.—16. La terre est divisée en cinq parties, ή γῆ διαιρεῖται εἰς πέντε μέρη.

Τ' πόθεν γραμματος.

Φωνὴ παθητική.

1. Le Seigneur est loué par les oiseaux.

2. La naissance du Christ fut annoncée aux Mages par une étoile.

Φωνὴ ἐνεργητική.

Les oiseaux louent le Seigneur.

Une étoile a annoncé aux Mages la naissance du Christ.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΓ'.

ΔΕΞΙΑΟΤΟΝ.

Οὐσιαστικά. Les sens αἱ αἰσθήσεις, la vue ή ὄφασις, l'ouie ή ἀκοή, l'odorat ή ὄσφρησις, le goût ή γευσις, le toucher ή ἄφη, le verger τὸ δενδροκήπιον, le parterre ή ἄνθιν, la racine ή ρίζα, la branche ή κλάδος, le rameau ή κλάν, la feuille τὸ φύλλον, un arbre δένδρον, un arbisseau δενδρόλιον, un arbuste θάμνος, une plante φυτόν.

Ἐπερρήματα. Immédiatement καὶ tout de suite ἀμέσως, autrefois ἄλλοτε, parfois ἑνίστε, dorénavant καὶ désormais τοῦ λαικοῦ.

Προθέσεις. Avant πρό, contre ἐναντίον, excepté ἐκτός, πλήν, depuis ἀπό.

Τὸ ποδείγματα. Il y a beaucoup d'arbres dans ce jardin ὅπορχουσι πολλὰ δένδρα εἰς τοῦτον τὸν κῆπον.—Il y en avait aussi autrefois dans le nôtre, mais aujourd'hui il n'y en a plus ὅπορχον ἄλλοτε καὶ εἰς τὸν ιδικόν μας, ἄλλὰ σύμερνη δὲν ὅπορχουσι πλέον.—Il me faut des livres et de l'argent μοὶ χρειάζονται βιβλία καὶ χρήματα.—Il faut toujours étudier πρέπει πάντοτε νὰ σπουδᾶῃ τις.—Il fallait ne pas parler δὲν ἔπρεπε η ἔπρεπε νὰ μὴ δημιύρισω, σης, σγι, κτλ.

3 Σ^{ον} Θέμα.

1. Δὲν μελετᾶτε τὰ μαθήματά σας! — 2. Κύριε, τὰ μαθήματά μας εἶναι δυσκολώτατα. — 3. Έγώ τὰ εἵρισκω εύκολώτατα. — 4. Εἵρισκομαι ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτη ἀπὸ τὴν πρωίαν (depuis le matin). — 5. Ταῦτα τὰ βιβλία μοὶ ἔδόθησαν παρὰ τοῦ πατρός μου. — 6. Πότε^ν οὐκ ταξιδεύσητε; — 7. Μετὰ δύο μῆνας. — 8. Ηπατίθην παρ' ἄνθρωπου, θάτις ἡτο φίλος μου. — 9. Οἱ ἑνάρετοι ἄνθρωποι ἀπατῶνται συχνάκις ὑπὸ τῶν μογύηρων. — 10. Ποτὸν ἀπειλεῖτε; — 11. Οὐδένα. — 12. Ἐάν (si) δὲν γίμην τώρα ἀσθενής, οὐδὲ σιργαζόμην ὡς ὑμεῖς καὶ κάλλιον ὑμῶν. — 13. Διατί μὲ τιμωρεῖτε; — 14. Σας τιμωρῶ διότι δὲν ἔχετε ἐργασθεῖτε. — 15. Εἰσθε ιατρός καὶ οὐδένα θεραπεύετε. — 16. Εἴδης δὲν ὑπάρχουσιν ἀσθενεῖς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ; — 17. Γιπτόρον ἀλλοτε, ἀλλὰ τώρα πάντες ὑφεραπεύηται. — 18. Οἱ ἄνθρωπος ἔχει πέντε αἰσθήσεις· αὗται εἰσὶν ἡ ὥρασις, ἡ ἀκοή, ἡ ὅσφρησις, ἡ γεῦσις καὶ ἡ ἀρπή. — 19. Οἱ ἀδελφός μου ἀγαπᾶται παρ' ὅλου τοῦ κόσμου. — 20. Τοῦτο (c'est) διότι εἶναι νεανίας χρηστὸς καὶ ἑνάρετος. — 21. Εἶναι δικηγόρος· ὑπεραπτίζει τὸν πτωχὸν κατὰ τοῦ πλούσιον, τὸν δίκαιον κατὰ τοῦ ἀδίκου.

3 Σ^{ον} Θέμα.

1. Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ἀνθῶνι ἡμῶν ἄνθη θελκτικώτατα (charmantés). — 2. Δὲν ἔχουμεν ἀνθῶνα, ἀλλ᾽ ἔχουμεν λαχανόκηπον καὶ ἐν μέγιστον δευτεροχήπιον, ἔνθα ὑπάρχουσι λαχανικά καὶ δίνδρα καρποφόρα. — 3. Εγιόνισε καθ' ὅλην (pendant toute) τὴν νύκτα. — 4. Πότε θ' ἀποκριθῆτε εἰς τὴν ξπιστολήν μου; — 5. Θ' ἀπαντήσω [εἰς αὐτήν] αὖτον μετὰ μεσημέριαν. 6. Τὸ δένδρον ἔχει φίλαν, κλάδους, κλῶνας καὶ φύλλα. — 7. Οὗτος δὲ κύων εἶναι καλός· οὐδέποτε δάκνει. — 8. Τι ὑπάρχει ἐν τοὕτῳ τῷ κήπῳ; — 9. Ὑπάρχουσιν ὥραια ἄνθη, δίνδρα καρποφόρα, δενδρύλλια, θάμνοι καὶ φυτὰ παντὸς εἶδους (de toutes espèces). — 10. Ὑπάρχουσι καὶ λαχανικά; — 11. Οὐχι, λαχανικά οὐ εἴρητε εἰς τὸν λαχανόκηπον τοῦ γείτονός μου. — 12. Σύμερον κάμνει ζέστην· ὁ καιρός εἶναι ὥρας; καὶ οὐκ εῖς συνοδεύσω εἰς τὸν περίπατον. — 13. Τι πωλεῖτε ἐνταῦθα; — 14. Πωλῶ τὰς ὄπωρας καὶ τὰ λαχανικά τοῦ κήπου μου. — 15. Τὸ ἄνθος ὑπερ ἀγαπῶ τὰ μαλακά (le plus) [τοῦτο] εἶναι τὸ ρόδον. — 16. Ήρεοδῆ, δίδει τὰ ρόδα, ἀτινα εἶναι ἄνθη θελκτικώτατα.

ΒΦ^{ον} Θέμα.

1. Ο κλών είναι μικρὸς κλάδος, ὡς τὸ μικρὸν δενδρύλλιον είναι μικρὸν δένδρον.—2. Ομιλήσατε ἀμέσως πότε θ' ἀπαντήσητε εἰς τὴν ἐπιστολὴν μου; — 3. Θ' ἀπαντήσω [εἰς αὐτὴν] ὅταν οὐ ἔχω λάβει μίαν δευτέραν ἐπιστολὴν παρ' ὑμῶν.—4. Ο κύριος διοικητὴς μὲ κολακεῖς πολὺ.—5. Δὲν σᾶς κολακεῖων εἰσθε ἄνθρωπος ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος δεῖ ὅλου τοῦ κόσμου.—6. Έκτείνετε τὴν γείτνα θὰ λαζητε ἐν ὥραῖσιν δῶρον.—7. Ποῖον είναι τοῦτο τὸ δῶρον; — 8. Είναι (c'est) ὥραῖςν ὥρολόγιον χρυσοῦν.—9. Εργάζουαι ὥλας τὰς ἡμέρας πλὴν τῆς κυριακῆς.—10. Μή μὲ ἀναμένετε σήμερον ἔχω πολλὴν ἐργασίαν.—11. Δὲν ἀγαπῶ τὴν ἐργασίαν ἀγαπῶ τοὺς περιπάτους, τὰ θεατρὰ καὶ τὰ ταξεδία.—12. Θέ διμιλήσω πρὸ ὑμῶν.—13. Εγετε εὕρει τὰ γειρόκτιά μου; — 14. Τὰ εἰχον εὕρει τὸ πρώτι, ἀλλὰ τῷρα δὲν τὰ ἔχω πλέον.—15. Τὴν ἐκκλησίαν ἦν φωτισμὸν ἔσπειρεν εἰς τὴν συνοικίαν μας τὴν ἐπωλήσαμεν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ἄλλης συνοικίας.—16. Πρέπει νὰ ὑπερούῃ τις εἰς τοὺς γονεῖς του καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους του.—17. Κλαζόσατε παιδίον μου ἔχαστατε ἐνα καλὸν πατέρα, οὗτος σᾶς ἡγάπα πολὺ.—18. Τὶ τρώγετε; — 19. Τρέφομαι πάντοτε μὲ ἄρτον καὶ μὲ τυρόν.—20. Ημαχαλεῖτε τὸν Θεόν καὶ οὐ σᾶς δῶσῃ πολλὰ ἀγαθὰ (beaucoup de biens).

ΑΦ^{ον} Θέμα.

1. Ομιλήσατε; — 2. Απατέσαι, φίλε μου δὲν δημιουργα ποσῶς.—3. Μὲ ἀγαπᾶτε; — 4. Θὰ σᾶς ἡγάπων, ἐὰν ἔσθε καλός.—5. Θὰ τελειώσω τὴν ἐργασίαν μου ἀμέσως κατόπιν ὑμῶν.—6. Τὶ οὐ δώσητε εἰς τὰ παιδία τὰ ὄποια ἐργάζονται καὶ σπουδάζουσι; — 7. Θὰ τοῖς (leur) δώσω ὥραῖς ἄνθη, καλὰς ὄπωρας καὶ ἐν κομψότατον βιβλίον εἰς ἔκαστον ἢς αὐτῶν.—8. Πρέπει πάντοτε νὰ ἐκπληροῦτε τις τὸ καθοῦκόν του.—9. Σταματήσατε ὀλίγον: ἔχω νὰ σᾶς διμιλήσω.—10. Κατὰ τὴν ἀνοιξιν ὅλα τὰ δένδρα ἀνθοῦσι.—11. Κατὰ δὲ τὸ φθινόπωρον ὅλοι οἱ καρποὶ ὥριμάζουσι.—12. Έκτιμάσθε καὶ ἀγαπᾶτες ἵππο πάντων.—13. Τοῦ λοιποῦ οὐ ἐργάζωμαι πάντοτε καὶ δὲν οὐ ληματι πλέον ὀκνηρὸς ὡς ἀλλοτε.—14. Μὲ ἀκούετε; — 15. Δὲν σᾶς ἀκούω: εἰσθε πολὺ μακράν (très-loin).—16. Θὰ κραυγάστω καὶ οὐ μὲ ἀκούσητε.—17. Μή κραυγάζετε δὲν ἀγαπῶ τὰς κραυγὰς.—18. Τὶ θ' ἀγοράσητε; — 19. Θὰ ἀγοράσω ἐν ζεῦγος γειροκτίων καὶ ἐν ζεῦγος διποδημάτων διὰ τὸν γειρώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

VERBES IRRÉGULIERS.

ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ.

189. *Άνωμαλα ρήματα* (verbes irréguliers) εν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ λέγονται ὅσα δὲν σχηματίζονται κατά τοὺς δεδομένους τύπους τῶν τεσσάρων συζυγιῶν.

190. Υπάρχουσι δύο εἰδή ἀνωμάλων ρημάτων· τὰ μέν, ἀνώμαλα ὄντα κατά τοὺς πρωτοτύπους μόνον χρόνους, σχηματίζουσιν ὄμοιώς τούς ἐξ αὐτῶν παραγομένους· τὰ δέ, ἀνώμαλα κατά τοὺς πρωτοτύπους αὐτῶν χρόνους, σχηματίζουσιν ἀνωμάλως καὶ τοὺς παραγομένους.

191. *Έλλειπη ρήματα* (verbes défectifs) λέγονται ὅσα στεροῦνται ἔνος ἢ πλειστῶν ἐκ τῶν πρωτοτύπων χρόνων.

ΣΗΜ. Χρόνου τίνος πρωτοτύπου ἐλλείποντος, ἐλλείπουσι συνήθως καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενοι.

192. ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

I. Ἀνώμαλα κατὰ τοὺς πρωτοτύπους
μόνον χρόνους.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

ΣΗΜ. Η πρώτη συζυγία δὲν ἔχει ἀνώμαλα τοῦ εἶδους τούτου.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Assaillir (έφορμάν), assaillant, assailli, j'assaille, j'assaillis.

Bouillir (βράζειν), bouillant, bouilli, je bons, je bouillis.

Couvrir (καλύπτειν), couvrant, convert, je couvre, je couvris.

Cueillir (δρέπειν), cueillant, cueilli, je cueille, je cueillis.

Dormir (κοιμᾶσθαι), dormant, dormi, je dors, je dormis.

Fuir (*φεύγειν*), fuyant, sui, je suis, je fuis.

Mentir (*ψεύδεσθαι*), mentant, menti, je mens, je mentis.

Offrir (*προσφέρειν*), offrant, offert, j'offre, j'offris.

Ouvrir (*ἀνοίγειν*), ouvrant, ouvert, j'ouvre, j'ouvrir.

Partir * (*ἀναχωρεῖν*), partant, parti, je pars, je partis.

Se repentir * (*μεταμελεῖσθαι*), se repentant, repenti, je me repens, je me repentis.

Sentir (*αἰσθάνεσθαι*), sentant, senti, je sens, je sentis.

Servir (*ὑπηρετεῖν*), servant, servi, je sers, je servis.

Sortir * (*έξερχεσθαι*), sortant, sorti, je sors, je sortis.

Souffrir (*πάσχειν*), souffrant, souffert, je souffre, je souffris.

Vêtir (*ἐνδύειν*), vêtant, vêtu, je vêts, je vêtis.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Pleuvoir (*βρέχειν*), —, plu, il pleut, il plu.

Pourvoir (*προμηθεύειν*), pourvoyant, pourvu, je pourvois
je pourvus. (Μέλλων je pourvoirai).

Prévoir (*προβλέπειν*), prévoyant, prévu, je prévois, je prévis
(Μέλλων je prévoirai).

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Battre (*κτυπάνειν*), battant, battu, je bats, je battis.

Circoncire (*περιτέμνειν*), circoncisant, circonci, je circoncis,
je circonci.

Conclure (*συμπεραίνειν, συνομολογεῖν*), concluant, conclu, je conclus, je conclus.

Conduire (*όδηγειν*), conduisant, conduit, je conduis, je conduisis.

Confire (*σακχαροποεῖν*), confisant, confit, je confis, je confis.

Connaitre (*γινώσκειν*), connaissant, connu, je connais, je connus.

Coudre (*ρέπτειν*), cousant, cousu, je couds, je coussis.

Craindre (*φοβεῖσθαι*), craignant, craint, je crains, je craignis.

Croire (*πιστεύειν*), croyant, cru, je crois, je crus.

Croître (*αὔξανειν, φύεσθαι*), croissant, crû, je crois, je crûs.

Écrire (*γράψειν*), écrivant, écrit, j'écris, j'écrivis.

Exclure (*ἐποχλεῖειν*), excluant, exclu, j'exclus, j'exclus.

Joindre (*ἴνωνειν, συνάπτειν*), joignant, joint, je joins, je joignis.

Luire (*φέγγειν, λάμπειν*), luisant, lui, je luis, —.

Lire (*ἀναγνώσκειν*), lisant, lu, je lis, je lus.

Mettre (*πιθέναι*), mettant, mis, je mets, je mis.

Maudire (*καταρρίζειν*), maudissant, maudit, je maudis, je maudis.

Moudre (*ἀλέθειν*), moulant, moulu, je mouds, je moulus.

Naitre * (*γεννᾶσθαι*), naissant, né, je nais, je nacquis.

Nuire (*βλάπτειν*), nuisant, nui, je nuis, je nuisis.

Oindre (*γρίειν*), oignant, oint, j'oins, j'oignis.

Paraitre (*φαίνεσθαι*), paraissant, paru, je paraïs, je parus.

Plaire (*ἀρέσκειν*), plaisant, plu, je plais, je plus.

Prendre (*λαμβάνειν*), prenant, pris, je prends, je pris.

Repaître (*τρέφειν, βόσκειν*), repaissant, repu, je repais, je repus.

Résoudre (*ἀποφασίζειν, λύειν, διαλύειν*), résolvant, résolu
zzi résous, je résous, je résolus.

Rire (*γελᾶν*), riant, ri, je ris, je ris.

Suffire (*ἀρκεῖν*), suffisant, suffi, je suffis, je suffis.

Suivre (*ἀκολουθεῖν*), suivant, suivi, je suis, je suivis.

Taire (*σιωπᾶν*), taisant, tu, je tais, je tus.

Teindre (*βάρψειν*), teignant, teint, je teins, je teignis.

Vaincre (*νικᾶν*), vainquant, vaincu, je vaincs, je vainquis.

Vivre (*ζῆν*), vivant, vécu, je vis, je vécus.

Πενταλ παρατηρήσεις.

193. Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ρημάτων σύνθετα σχηματίζονται ὅμοιοτρόπως. Οὐεν τὸ découvrir (*ἀνακαλύπτειν*), recouvrir (*περικαλύπτειν*), κλίνονται ἐπὶ τοῦ couvrir τὰ pressentir (*προσαισθάνεσθαι*), consentir (*συγαινεῖν*), κτλ., ἐπὶ τοῦ sentir τὰ reconnaître (*ἀναγνωρίζειν*), méconnaître (*παραγνωρίζειν*), ἐπὶ τοῦ connaître τὸ poursuivre (*καταδιώκειν*), ἐπὶ τοῦ suivre, κτλ.

194. Τὰ εἰς αὐτὲς λήγοντα ρήματα διατηροῦσι τὴν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῆς φύσης περισπωμένην ὅπου μετὰ τὸ ί ἀκολουθεῖ τὸ οἷον il connaît, je reconnaîtrai.

ΣΗΜ. Τὸ croître (*αὔξανειν, φύεσθαι*) διατηρεῖ τὴν περισπωμένην ὅχε μόνον ὅπου μετὰ τὸ ί ἀκολουθεῖ τ., ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς χρόνους, οἵτινες συγχέονται ἐν τῷ σχηματισμῷ μετὰ τῶν τοῦ ρήματος croire (*νομίζειν, πιστεύειν*). Je crois=νομίζω· je crois=αὔξανω.

195. Τὰ εἰς indre (aindre, eindre, oindre) ἔχουσι κατὰ τοὺς πρωτοτύπους αὐτῶν χρόνους ὄδε. Plaindre (*παραπονεῖσθαι*) plaignant, plaint, je plains, je plaignis. Peindre (*ζωγραφεῖν*), peignant, peint, je peins, je peignis.

196. Τὰ εἰς uire λήγοντα ρήματα ἔχουσι κατὰ τοὺς πρωτοτύπους αὐτῶν χρόνους ὄδε. Conduire (*οδηγεῖν*), conduisant, conduit, je conduis, je conduisis. Traduire (*μεταφράζειν*), traduisant, traduit, je traduis, je traduisis.

*Ἐκ τῶν εἰς uire ρημάτων μόνον τὸ luire (*λέμπειν, φέγγειν*) καὶ nuire (*βλέπτειν*) σχηματίζουσι τὴν παθητικὴν μετοχὴν ἀνευ τοῦ lui, lui.

ΣΗΜ. Τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι δι' ἀστερίσκου σημειούμενα ρήματα λαμβάνουσι τὸ ἔτε εἰς τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόνους.

III. Ἀνώμαλα κατά τε τοὺς πρωτοτύπους καὶ παραγόγους χρόνους.—Πρήματα ἐλλειπή.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Aller (*ὑπάγειν, παρεύεσθαι*), allant, allé, je vais, j'allai.

Présent de l'Indicatif. Je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont.

Futur. J'irai, tu iras, καὶ λ. — *Conditionnel.* J'irais καὶ λ. — *Impératif.* Va, allons, allez. — *Présent du Subjonctif.* Que j'aile, que tu ailles, qu'il aille que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent.

ΣHM. Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους λαμβάνει πάντοτε τὸ εἶμα εἶναι.

S'en aller (*ἀπέρχεσθαι*) συγκατίζεται ἐπὶ τοῦ aller οὗτος *Prés. de l'Ind.* Je m'en vais, tu t'en vas, il s'en va, nous nous en allons, vous vous en allez, ils s'en vont, καὶ λ.

Envoyer (*στέλλειν*), envoyant, envoyé, j'envoie, j'envoyai.

Futur. J'enverrai. — *Conditionnel.* J'enverrais.

Οὗτος συγκατίζεται καὶ τὸ σύνθετον renvoyer (*ἀποπέμπειν*).

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Acquérir (*ἀποκτᾶν*), acquérant, acquis, j'acquiers, j'acquis.

Indic. Prés. J'acquiers, tu acquiers, il acquiert, nous acquérons, vous acquérez, ils acquierent.

Futur. J'acquerrai. — *Condit.* J'acquerrais. — *Prés. Subj.* Que j'acquière, que tu acquierres qu'il acquière, que nous acquérons, que vous acquieriez, qu'ils acquierent.

Courir (*τρέχειν*), courant, couru, je cours, je courus.

Futur. Je courrai. — *Cond.* Je courrais.

Mourir (*θνήσκειν*), mourant, mort, je meurs, je mourus.

Futur. Je mourrai. — *Cond.* Je mourrais. — *Subj. Prés.* Que je meure, que tu meures, qu'il meure, que nous mourions, que vous mouriez, qu'ils meurent.

ΣHM. Οἱ σύνθετοι τούτου χρόνοι συγκατίζονται διὰ τοῦ εἶναι.

Tenir (*κρατεῖν*), tenant, tenu, je tiens, je tins.

Ind. Prés. Je tiens, tu tiens, il tient, nous tenons, vous tenez, ils tiennent. — *Passé Déf.* Je tins, tu tins, il tint, nous tinmes, vous tintes, ils tinrent. — *Futur.* Je tiendrai, tu tiendras, κτλ. — *Subj. Prés.* Que je tienne, que tu tiennes, qu'il tienne, que nous tenions, que vous teniez, qu'ils tiennent. — *Imparf. du Subj.* Que je tinsse, que tu tinsses, qu'il tint, que nous tinssions, que vous tinssiez, qu'ils tinssent.

Venir (*ἔρχεσθαι*), venant, venu, je viens, je vins.

Ind. Prés. Je viens, tu viens, il vient, nous venons, vous venez, ils viennent. — *Futur.* Je viendrai, tu viendras, κτλ. — *Condit.* Je viendrais, κτλ. — *Subj. Prés.* Que je vienne, que tu viennes, qu'il vienne, que nous venions, que vous veniez, qu'ils viennent. — *Imparf. du Subj.* Que je vinse, κτλ.

ΣΗΜ. Λαμβάνει τὸ ἔτε τοῦ συνθέτους χρόνους.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Falloir (*δεῖ, πρέπει*), fallu, il faut, il fallut.

Ρῆμα ἀπρόσωπον. Ἰδε τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ ἐν σελ. 125.

Mouvoir (*κινεῖν*), mouvant, mû. je meus, je mus.

Ind. Prés. Je meus, tu meus, il meut, nous mouvons, vous mouvez, ils meuvent. — *Futur.* Je mouvrai. — *Subj. Prés.* Que te meuve, que tu meuves, qu'il meuve, que nous mouvons, que vous mouviez, qu'ils meuvent.

ΣΗΜ. Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ ἐμουvoir (*συγκινεῖν*), promouvoir (εἰς ἀρχήν, ἀξιώμα προσάγειν). Τὸ τελευταῖον εἶναι εὔχρηστον μόνον εἰς τὴν ἀπαρέμφατον καὶ εἰς τοὺς συνθέτους αὗτοῦ χρόνους.

Pouvoir (*δύνασθαι*), pouvant, pu, je peux η je puis, je pus.

Ind. Prés. Je peux η je puis, tu peux, il peut, nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent. — *Futur.* Je pourrai, tu pourras κτλ. — *Condit.* Je pourrais. — (Προστακτικὴν δὲν ἔχει). — *Subj. Prés.* Que je puisse, que tu puisses, qu'il puisse, que nous puissions, que vous puissiez, qu'ils puissent.

ΣΗΜ. Ἐρωτηματικῶς εἰς τὸν ἐνεστ. τῆς ὁριστικῆς λέγουσι πάντοτε puis-je ? καὶ ὡς peux-je.

S'asseoir (*καθίζεσθαι*), s'assayant, assis, je m'assis, je m'assis.

Ind. Prés. Je m'assis, tu t'assis, il s'assied, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseyent καὶ je m'assois, tu t'assois, il s'assoit, nous nous assoyons, vous vous assoyez, ils s'assoient.—*Imparfait.* Je m'asseyais καὶ je m'assoyais.—*Fut.* Je m'assiérai ἵνα je m'asseyerai καὶ je m'assoirai.—*Impératif.* Assieds-toi, asseyons-nous, asseyez-vous.—*Subj. Prés.* Que je m'asseye καὶ que je m'assoe.

Savoir (*γνωρίζειν*, *ηξεύρειν*), sachant, su, je sais, je sus.

Ind. Prés. Je sais, tu sais, il sait, nous savons, vous savez, ils savent.—*Imp.* Je savais.—*Fut.* Je saurai.—*Cond.* Je saurais.—*Impératif.* Sache, sachons, sachez.—*Subj. Prés.* Que je sache, que tu saches, qu'il sache, que nous sachions, que vous sachiez, qu'ils sachent.

ΣΗΜ. Εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποθετικῆς (Je saurais) καὶ εἰς τὸν διπερσούντελικὸν τῆς ὑποτακτικῆς (Que j'eusse su), τὸ ρῆμα savoir λαμβάνεται ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ δύνατος θετικοῦ.

Valoir (*ἀξίζειν*), valant, valu, je vaux, je valus.

Ind. Prés. Je vaux, tu vaux, il vaut, nous valons, vous valez, ils valent.—*Fut.* Je vaudrai, tu vaudras κτλ. — *Condit.* Je vaudrais.—*Subj. Prés.* Que je vaille, que tu vailles, qu'il vaille, que nous valions, que vous valiez, qu'ils vaillettent.

ΣΗΜ. Τὸ prévaloir (*ὑπερισχύειν*) σχηματίζεται ὡς τὸ valoir, πλὴν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὑποτακτικῆς, ὅστις σχηματίζεται ὑμαλῶς, οὕτω. Que je prévale, que tu prevales, qu'il prévale, que nous prévalions, que vous prévaliez, qu'ils prévalent.

Voir (*βλέπειν*), voyant, vu, je vois, je vis.

Fut. Je verrai, tu verras, κτλ. — *Condit.* Je verrais.

ΣΗΜ. Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ ἔξι αὐτοῦ σύνθετα πλὴν τῶν pourvoir (*προμηθεύειν*) καὶ prévoir (*προθλέπειν*) τῶν ὁποίων οἱ ἀρχικοὶ χρόνοι σχηματίζονται ὡς δείκνυται ἐν τῷ πίνακι σελ. 137, οἱ δὲ μελλοντες οὕτω. Je pourvoirai, je prévoirai.

Vouloir (*θελεσθαι*, *θέλειν*), voulant, voulu, je veux, je voulus.

Ind. Prés. Je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez,

ils veulent.—*Fut.* Je voudrai, tu voudras κτλ.—*Condit.* Je voudrais.—*Impératif.* Veuillez, veuillons, veuillez.—*Subj. Prés.* Que je veuille, que tu veuilles, qu'il veuille, que nous voulions, que vous vouliez, qu'ils veuillent.

Ηαρατήρωσις Τὰ vouloir (θέλειν), pouvoi r (δύνασθαι), valoir, (άξειν), prévaloir (ύπερισχύειν), είναι τὰ μόνα σήματα ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ, οἵτινα εἰς τὸ 1^ο καὶ 2^ο ἑνίκαν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς λήγουσιν εἰς Χ.

ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Absoudre (ἀθωοῦν, ἀπολύειν τῆς κατηγορίας, συγχωρεῖν), absolvant, absous (θηλ. absolute), j'absous, (δὲν ἔχει Passé Défini).

ΣΗΜ. Εἶναι ρῆμα Ἑλληπές μὴ ἔχον ἀδριστον, οὔτε τὸν ἐκ τούτου παραγόμενον παρατατικὸν τῆς Subjonctif.

Boire (πίνειν), buvant, bu, je bois, je bus.

Ind. Prés. Je bois, tu bois il boit, nous buvons, vous buvez, ils boivent.—*Fut.* Je boirai.—*Condit.* Je boirais.—*Sudj. Prés.* Que je boive, que tu boives, qu'il boive, que nous buvions, que vous buviez, qu'ils boivent.

Clore (κλείειν), φῆμις Ἑλλιπές, εὐχρηστον μόνον εἰς τὸν ἑνικ. ἀριθμὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς — je clos, tu clos, il clot, εἰς τὸν μέλλοντα καθ' ὅλα τὰ πρόσωπα — je clorai, κτλ., εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ύποθετικῆς καθ' ὅλα τὰ πρόσωπα — je clôrais, κτλ. εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν clos, close — καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους — j'ai clos, j'avais clos, κτλ.

Éclorer (ἐκκολάπτεσθαι [ἐπὶ νεοσσῶν] καὶ ἀνοίγειν [ἐπὶ ἀνθέων]). Ρῆμα Ἑλληπές, εὐχρηστον μόνον εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ἐπομένων χρόνων: *Ind. Prés.* Il éclôt, ils éclosent.—*Futur.* Il éclora, ils écloront. — *Condit.* Il éclorait, ils écloraien. — *Subj. Prés.* Qu'il éclose, qu'ils éclosent.—*Participe passé.* Éclos (θηλ. éclose).

ΣΗΜ. Ω; τὸ ρῆμα clore, τὸ éclorer ἔχει ἅπαντας τοὺς συνθέτους χρόνους, οὓς συγκατίζει διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ἔtre.

Dire (λέγειν), disant, dit, je dis, je dis.

Ind. Prés. Je dis, tu dis, il dit, nous disons, vous dites, ils disent.

ΣΗΜ. Τὸ διρε, ἀνωμαλον μόνον κατὰ τοὺς πρωτοτύπους αἵτοῦ χρόνους, σχηματίζει ἀνωμαλώς καὶ τὸ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος — vous dites ἀντὶ vous disez. — Τὸ σύνθετον redire (ἐπαναλέγειν), πάτερει τὴν αὐτὴν ἀνωμαλίαν· πάντα δὲ τὸ ἄλλα ἐκ τοῦ dire σύνθετα· οἷον contredire (ἀντιλέγειν), interdire (ἀπαγορεύειν), prédire (προλέγειν), κτλ., σχηματίζουσιν ὅμαλῶς τὸ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς — vous contredisez, vous interdisez, vous prédez, κτλ.

Faire (ποιεῖν), faisant, fait, je fais, je fis.

Ind. Prés. Je fais, tu fais, il fait, nous faisons, vous faites, ils font. — *Futur.* Je ferai. — *Condit.* Je ferais. — *Impér.* Fais, faisons, faites. — *Subj. Prés.* Que je fasse, que tu fasses, qu'il fasse, que nous fassions, que vous fassiez, qu'ils fassent.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα contrefaire (παραποιεῖν, ὑποκρίνεσθαι), défaire (διαλύειν, καταστρέψειν, ἀπαλλάξσειν), satisfaire (ικανοποιεῖν, εὐχαριστεῖν), surfaire (ὑπερτιμᾶν), κτλ.

ΣΗΜ. Τὰ faire, être καὶ dire εἰναι· τὰ μόνα ρήματα, δῶν τὸ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς λήγει εἰς es· vous faites, vous êtes, vous dites.

Frire (τηγανίζειν), ρῆμα ἐλλιπές, εὐχρηστον εἰς τὴν ἀπαρέμφατον, εἰς τὸν ἐνικὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ὄριστικῆς — je fris, tu fris, il fril, εἰς ἀπαντα τὰ πρόσωπα τοῦ μέλλοντος — je frirai, κτλ., εἰς ἀπαντα τὰ πρόσωπα τῆς ὑποθετικῆς — je frirais, κτλ., εἰς τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστατικῆς — fris, καὶ εἰς τὸν συνθέτους χρόνους — j'ai frit, j'aurai frit, κτλ.

Paître (βόσκειν), paissant, je pais.

ΣΗΜ. Ρῆμα ἐλλιπές, εὐχρηστον εἰς τοὺς ἀνωτέρω τρεῖς πρωτοτύπους χρόνους καὶ εἰς τοὺς ἔξ αὐτῶν παραγομένους.

Traire (ἀμέλγειν), trayant, trait, je traïs. (Passé Défini δὲν ἔχει).

ΣΗΜ. Ρῆμα ἔλλειπές, στερούμενον ἀσφίστου, δὲν ἔγει καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα, abstraire, distraire, extraire, κτλ.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΔ'.

ΔΕΞΙΑΟΓΙΩΝ.

ΣΗΜ. Ἐν τοῖς ἐπομένοις θέματι γενίσεται γρῆσις τῶν γνωστῶν ἥδη λέξεων καὶ τῶν συνηθεστέρων ἀνωμάλων ρημάτων *aller πορεύεσθαι, enoyer στέλλειν, dormir κοιμᾶσθαι, ouvrir ἀνοίγειν, *partir ἀναχωρεῖν, *sortir ἐξέρχεσθαι, *mourir ἀποθνήσκειν, *venir ἔρχεσθαι, pleuvoir βρέχειν, rouvoir δύνασθαι, savoir ξέσμενιν, voir βλέπειν, vouloir θέλειν, connaître γινώσκειν, croire πιστεύειν, νομίζειν, écrire γράφειν, lire ἀναγινώσκειν, mettre τιθέναι, prendre λαμβάνειν, vivre ζῆν, boire πίνειν, dire λέγειν, faire ποιεῖν.

41^η Θέμα.

1. Ἀνοίξατε τὴν θύραν.—2. Εἶναι ἥδη ἀνοικτή.—3. Ἐξέλθετε καὶ μὴ ἐπανέλθετε (revenir) πλέον εἰς τὴν οἰκίαν μου. — 4. Δὲν δύναμαι νὰ ἔξιλθω κατὰ τὴν στιγμὴν ταῦτην (en ce moment-ci) βρέχει. — 5. Αὔριον τὸ πρωὶ η̄ θὰ σᾶς ἴδω η̄ θὰ σᾶς γράψω. — 6. Θὰ στείλω τὸν ὑπηρέτην μου νὰ λάθῃ τὴν ἐπιστολὴν σας. — 7. Υπάγω καὶ ἔρχομαι καὶ δὲν κάμνω τίποτε. — 8. Δύνασθε νὰ μοὶ εἴπητε πότε θὰ ὑπάγητε παρὰ (chez) τῷ πατέρι μου; — 9. Δὲν ἔξιλθω ἐδὲ δύνηθῶ νὰ ὑπάγω σήμερον. — 10. Πότε ἀναχωρήστε; — 11. Θὰ ἀναχωρήσω μετὰ μίαν ἑδομάδα. — 12. Καὶ που ὑπάγετε; — 13. Θέλλετε πάγω εἰς Παρίσιον. — 14. Λέγουσιν ἔτι οἱ Παρίσιοι εἶναι ωραία πόλις. — 15. Τοῦτο εἶναι ἀληθές· η̄ πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας εἶναι ἡ̄ ωραιοτάτη πόλις τῆς Εὐρώπης. — 16. Γνωρίζετε τοῦτον τὸν ἄνθρωπον; — 17. Τὸν ἔχω γνωρίσει ἀλλοτε. — 18. Πῶς ὄνομαζεται; — 19. Δὲν ἔνθυμοῦμαι (je ne me rappelle pas) τὸ ὄνομα του. Νομίζω ἔτι δύνομαζεται Παῦλος Μαῦρος. — 20. Πρέπει νὰ πηγαίνῃ τις καθ' ἑκάστην κυριακὴν εἰς τὴν ἔκκλησίαν. — 21. Ἐγὼ ὑπάγω [εἰς αὐτὴν] καθ' ἑκάστην [ὅλας τὰς ἔκκλησας].

42^η Θέμα.

1. Κοιμᾶσθε καλῶς; — 2. Από τίνος καιροῦ κοιμῶμαι καλῶς. — 3. Θέ-

λετε νὰ ἔλθητε εἰς τὴν σικίαν μου [παρ' ἐμοὶ]; — 4. Πότε οὐκ ἔλθητε νὰ μὲ τὸδητε; — 5. Αὔριον, εἰς τὰς 8 ὥρας τῆς πρωίας θὰ ἴμμαι παρ' ὑμῖν. — 6. Πιστεύετε εἰς (en) Θεόν, καύμνετε τὴν προσευχήν σας, λέγετε τὴν ἀλήθειαν καὶ αἱ πύλαι τοῦ οὐρανοῦ ἵσονται ὑμῖν ἀνοικτά! — 7. Ἔγὼ ἀνοίγω τὸ παράθυρον καὶ ὑμεῖς τὸ κλείετε. — 8. Κάμνει κακὸν καιρόν. — 9. Τούναντίον (au contraire) καύμνει καλὸν καιρόν: ἀφήσατε, σᾶς παρακαλῶ, τὸ παράθυρον ἀνοικτόν. — 10. Ἀναγινώσκετε κάκιστα. — 11. Ἀναγινώσκω κακῶς, ἀλλὰ γράψω κακῶς. — 12. Ποῦ ἔθεσατε τὰ βιβλία μου; — 13. Νομίζω ὅτι εἶναι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ θαλάμου μου. — 14. Ὅταν οὐκ ὑπάρχητε εἰς τὸ σχολεῖον, λαθετέ τα μεθ' ὑμῶν. — 15. Πολὺ καλά. — 16. Οἱ ἀδελφός μου ἀνεγώρησε χθές, ἐγὼ δὲ οὐταναγωρήσω αὐτοίν τὸ ἐσπέρας. — 17. Κατὰ ποίαν ὥραν; — 18. Εἰς τὰς 9 ὥρας τῆς ἐσπέρας. — 19. Ἔγὼ πίνω θόρω, ὑμεῖς δὲ πίνετε πάντοτε σίνον. — 20. Ἔγραψον ἐπιστολὴν ὅτε εἰσήλθετε εἰς τὸ δωμάτιόν μου.

43^ο Θέμα.

1. Εἴμαι πλούσιος, ἀλλὰ οὐ ἀποθάνω πτωχός. — 2. Πῶς τὸ ἡξεύρετε; — 3. Μοὶ τὸ εἶπον. — 4. Τίς; — 5. "Ανθρώπος τις ὅστις τὰ πάντα γινώσκει. — 6. Τὶ ἔλεγες; — 7. "Ἐλεγον ὅτι πάντες οὐ ἀποθάνωμεν. — 8. Λέγω καὶ ἐπαναλέγω ὅτι δὲν οὐκ ἀποθάνω ποτέ. — 9. Θὰ ἔλθητε; — 10. Δὲν οὐκ ἔξελω ἀπόφει· εἴμαι ὀλίγον ἀσθενής. — 11. Πωλήσατέ μοι τὸν ἵππον σας. — 12. Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς τὸν πωλήσω, διότι δὲν μοὶ ἀνήκει. — 13. Τίνος εἶναι; (à qui est-il?). — 14. Εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅστις ἀνεγώρησε χθές τὸ πρωί. — 15. Ποῦ ὑπῆγεν; — 16. Θὰ κάμη ἐν μακρὸν ταξειδίον εἰς Εύρωπην καὶ θὰ ἐπανέλθῃ ἐδῶ μετὰ τέσσαρας μῆνας. — 17. Τότε (alors) πωλήσατέ μοι τὸν ἵππον του καὶ ὅταν ἐπανέλθῃ λέγετε αὐτῷ ὅτι ὁ ἵππος του ἀπέθανε. — 18. Δὲν ἴξεμώρω νὰ λέγω η (que) τὴν ἀλήθειαν.

44^ο Θέμα.

1. Εἴπετε μοι θέλετε νῦν ἀπαντήσητε ἢ δοὺς; — 2. Δὲν οὐτε ἀπαντήσω. — 3. Διατί; — 4. Διότι δὲν θέλω νῦν ἀπαντήσω. — 5. Βλέπετε ἔκεινον τὸν κῆπον; — 6. Τὸν βλέπω. — 7. Τίγος εἶναι; — 8. Εἶναι τοῦ πατρός μου· εἶναι μέγιστος καὶ πλήρης (plein d') δένδρων, ἀνθέων καὶ λαγχανικῶν. — 9. Απόφει θὰ βρέξῃ η θάλασσα μηνίση. — 10. Δὲν θὰ κάμη οὕτα (pi) τὸ ἐν οὕτε τὸ ἀλλο τούναντίον αὐτοίν θὰ ζημιέν καλὸν καιρὸν καὶ θὰ ὑπάρχωμεν εἰς τὸν περίπατον. — 11. Δὲν σᾶς

χρεωστῶ τίποτε· σᾶς ἀπέδωκα ὅλα τὰ γρήματα τὰ δόποια μοὶ ἔδωνταις (prête). — 12. "Εγιασσα ὅλα τὰ γρήματά μου· σῆμερον εἰμαι πτωχός, πτωχότατος." — 13. Μὴ κλαίετε· τὸ μὴ ἔχειν γρήματα, [τοῦτο] δὲν εἶναι δυστυχία. "Εγετε καλά τέκνα; — 14. Μάλιστα, τὰ τέκνα μου εἶναι καλά, ἐνάρετα καὶ ἐργατικά. — 15. Τοῦτο εἶναι πολύτιμος θησαυρὸς δι' οικογενειάρχην (père de famille). — 16. Θὰ βρέξῃ η δὲν θὰ βρέξῃ; — 17. Θὰ βρέξῃ καὶ θὰ γιονίσῃ· ἀγαπῶ τὸν χειμῶνα. — 18. "Εγώ, ἀγαπῶ τὴν ἀνοιξίν καὶ τὸ φθινόπωρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

DU PARTICIPE.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ.

197. Η *Μετοχή* διαιρεῖται εἰς ἐτεστῶσαν ἢ ἐνεργητικὴν (participe présent) καὶ εἰς παρωχημένην ἢ παθητικὴν (participe passé).

198. Η ἐνεργητικὴ ἢ ἐτεστῶσα μετοχή, λέγεται πάντοτε εἰς ant καὶ λέγεται participe présent διότι ἐκφράζει πρᾶξιν ἐν τῷ παρόντι γνωμένην σχετικῶς πρὸς ὅλην πρᾶξιν παρελθοῦσαν, παροῦσαν ἢ μέλλουσαν. Παρόδι.

Je les trouve lisant, εὑρίσκω αὐτοὺς ἀναγινώσκοντας=ils lisent actuellement (ἀναγινώσκουσι τώρα).

Je les ai trouvés lisant, εὗρον αὐτοὺς ἀναγινώσκοντας=ils lisaient alors (ἀνεγίνωσκον τότε). *Mi giri fesi ai lettori delle.*

Je les trouverai lisant, θὰ εὕρω αὐτοὺς ἀναγινώσκοντας=ils liront à ce moment (θ' ἀναγινώσκουσι τὴν στιγμὴν ταύτην).

199. Η παρωχημένη ἢ παθητικὴ μετοχὴ ἔχει διαφόρους καταλήξεις (aimé, averti, reçu, couvert, pris, κτλ.) καὶ λέγεται participe passé, διότι ἐκφράζει συνήθως χρόνον παρελθόντα· j'ai écrit ἔχω γράψει, j'avais parlé εἶχον ὄμιλήσει.

ΣΗΜ. Ἡ participe passé δηλοῖ χρόνον ἐνεστῶτα ἐν τοῖς παθητικοῖς φήμασι· ως je suis aimé de tout le monde, εἶμαι ἀγαπώμενος=ἀγαπῶμαι ὅφ' ὅλου τοῦ κόσμου· cet enfant est chéri par sa mère, τοῦτο τὸ παιδίον ὑπεραγαπᾶται ὑπὸ τῆς μητρός του. Διὸ δύναται νὰ ὀνομασθῇ καὶ παθητικὴ μετοχή.

I. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ Ἡ ΕΝΕΣΤΩΣΑ ΜΕΤΟΧΗ.

200. Ἡ Participe présent δὲν κλίνεται οὔτε ἔχει κατάληξιν ἀναγνώσιος διακριτικὴν γένους καὶ ἀριθμοῦ. Παραδ. un homme lisant, une femme lisant, des hommes lisant, des femmes lisant.

201. Παρατήρησις α'. Ἡ μετοχὴ δύναται, ως τὸ ρῆμα, νὰ ἔχῃ λαζαρέτην ἀντικείμενον, οἷον le loup dévorant le mouton (ὁ λύκος καταβροχθίζων τὸ πρόβατον) καὶ τίθεται, ωσπερ ἡ Ἑλληνικὴ μετοχὴ, ως προσδιορισμὸς τοῦ ὑποκειμένου, τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ ἀντικειμένου· οἷον ayant cela j'ai tout, ταῦτ' ἔχων ἀπαντά ἔχω· je suis un homme craignant Dieu, εἴμαι ἄνθρωπος φοβούμενος τὸν Θεόν.

Τίθεται δὲ καὶ ἐτεροπροσώπων, ἀντὶ τῆς ἀπολύτου γενικῆς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Παραδ. Enfin son gardien songeant à toute autre chose, le prisonnier s'échappa (τέλος τοῦ φύλακος εἰς πάντα ἄλλο μᾶλλον προσέχοντος, ὁ δεσμώτης ἀπέδρα).

202. Παρατ. β'. Τὴν ἀναφορικὴν ἦτοι ἔναρθρον μετοχὴν τῶν Ἑλλήνων, ως ὁ λέγων, ὁ τρώγων, ὁ παιδίας, οἱ Γάλλοι· ἐκφέρουσι πάντοτε ἀναλελυμένως διὰ τῶν δεικτικῶν καὶ ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν· οἷον celui qui parle, celui qui mange, celui qui a joué. (Παραδ. § 89).

203. Παρατ. γ'. Ἡ Participe présent συνοδεύεται πολλάκις ὑπὸ τῆς προθέσεως en καὶ τότε ἀντιστοιχεῖ τῇ παρ' ὑμῖν τροπικῇ ἡ χρονικὴ μετοχὴ. Je me suis instruit en travaillant (ἐδιδάχθην ἐργαζόμενος· j'ai appris cette nouvelle en allant chez-vous (ἔμαθον τὴν εἰδήσιν ταῦτην παρεύόμενος παρ' ὑμῖν)).

Τὴν μετοχὴν ταῦτην οἱ Γάλλοι γραμματικοὶ καλοῦσι Gérondif (γερούντιον).

Ἡ Gérondif, ἦτοι ἡ τροπικὴ ἡ χρονικὴ μετοχὴ, ἀναφέρεται

πάντοτε εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆς προτέσσεως, οὐδέποτε δὲ εἰς τὸ ἀντικείμενον. C'est en travaillant que je me suis instruit (ἔργαζόμενος ἐδιδάχθην). Je l'ai vu en priant Dieu, (τὸν εἰδόν προσευχόμενος).

gerondif
en en

Ούχ' ἡττον ἡ προθεσμία en δύναται νὰ παραλειθῇ, ώς je suis persuadé que travaillant pendant six mois avec application vous surpasserez de beaucoup vos camarades (εἴησι πεπεισμένος ὅτι ἔργαζόμενος ἐπὶ ἔξι μηναῖς ἐπιμελῶς, θὰ ὑπερβῆτε κατά πολὺ τοὺς συμμαθητὰς ὑμῶν).

Ex. 3. Δια βαθμούς 204. Η Participle présent, ὅταν σημαίνῃ ιδιότητα ἡ κατάστασιν τῶν προσώπων ἡ πραγμάτων εἰς ἡ ἀναφέρεται, εἶναι ἀπλοῦν ἐπίθετον, λέγεται adjectif verbal (ρηματικὸν ἐπίθετον) καὶ συμφωνεῖ κατά γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ εἰς ὡ ἀναφέρεται ὄνομα. Ήαραδ.

On aime les enfants sages et obéissants (ἀγαπῶσι τὰ φρόνιμα καὶ εὐπειθῆ παιδία); ce sont des fleurs charmantes (εἶναι ἔνθη θελητικά). *στρ 6212 Ση-*

μετοχή

On aime les enfants obéissant aux volontés de leurs parents (ἀγαπῶσι τὰ εἰς τὰς θελήσεις τῶν γονέων τῶν ὑπακούοντα παιδία)—l'orateur a parlé pendant deux heures charmant son auditoire (ο ρήτωρ ώμιλησεν ἐπὶ δύο ώρας καταθέλγων τὸ ἀκροστήριδν του).

Εἰς τὰ δύο πρῶτα παραδείγματα, αἱ λέξεις obéissant καὶ charmant, ἐκφράζουσαι κατάστασιν, εἶναι ἐπίθετα ρηματικά καὶ συμφωνοῦσι κατά γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὰς ἡς προσδιορίζουσι λέξεις, εντάξις, fleurs· εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα, αἱ λέξεις obéissant καὶ charmant, ἐκφράζουσαι ἐνέργειαν, εἶναι μετοχή καὶ ἐπομένως ἀμετάθλητοι.

*Άντερ τοις,
μετοχή, καὶ
ταῦθεν εἴτε*

ΣΗΜ. Η Μετοχή διακρίνεται τοῦ ρηματικοῦ ἐπιθέτου α'. Ὡταν ἔχει ἀντικείμενον ἀμετον ἡ ἔμμετον· οἷον des loups dévorant mon petit troupeau (λύκοι καταβροχθίζοντες τὸ μικρὸν ποίμνιόν μου)—on aime les enfants obéissant aux volontés de leurs parents (ἀγαπῶσι τὰ εἰς τὰς θελήσεις τῶν γονέων τῶν ὑπακούοντα παιδία)—β'. Ὡταν συνοδεύηται ὑπὸ τῆς προθεσμίας en ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρνητικοῦ περιεχομένου τοῦ εἰργάζοντο ἔδοντες;—ce sont de bons

maîtres ne se montrant jamais durs envers leurs serviteurs (εἶναι ἔχαθοι κύριοι οὐδέποτε ἀπηνεῖς δεικνύμενοι πρὸς τοὺς ὑπηρέτας αἵτῶν). Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ή εἰς αὐτὴν λόγουσα λέξις εἶναι ἐπίθετον ρηματικόν.

ΣΗΜ. Αἱ μετοχαὶ αὐτὰς καὶ ἀπότοτε εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητοι πλήν Ζευς· Διονύσιος ἐν ταῖς φράσεσι: les ayants cause (οἱ διάδικοι), les ayants droit (οἱ δικαιούχοι).

Β Β^ο. Η Κύριαστρα.

Ἐρ τῷ ἐπομένῳ γνητάσματι αἴτιος μετοχαὶ καὶ τὰ ρηματικὰ ἐπιθεταὶ εἰς αὐτὸν γράφορται κυρτοῖς γράμμασιν ὁ μαθητὴς ἢς διαχρήγη τὰς μετοχὰς τῶν ἐπιθέτων καὶ ἢς θέσῃ τὰ τελενταῖα κατὰ τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς ἀναρρέποται οὐσιαστικῶν.

1. Il m'a dit des paroles *mordant*. — 2. J'ai des chiens *mordant* les passants. — 3. Cette jeune fille est l'image *virant* de sa mère. — 4. On punit les enfants paresseux et *désobéissant*. — 5. Il faut, dans un pays civilisé, des magistrats *obéissant* aux lois et des citoyens *obéissant* aux magistrats. — 6. Le berger a surpris deux loups *ravissant* un mouton. — 7. Dans le malheur les reproches sont *déchirant*. — 7. Paul et Virginie étaient *ignorant* comme des créoles. — 8. On partage les peuples en peuples fixes et en peuples *errant*. — 9. Il y a des personnes *obligeant* plutôt par vanité que par bienveillance. — 10. Les matelots aiment à contempler les feux *étincelant* des étoiles et la douce lumière de la lune *brillant* au firmament — 12. La lionne, *rugissant* avec fureur, lançait autour d'elle des regards *étincelant*.

II. ΠΑΡΟΧΗΜΕΝΗ Η ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

205. Τριπλῆ εἶναι ἡ χρῆσις τῆς παθητικῆς μετοχῆς. α': Λαμβάνεται μετά τῶν ὄνομάτων ἐπιθετικῶς. β': Συμπλέκεται μετά τοῦ βοηθητικοῦ ἔτει πρὸς σχηματισμὸν τῶν παθητικῶν ρημάτων καὶ τῶν συνθέτων χρόνων ἀμεταβλήτων τινῶν ρημάτων ("Ορα § 163 καὶ Παρατ. ἐν σελ. 115"). γ': Συνάπτεται τῷ βοηθητικῷ *avoir* πρὸς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τῶν μεταβλητικῶν καὶ τῶν ἐνέργειαν δηλουντῶν ἀμεταβλήτων ρημάτων. ("Ορα § 158, 163").

Α'. Η παθητική μετοχή ἐπιθετικός λαμβανομένης.

206. Η participe passé λαμβανομένη ἐπιθετικῶς, δηλαδὴ μόνη ἀνευ τῶν βοηθητικῶν ἔτει καὶ αὐτὸς, σημαίνει ποιότητα ἢ ιδιότητα καὶ ως ἐπιθετον συμφωνεῖ ἐπομένως κατά γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ σύνορα ἢ μὲ τὴν ἀντωνυμίαν εἰς ἣν ἀναφέρεται. Ήπειδ. un cœur corrompu (καρδία διεργαζομένη)· une âme corrompue (ψυχὴ διεργαζομένη); ma sœur, frappée de cette nouvelle, tomba évanouie (ἢ ἀδελφὴ μου, πληγείσα ἐν τῇ εἰδήσεως ταύτῃς, ἐπεισελεύθυμος); mes sœurs, frappées de cette nouvelle, tombèrent évanouies.

ΣΗΜ. α.) Αἱ μετοχαὶ excepté, supposé, attendu, vu, approuvé, oui, passé, compris, y compris, non compris, compris tenu en compte, θεωροῦνται ἐν τῇ γαλλικῇ γραμματικῇ ὡς προθέσεις καὶ ως τοιαῦται μένουσιν ἀμετάβλητοι, ἔρμηνεσονται δὲ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διὰ γενικῆς ἀπόλυτου ἢ διὰ προθέσεως, οἷον: excepté cinq ou six amis, tout le monde m'abandonna· ἔχοντες μὲν γένην (ἐκτός) πέντε ἢ ἕξ φίλων, μπαντες μὲν ἔγκατελειψαν·—tous les frais, y compris la nourriture, sont payés· θλα τὰ ἔξοδα, συμπεριλαμβανομένης (=μετὰ) καὶ τῆς τροφῆς, ἐπληρώθησαν.

Συμφωνοῦσι δὲ ὡς ἐπίθετα μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, ὅταν ἔπωνται αὐτῷ, οἷον: la belle saison passée, la campagne devient triste.—cinq ou six amis exceptés, tout le monde m'abandonna.

ΣΗΜ. 6'.) Αἱ μετοχαὶ inclus (inclure) καὶ joint (joindre) ἐν τοῖς ci-inclus (ἔγκλειστος) καὶ ci-joint (ἐπιεινημένος) λαμβάνονται ἐπιρρηματικῶς ὅταν προτάσσωνται τῶν οὐσιαστικῶν καὶ μένουσιν ἀμετάβλητοι οἷον: vous trouverez ci-inclus copie de sa lettre, ήτοι εἴρητε ἔγκλειστον ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς του.—je vous envoie ci-joint copie du contrat, ταῦς στέλλω ἐπιεινημένον ἀντίγραφον τοῦ συμφωνητικοῦ. “Οταν ἔμως ἔπωνται τῷ οὐσιαστικῷ συμφωνοῦσι μετ' αὐτοῦ· les papiers ci-joints, τὰ ἐπιεινημένα ἔγγραφα.

33^η Εύλανθαρική.

Αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ γεγραμμέναι κυρτοῖς γράμμασι τίθενται

καθ' ἐρικὸν ἀριθμὸν καὶ ἀρσερικὸν γέρος· ὁ μαθητὴς ἦς διορθώσῃ ταῦτα.

1. Les belles actions *caché* sont les plus estimables.—2. Le vrai, l'utile, l'agréable *réuni* ne se discernent plus du beau ; c'est le beau lui-même.—3. Des bienfaits *reproché* sont des bienfaits *perdu*.
- 4. *Excepté* elle et moi, tous les autres partirent.—5. Vous et moi *excepté*, les autres s'embarqueront aujourd'hui.—6. Voilà des leçons de grammaire bien *su*, bien *répété*, mais bien peu *compris*.—7. Brebis *compté*, le loup la mange. — 8. Brebis *compté*, le loup les mange.—9. *Ci-inclus* les copies des contrats.—10. *Passé* huit jours, vous recommencerez la même histoire.—11. Des mensonges *couvert* par d'autres mensonges, ce sont des taches *remplacé* par des trous.—12. Cent années *passé* dans l'oisiveté ne valent pas une heure bien *employé*.—13. Il a quatre maisons, y *compris* la maison de campagne.—14. Mes parents, *obligé* d'entreprendre un long voyage, seront, sans doute, très *affligé* de notre séparation.—15. Termosiris racontait si bien les choses *passé*, qu'on croyait les voir.—16. On ne regrette jamais les moments *consacré* à l'étude.

Β'. Η παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ ρήματος ἔτε.

207. Η participe passé συμπλεκομένη μετὰ τοῦ ρήματος ἔτε
τινα σχηματίσῃ τὰ παθητικὰ ρήματα ἢ τοὺς συνθέτους γρόνους
ρημάτων, εἰναι κατηγορούμενον (= ἐπίθετον) καὶ συμφωνεῖ κατὰ
γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ ὑποκείμενον, ὅπερ δύναται νὰ προηγήται
ἢ νὰ ἔπηται ἐν τῷ λόγῳ οἰον les anciens Grecs étaient généralement *persuadés* que l'âme est immortelle (*οἱ ἀρχαῖοι Ἐλληνες ἤσαν ἐν γένει πεπεισμένοι ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος*). voici la place où fut construite la cabane des naufragés (*ἰδού ἡ θέσις ἐν ᾧ ἐκτίσθη ἡ καλύβη τῶν ναυαγῶν*). ils sont *morts* (*ἀπέθανον*). elles sont *arrivées* (*ἀφίκοντο*).

— ΣΗΜ. 'Ο ἀνωτέρω κανὼν δὲν ἐφαρμόζεται: ἐπὶ τῶν μετογῶν τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων, ἐν οἷς τὸ βοηθητικὸν ἔτε τίθεται ἀντὶ τοῦ avoir καὶ περὶ ὧν γενήσεται περαιτέρω λόγος.

34^ο Ηγίαναστα.

Αἱ κυρτοὶ γράμμασι σεσημειωμέναι παθητικαὶ μετοχαὶ τιθέται
καθ' ἐρικὸς ἀριθμὸν καὶ γέρος ἀρσερικόν· ὃ μαθητὴς ἂς διαρθώσῃ
ταῦτα.

Pour les coeurs corrompu, l'amitié n'est point fait. — 2. Mon père et le tien sont mort la même année. — 3. Les cerises furent apporté d'Asie à Rome par Lucullus. — 4. Les Ecossais sont attaché à leur pays; ils aiment leurs montagnes avec leurs sommets couvert de neige. — 5. Considérez avec quel art sont composé les quatre ailes du papillon. — 6. Les jours donné au bien ne sont jamais perdu. — 7. Les bonnes nouvelles sont toujours bien accueilli. — 8. Les médecins vendent l'espérance; voilà pourquoi ils sont toujours si bien achalandé. — 9. Elles sont parti, et toi, tu restes encore ici! — 10. Le papier, les vitres et les cheminées n'étaient pas connu des Romains. — 11. Comment l'aurai-je fait, si je n'étais pas né? dit l'agneau. — 12. Comment l'aurai-je fait, si je n'étais pas né? répondit l'innocente créature. — 13. Il y a des hommes sur le visage desquels la méchanceté et la friponnerie sont écrit en gros caractères. — 14. La couleur de pourpre a été découvert par un chien de berger. — 15. Chacun son métier, les vaches seront bien gardé. — 16. L'homme a été formé du limon de la terre, et la femme a été formé de l'homme; l'un et l'autre, dit la Bible, ont été formé à l'image de Dieu.

Γ'. Η παθητικὴ μετοχὴ¹
μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ αvoir.

— 208. Η participe passé, ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις τῶν τῆς θοηθείχ τοῦ avoir σχηματιζομένων ἐνεργητικῶν ρημάτων συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ ἔμεσον ἀντικείμενον, ἥν τοῦτο προηγήται· ως la femme que j'ai vue est vertueuse (ἢ γυνὴ ἣν εἶδον εἰναι ἐνάρετος). les lettres que je vous ai écrites, les avez-vous lues? (τὰς ἐπιστολὰς ἢς ἔγραψαμεν τὰς ἀνέγνωτες). — Η μετοχὴ vue συμφωνεῖ μὲ τὸ ἀντικείμενον φ i.e.=femmes, écrites μὲ τὸ ἀντικείμενον que=lettres, lues μὲ τὸ ἀντικείμενον les=lettres.

Μένει δὲ ἀμετάβλητος ὅταν δὲν ὑπέρχῃ ἀντικείμενον ἢ ὅταν τὸ ἀντικείμενον τίθηται κατόπιν τῆς μετοχῆς· οἶον j'ai beaucoup *lu* et écrit (ἀνέγνωσα καὶ ἔγραψα πολλά). — Λί μετοχῇ *lu* et écrit μένουσιν ἀμετάβλητοι· διότι δὲν ὑπέρχει ἀντικείμενον. — J'ai lu votre lettre (ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολήν σας). — Η μετοχὴ *lu* εἶναι ἀμετάβλητος διότι τὸ ἀντικείμενον *lettre* εύρισκεται κατόπιν αὐτῆς.

ΣΗΜ. Ένιστε τὸ que τίθεται ἐν τῷ λόγῳ κατ' ἔννοιαν ἐπιφρηματικὴν ἰσοδυναμοῦν τῷ pendant lequel. 'Ἐν ταῖς φράσει π. χ. les heures qu'ils ont dormi . . . — les vingt ans qu'il a régné . . . — les années qu'il a vécu à la campagne . . . — les huit siècles que cette dynastie a duré . . . — les longs mois que j'ai langui, gémi, pleuré, souffert, κτλ. αἱ παθητικαὶ μετοχαὶ dormi, régné, vécu, κλ., μένουσιν ἀμετάβλητοι, διότι δὲν ἔχουσι προηγόρυθμενον ἀμετον ἀντικείμενον. Τὰ ἀνωτέρω les heures qu'ils ont dormi = (pendant lesquelles) les vingt ans qu'il a régné = (pendant lesquels) κτλ.

Β 5^ο Εύριγκοις.

Αἱ κυρτοὶ γράμμασι σεσημειωμέναι μετοχαὶ εἴραι καθ' ἐρικὸν ἀριθμὸν καὶ ἀρσενικὸν γέρον· ὁ μαθητὴς ἦν διορθώσας τὰς διορθώσεας χρηζόσας φράσεις.

1. Charlemagne est le premier des rois français qui ait *fondé* des écoles en France.— 2. Charlemagne visitait souvent les écoles qu'il avait *fondé*.— 3. La foudre a *érasé* deux maisons.— 4. Les tableaux que j'ai *vu* sont à vendre.— 5. La foudre est *tombé* sur deux maisons qu'elle a *écrasé*.— 6. La nature a toujours révélé quelques-uns de ses secrets à ceux qui l'ont *interrogé*.— 7. C'est à l'ombre des lois que tous les arts sont *né*.— 8. Des astronomes et des philosophes ont *soutenu* que toutes les planètes *connu* et non *connu* sont autant de mondes *habité*.— 9. Les années qu'il a *vécu* à la campagne.— 10. Les roses que l'on a *cueilli* le matin, sont *fané* le soir.— 11. Les années qu'il faut regretter le plus sont celles que l'on a *vécu* sans pouvoir s'instruire.— 12. J'ai *traversé* le champ et la vigne du paresseux, et je les ai *trouvé couvert d'orties*.— 13. Chez les Egyptiens un fils était *obligé* de continuer la profession qu'avait *exercé* son père.— 14. Les huit siècles que cette dynastie a *duré*.

15. Les idées qui ont *vieilli* avec nous s'effacent difficilement.—
 16. La vertu a toujours *fait* le bonheur de ceux qui l'ont *pratiquée*.—
 17. Les meilleures louanges sont celles que le cœur a *dicté*.—18. Le chat a *mangé* la souris. — 19. La souris que le chat a *mangé*. —
 20. Une Lacédémomienne se glorifiait des blessures qu'avait *reçues* son fils en combattant.

**Δ'. Η παθητική μετοχή ἐπὶ τῶν ἀντωνυμικῶν
ρημάτων.**

209. Η παθητική μετοχή τῶν μέσων ἡ ἀντωνυμικῶν ρημάτων (verbes pronominaux) ὑπάγεται εἰς τὸν αὐτὸν κανόνα (§ 208) εἰς ὃν καὶ ἡ τῶν διὸς τοῦ αὐτοῦ σχηματίζομένων ἐνεργητικῶν ρημάτων, ἣτοι συμφωνεῖ μὲν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ ἔμεσον ἀντικείμενον ἢν τοῦτο προηγήται, μένει δὲ ἀμετάβλητος ἢν δὲν ὑπάρχῃ ἔμεσον ἀντικείμενον, ἡ ἢν ὑπάρχῃ μὲν ἄλλη ἐπεται. Παρόλ.

Ma sœur s'est *consolée* de la perte de son mari (ἡ ἀδελφή μου ἐπαρκηστήθη ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ συζύγου της).

Ἡ μετοχὴ consolée συμφωνεῖ μὲ τὸ ἔμεσον ἀντικείμενον se=elle ἐπερ προηγεῖται. =ma sœur a consolé elle même κατ.

Paul et Pierre se sont écrit (ὁ Παῦλος καὶ ὁ Πέτρος ἔγραψαν πρὸς ἄλλήλους).

Ἡ μετοχὴ écrit μένει ἀμετάβλητος, διότι δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ φρέσει ἔμεσον ἀντικείμενον. =Paul et Pierre ont écrit à eux-mêmes.

Paul et Pierre se sont *dit* des paroles injurieuses (ὁ Παῦλος καὶ ὁ Πέτρος εἶπον πρὸς ἄλλήλους λόγους ὑθριστικούς).

Ἡ μετοχὴ dit δὲν συμφωνεῖ διότι τὸ ἀντικείμενον des paroles injurieuses ἐπεται. =Paul et Pierre ont dit à eux-mêmes des paroles injurieuses.

Les lettres que Paul et Pierre se sont *écrites* (αἱ ἐπιστολαὶ δὲς ὁ Παῦλος καὶ ὁ Πέτρος ἔγραψαν πρὸς ἄλλήλους).

Ἡ μετοχὴ écrites συμφωνεῖ μὲ τὸ ἡγούμενον ἔμεσον ἀντικείμενον que=lettres. =Les lettres que Paul et Pierre ont écrites à eux-mêmes.

ΣΗΜ. Εἴρηται ἡδη (§. 169-174) ὅτι τὰ ἀντωνυμικὰ ρήματα βοηθοῦνται ἐν τοῖς συνθέτοις αὐτῶν χρόνοις ὑπὸ τοῦ ἔτε λαμβανομένου ἀντὶ τοῦ avoir, θέτι διαιροῦνται εἰς κυρίως ἀντωνυμικά (essentiellement pronominaux) καὶ κατὰ σύμπτωσιν ἀντωνυμικά (accidentellement pronominaux), καὶ ὅτι ἐν μὲν τοῖς πρώτοις ἡ δευτέρα ἀντωνυμία εἶναι πάντοτε ἄμεσον ἀντικείμενον, ἐν δὲ τοῖς δευτέροις, δτὲ μὲν ἄμεσον, δτὲ δὲ ἔμμεσον.

210. *Παρατήρησις α'*. 'Ἐν τοῖς κυρίως ἀντωνυμικοὶς ρήμασι, τῆς δευτέρας ἀντωνυμίας οὔσης πάντοτε ἔμμεσον ἀντικείμενον, ἡ μετοχὴ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετ' αὐτῆς, ὡς nous nous sommes abstenus (ἀπέσχομεν)· elle: se sont repenties (μετενόησαν).

Μόνον ἐν τῷ ρήματι s'arroger (ἀνιποιεῖσθαι, σφετερίζεσθαι), καίπερ κυρίως ἀντωνυμικῷ, ἡ δευτέρᾳ ἀντωνυμίᾳ εἶναι ἀντικείμενον ἔμμεσον, κατὰ συνέπειαν δὲ ἡ παθητικὴ μετοχὴ δὲν συμφωνεῖ μετ' αὐτῆς, ἀλλὰ μὲ τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον, ἣν προηγήται τοιούτον· οἷον ils se sont arrogé des droits qui es ont perdus (έσφετερίσθησαν δικαιώματα ἀτινα κατέστρεψαν αὐτούς). — 'Η μετοχὴ arrogé εἶναι ἀμετάβλητος διότι δὲν προηγεῖται ἄμεσον ἀντικείμενον. Les droits qu'ils se sont arrogés inutilement les ont perdas (τὰ δικαιώματα ἀτινα ἀδίκως ἐφετερίσθησαν κατέστρεψαν αὐτούς).

211. *Παρατ. β'*. 'Η παθητικὴ μετοχὴ τῶν κατὰ σύμπτωσιν ἀντωνυμικῶν ρημάτων, τῶν εἰς οὐδέτιν σχηματιζομένων, εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητος, διότι τὰ οὐδέτια δὲν ἔχουσιν ἄμεσον ἀντικείμενον, οἷον· bien des systèmes de philosophie se sont succédé depuis Socrate, πολλὰ φιλοσοφικὰ συσήματα διεδέχθησαν ἀλληλα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σωκράτους. — es dames se sont souri; elles se sont parlé des yeux, αἱ κίνη αὗται ἐμειδίασαν πρὸς ἀλλήλας καὶ συνδιελέχθησαν διὰ τῶν ρθαλμῶν.—'Η ἀντωνυμία se ἐν τοῖς ρήμασι τούτοις δὲν εἶναι αἰτιακὴ δηλαδὴ ἄμεσον ἀντικείμενον, ἀλλ' ἔμμεσον, ἡτοι δοτικὴ =à so.

Tὰ ρήματα se plaisir, se déplae, se complaire, se rire, se

parler, se succéder, se nuire, s'entre-nuire, οὗτος δέ καὶ τινας ἄλλα, εἶναι τὰ μόνα κατὰ σύμπτωσιν ἀντωνυμίαν ἐξ οὐδετέρων σχηματιζόμενα.

36^ο Γύμναστικ.

Δι κυρτοῖς γράμμασι σεσημαωμέναι παθητικαὶ μετοχαὶ εἴησαν ἀπασαι καθ' ἔρικὸν ἀριθμὸν καὶ ἀρσενικὸν γέρος. Ο μαθητὴς ἂς διορθώσῃ τὰς διορθώσεως χρήστας.

1. Ma patrie, ma famille, mes amis se sont *présenté* à mon esprit, et ma tendresse s'est *reçue*. — 2. On respecte dans l'abaissement ceux qui se sont *respecté* dans la grandeur. — 3. La haine s'est *emparé* de mon âme. — 4. Par des lectures dangereuses, les jeunes filles se sont souvent *troublé* le cerveau. — 5. Dieu a *fait* notre âme à son image et l'a *rendu* capable de le connaître et de l'aimer. — 6. Les compagnons de Léonidas se seraient *cru* déshonorés s'ils avaient *abandonné* leur poste. — 7. Les ennemis qui se sont *caincu* tour à tour se sont *toujours* *croit* et *respecté*. — 8. Beaucoup qui s'étaient *endormi* riches s'ont *reçue* pauvres. — 9. La meilleure réputation est celle qu'on s'est *acquis* soi-même. — 10. Paul et Pierre se sont *coupé* le doigt. — 2. Rome et Carthage se sont *fait* une guerre implacable. — 13. La guerre que Rome et Carthage se sont *fait* était implacable. — 14 Damon et Pythias s'étaient *juré* une amitié qu'ils se sont *fidèlement* *gardé*. — 15. Les marques d'estime qu'Alexandre et Porus se sont *donné* les ont l'un et l'autre *honore*. — 16. Paul et Pierre, ces deux amis qui se sont *trouvé* tant de fois dans vos devoirs, ne se sont pas *oublié* pendant les vacances ; ils se sont *écrit* plusieurs lettres et se sont exactement *répondu*.

Ε.' Η παθητικὴ ιστορὴ πρὸ ἀπαρεμφάτου.

212. Πάσαι παθητικὴ μετρὴ κειμένη πρὸ ἀπαρεμφάτου ἔχει ὡς ἀντικείμενον ἔμεσον ἢ αὐτὸν ἢ ἀπαρέμφατον ἢ τὴν προηγουμένην ἀντωνυμίαν.

"Ἔχει μὲν ὡς ἀντικείμενον μεσον τὴν ἡγουμένην ἀντωνυμίαν καὶ συμφωνεῖ μετ' αὐτῆς κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν ὅταν ἡ ἀντωνυμία αὕτη

Ἔναι ὑποκείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου· οἷον la dame que j'ai entendue chanter hier, a une belle voix (ἡ κυρία ἡν ἡκουσα χθές νὰ ψάλλῃ, ἔχει ωραίαν φωνήν). — Ἡ μετ. entendue λαμβάνει τὸ γένος τῆς ἀντωνυμίας que=dame, διότι εἶναι ὑποκείμενον τοῦ ἀπαρεμφάτου.

*Ἔχει δὲ ὡς ἀντικείμενον ἔμμεσον τὴν ἀπαρεμφάτον καὶ μένει ἐπομένως ἀμετάβλητος ὅταν ἡ ἡγουμένη ἀντωνυμία ἦναι ἀντικείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου· οἷον la chanson que j'ai entendu chanter (τὸ ἔσμα ὅπερ ἡκουσα ἀδόμενον). — Ἡ μετ. entendu δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀντωνυμίαν que, διότι αὐτῇ δὲν εἶναι ὑποκείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου, ἀλλ' ἀντικείμενον.

**Alla παραδείγματα.*

Je connais cette tragédie; je l'ai vu représenter (γνωρίζω ταύτην τὴν τραγῳδίαν· τὴν εἴδον διδασκομένην). — Ἡ μετ. vu εἶναι ἀμετάβλητος, διότι ἡ ἡγουμένη ἀντωνυμία l' = tragédie εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου.

Je connais cette cantatrice; je l'ai entendue chanter (γνωρίζω ταύτην τὴν ἀσιδόν· τὴν ἡκουσα ἔδουσαν). — Ἡ μετοχὴ entendue συμφωνεῖ μὲ τὸ ἀντικείμενον l' = cantatrice.

La dame que j'ai vu peindre est une artiste (ἡ κυρία ἡν εἰδον ζωγραφοῦσαν εἶναι καλλιτέχνις). — Ἡ μετοχὴ vue συμφωνεῖ μὲ τὸ ἀντικείμενον que = dame.

La dame que j'ai vu peindre n'est pas une artiste (ἡ κυρία ἡν εἰδον ζωγραφουμένην δὲν εἶναι καλλιτέχνις). — Ἡ μετοχὴ vu μένει ἀμετάβλητος, διότι ἡ ἡγουμένη ἀντωνυμία que=dame δὲν πράττει τὴν ύπό τοῦ peindre δηλουμένην ἐνέργειαν.

Σημειώτεον ὅτι ἡ μετοχὴ ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραδείγμασιν ἔχει πάντοτε ὡς ἀντικείμενον τὴν ἡγουμένην ἀντωνυμίαν καὶ συμφωνεῖ μετ' αὐτῆς, ὅταν δυνάμεθα νὰ μεταβάλλωμεν τὸ ἀπαρεμφάτον εἰς ἐνεργητικὴν μετοχὴν.

213. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ fait (faire), πρὸ ἀπαρεμφάτου κειμένη, μένει πάντοτε ἀμετάβλητος· οἷον les arbres que nous avons

fait planter (*τὸν δένδρον ἔτινα ἐφυτεύσαμεν*)· on les a *fait sortir* (*τοὺς ἔξεβαλον*).

Ο λόγος τούτου είναι ότι τὸ φῆμα faire μετὰ τῆς ἐπομένης ἀπαρεμ-
φάτου σχηματίζει εἰδός τι φημά των συνθέτων, ἀντιστοιχόντων
πρὸς τὰ μέσα διάμεσα τῶν Ἑλλήνων· la maison que j'ai fait bâtrir (ἡ
οἰκία ἡν ὑκοδομησάμην [ἢ ἀρχιτέκτονος]).

Ἡ μετ. fait πρὸς ἐπιθέτου ὑπάγεται εἰς τὸν γενικὸν περὶ συμφω-
νίας κανόνα, ἵτοι συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ ἄγομένεον
ἀντικείμενον· les femmes que la guerre a faites veuves (αἱ
γυναικεῖς ἃς ὁ πόλεμος κατέστησε γῆρας).

214. Αἱ πεθητικαὶ μετοχαὶ dû (devoir), pu (pouvoir), voulu
(vouloir), désiré (désirer), su (savoir), permis (permettre) ἀναμ-
φιθέλως δὲ καὶ ἄλλαι τινὲς ἔχουσι πολλάκις ὡς ἀμεσον ἀντικείμενον
ὑπονοούμενην ἀπαρέμφατον, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μένουσιν
ἀμετάθλητοι. Παραδ. Je lui ai rendu tous les services que j'ai
pu (ὑπονοεῖται: lui rendre)· il n'a pas payé toutes les sommes
qu'il aurait dû (ὑπονοεῖται: payer).

Β Σ'' Εγγύωντα.

Αἱ κνητοὶ γράμμασι σεσημειωμέναι παθητικαὶ μετοχαὶ εἴραται
καθ' ἐρικὸν ἀριθμὸν καὶ γένος ἀρσενικόν ὁ μαθητὴς ἢς διορθώσῃ
αὐτὰς κατὰ τὴν ἀράγχην.

1. Les Français ont laissé brûler Jeanne Darc qu'ils avaient vu
tant de fois marcher et combattre à leur tête.— 2. Pygmalion ne
mangeait que des viandes qu'il avait vu préparer, ou qu'il avait
préparé lui-même.— 3. Nous avons applaudi les acteurs que nous
avons entendu jouer; nous avons plaint ceux que nous avons ent-
endu siigner.— 4. Les troupeaux que nous avons vu bondir dans la
plaine, nous les avons vu ramener à la ferme.— 5. Jolies petites
fleurs je vous ai planté, je vous ai vu naître.— 6. Les hommes n'ont
jamais plus admiré les singes que quand ils les ont vu imiter les
actions des hommes.— 7. Nous avons mangé les fraises que nous
avions vu cueillir.— 8. Ces arbres que nous avions vu planter, nous
les avons vu mourir.— 9. Les plantes que j'ai fait arracher étaient

nuisibles.—10. Il n'a pas payé toutes les sommes qu'il aurait dû.—11. Il m'a toujours payé toutes les sommes qu'il m'a dû.—12. Les acteurs que j'ai vu jouer hier ont été couvert d'applaudissements.—13. Je les ai entendu louer leurs ennemis.—14. Je les ai entendu louer par leurs ennemis.—15. Vous avez aimé votre prochain si vous lui avez rendu tous les services que vous avez pu.—16. Les tragédies que j'ai vu jouer la semaine dernière ne valent pas celles de Racine.

ΣΤ'. Η παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ le peu.

215. Η μετοχὴ τῶν συνθέτων χρόνων ἐνεργητικοῦ ρήματος, ἔχουσα ως ἀντικείμενον le peu μετ' οὐσιαστικοῦ τυποῦ, ὅτε μὲν μένει ἀμετάβλητος, ὅτε δὲ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μὲ τὸ οὐσιαστικόν.

1^ο Μένει ἀμετάβλητος ἐὰν τὸ le peu σημαίνῃ ἀνεπάρκειαν, πατελῆ ἐλεύθερον οἷον le peu d'attention que vous avez apporté à cette leçon, vous a empêché de la comprendre (ἢ ὅλην προσοχὴν ἡν̄ ἐδώκατε εἰς τὸ μάθημα τοῦτο σᾶς ἐμπόδισε νὰ τὸ ἔννοήσητε) — ἀνεπαρκής ἡ παντελῆς Ἑλλειψης προσοχῆς.

2^ο Συμφωνεῖ μὲ τὸ οὐσιαστικὸν ἡν̄ τὸ le peu σημαίνῃ ποσότητα σμικρὰν ἢ ἀρκετήν οἷον le peu d'attention que vous avez apportée à cette leçon vous a suffi pour la comprendre (ἢ ὅλην προσοχὴν ἡν̄ ἐδώκατε εἰς τὸ μάθημα τοῦτο ἤρκεσεν ὥστε νὰ τὸ ἔννοήσητε) — μικρὰ ἀλλ̄ ἐπαρκής ποσότης προσοχῆς.

38^η Γύμνασια.

Ἄλι κυρτοῖς γράμμασι σεσημειωμέραι μετοχαὶ εἴραι καθ' ἑταῖρον ἀριθμὸν καὶ γέρος ἀρσενικόν ὁ μαθητὴς ἃς διορθώσῃ αὐτὰς κατὰ τὴν ἔρροιαν.

1. Le peu d'exactitude que j'ai trouvé dans cet ouvrage ne m'a pas prévenu en faveur de l'auteur.—2. Le peu d'instruction qu'il a eu le fait tomber dans mille erreurs.—3. Le père désirerait donner à son fils le peu d'expérience que lui ont acquis les années qu'il a

(ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ)

récu. — 4. On reconnaît les grands écrivains à la simplicité de leur style et au peu de recherche qu'ils ont mis dans leurs expressions. — 5. Ce vénérable vieillard jouit en paix du peu de biens que lui a laissé la fortune. — 6. Le peu d'huile que la jeune fille avait répandu sur le parquet s'est étendu peu à peu et a formé une large tache. — 7. Le peu d'efforts que vous avez fait ont suffi pour que vous surmontiez tous les obstacles. — 8. Le peu d'efforts que vous avez fait vous a empêché d'avoir le premier prix. — 9. On le punira du peu de bonne volonté qu'il a montré. — 10. Ne pas écrire correctement, c'est dévoiler le peu d'instruction qu'on a reçue.

Ζ'. Η παθητική μετοχή μεταξύ δύο όψεων.

216. Η παθητική μετοχή μεταξύ δύο όψεων εύρισκομένη μένει ἀμετάβλητος· οἷον les embarras que j'avais prévu que vous auriez (αἱ ἀμυχαῖαι ἡς προειδόν ὅτι ἡθέλετε ἔχει).

Ο λόγος τούτου είναι ὅτι ἡ ἔξαρτωμένη πρότασις que vous auriez είναι τὸ ἀμετον ἀντικείμενον τῆς μετοχῆς. "Oυτως· j'avais prévu quoi ? (Tl προειδόν;) — que vous auriez des embarras. *αἱ γῆιναί σαντασίναντας της κυρίας.*

Εἰς τὰς οὕτω κατεσκευασμένας φράσεις τὸ πρῶτον όπερα είναι ἀντωνυμία ἀναφορική καὶ ἀντικείμενον τῆς ἔξηρτημένης προτάσεως, τὸ δὲ δεύτερον όπερα είναι σύνδεσμος, συνδέων τὴν ἔξηρτημένην πρότασιν μετά τῆς κυρίας.

Η'. Η παθητική μετοχή ἔχουσα ως ἀντικείμενον τὴν ἄκλιτον ἀντωνυμίαν **Ie.**

217. Η παθητική μετοχή ἡ ἔχουσα ως ἀμεσον ἀντικείμενον τὴν ἄκλιτον προσωπικὴν ἀντωνυμίαν **Ie** (l') (= τοῦτο), μένει πάντοτε ἀμετάβλητος· οἷον cette femme n'est pas aussi belle que je l'avais imaginé (ἡ γυνὴ αὗτη δὲν είναι τοσοῦτον ώραία ὅσον είχον φαντασθῇ).

Η μετοχή imaginé μένει ἀμετάβλητος διότι τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς l' δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν λέξιν femme, ἀλλὰ δηλοὶ τὴν ποιότητα της belle· κατὰ συνέπειαν δὲ σχηματίζει πρότασιν ἐλλιπῆ ἀνα-

πληρουμένην οὖτον. cette femme n'est pas aussi belle que j'avais imaginé *qu'elle était belle.*

Φ'. Η παθητική μετοχή τῶν ἀπροσώπων ρημάτων.

218. Η παθητική μετοχή τῶν ἀπροσώπων ή τῶν ἀπροσώπως λαμβανομένων ρημάτων είναι πάντας ἀμετάθλητος. Παραδ.

Les chaleurs qu'il a fait l'année dernière étaient insupportables, où καύσωνες oùς ἔκαψε κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἦσαν ἀνυπόφοροι.

Les pluies qu'il y a eu cet hiver, αἱ βροχαὶ τούτου τοῦ χειμῶνος.

Il est arrivé de grands malheurs dans cette famille, μεγάλαι δυστυχίαι ἐπῆλθον εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην.

Il s'est glissé de nombreuses erreurs dans cette copie, πολυάριθμα λάθη παρεισέδυσαν ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τούτῳ.

39^η Πύρινασικ.

Αἱ κυρτοὶ γράμμασι σεσημειωμέναι μετοχαὶ εἴναι ἄπασαι εἰς θηλυκὸν τέρος καὶ π. ληθευτικὸν ἀριθμόν· ὅ μαθητὴς ἂς διαρθώσῃ ταῦτας ἐγραψότων τὸν καρόρας 216, 217, 218.

1. Les inondations qu'il y a eues au commencement de cette année ont causées de grands désastres.—2. L'affaire est plus sérieuse que vous ne l'avez pensées d'abord. — 3. L'objection que j'avais prévues qu'on ferait fut, en effet, présentées. — 4. Les succès que vous avez prétendues que j'obtiendrais se réaliseront-ils ? J'en doute.—5. Les orages qu'il y a eues le mois dernier ont causées de grands dégâts dans les campagnes. — 6. Combien d'années s'est-il écoulées depuis la mort de Jésus-Christ?—7. Que de temps, de réflexions, de génie même n'a-t-il pas fallues pour découvrir quelques-unes des lois de la nature. — 8. Les sciences physiques que vous avez voulues que j'étudiasse, sont très intéressantes. — 9. Il s'est répandues des bruits mensongers. — 10. Son invention n'a pas été appréciées comme il l'avait espérées. — 11. Ces femmes ne sont pas aussi belles que je l'avais imaginées.—12. Les grandes chaleurs qu'il a faites cette année. — 13. La lettre que j'ai présumées que vous

recevriez. — 14. Les affaires que vous auriez *prévues* que vous auriez. — 15. Il y a *eues* de meilleurs poètes que Voltaire ; il n'y eut point *eues* de mieux récompensés. — 16. Gil-Blas se laissa enlever de l'hôtellerie, au grand déplaisir de l'hôte qui se voyait par là privé de la dépense qu'il avait *comptées* que le jeune homme ferait chez lui.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΕ'.

ΔΕΞΙΑΛΟΓΙΟΝ.

ΣΗΜ. Ἐν τοῖς θέμασι τοῦ μαθήματος τούτου γενήσεται γρῆσις τῶν γνωστῶν ἡδη λέξεων μετ' ἔφαρμογῆς τῶν περὶ μετοχῆς κανόνων.

45^ο Θέμα.

1. Αἱ ἐπιστολαὶ ἃς ἔθιστε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἔχονταν. — 2. Πιοτὸς τὰς ἐπῆρε ; — 3. Δὲν ἔξεύρω νομίζω ὅτι δὲ ἀνεμος (le vent) τὰς ἔρριψεν ἔξω (hors de) τοῦ παραθύρου. — 4. Χθὲς καὶ σήμερον ἀνέγνωσα δύο βιβλία ὁρειμάτατα. — 5. Τὰ βιβλία τὰ δύοτα ἀνέγνωστε γθὲς ἀνήκον εἰς ἐμέ. — 6. Ἀγαπῶ ταῦτα τὰ πτηνά· τὰ ἔκουσα ψάλλοντα· ψάλλουσι θαυμασίως (admirablement bien). — 7. Εἶδον ταύτην τὴν κυρίαν ἀναγινώσκουσαν ἐφημερίδα. — 8. Ἡ κυρία ἣν εἰδεῖτε ἀναγινώσκουσαν ἐφημερίδα εἶναι μητήρ μου. — 9. Εἶναι εἰστὶ νευτάτη καὶ ὥραιοτάτη. — 10. Θέλετε νὰ μοὶ εἴπητε τὸ ὄνομά σας ; — 11. Ὄνομαζομαι Γεώργιος (Georges). ὑμεῖς δὲ πῶς ὄνομαζεσθε ; — 12. Δὲν ἔχω οὔτε πατέρα οὔτε μητέρα· εἰς τὸ χωρίον μ' ἀποχαλοῦσι τὸ ὄρφανόν με· ἔγώ δέ, δὲν γνωρίζω τὸ ὄνομά μου. — 13. Οἱ ζωγράφοι οὓς εἰδεῖτε ζωγραφοῦντας ταύτας τὰς εἰκόνας εἶναι ἀδελφοί μου. — 14. Γνωρίζω ταύτην τὴν νεανίδα· τὴν ἔκουσα ψάλλουσαν εἰς τοῦ θείου μου. — 15. Καὶ ἔγώ τὴν γνωρίζω τὴν εἰδον ζωγραφουμένην διφένας καλλιτέχνου. — 16. Ἡ ἐπιστολή, ἣν ἔλαβον σήμερον, δὲν ἦτο τόσον μακρὰ δύον [τὸ] ἐνόμιζον.

46^ο Θέμα.

1. Αἱ ἐπιστολαὶ, ἃς ἔγραψα ταύτην τὴν πρωίαν, ἔσταλησαν ἀπόφετον εἰναι διὰ τὸν πατέρα μου, ἢ δὲ διὰ τὴν προσφιλῆ μοι ἀδελφῆν καὶ τρίτη διὰ τοὺς δύο φίλους, οὓς δὲν ἔχω ἔσει ἀπὸ πολλοῦ χρόνου (depuis

longtemps). — 2. Τὰ βιθλία ἂ ἐνόμιζον ὅτι θὰ λαβῆτε σήμερον δὲν ἡλθον. — 3. Βρέχετε καὶ χιονίζετε εἰμεθα ἐν πλήρει χειρῶν. — 4. Ἰδού αἱ ἐπιστολαὶ δες μοὶ εἴχετε γράψει ἀλλοτε δὲν τὰς ἀνέγνωσα· λάβετε αὐτὰς. — 5. Κάμνε καλὸν καιρὸν· ὑπάγομεν εἰς τὸν περίπατον; — 6. Ο περίπατος ὃν ἔχω πάντοτε ἀγαπήσει, [τοῦτο] εἶναι: (C'est) ὁ περὶ τὴν βιθλιοθήκην μου περίπατος. — 7. Αἱ φίλαι μου ἔξτηλον σήμερον τῆς σχολῆς· θὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἔπειτα θὰ ἐπικεφθῶσι τὴν θείαν των καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς των. — 8. Η σικία ἡγόρασα δὲν εἶναι οὔτε μεγάλη οὔτε ὠραία. — 9. Ἡ πατερήθημεν οὗτος ὁ ἀνθρώπος δὲν εἶναι φίλος μας. — 10. Τίς εἶναι; — 11. Θὰ σᾶς τὸ εἴπω μίαν ἀλληγορίαν. — 12. Ποιῶτε εἶναι αἱ νεανίδες ἃς συνωδεύσατε σήμερον εἰς τὸ θέατρον; — 13. Εἶναι αἱ θυγατέρες τοῦ ιατροῦ τῆς σίχογενείας μας. — 14. Θέλετε τιμωρηθῆ διὰ τὴν δλίγην προσοχὴν ἡγόραστε ἐν τούτῳ τῷ μαθήματι. — 15. Τὰ ζῆτα ἀτίνα ἔθρεψατε μετὰ τοσαῦτης φροντίδος (avec tant de soin) ἀπέθανον σήμερον. — 16. Μοὶ δίδετε μίαν πολὺ κακήν εἰδησιν.

47^ο Θέμα.

1. Μὴ ρίπτετε τὰ χρήματα σας ἀπὸ τὸ παράθυρον: τὰ χρήματα ταῦτα δύνασθε νὰ τὰ δώσητε εἰς τοὺς πτωχούς, οἵτινες ἔχουσι μεγάλην ἀνάγκην [τούτων]. — 2. Τὰ ἄνθη, ἀτίνα λατρεύετε, σας τὰ δίδω. — 3. Αἱ ὀπῶραι ἃς ἔφάγετε δὲν εἶναι καλαί· πρέπει νὰ τρώγῃ τις πάντοτε καρποὺς ὥριμους. — 4. Ἀναχωρήσατε καὶ μὴ ἐπανέλθετε πλέον. — 5. Διατί; — 6. Διότι μεθ' ὑμῶν δὲν θέλω πλέον νὰ ἔχω φιλίαν. — 7. Καὶ ἐν τούτοις (et cependant) χθὲς ἀκόμη μοὶ ἐλέγετε ὅτι θὰ ἴσθε πάντοτε φίλος εἰλικρινῆς, πιστός καὶ ἀφωτιωμένος. — 8. Εἴπον τοῦτο χθὲς, σήμερον λέγω τὸ ἐναντίον: δὲν σᾶς ἀγαπῶ πλέον τὸ ἔχετε καταλαθεῖ; — 9. Ολα τὰ παιδία μου ἀπέθανον· ἔγω καὶ ἡ γυνή μου εἴμεθα μόνοι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἐγκαταλειμμένοι ὑπὸ πάντων. Εἴμεθα, ὡς βλέπετε, δυστυχέστατοι. — 10. Ο Θεὸς θὰ σᾶς παρηγορήσῃ· δὲν ἀρίνει τοὺς δυστυχεῖς· εἶναι ἀγαθός, δίκαιος καὶ οἰκτίρμων (miséricordieux): ἔχετε πάντοτε εἰς αὐτὸν τὴν ἀλπίδα σας· θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἡνιαν θὰ λησμονήσητε ὀλίγον (un peu) τὰ δεινά σας. — 11. Οἱ καυσώνες οὖς ἔχαμε (κατὰ) τοῦτο τὸ θέρος ἔξιραναν (ont séché) ἡλια μου τὰ ἄνθη. — 12. Ηγόρασα τοὺς ἱππους οὓς ἐπωλήσατε εἰς τὸν γείτονά μου. — 13. Διατί τοὺς ἐπώλησες; — 14. Διότι δὲν εἶχε χρήματα ἵνα τοὺς θρέψῃ (pour les nourrir).

48^ο Θέμα.

1. Μὴ ἀνοίγετε τὴν θύραν· κάμνει ψυχός (froid). — 2. Τὶ λέγετε!

Εἴμεθα τὴδη εἰς τὸν μάτιον μῆνα καὶ ἡ ζέστη εἶναι ἀνυπόφορος (*insupportable*).—3. Ἐγώ εἰμι γέρων καὶ χρυσόω [*έχω ψῆφος*]: κάμετε μας τὴν εὐχερίστησιν (*le plaisir*) νὰ κλείσητε τὴν θύραν καὶ τὰ παράθυρα.—4. Αἱ νεάνιδες ἃς ἔγνωρίσατε χθὲς εἰς τὸ θέατρον εἶναι: (*ce sont*) ἀνεψιαί μου.—5. Θὰ σᾶς ἴδω ἀπόψε: —6. Θὰ μὲ ἴδητε, ἐὰν δὲν ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον.—7. Μή ὑπάγετε εἰς τὸ θέατρον, ἀλλὰ μῆλοτε παρέμοι.—8. Πολὺ καλά: Ήταν κακό πᾶν τὸ δυνατόν ἵνα ἔλθω παρ' ἡμῖν. —9. Η θυγάτηρ σᾶς ἀγαπᾶται καὶ τιμᾶται ὥπερ πάντων εἶναι κυρία ἐνάρετος.—10. Τὶς εἶναι ὁ οὗτος σας; —11. Οἱ ἐργαζόμενος.—12. Ο δὲ κοιμώμενος τὶς εἶναι; —13. Δὲν τὸν γνωρίζω.—14. Θὰ γίνης πλούσιος καὶ καλὸς πολίτης σπουδαζών, ἐργαζόμενος καὶ ὑπακούοντος εἰς τοὺς νόμους. —15. Οἱ ξένοι οἵτινες ἔλθον ἀπόψε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον εἶναι: Γάλλοι. —16. Πόθεν ἐρχονται; —17. Ἐρχονται ἐξ Ἀρρικῆς, ἔνθα ἐταξιδεύουσαν ἐπὶ δέκα μῆνας. —18. Τὰς ὀπώρας ἃς εἰδον δρεπομένας δὲν τὰς ἔφαγον. —19. Διατί; —20. Διότι ὁ κηπουρὸς τὰς ἐπώλησεν εἰς τοὺς Γάλλους οἵτινες ἔλθον σήμερον *en* Ἀρρικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

DE L'ADVERBE.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ.

219. Τὰς ἐπιρρήματα (adverbes) προσδιορίζουσι: τὰς ἐπίθετα ἢ τὰς ρήματα ἢ ἄλλα ἐπιρρήματα, καὶ εἶναι, κατὰ τοὺς Γάλλους γραμματικοὺς, ὅπτῳ εἰδῶν, ἦτοι:

α'. Adverbes de temps, χρονικά: οἷον aujourd'hui, σήμερον, demain αὔριον, κτλ.

β'. Adverbes de lieu, τοπικά: οἷον ici ἐδῶ, là ἐκεῖ, κτλ.

γ'. Adverbes d'ordre ou de rang, τάκτικά: οἷον d'abord κατ' ἀρχὰς, alternativement ἐναλλάξῃ, κτλ.

δ'. Adverbes de quantité, ποσότητος σημαντικά: οἷον assez ἀρκετά, trop ἀγαν, παραπολύ, ρει ὀλίγον, κτλ.

ε'. Adverbes de comparaison, συγκριτικά: οἷον aussi ἐπίσης, mieux κάλλιον, κτλ.

ς'. Adverbes d'affirmation et de négation, καταρρατικά καὶ ἀπορρατικά· οἶον οὐ ναί, non όχι, certes βεβαίως, κατλ.

ζ'. Adverbes d'interrogation, ἐρωτηματικά· οἶον combien πόσον, comment πῶς, κατλ.

η'. Adverbes de manière et de qualité, ποιότητος καὶ τρόπου σημαντικά, ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν ἐπιθέτων παραγόμενα καὶ λήγοντα εἰς ment· οἶον sagement φρονίμως, lentement βραδέως, κατλ.

220. *Αθροισμα λέξεων ἐπιφρηματικῶς λαμβανομένων καλεῖται ἐπιφρηματικὴ ἔκφρασις (locution adverbiale). τοιαῦται εἰσὶν αἱ sans doute ἀναμφισβήτως, à peu près δὲν, σχεδόν, sur-le-champ παρευθύνει, tour à tour ἐξ ὑπαρκούσῃς, κατλ.

221. Πολλὰ ἐπιθέτα λαμβάνονται συχνάκις ἐπιφρηματικῶς καὶ τότε μένουσιν ἀμεταβόλητα· οἶον je vois clair, βλέπω καθαρό, ἀντὶ je vois clairement· vous parlez haut, οὐκιλεῖτε ὑψηλοφώνως, ἀντὶ vous parlez hautement· cela coûte cher, τοῦτο στοιχίζει ἀκριβέχ, ἀντὶ cela coûte chèrement, κατλ.

222. Τὰ εὐχρηστότερα ἐπιφρηματικά εἶναι τὰ ἔξης·

Ailleurs	ἄλλαχοῦ.	Désormais	τοῦ λοιποῦ.
Alentour	πέριξ.	Dorénavant	τούντευθεν.
Assez	ἴκανῶς.	Ensemble	ὅμοι.
Aujourd'hui	σήμερον.	Ensuite	εἶτα.
Auparavant	πρότερον.	Environ	ώς ἔγγιστα.
Aussitôt	πάραυτα.	Exprès	ἐπίτηδες.
Autant	τοσοῦτον.	Fort	λίαν.
Autrefois	ἄλλοτε.	Gratis	δωρεάν.
Beaucoup	πολὺ.	Guère	όλιγον.
Bientôt	εὐός, ἐντὸς μικροῦ.	Hier	χθές.
Bien	πολὺ.	Ici	ἐνταῦθα.
Davantage	περισσότερον.	Jadis	πάλαι.
Dedans	ἔνδον.	Jamais	οὐδέποτε.
Dehors	ἔξω.	Là	ἔκεῖ.
Déjà	γέρη.	Loin	μακράν.
Demain	αὔριον.	Longtemps	ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Mal	κακῶς.	Près	πλησίον.
Maintenant	τώρα.	Si { μετ' ἐπιθέτου { η ἐπιρρήματος.	τοσοῦτον-
Même	ώστετως.		
Mieux	καλλιον.	Surtout	πρὸ πάντων.
Moins	λιττον.	Tard	βραδέως.
Ne	δέν.	Toujours	πάντοτε.
Non	οὐχι.	Tôt	ταχέως.
Où	ὅπου.	Très	λίγαν.
Oui	ναι.	Trop	ἄγαν.
Parfois	ἐνίστε.	Vite	ταχέως.
Partout	πανταχοῦ.	Volontiers	ἀσμένως, προ-
Peu	δόλιγον.		[θέμως.
Plus	μᾶλλον.	Y	ἔκει.

223. Αἱ εὐχρηστότεραι ἐπιρρηματικαι ἐκφράσσοσεις (locutions adverbiales) εἰναι αἱ ἔξης·

A contre-cœur	ἀκουσίως.	Ne . . . jamais	{ Ἐπιρρήματα
A contre temps	ἀκαίρως.	Ne . . . pas	{ ἀποφατικά.
A demi	ἔξι μισείας.	Ne . . . point	
A la hâte	ἐν σπουδῇ.	Pêle-mêle	φύρδην μίγδην.
A l'envi	ἐναρμίλλως.	Pour ainsi dire	οὕτως εἰπεῖν.
A l'insu	λάθρᾳ.	Sens, dessus des-	
A peu près	συγεόν.		[sous ἀνω κάτω.
A présent	ἐν τῷ παρόντι.	Tout-à-fait	ὅλως διαβού.
A regret	ἀκουσίως.	Au hasard	τυχαίως.
A tort	ἀδίκως, ἀλόγως.	Fn général	καθόλου, ἐν γένει.
A tort et à travers	εἰκῇ, ἀπερισκέ-	Tout-à-coup	αἴρηνης.
	[πτως.	Tout d'un coup	διὰ μιᾶς.
Au delà	ἔκειθεν, πέραν.	De suite	κατὰ συνέχειαν.
Au-dessus	ὑπερθεν.	Tout de suite	εὐθὺς, πάραυτα,
Au-dessous	ὑποκάτω.		κτλ.
Ce et là	τῇδε κάκεισε.		

ΣΗΜ. α'. Τὸ là (ἔκει), ἐπίρρημα τόπου, λαρυθάνει βαρεῖαν πρὸς διαστολὴν ἀπὸ τοῦ la, ἄρθρου ή ἀντωνυμίας.

ΣΗΜ. β'. Τὸ y εἰναι η ἐπίρρημα τόπου η ἀντωνυμία.

Εἶναι ἐπίρρημα ὅταν δυνάμεθα γὰ τὸ ἀντικαταστήσωμεν διὰ τοῦ ἐπιρρήματος là, ὡς j'ai visité le Bosphore; j'y ai vu des sites admirables (ἐπεσκέψθην τὸν Βόσπορον εἰδον ἔκει τοποθεσίας θαυμασίας). — Ενταῦθα

τὸ εἶναι ἐπίρρημα, διότι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν j'ai vu là. Εἶναι δὲ ἀντωνυμία ὡς ταν κῆται ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ἢ lui (πρὸς αὐτόν), ἢ elle (πρὸς αὐτήν), ἢ εις (πρὸς αὐτούς), ἢ elles (πρὸς αὐτές), ἢ cela (εἰς τοῦτο). Παραδ. La beauté est passagère; n'y attachez donc pas trop de prix (ἢ καλλονὴ εἶναι ἐφήμερος· μὴ λοιπὸν ἀποδίδετε αὐτῇ μεγάλην ἀξίαν).

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ "Η ΤΡΟΠΟΥ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ".

224. Τὰ ἐπίρρηματα ποιότητος ἢ τρόπου, τὰ λήγοντα εἰς
ment⁽¹⁾, ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ εἰς ως τροπικὰ τῆς ἐλληνικῆς
γλώσσης καὶ παράγονται ἐκ τῶν ἐπιθέτων ὡς ἔξης.

α'. Τῇ προσθήκῃ ἀπλῶς τῆς καταλήξεως ment εἰς τὰ εἰς φωνῆν
λήγοντα ἀρσενικὰ ἐπιθετα oīon sage—sagement (φρονίμως), vrai
—vraiment (ἀληθῶς), joli—joliment (κομψῶς), absolū—absolu-
ment (ἀπολύτως), κτλ.

Ἐξαιρετέων τὸ impuni (ἀτιμώρητος) ὅπερ σχηματίζει ἐπίρρημα
impunément=ἀτιμωρητέον, καὶ τὸ gai (φαιδρός), σχηματίζον ἐπίρ-
ρημα gaîment ἢ gaiement.

β'. Τῇ προσθήκῃ τῆς καταλήξεως ment εἰς τὸ θηλυκὸν τῶν ἐπι-
θέτων, ὃν τὸ ἀρσενικὸν λήγει εἰς σύμφωνον oīon fort (ἰσχυρός), θηλ.
forte, ἐπίρ. fortement grand (μέγας), θηλ. grande, ἐπίρ. grandi-
ment doux (γλυκύς), θηλ. douce, ἐπίρ. doucement franc
(εἰλικρινής), θηλ. franche, ἐπίρ. franchement nul (οὐδείς). θηλ.
nulle, ἐπίρ. nullement (οὐδείλως).

Ἐξαιρετέον τὸ gentil (χαρίεις), ὅπερ καίτοι ἔχει θηλυκὸν gen-
tille σχηματίζει ἐπίρρημα gentiment, καὶ τοῦτο διότι εἰς τὸ ἀρσε-
νικὸν τὸ τελικὸν γράμμα I δέν προφέρεται, δηλαδὴ ἢ λέξις προφέ-
ρεται ὡς εἰ ἦτο γεγραμμένη genti.

γ'. Τῇ τροπῇ ἐν τοῖς εἰς ant καὶ ent λήγουσιν ἐπιθέτοις τῆς
καταλήξεως ant εἰς amment, καὶ τῆς καταλήξεως ent εἰς emment.

(1). Η ment εἶναι ἀργαία γαλλική λέξις σημαίνουσα τρόπον.

οῖον vaillant (ἀνδρεῖος), ἐπίρ. vaillamment, élégant (κομψός), ἐπίρ. élégamment; évident (προφανής), ἐπίρ. évidemment.

Ἐξαιροῦνται τὰ lent (βραδύς), présent (παρών) καὶ vêtement (σφράγις), όπερ σχηματίζουσι τὸ ἐπιρρημα αὐτῶν ἐκ τῶν θηλυκῶν lente — lentement, présente — présentement, vêlemente — vêtementement.

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΑ.

225. Τῶν ἐπιρρημάτων τινὰ δύνανται, ως τὰ ἐπίθετα, νὰ ἔχωσι συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν βαθμόν. Ταῦτα δὲ εἰναι τὰ εἰς μέντ ἐπιρρήματα τρόπου ἢ ποιότητος, τὰ ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμενα ἐπίθετα καὶ τὰ ἐπιρρήματα bien, mal, peu, loin, près, tôt, tard, vite, volontiers, οἷως δὲ καὶ ἄλλα τινά.

226. Τὰ συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι σχηματίζονται, ως καὶ ἐν τοῖς ἐπιθέτοις, διὰ τῶν μορίων aussi, plus, moins, très, bien, extrêmement, κτλ. οἷον Parlez un peu plus poliment, δύμιλείτε ὅλιγον εὔγενέστερον. — Vous agissez très sagement énergique-γε ἵτε φρονιμώτατα. — Il vend ses marchandises très cher, πωλεῖ ἀκριβώτατα τὰ ἐμπορεύματά του. — Allez plus loin, ὑπάγετε μακρύτερον. — Venez très près ἔλθετε πλησιέστατα. — Je suis très-bien, εἴμαι κάλλιστα.

227. Τρία ἐπιρρήματα σχηματίζουσιν ἀνωμάλως τὸ συγκριτικὸν αὐτῶν· ταῦτα δὲ εἰναι bien, mal, peu ὡν τὸ συγκριτικὸν εἰναι mieux καὶ λλο, pis (ἢ plus mal) χείρος, moins ἢ το.

Ταῦτα ἔχουσι σχετικὸν ὑπερθετικὸν le mieux, le pis, le moins, ὑπερθετικὸν δὲ ἀπόλυτον très bien, très mal, très peu.

Ημερογράφεις περὶ τῆς χρήσεως ἐπιρρημάτων τενῶν.

228. **Aujourd'hui — Hier — Demain.** — Λέγεται ἀδιαφόρως jusqu'à aujourd'hui καὶ jusqu'aujourd'hui (μέχρι

σήμερον). — 'Αντὶ τῶν aujourd'hui matin, aujourd'hui soir (σήμερον τὸ πρωΐ, ἀπόψε), λέγεται πάντοτε ce matin, ce soir.

Δυνατὸν εἰπεῖν hier au soir, demain au soir ἢ hier soir, demain soir (χθὲς τὸ ἐσπέρας, αὔριον τὸ ἐσπέρας)· ἀλλὰ λέγεται μόνον hier matin, demain matin (χθὲς πρωΐ, αὔριον πρωΐ), οὐχὶ δὲ hier au matin, demain au matin.

Οἱ Γέλλοι, μὴ ἔχοντες ἀντίστοιχα τῶν χρονικῶν ἐπιθέτων χθεσινός, σημεριός, ἐσπεριός, αὔριος, κτλ. ἀναπληροῦσι ταῦτα διὰ τῶν καταλλήλων ἐπιφρομάτων μετὰ τῆς προθέσεως de· οἷον ἡ σημερινὴ καὶ ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἦσαν ώραιαι=la journée d'aujourd'hui et celle d'hier étaient belles — τὸ αὔριον μάθημα μου θὰ ἔναι εύκολωτερον τοῦ σημερινοῦ=ma leçon de demain sera plus facile que celle d'aujourd'hui.

229. **Beaucoup** — **Bien**. — Tô bien εἶναι μᾶλλον ἐπίφερμα τρόπον, ποιότητος. Παρόλ. Cela est bien=xzλῶς ἔχει il juge bien=ôθιῶς κρίνει je le sais Bien=tὸ ὥξεύρω καλῶς. Ήκτὸς δὲ ταύτης τῆς σημασίας, τὸ bien σημαίνει καὶ πολὺ καὶ εἶναι συνώνυμον τοῦ beaucoup.

Tô beaucoup (πολὺ) τίθεται πάντοτε ὡς προσδιορισμὸς ρήματος, οὐδέποτε δὲ ὡς προσδιορισμὸς ἐπιθέτου ἢ ἐπιφρομάτος. Λέγομεν j'aime beaucoup les fleurs (ἀγαπῶ πολὺ τὰ ἄνθη)· vous travaillez beaucoup (ἐργάζεσθε πολὺ), ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν beaucoup sage, ἀλλὰ très sage ἢ bien sage (λίαν σοφός), οὔτε beaucoup lentement ἀλλὰ très ἢ fort lentement (λίαν βραδέως).

Λαμβάνεται πολλάκις ἐπιθετικῶς ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ πολλοῦ, ἀλλ᾽ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ συνοδεύηται πάντοτε ὑπὸ τῆς προθέσεως de καὶ τινος τῶν οὐσιαστικῶν personnes, gens, hommes, κτλ. οἷον beaucoup de personnes pensent ainsi (πολλοὶ σκέπτονται οὕτω)· beaucoup d'hommes sont d'avis que... (πολλοὶ εἰσὶ τῆς γνώμης ὅτι...)

Tô beaucoup τίθεται πρὸ ἢ κατόπιν συγκριτικοῦ καὶ ἐμφαίνεις ἐπίτασιν καὶ ἐν μὲν τίθηται κατόπιν, συνδέεται πάντοτε ὑπὸ τῆς

προθέσεως δε· οἷον vous êtes plus savant de beaucoup (*εἰσθε σοφώτερος κατά πολὺ*). ἐν δὲ προτάσσωνται τοῦ συγκριτικοῦ, ἡ χρῆσις τῆς de εἰναι αὐθαίρετος. Vous êtes beaucoup plus savant que lui ἢ vous êtes de beaucoup plus savant que lui.

230. Très—Trop. — Tô très τίθεται πρὸς προσδιορισμὸν ἐπιθέτου ἢ ἄλλου ἐπιφρήματος, ὃς il est très sage, il parle très-peu mais très-sagement, δὲ λαμβάνεται ὡς προσδιορισμὸς ρήματος διὸ ρητέον πάντοτε je l'aime *beaucoup*, je l'aime *fort*, je l'aime passionnément, κτλ. οὐχὶ δὲ je l'aime très. Ως προσδιορισμὸς ἔμως παθητικῆς μετοχῆς τὸ très ἐπιτρέπεται· οἷον il est très affligé de cette nouvelle (εἰναι λίαν λυπημένος διὰ τὴν εἰδησιν ταύτην).

Tô trop οὐδέποτε λαμβάνεται ὡς συνώνυμον τῶν ποσότητος ἐπιφρημάτων très, fort, bien, beaucoup κτλ., ἀλλ᾽ ἐμφαίνει πάντοτε τὸ καθ' ὑπερβολήν, τὸ πλέον τοῦ δέοντος, τὸ περισσόν, τὸ ἄγαν· οἷον trop de liberté (ὑπερβολικὴ ἐλευθερία), rien de trop (μηδὲν ἄγαν), vous m'en donnez trop (μοι δίδετε παραπολύ, περισσότερον ἢ ὅσον χρειάζομαι), il est de trop (περισσεύει).

On l'entend quoiqu'il soit très éloigné (ἐν καὶ ἡνὶ πολὺ μακρὰν ὅμως ἀκούεται).

Je ne puis l'entendre ; il est trop éloigné (δὲν δύναμαι νὲ τὸν ἀκούσω· εἰναι πάρα πολὺ μεμακρυσμένος, δηλαδὴ περισσότερον ἢ ὅσον ἔπειτε ἵνα τὸν ἀκούσω).

231. Plus—Mieux. — Λέγεται une chose vaut mieux *ινα* δηλώσωμεν ὅτι εἰναι καλλίτερον (κατά τὴν ποιότητα). une chose vaut plus qu'une autre chose, *ινα* δηλώσωμεν ὅτι ἔχει μεγαλείτεραν ἀξίαν χρηματικήν.

232. Davantage—Plus. — Tô davantage (πλειότερον, περισσότερον) τίθεται μετὰ ρήματος ἀπολύτως ἀνευ ιδέας συγκρίσεως· οἷον n'en demandez pas davantage (μὴ ζητεῖτε περισσότερον· τὸ δὲ plus, σχετικῶς καὶ ἐν συγκρίσει· οἷον n'en demandez pas plus que lui (μὴ ζητεῖτε περισσότερον αὐτοῦ)· de toutes les villes d'Europe, c'est Paris qui me plaît *le plus*, οὐχὶ δὲ davantage.

233. Plus tôt—Plutôt. — Tò plus tôt, én δυσὶ λέξεις γραφόμενον, εἶναι ἐπίρρημα χρόνου, σημαίνει τάχιον καὶ ἀντίκειται τῷ plus tard=βράδιον. Tò plutôt, én μιᾷ λέξει γραφόμενον, εἶναι ἐπίρρημα συγκρίσεως καὶ σημαίνει μᾶλλον· οἷον plus tôt ou plus tard, nous mourrons un jour (θάντον ἡ βράδιον θ' ἀποθύνωμεν ἡμέραν τινα)· il semblait plutôt mort que vivant (ἐφαίνετο μᾶλλον νεκρός ἡ ζών).

ΣΗΜ. Τὰ μὲν, νὴ ὁμοτικὰ ἐπίρρηματα τῆς Ἑλληνικῆς ἀντικαθιστῶσιν οἱ Γάλλοι διὰ τῆς προθέσεως par, ὡς μὰ τοὺς Θεοὺς=par les Dieux· νὴ Δίας=par Jupiter κτλ.

Tὸ ἔλλ. εὖ γε, η γαλλικὴ γλῶσσα ἐκφέρει ἀπλῶς διὰ τοῦ bravo κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ.

Παραγήρησις. — Ἐκτὸς τῆς συγκριτικῆς σημασίας τὸ plus ἔχει καὶ ἑτέραν τινά, δηλ. δηλοῖ παῦσιν ἐνεργείας η καταστάσεως ἀπαραχλάκτως ώς ἐν τῇ κοινῇ γλώσσῃ τὸ πλέον· ώς μὴ τὸ πράξης πλέον=ne le fais plus· Aér θέλω πλέον rὰ τῇ ὄμοισσῳ=je ne veux plus lui parler.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ENNATON.

DE LA PRÉPOSITION.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

234. Αἱ κυριώτεραι σχέσεις αἱ διὰ τῶν προθέσεων δηλούμεναι εἶναι α') τόπου (de lieu)· β') τάξεως (d'ordre)· γ') χρόνου (de temps)· δ') ἑνώσεως (d'union)· ε') σκοποῦ (de but)· ζ') αἰτίας (de cause)· ζ') χωρισμοῦ (de séparation)· η') ἐναντιώσεως (d'opposition)· θ') δειξεως (d'indication)· ι') μέσου (de moyen)· κτλ.

α') *Lieu.* — Écrivez les injures sur le sable et les bienfaits sur l'airain (γράψετε τὰς μέρεις ἐπὶ τῆς χρυσοῦ, τὰς δὲ εὐεργεσίας ἐπὶ τοῦ ὄρει χάλκου).

β') *Ordre.* — Je crains Dieu et, après Dieu, je crains principalement celui qui ne le craint pas (φοβούμαι τὸν Θεὸν καὶ μετὰ τὸν Θεὸν φοβούμαι πρὸ πάντων τὸν μὴ φοβούμενον αὐτόν).

γ') *Temps.* — La cigale chante *pendant* l'été (ό τέττιξ ψάλλει εν ὥρᾳ θέρους).

δ') *Union.* — Il faut tâcher de bien vivre *avec* tout le monde (πρέπει νὰ προσπαθῇ τις νὰ ζῇ καλῶς μεθ' ὅλου τοῦ κόσμου).

ε') *But.* — Il faut manger *pour* vivre, et non vivre *pour* manger (πρέπει νὰ τρώγῃ τις ἵνα ζῆ, καὶ ὅχι νὰ ζῇ ἵνα τρώῃ).

ζ') *Cause* — Il fut exempté du service militaire, *attendu* ses infirmités (ἀπολλάγη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐνεκα τῶν ἀσθενειῶν του).

ζ') *Séparation.* — Point de vertu sans religion, point de bonheur sans vertu (οὐκ ἔστι ἀρετὴ ἀνευ θρησκείας, οὐκ ἔστι εύτυχία ἀνευ ἀρετῆς).

η') *Opposition.* — Vous parlez *contre* vos intérêts (όμιλετε ἐναντίον τῶν συμφερόντων ὑμῶν).

θ') *Indication.* — Du pain et du fromage, *voilà* son déjeuner (Ἄρτος καὶ τυρός, ἴδού τὸ πρόγευμά του).

ι') *Moyen.* — Aller *par* terre et *par* mer (πορεύεσθαι διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης).

235. Αἱ μῆλλον εὔχορστοι προθέσεις εἰναι αἱ ἔζης:

A	εἰς, ἐν.	Hormis	ἐκτός.
Après	μετὰ (αἴτιατ.).	Hors	ἐκτός, πλήγ.
Avant	πρό.	Malgré	εἰ καί, ἂν καί, καὶ-
Avec	σύν, μετὰ (γεν.).		[περ, ἀκουσίως.
Chez	πλησίον, παρά.	Outre	πρός.
Contre	ἐναντίον, κατά.	Par	διά, ὑπό, κτλ.
Dans	ἐν, ἐντός.	Parmi	μεταξύ.
De	ἐκ, ἀπό, παρά.	Pour	διά, γάριν, ὑπέρ-
Depuis	ἐκ, ἀπό.	Sans	ἄνευ, χωρίς.
Derrière	ὅπισθεν.	Selon	κατά, συνῳδά.
Dès	ἐκ, ἀπό.	Sous	ὑπό.
Devant	πρό, ἔμπροσθεν.	Sur	ἐπί, περί.
En	ἐν, εἰς, κτλ.	Voici, voilà	ἰδού.
Entre	μεταξύ.	Vu	διά, ἐνεκα.
Envers	πρός.		

Ταῖς ἀνωτέρω προθέσεσι προσθετέον καὶ τὰς ἐπομένας λέξεις (ἐπίθετα καὶ μετοχαὶ) αἵτινες λαμβάνονται συχνάκις ως προθέσεις. attendu διό, ἐνεκα· concernant περί· durant κατά, ἐν καιρῷ· exceptiō ἔξαιρέσει, πλήν; ἐκτός· moyennant διό, διά μέσου· nonobstant εἰ καὶ καίτου· pendant κατά, ἐπί, ἐν καιρῷ· sauf ἐκτός, πλήν· suivant κατά· touchant ἀναφορικῶς πρός, περί.

236. "Αθροισμα λέξεων ἀντὶ προθέσεων λαμβανομένων ὄνομάζεται προθετικὴ ἔκφρασις (locution prépositive). Τοικύται εἰσὶν αἱ à cause de ἐνεκα· à côté de παρό· afin de ήνα· au dessous de ὑπό· au dessus de ἀνω· à la faveur de διό· βοηθείᾳ· à force de διό (μετά γεν.). au lieu de ἀντὶ· au prix de ἀντὶ· au travers de διό· auprès de πλησίον, παρό· au tour de περί· de peur que ἐκ φόβου μή· en dépit de ἐναντίον· en face de ἀπέναντι· faute de ἐλλείψει· grâce à χέρι· hors de πλήν, ἐκτός· jusqu'à μέχρι· loin de μακράν· près de πλησίον· proche de πλησίον· quant à φές, πρός· eu égard à ἐνεκα· par rapport à ἀναλόγως κτλ.

ΣΗΜ. α'. "Η πρόθετις ἡ, λαμβάνει πάντοτε βαρεῖαν· ἐκ τοῦ τόνου δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐννοίας διακρίνεται τοῦ α, τρίτου ἐνίκου προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς τοῦ avoir.

ΣΗΜ. β'. "Η πρόθετις δὲς (ἐκ, ἀπὸ) λαμβάνει πάντοτε βαρεῖαν πρὸς διατολὴν ἀπὸ τοῦ συνηγρημένου ἀρθρου des.

ΣΗΜ. γ'. "Η λέξις επ εἴναι δὲ μὲν πρόθετις, δὲ δὲ ἀντωνυμία. Εἶναι πρόθετις ὅταν δι' αὐτῆς ἐκφέρηται τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον. Παροδ. On met les voleurs en prison βάλλουσι τοὺς κλέπτας εἰς φυλακήν. Je vous ai dit cela en riant σᾶς εἰπον τοῦτο γελῶν.

Εἶναι δὲ ἀντωνυμία ὅταν τίθηται ἐν τῇ σημασίᾳ τῶν de lui, d'elle, d'eux, d'elles, de cela· οἷον avez-vous de l'argent? — Oui, j'en ai, δηλαδὴ j'ai de cela = de l'argent.

237. Τῶν προθέσεών τινες συντάσσονται μετά γενικῆς, ἄλλαι δέ τινες μετά δοτικῆς καὶ αἱ πλεισται μετ' αἰτιατικῆς.

238. Αἱ μετά γενικῆς συντάσσομεναι, δηλαδὴ αἱ συνοδευόμεναι πάντοτε ὑπὸ τῆς προθέσεως de, εἶναι συνήθως προθετικαὶ ἔκφρασεις (locutions prépositives) εἶναι δὲ αἱ ἔξης·

Auprès, près, proche, à côté. — Je serai toujours auprès de vous, θώκη πλευράς πλησίον ὑμῶν.

A la faveur. — A la faveur de l'obscurité, βοηθείᾳ τοῦ σκότου.

A l'aide de, au moyen de. — Les voleurs se sont introduits dans ma maison à l'aide de ή au moyen d'une fausse clef, οἵ κλέπται εἰσέδυσαν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου δι' ἀντικλειδίου.

A force. — A force d'argent, διὰ [πολλῶν] χρημάτων, à force de travail, διὰ [πολλῆς] ἐργασίας.

Au delà, en deçà. — Au delà du fleuve, ἐκεῖθεν τοῦ ποταμοῦ, en deçà du fleuve, ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ.

En cas. — En cas de mort, ἐν περιπτώσει θανάτου, en cas d'événement, ἐν περιπτώσει γεγονότος — ἀν τι γένηται.

En vue. — En vue de gain, [ἐπὶ βλέψει] ἐπὶ σκοπῷ κέρδους.

De peur. — De peur de m'écartier, je suis arrêté dans ce village, ἐξ φόβου μὴ ἀποπλανηθῶ, ἐσταμάτησα ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ.

Faute. — Mourir faute de nourriture, ἀποθνήσκειν δι' ἔλλειψιν τροφῆς.

Οὕτω καὶ πολλαὶ ἄλλαι προθετικαὶ ἐχρήσεις, ώς à l'égard de (ώς πρός), à l'exception de (ἐξαιρέσει), vis-à-vis de (ἀπέναντι), au milieu de (ἐν τῷ μέσῳ), au travers de (διὰ μέσου), κτλ., κτλ.

239. Αἱ μετὰ δοτικῆς συντασσόμεναι, ητοι αἱ ὑπὸ τῆς προθέσεως à συνοδευόμεναι, εἰναι αἱ ἔξης.

Jusque. — Jusqu'à la ville, ἕως εἰς τὴν πόλιν.

Grâce à. — Grâce à Dieu, χάρις τῷ Θεῷ· il a vaincu grâce à son courage, ἐνίκησε διὰ τὴν γενναιότητά του.

Eu égard. — La récompense est petite en égard à ses exploits, ή ἀμοιβὴ εἰναι μικρὰ πρὸς τὰ κατορθώματά του.

Conformément. — Conformément à la loi et aux usages, συνφέδον τῷ νόμῳ καὶ τοῖς ἔθίμοις.

Par rapport. — Je l'ai fait par rapport à vous, τὸ ἐπραξα

ἔνεκεν ὑμῶν· elle est grande par rapport aux autres, εἶναι μεγάλη
ἀναλόγως πρὸς τὰς ἔλλας.

Quant. — Quant à ce que vous dites, vous avez tort, ώς
πρὸς ὅσα λέγετε, ἔχετε ἀδίκον.

240. Ήτσαι αἱ ἄλλαι προθέσεις συντάσσονται μετ' αἰτιατικῆς,
δηλαδὴ προτάσσονται ἀμέσως τῶν ὀνομάτων χωρὶς νῦ συνοδεύωνται
ὑπὸ τῶν προθέσεων δε ἡ ἡ. Παρότδ. *Dès le lever du soleil ἀπὸ τῆς*
ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου· je vais à Paris, ὑπέργω εἰς Παρισίους· il est
arrivé avec son frère, ἀφίκετο μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του· il demeure
en Russie, διαμένει ἐν Ρωσσίᾳ· il est en bonne santé, ὑγιαίνει·
parmi nous, μεταξὺ ὑμῶν· il est puni pour ses crimes, τιμωρεῖ-
ται διὰ τὴν ἐγκλήματά του· la tendresse du père pour ses enfants
ἡ φιλοστοργία τοῦ πατρὸς πρὸς τὰ τέκνα· sans argent, ἀνευ χρη-
μάτων· suivant Saint-Jean Chrysostome, κατὰ τὸν ἄγιον Ἰωάν-
νην τὸν Χρυσόστομον· passer par la ville, διαβάζειν διὰ τῆς πόλεως·
un discours prononcé par le président du conseil, λόγος ἐκφωνη-
θεῖς ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου, κτλ.

ΣΗΜ. Ησσαὶ τῶν προθέσεων λαμβάνονται καὶ ἐπιρρηματικῶς, ἵνα
ἄνευ συμπληρώματος, μάλιστα δὲ αἱ après, contre, depuis, derrière,
devant, à travers, voici, voilà, auprès, loin, au delà, en deçà, κτλ.
Καὶ ἡ pour λαμβάνεται ἐπιρρηματικῶς κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν contre
c'est parlez-vous pour ou contre ? (διμιλεῖτε ὑπὲρ ἡ κατά;).

ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

241. Αἱ προθέσεις ἡ, de, en, ἐπαναλαμβάνονται πάντοτε πρὸ^τ
ἐκάστου συμπληρώματος αὐτῶν, ὄνδματος, ἀντωνυμίας ἢ ἀπαρεμφά-
του. Παραδ. Il doit la vie à la clémence et à la magnanimité du
vainqueur, ὁφείλει τὴν ζωὴν εἰς τὴν ἐπιείκειαν καὶ εἰς τὴν μεγα-
λοψυχίαν τοῦ νικητοῦ. — Il parle de moi, de vous, de tout le
monde, ὅμιλει περὶ ἑμοῦ, περὶ ὑμῶν, περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. — On
trouve les mêmes préjugés en Europe, en Asie, en Afrique et

(ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΓΑΛΛΑ. ΓΛΩΣΣΗΣ)

jusqu'en Amérique, εύρισκει τις τάξ αὐτής προλήψεις ἐν Εὐρώπῃ, ἐν Ἀσίᾳ, ἐν Ἀφρικῇ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀμερικῇ.

242. Αἱ ὅλαι προθέσεις καὶ ίδιαι αἱ ἔχουσαι δύο ἢ πλειστέρας συλλαβάς ἐπαναλαμβάνονται πρὸ ἐκάστου τῶν οὔσιαστικῶν ἐὰν ταῦτα ἐκφράζωσιν ἐνοίας ἀντιθέτους ἢ διαφόρους. Παραδ. Sardanapale passait sa vie *dans la mollesse et l'oisiveté*. — Cette dame charmait tout le monde *par sa bonté et sa douceur*.

243. Η πρόθεσις sans δὲν ἐπαναλαμβάνεται ἀν τὸ δεύτερον συμπλήρωμα ἐκφέρεται διὰ τοῦ ἀρνητικοῦ μορίου *ni*. οἷον sans boire *ni manger*—sans père *ni mère*. 'Εν πάσῃ δὲ ὅλῃ περιπτώσει ἐπαναλαμβάνεται πάντοτε οἷον, *j'étais sans biens, sans métier, sans génie*.

Παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως προθέσεών τινων.

244. **Au travers—À travers.**—(διὰ μέσου, ἀνὰ μέσον). Η μὲν *au travers* ἀπαιτεῖ τὸ συμπλήρωμα αὐτῆς κατὰ γενικήν ήτοι μὲ τὴν πρόθεσιν δε· ὡς nous passâmes au travers des montagnes et des rochers, διέλθομεν ἀνὰ μέσον ὄρέων καὶ βράχων ἢ διὰ *à travers* λαμβάνει τὸ συμπλήρωμα αὐτῆς κατὰ αἰτιαστικήν, δηλ. ἔνει προθέσεως· ὡς le fil passe à travers l'aiguille, τὸ νῆμα περὶ διὰ μέσου τῆς βελόνης.

245. **Entre—Parmi.**—Η πρόθεσις entre λέγεται προκειμένου λόγου περὶ δύο ἀντικειμένων ἢ πορὸς ἐκφραστικῶν οἷον il me tenait entre ses bras, μ' ἐκρήτει εἰς τὰς ἀγκάλας του· une grande amitié doit toujours exister entre les frères, μεγάλη φιλία πρέπει πάντοτε νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν.

Η *parmi* λέγεται ἐπὶ πολλῶν ἀντικειμένων ἐκφραζομένων διὰ οὔσιαστικοῦ πληθυντικοῦ ἢ περιληπτικοῦ τινας ὄνοματος· οἷον *parmi les hommes, parmi le peuple, μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, μεταξὺ τοῦ λαοῦ*.

246. **Près de—Prêt à.**—Η προθετικὴ ἐκφραστική πρές

de μετ' ἀπαρεμφάτου σημαίνει ἐτῇ ἀκμῇ τοῦ, ἐγγὺς τοῦ· οἷον
près de mourir, égorgé τοῦ θανάτου. Τὸ δὲ ἐπίθετον prêt μετὰ
τῆς προθέσεως ἡ καὶ ἀπαρεμφάτου σημαίνει ἔτοιμος, διατεθειμένος
εἰς τι· οἷον prêt à mourir (ἔτοιμος ν' ἀποθάνη).

Un vieillard près d'aller où la mort l'appelait.

La mort ne surprend pas le sage ; il est toujours prêt à partir.

247. **Voici—Voilà.**—(Ίδού). Τὸ voici ἀναφέρεται εἰς τὰ
ἐπόμενα· οἷον voici en deux mots la vérité : cet homme est fou
(ἴδού ἐν δυσὶ λέξεσιν ἡ ἀλήθεια· οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶναι τρελλός).
τὸ δὲ voilà, εἰς τὰ προηγούμενα· οἷον la pluie, la neige, le froid,
voilà l'hiver (ἡ βροχή, ἡ χιών, τὸ ψύχος, ίδού ὁ χειμών).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

DE LA CONJONCTION.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

248. Οἱ κυριώτεροι σύνδεσμοι εἰναι οἱ ἔξι·

Car	διότι.	Pourquoi	διατί.
Cependant	ἐν τούτοις.	Pourtant	ζυμως.
Comme	ὡς, καθώς.	Puisque	ἰπειδή, ἀφοῦ.
Donc	ἄρα, λοιπόν.	Quand	ὅτε.
Et	καί.	Que	ὅτι.
Lorsque	ὅτε.	Quoique	καίτοι, ἢν καί.
Mais	ἀλλά.	Si	εἰ, ἀν.
Néanmoins	οὐχ ἵττον.	Sinon	εἰδειμή.
Ni	οὔτε.	Savoir	δηλαδή.
Or	ἀλλὰ μήν, οὐτεν.	Toutefois	ζυμως, οὐ μὴν ἀλλά.
Ou	ἢ.		

249. Αἱ εὐχρηστότεραι τῶν συνδεσμικῶν ἐκγράσεων (locutions
conjonctives) εἰναι αἱ ἔξι·

Afin que	ἴνα.	D'ailleurs	καίτοι, ἀλλως τε.
Ainsi que	ώσπερ.	De même que	ώσπερ.
A mesure que	καθόσον.	Dès que	ἄμα.
A moins que	ἐκτός, πλὴν ἂν.	Du moins	τοῦλάχιστον.
Après que	ἀροῦ.	En effet	τῷ ὄντι, ὄντως.
Attendu que	ἐπειδή.	Jusqu'à	μέχρις οὗ.
Avant que	πρό, πρίν.	Parce que	διότι.
Au contraire	τούναντίον.	Ou bien	ἢ.
Au moins	τούλάχιστον.	Par conséquent καὶ { ἐπομένως,	
Au reste	κατὰ τὰ λοιπά, [ἀλλως τε.]	en conséquence { ἀρχ.	
Au surplus	=au reste.	Pendant que	ἐνῷ (χρον.).
Bien que	ἄν καί.	Pourvu que	ἀρκεῖ μόνον.
C'est pourquoi	διό.	Tandis que	ἐνῷ (χρον.).
		Vu que	ἐπειδή.

ΣΗΜ. α'). Η λέξις que δύναται νὰ ἴναι ἀντωνυμία, ἐπίρρημα καὶ σύνδεσμος.

Εἶναι ἀντωνυμία (ἀναφορική) ὅταν τίθηται ἀντὶ τοῦ lequel, κτλ., ἢ τοῦ quelle chose. Παραδ. Le cadeau que vous avez reçu, τὸ δῶρον τὸ δηποῖον (lequel) ἔλαβετε.—Que dites-vous? Τι (quelle chose) λέγετε;

Εἶναι ἐπίρρημα ὅταν ἔχῃ τὴν σημασίαν τοῦ combien=πόσον. Que Dieu est bon! Πόσον ὁ Θεὸς εἶναι ἀγαθός!

Εἶναι δὲ σύνδεσμος ὅταν ἔχῃ τὴν σημασίαν τοῦ ὅτι καὶ δὲν δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ οὔτε διὰ τῶν lequel, laquelle, κτλ., οὔτε διὰ τῶν combien. Παραδ. Sachez que la paresse est la mère de tous les vices, μάθετε ὅτι ἡ ὀκνηρία εἶναι ἡ μήτηρ πατῶν τῶν κακῶν.

ΣΗΜ. β'. Δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν τὸ οὐ (ποῦ, ἔνθα) ἐπίρρημα καὶ ἡ ἀντωνυμία ἀναφορικήν (ὅρα § 100) μὲ τὸ οὐ (ἢ) σύνδεσμον διεκ-ζευκτικόν.

Τὸ οὖ, ἐπίρρημα τόπου ἢ χρόνου καὶ ἀντωνυμία ἀναφορική, λαμβάνεται πάντοτε βαρετάν. Où allez-vous? ποῦ πορεύεσθε;—Le jour où nous mourrons nous est caché, ἢ ἡμέρα καθ' ἄν θ' ἀποθάνωμεν μᾶς εἶναι κεκρυμμένη (ἄγνωστος).

ΣΗΜ. γ'. Τὸ si εἶναι ἐπίρρημα ἢ σύνδεσμος.

Εἶναι ἐπίρρημα δὲν προτάσσηται ἐπιθέτου ἢ ἄλλου ἐπιρρήματος, ἔχορδζει δὲ iδέαν ποσότητος οἷον cet enfant est si joli que tout le monde l'aime, τοῦτο τὸ παιδίον εἶναι τοσοῦτον ὥραζον ὅστε πάντες τὸ ἀγαπῶσι.

Εἶναι σύνδεσμος (ἄν) ὅταν δὲν προτάσσηται ἐπιθέτου καὶ ἔχει ἔννοιαν ὑποθετικήν· οἷον *si le loup vient, nous le tuerons, àν ὁ λύκος ἔλθῃ, θὰ τὸν φονεύσωμεν.*

Ηαρατηρήσεις

περὶ τῆς χρήσεως συνδέσμων τεγμάν.

250. **Εἴ** (καὶ). — 'Ο σύνδεσμος οὗτος συνδέει·

α'. Δύο καταφατικὰς προτάσσεις· *on l'aime et on l'estime, τὸν ἄγαπῶντας καὶ τὸν τιμῶντα·* β'. Δύο ἀποφατικὰς προτάσσεις· *les animaux n'inventent et ne perfectionnent rien, τὰς ζῷα οὐδὲν ἐφεύρισκουσι καὶ οὐδὲν τελειοποιοῦσι·* γ'. Δύο προτάσσεις, ὃν ἡ μὲν καταφατική, ἡ δὲ ἀποφατική· *je n'ai pas suivi ses conseils et je m'en applaudis, δὲν ἡκολούθησα τὰς συμβουλάς του καὶ χαιρώ διὰ τοῦτο·* δ'. Τὰ ὄμοιειδῆ μέρη προτάσσεως· *le père et le fils sont partis, ὁ πατὴρ καὶ ὁ γιός ἀνεχώρησαν.*

251. **Νή** (οὔτε, μήτε). — 'Ο σύνδεσμος οὗτος συνδέει·

α'. Δύο κυρίας προτάσσεις ἀποφατικάς, ὃν ἡ δευτέρα ἐλλιπής· *la boussole n'a point été trouvée par un marin, ni le télescope par un astronome, ἡ πυξίς δὲν ἐφευρέθη ὑπὸ ναυτιλου, οὔτε τὸ τηλεσκόπιον (ἐφευρέθη δηλ.) ὑπ' ἀστρονόμου·* β'. Δύο προτάσσεις ἔξαρτωμένας ἐκ κυρίας προτάσσεως ἀποφατικῆς· *je ne crois pas qu'il vienne, ni même qu'il pense à venir, δὲν πιστεύω νὰ ἔλθῃ, οὐδὲ (πιστεύω) καὶ ὅτι σκέπτεται νὰ ἔλθῃ·* γ'. Τὰ ὄμοιειδῆ μέρη ἀποφατικῆς προτάσσεως· *elle n'est pas belle ni riche, δὲν είναι ώραιά οὔτε πλουσία.*

'Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταῦτη φράσει καὶ ταῖς παραπλησίαις τὸ ἀρνητικὸν μόριον *pas ἀντικαθίσταται κομψότερον διὰ τοῦ* *ni· elle n'est ni belle, ni riche, οὔτε ώραιά είναι οὔτε πλουσία· vous ne devez ni le dire ni l'écrire, δὲν ὄφειλετε μήτε νὰ λέγητε μήτε νὰ γράψητε τοῦτο.*

252. **Parce que — Par ce que.** — 'Ο σύνδεσμος parce que, δισὶ λέξεις γραφόμενας, σημαίνει ἐπειδή, διότι· *jamaïs*

celui qui s'attache à Dieu ne désespère, *parce qu'il* ne reste jamais sans espoir, οὐδέποτε ὁ τῷ Θεῷ ἀρραγόμενος ἀπελπίζει, διότι οὐδέποτε μένει ἄγνωστος.

'Ο σύνδεσμος par ce que, ἐν τρισὶ λέξεσι, σημαίνει δὲ ὅτι, εἴ τις πάσχει, par ce que vous dites, on voit que vous avez tort, εἴ τις λέγετε, βλέπει τις διτις ἔχετε ἀδίκον.

253. Quoique—Quoi que.—Ο σύνδεσμος quoique, ἐν μιᾷ λέξει, ἀντιστοιχεῖ τῷ bien que, εἰ καὶ, καίτοι, καὶ συντάσσεται πάντοτε μὲν subjonctif: quoi qu'il soit pauvre, il est honnête homme, καίτοι πτωχός, εἶναι τίμιος ἀνθρώπος.

Quoi que, ἐν δυσὶ λέξεσι, ἀντιστοιχεῖ τῷ quelque chose que—ὅτι καὶ ἀρ̄ οἷον quoi qu'on lui dise, il n'en croit rien, διτις εἴ τις εἰς αὐτὸν, δὲν πιστεύει.

254. Quando—Quant.—Quand (διὰ τοῦ d γραρόμενος) σημαίνει καὶ ἀρ̄, συντάσσεται μετὰ τῆς conditionnel καὶ τιθεται ἀντὶ τοῦ si οἷον quand l'avare possèderait tout l'or du monde, il ne serait pas encore content, καὶ δὲν τὸ χρυσίον τοῦ κόσμου ἀντίτοιτα ὁ φιλάργυρος, πάλιν δὲν θὰ ἔμενεν εὐχαριστημένος. "Η εἶναι ἐπίρρημα χρονικόν· quand partirez-vous? πότε θ' ἀναχωρήσοντε;

Quant, διὰ τοῦ i, ἐπομένης πάντοτε τῆς προθέσεως ἡ, ἀποτελεῖ προθετικὴν ἔκφρασιν καὶ σημαίνει ως πρός, οὗτος ἀφορᾷ οἷον quant à cette affaire, je m'en inquiète peu, ως πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, δὲν ἀνησυχῶ.

255. Puisque—Parce que.—Εἶναι σύνδεσμοι αἰτιολογικοί. Tō parce que γρηγορεύει εἰς αἰτιολογίαν ἐρωτήσεως, διὰ τοῦ pourquoi éclaircissent οἷον pourquoи partirez-vous? — Parce que mon père l'ordonne, διατί ἀναχωρεῖτε; — Ἐπειδὴ ὁ πατήρ μου τὸ διατάττει (οὐχὶ δὲ puisque οὔτε car mon père l'ordonne).

'Ο δὲ puisque τιθεται ιδίως δταν τὸ αἰτιολογοῦν ἥντι γνωστόν τι. "Οθεν λέγων je partirai puisque mon père l'ordonne, ὑποθέτω

γνωστήν τινα ἐντολὴν τοῦ πατρός μου=θ' ἀναχωρήσω ἐπειδὴ ἡ ἀροῦ
(ώς γνωστὸν) οὗτοι δικτέττει ὁ πατέρας.

256. Pendant que—Tandis que.—Οἱ δύο οὕτοι σύνδεσμοι εἰναι χρονικοὶ=ἐνῷ ἀλλ' ὁ μὲν *pendant que* δηλοῖ τὸ στήχειον οἷον *je lirai pendant que vous écrirez cette lettre*, θ' ἀναγγώσω ἐνῷ ὑμεῖς θὰ γράψητε ταύτην τὴν ἐπιστολήν· ὁ δὲ *tandis que* τίθεται καὶ κατ' ἀντιθετικὴν ἔννοιαν· οἷον Paul a toujours bien travaillé, *tandis que* son frère n'a fait que perdre son temps, ὁ Παῦλος εἰργάζεται πάντοτε καλῶς, ἐνῷ ὁ ἀδελφός του πάντοτε χρόνον μόνον ἀπώλεσε.

257. Que.—Οἱ σύνδεσμοι οὕτοι εἰναι πολύχρηστοι καὶ πολυτήμαντοι· εἰναι α'). εἰδικός=ὅτι· ώς· j'ai appris *que* vous êtes malade, ἔμαθον ὅτι ἀσθενεῖτε· β') συνοδεύει τὰ κατὰ subjonctif φερόμενα ρήματα καὶ ισοδύναμει τῷ τῆς κοινῆς γλώσσῃ· οἷον il faut *que* vous partiez, πρέπει ν' ἀναχωρήσητε· γ') ἀποτελεῖ τὸν δεύτερον ὄρον τῆς συγχρίσεως καὶ εἰναι=η· οἷον vous êtes plus courageux *que* prudent, εἰσθε μᾶλλον γενναῖος ἢ φρόνιμος· Ενίστε δὲ σημαίνει θαυμασμόν, ἀγαράκησιν καὶ τίθεται ἀντὶ τοῦ combien· οἷον que le mensonge est détestable! πόσον τὸ φεῦδος εἶναι μισητόν!

Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἔννοιαν ὁ *que* τίθεται καὶ μεταξὺ ἐπιθέτου καὶ ρήματος· οἷον malheureux que je suis! Πόσον δυστυχήσω εἰμί! ἀντὶ *que* je suis malheureux! ἢ combien je suis malheureux!

ΣΗΜ. α'. Ο *que*, πρὸς ταῖς ἀνωτέρῳ σημειωθείσαις χρήσεσι, τίθεται καὶ χρονικῶς μεθ' ὑποτακτικῆς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἀντὶ τοῦ *dès que* η aussitôt *que* οἷον qu'il fasse le moindre excès, il est malade, ίσον τῷ *dès qu'il fait* η aussitôt *qu'il fait* le moindre excès, il est malade=τὴν παραμικρὰν κατάγρησιν νὰ κάμη, ἀποθεντῆ.

ΣΗΜ. β'. Η ἐπιδοτικὴ σημασία τοῦ καὶ ἀποδίδοται ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ διὰ τῶν même η aussi οἷον ἀγρηστος καὶ γυναιξί, λέγεται γαλλιστὶ inutile même aux femmes καὶ σὺ Βροῦτε! τοι aussi Brutus!

ΣΗΜ. γ'. Μέν... δέ... — Τὸ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης μὲν ἡ ἐνγένει μένει ἀμετάρραστον ἐν τῇ γαλλικῇ, ἡ ἐνίστε μεταφράζεται διὰ τῶν *à la vérité, il est vrai*: οἷον μικρὸν μέν, χαρίειν δὲ—petit, mais joli: ἡ *c'est petit, à la vérité (i. il est vrai)*, mais *c'est joli*. “Οταν ὅμως δὲ δὲ πότελῇ ἀντίθετιν, ἔνηγεται ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ διὰ καταλλήλου τίνος ἀντίθετικοῦ μορίου: σὺ παιζεις, ἔγω δὲ ἐργάζομαι=tu joues, tandis que je travaille.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

DE L'INTERJECTION.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΟΣ.

258. Έπιφωνήματα (interjections) εἶναι πᾶσαι αἱ φωναὶ, ἡς ἐκβάλλει ὁ ἄνθρωπος κατεχόμενος ὑπὸ σφοδροῦ τινος πάθους, οἷον χρῆσις ἡ λύπης, ἡ φόβου, ἡ θυμυασμοῦ, ἡ βδελυγμοῦ, κατλ.

259. Τὰς ἐπιφωνήματας εἶναι:

α'. Αὔπης. — Ah ! aïe ! ouf ! ahi ! hé ! hélas !

β'. Χρῆσις. — Ah ! bon !

γ'. Φόβου. — Ah ! hé !

δ'. Θυμυασμοῦ. — Oh ! ah ! ha ! *oh la bâle !*

ε'. Αποτροπικότεως. — Fi ! Fi donc !

ζ'. Κατασιγάστεως. — Chut !

ζ'. Κλήσεως. — Holà ! hé ! ô !

η'. Εἰδοποιήσεως. — Holà ! hem ! oh !

Εἰς ταῦτα πρασθετέον καὶ πολλὰς ἔλλας λέξεις, ἡς πολλάκις οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται ἀντὶ ἐπιφωνημάτων αἱ συνηθέστεραι δὲ τούτων εἶναι: Alerte ! (προσοχή !); Allons ! (έμπρός !... δεῦτε !); Ciel ! (οὐρανό !); Courage ! (θάρρος !); Dieu ! (Θεό !); Halte ! (στάθι !); Miséricorde ! (ἔλεος !); Paix ! (εἰρήνη !); Silence ! (σιωπή !).

260. Αἱ εὐχρηστότεραι τῶν ἐπιφωνημάτων ἐκφράσεων (locutions interjectives) εἶναι: Dieu me pardonne ! ‘Ο Θεός νὰ μο

τυγχωρήσῃ ! — Fi donc ! Απαγε ! — Hé bien ! Λοιπόν ; — Hé quoi ! Τι λοιπόν ; — Juste ciel ! Δίκαιε ούρανέ ! — Grand Dieu ! Μέγιστε Θεέ ! κτλ.

Πηχραθεέγιματα.

Ah ! — Ἐπιφώνημα λύπης, θαυμασμοῦ, χαρᾶς.—Ah ! que vous me faites mal !—άχ ! πόσον μὲ βλάπτετε !—Ah ! que cela est beau !— ω ! πόσον ὥραῖον εἶναι τοῦτο !—Ah ! que je suis aise de vous voir !— ω ! πόσον χαίρω βλέπων ὑμᾶς.

Oh ! — Ευφάντει θαυμασμόν, ἔκπληξιν.—Oh ! que la nature est belle au printemps !— ω ! πόσον ἡ φύσις εἶναι ὥραία κατὰ τὴν ἀνοίξιν !—Oh ! oh ! je n'y prenais pas garde !— ω ! ω ! δὲν προσέχον !

Ho ! — Ἐν χρήσει πρὸς αλητῶν· ἐνίστε οὐδὲ ἐμφαίνει ἔκπληξιν τὴν ἀγανάκτησιν.—Ho ! venez un peu ici !— Ah ! ξλέπετε δὲλγόν δὲδω ;— Ho ! que me dites-vous là !— ω ! τί μοὶ λέγετε !

O.—Εἶναι αλητικόν, τίθεται πρὸς οὐσιαστικῶν, ἐπιθέτων καὶ ἀντιθυμιῶν, καὶ ἔκφραζει συναίσθιματα χαρᾶς, λύπης, θαυμασμοῦ, κτλ.— O temps, ô moeurs ! — ω χρόνοι, ω ζῆθη ! — O toi qui enseignes la vertu et qui domptes le vice, que deviendrait le genre humain sans ton secours ? ω σὺ ὅστις διδάσκεις τὴν ἀρετὴν καὶ διημάζεις τὴν κακίαν, τί οὐκ ἐγίνετο τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀνευ τῆς βοηθείας σου !

Eh bien ! — Τίθεται ως ἔρωτηματικὸν καὶ προτρεπτικόν. — Eh bien ! qu'attendez-vous ? — Λοιπόν ; τί περιμένετε ; — Eh bien ! travaillez donc !— καλά ! ἔργαζου δά !

Hé ! — Χρησιμεύει χυρίως πρὸς αλητῶν.—Hé ! l'ami !—Μεταχειρίζονται δὲ αὐτὸν καὶ ἔνα εἰδοποιήσωσί τινα νὰ προφυλαχθῇ οἷον, Ηέ ! qu'allez-vous faire ? Ah ! τί οὐ πράξετε ; Προσέτε δὲ καὶ πρὸς ἔνδειξιν οἴκτους οἷον, hé ! pauvre homme, que je vous plains ! Ah ! δυστυχῆ ἀνθρώπε πόσον σὲ λυποῦμαι !—καὶ πρὸς ἔκγραστιν θλίψεως· Ηέ ! qu'ai-je fait ! Ηέ ! que je suis misérable!—καὶ πρὸς δηλωσιν ἔκπληξεως· Ηέ ! bonjour ! il y a longtemps qu'on ne vous a vu.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΣΤ'.

ΔΕΞΙΑ ΟΓΓΙΟΝ.

ΣΗΜ. Ἐν τοῖς θέμασι τοῦ μαθήματος τούτου γίνεται χρῆσις τῶν γνωστῶν ἥδη λέξεων μετὰ τῶν κυριωτέρων ἐπιρημάτων, προθέσεων, συνδεσμών καὶ ἐπιφωνημάτων.

49^ο Θέμα.

1. Πολλοὶ σκέπτονται ὡς ἔγω, ἀλλ᾽ ὀλίγοις διμιλοῦσι μετὰ θάρρους κατὰ τῆς ἀδικίας ταύτης.—2. Προχέδις, γένες καὶ σήμερον τὸ πρωὶ ἦρεξε πολύ.—3. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην βρέχει πάντοτε. —4. Πέραν τοῦ ποταμοῦ ὑπάρχει ἐν χωρίον ἔνθα ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἰναι γεωργοί. —5. Οὐκιλεῖτε φρονιμώτατα, ἀλλ᾽ οὐδεὶς σᾶς ἀκούει. —6. Οἱ ζῶνται ὥτα ἴνα ἀκούῃ, ἃς ἀκροῦται. —7. Εἴμαι ἀληθῶς ἀτομενής. —8. Τί ἔχετε; —9. Δὲν ἔξευρω τί ἔχω, ἀλλὰ δὲν εἴμαι δισλού καλά. —10. Μέχρι σήμερον δὲν ἔλαθον ἐπιστολάς ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου. —11. Εἴναι πάντοτε εἰς Ἀθήνας; —12. "Οχι! ἀπὸ δεκαπέντε ημέρας ἀνεγάρησαν διὰ Παρισίους. —13. Ἄλεξανδρος ὁ Μέγας ἀπέθανε πολλὰ ἔτη πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. —14. Τὸ σημερινόν μου μαθημα εἴναι εὐκολώτερον τοῦ χρεσινοῦ καὶ τοῦ προγενεινοῦ. —15. Εἴμαι πλούσιος ἀλλ᾽ ὑμεῖς εἰσθε κατὰ πολὺ πλουσιώτερος. —16. Μὰ τὸν Θεόν! δὲν θὰ πράξω τοῦτο! —17. Εἶγε! εἰσθε ἀνθρώπος σταθερός. —18. Δὲν θέλω πλέον νὰ τῷ διαιλήσω. —19. Διατέ! —20. Διατέ οὐδιλήστε κακῶς, κάκιστα περὶ ἔμου. —21. Πότε τοῦτο; —22. Χθὲς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ θείου σου. —23. Δὲν ζημην ἔκει.

50^ο Θέμα.

1. Θέλει μᾶλλον ν' ἀναχωρήσῃ ή νὰ μείνῃ. —2. Ο σιδηροδρόμος ἔφυγεν ἥδη ἀπὸ πολλοῦ καὶ τώρα δὲν θὰ τῷ ήγει πλέον δυνατὸν ν' ἀναχωρήσῃ (de partir). —3. Εἰς τοὺς Παρισίους καὶ εἰς τὴν Βιέννην, οἱ περίπατοι, τὰ θέατρα, τὰ μουσεῖα καὶ οἱ δημόσιοι κῆποι εἰναι πολυπληθέστατοι· ὅλος ὁ κόσμος πορεύεται [εἰς αὐτούς]. —4. Επιθυμῶ πολὺ νὰ ἐπισκεψθῶ (visiter) τὴν Εύρωπην καὶ πρὸ πάντων τὴν Γαλλίαν. —5. Εν Γαλλίᾳ θὰ εὕρητε λαὸν φαιδρόν, πνευματώδη καὶ λίαν ὁμιλούσενον (hospitalier). —6. Τὸ παρελθόν ἔτος ὁ πατέρ μου ἔκαμεν ἐν ταξιδίον ἐν Γαλλίᾳ· ἐπανῆλθε [ἐξ αὐτῆς] λίαν εὐχαριστημένος· ἔκεινο τὸ ὄποιον τῷ ἥρεσε περισσότερον εἶναι (c'est) τὸ γαλλικὸν θέατρον ὃπου αἱ κωμῳδίαι τοῦ Μολιέρου (de Molière) παίζονται ἀπὸ καλλιτέχνας πρώτης τάξεως. —7. Ο Μολιέρος εἶναι ὁ 'Αριστο-

φάνης τῶν Γάλλων.—8. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξὺ τῶν δύο τούτων μεγάλων δραματουργῶν (dramaturges)· αἱ κωμῳδίαι τοῦ Ἀριστοφάνους ἔγραψησαν μόνον διὰ τοὺς Ἀθηναίους· καὶ διὰ τὴν ἐποχὴν ἔκεινην, ἐνῷ αἱ τοῦ Μολιέρου εἶναι γεγραμμέναι δι' ὥλες τὰ ἔθνη καὶ δι' ὥλες τὰς ἐποχάς.—9. Βλέπει τις ὅτι ἀγαπᾶτε πολὺ τὸ γαλλικὸν θέατρον.—10. Διὰ νὰ σᾶς εἴπω τὴν ἀλήθειαν εἶναι τὸ καλλιστόν πάντων.

5 Ι^α Θέμα.

1. Ἐκεῖνον καὶ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ ὑπάρχει μάγας ἀριθμὸς χωρίων. Πάντα ταῦτα τὰ χωρία εὐδαιμονοῦσιν· οἱ κάτοικοι αὐτῶν εἶναι ἐργατικῶτατοι· ἀμέσως μετὰ τὸ φθινόπωρον ἀρχίζουσι τὰς ἐργασίας τῶν ἀγρῶν· κατὰ τὸν γειμῶνα ἀναπαυονται ὀλίγον, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἀνοικεύος ἐπανάργονται τῶν ἐργασιῶν των, αἵτινες ἔξακολουθοῦσι καθ' ἡλιγην τὴν ἄνοιξιν, τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον.—2. Πλητύον τῆς οἰκίας ὑμῶν ὑπάρχει μία ἐκκλησία, ἣτις μένει κεκλεισμένη.—3. Πότε ἀνοίγει τὰς θύρας αὐτῆς εἰς τὸν λαόν; — 4. Σχεδὸν ποτέ· ὁ ἵερεύς, ὃστις εἶναι ἀνθρωπος ὀκνηρός, λέγει πάντοτε ὅτι ἀσθενεῖ· τὴν κυριακὴν ἔξερχεται ὀλίγον τοῦ παραθύρου του, εὐλογεῖ τὸν λαόν του, εἰτά δὲ κλείει αὐτὸν καὶ ὑπάγει νὰ κοιμηθῇ.—5. "Ω! τί κακὸς ἵερεύς! Δὲν τὸν ἀγαπῶ ποσῶς.

5 Ι^β Θέμα.

1. Ἐμάθετέ τι; — 2. "Ογι· ὑπάρχει τι; — 3. Οἱ ιατροὶ τοῦ χωρίου μας ἀπέθνεται. — 4. Δὲν τὸν ἐγνωρίζον ἀρέτου ἡλιθον ἔδω, ἵτο ἀσθενῆς καὶ δὲν ἔσχον (je n'ai pas eu) τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὸν ἔδω καὶ νὰ τὸν γνωρίσων.—5. Ἡτού ἀνθρωπος πεντηκοντούτης μόλις· ἴκανός, νοήμων, δραστήριος καὶ δίκαιος, ἡγαπᾶτο καὶ ἐτιμάτο παρὰ πίντων τῶν πολιτῶν.—6. Ο θάνατος εἶναι τυφλός· πλήγτει διάκαρτώς τὸν καλὸν καὶ τὸν κακόν, τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἄδικον.—7. Ἐργάζομαι ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ ἐν τούτοις δὲν δύναμαι νὰ κερδίσω τὸν ἀρτον μου. — 8. Δὲν ἔχω οὔτε ἐργασίαν οὔτε γρήματα καὶ ἐν τούτοις δὲν ἀπελπίζω.—9. Είσθε ἀνθρωπος γεννατος· ἀλλ' ἔγω ἔχεται τὸ θάρρος μου. — 10. Εἰς τὴν ἡλικίαν σας ἔγειτες πάντοτε θάρρος καὶ ἔλπιδα.—11. Θέλετε νὰ μοι εἴπητε πῶς ὀνομάζεται ὁ ἀνθρωπος περὶ τοῦ ὀποίου μοι ὑμιλήστατε πρὸ μας· ἔνδομαζός; — 12. Όνομάζεται Περικλῆς Κωνσταντίνου· εἶναι ἐκ Σμύρνης· καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ γείνῃ (être) κηπουρός σας· θὰ σᾶς τὸν στελῶ αὔριον μὲ μίαν ἐπιστολήν· δότε αὐτῷ, παρακαλῶ, τὴν θέσιν ἢν ζητεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

DE L'INFINITIF.

ΠΕΡΙ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ.

— 261. Τὸ ἀπαρέμφατον ἔχει δύο μόνον χρόνους ἐνεστῶτα (présent) καὶ παρωχημένο (passé).

α'. 'O Présent de l'Infinitif d'nnatαι νὰ ἐκφράσῃ τὰ τρία τυήματα τοῦ χρόνου, τὸ παρόν, τὸ παρελθόν καὶ τὸ μέλλον, ἀναλόγως τοῦ χρόνου τοῦ ρήματος ἐξ οὗ ἡ ἀπαρέμφατος ἐξαρτᾶται. Παραδ.

Je veux écrire (βούλομαι γράψειν).

Τὸ ἀπαρέμφανον écrire ἐκφράζει τὸ παρόν, διότι τὸ ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ρῆμα εἶναι ἐν χρόνῳ ἐνεστῶτι = je veux et j'écris.

Je voulus écrire (έβουλκάθην γράψαι).

'Ενταῦθα τὸ écrire ἐκφράζει τὸ παρελθόν, διότι τὸ ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ρῆμα εἶναι ἐν χρόνῳ παρωχημένῳ = je voulus et j'écrivis.

Je voudrai écrire (βουλήσομαι γράψειν).

'Ενταῦθα ἡ ἀπαρέμφατος ἐκφράζει τὸ μέλλον, διότι ἐξαρτᾶται ἐκ μέλλοντος χρόνου = je voudrai et j'écrirai.

β'. 'O Passé de l'Infinitif ἐκφράζει μόνον τὸ παρελθόν οἰοςδήποτε καὶ ἂν ἡ ὁ χρόνος τοῦ ρήματος ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται: ὡς je crois, je crus, je croyais l'avoir entendu = νομίζω, ἐνόμισα, ἐνόμιζον ὅτι τὸν ἦκουσα.

— 262. "Ινα ἡ ἀπαρέμφατος ἐκφράσῃ τὸ μέλλον ἐν σχέσει πρὸς τὸν χρόνον τοῦ ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ρήματος, οἱ Γάλλοι προτέττουσι τὴν ἀπαρέμφάτου ταύτης τὴν ἀπαρέμφατον devoir (ἀφεῖλεν). Φές je crois devoir faire part de cette nouvelle à la famille de l'ami, νομίζω ὅτι ὁ φείλω νὰ κοινοποιήσω ταύτην τὴν ἀγγελίαν τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ φίλου.

— 263. 'Εν τοῖς ρήμασι promettre (ύπιτχνεῖσθαι), espérer (έλπιζειν), compter (ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ προτίθεσθαι), s'attendre (έλπι-

Ζειν, προσδοκῶν), ménacer (ἀπειλεῖν), τὸ ἐκ τούτων ἔξαρτώμενον καὶ εἰς ἐνεστῶτα χρόνον ἀπαρέμφατον δῆλοι τὸ μέλλον, ὡς il espère vous contenter (ἔλπιζει νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ) — il espère qu'il vous contentera.

ΣΗΜ. Εἰς τὰ πάντα μόνον ταῦτα ρήματα δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μετα-
χειρισθῶμεν, πρὸς δῆλωσιν τοῦ μέλλοντος, τὴν ἀπαρέμφατον devoir.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ.

264. Ἡ ἀπαρέμφατος δύναται νὰ τεθῇ α'. ὡς ὑποκείμενον (sujet) ἢ κατηγορούμενον (attribut) καὶ β'. ὡς ἀντικείμενον καὶ προσδιορισμός (complément direct, indirect ἢ circonstanciel).

α'. **Ἡ ἀπαρέμφατος ὡς ὑποκείμενον
ἢ ὡς κατηγορούμενον.**

265. Ἡ ἀπαρέμφατος εἶναι ὑποκείμενον: ὡς *hair* est un tour-
ment; aimer est un besoin (τὸ μισεῖν εἶναι βέσσανος, τὸ δὲ
ἀγαπᾶν εἶναι ἀνάγκη); εἶναι δὲ κατηγορούμενον: ὡς aimer Dieu est
aimer la vérité (τὸ ἀγαπᾶν τὸν Θεόν εἶναι [ταῦτὸ τῷ] ἀγαπᾶν
τὴν ἀληθείαν); sentir est savoir (τὸ αἰσθάνεσθαι ἐπίστασθαι ἔστι).

ΣΗΜ. α'. Ἡ σύνταξις αὕτη διαφέρει τῆς ἐλληνικῆς κατὰ τοῦτο ἵτι παρὰ
Γάλλοις ἢ ὡς ὑποκείμενον ἢ κατηγορούμενον ἀπαρέμφατος ἐκφέρεται πάν-
τοτε ἀνάρρωστος.

ΣΗΜ. β'. "Οταν τὸ ρῆμα ἔτει ἔχει ὡς ὑποκείμενον ἀπαρέμφατον προ-
τάσσεται αὐτῷ ἢ παραλείπεται ἀδιαφόρως ἢ ἀντωνυμίᾳ σε, οἷον μέδιρε
de son prochain, c'est une action infâme, ἢ ἀπλῶς est une action
infâme (τὸ διασύρειν τὸν πλησίον εἶναι πρᾶξις αἰσχρά).

"Αλλ' ἢ γρῆσις τῆς ἀντωνυμίας σε εἶναι ἀπαραίτητος ἐν ταῖς ἔξης
περιστάσεσι".

α'). "Οταν ἢ ὡς ὑποκείμενον ἀπαρέμφατος ἔχει ἀντικείμενον συγκείμενον
ἐκ πλειόνων τῆς μιᾶς λέξεων, οἷον faire un service qu'on a rendu,
c'est ajouter au bienfait.

β'). "Οταν τὸ ὑποκείμενον ἀπαρτίζεται ἐκ δύο ἢ πλειόνων ἀπαρεμφάτων,
οἷον lire, peindre, faire de la musique, c'est l'unique occupation de
ma vie.

Β'. Η άπαρέμφατος ως ἀντικείμενον
καὶ προσδιοριζμένης.

266. Πᾶν ρῆμα τιθέμενον ἀμέσως μετ' ἄλλο η̄ ἐν ἀκολουθίᾳ προτάσεως φέρεται εἰς ἀπαρέμφατον καὶ εἶναι ἀντικείμενον η̄ κοινὸς προσδιορισμὸς τοῦ ρήματος τῆς κυρίας προτάσεως. Παράδ.

C'est aux mœurs et non au destin qu'il faut imputer les crimes (εἰς τὰ ήθη, οὐχὶ δὲ εἰς τὸ πεπρωμένον δέον ἐπάγειν τὰ ἔγκληματα). — Il aspire à devenir savant (ἐπιθυμεῖ νὰ γείνη πολυμαθής). — On peut être héros sans ravager la terre (δύναται τις νὰ ήναι ήρως χωρίς νὰ κατερημάσῃ τὴν γῆν).

Imputer εἶναι: ἀντικείμενον ἀμεσον (complément direct), à devenir ἀντικείμενον ἔμμεσον (complément indirect), καὶ sans ravager κοινὸς προσδιορισμός.

267. Η̄ ἀπαρέμφατος η̄ ἔπειται ἀπλῶς τῷ ρήματι ἐξ οὗ ἔξαρτᾶται ἕνευ προθέσεως ὡς je compte partir (προτίθεμαι ν̄ ἀναχωρήσω) — je sais écrire (ήξενρω νὰ γράψω), η̄ συνδέεται μετά τοῦ ρήματος διὰ τῶν προθέσεων de καὶ à, ὡς il m'empêche de travailler (μ'έρποδίζει νὰ ἐργάζωμαι) — je me prépare à partir (έτοιμάζομαι ν̄ ἀναχωρήσω), η̄ τέλος ἔνοῦται τῷ ρήματι διὰ τινος ἄλλης προθέσεως ὡς il commence par se plaindre (ἀρχεται παραπονεῖσθαι) — il vient pour danser (ἔρχεται ἵνα χορεύσῃ).

ΣΗΜ. α'. Έκ τῶν ἐνεργητικῶν ρημάτων περὶ τὰ πεντήκοντα μόνον, ὃν τὰ πλεῖστα λεκτικά, αἱ σθήτικά καὶ ἐφετικά, λαμβάνουσιν ἀπροθέτως τὴν ἐξ αὐτῶν ἔξαρτωμένην ἀπαρέμφατον ταῦτα εἶναι:

Aimer mieux	προτιμᾶν.	Déclarer	δηλοποιεῖν, κηρύτ-
Affirmer	βεβχιοῦν.	Déposer	ἀποτίθεσθαι. τειν-
Annoncer	ἀγγέλλειν.	Désirer	ἐπιθυμεῖν.
Apercevoir	θεωρεῖν.	Dire	λέγειν.
Assurer	διαθετιοῦν.	Écouter	ἀκούειν.
Avouer	διμολογεῖν.	Écrire	γράφειν.
Compter	προτίθεσθαι.	Entendre	ἀκούειν, ἔννοεῖν.
Confesser	ἴξομολογεῖν.	Envoyer	πέμπειν.
Croire	πιστεύειν, νομίζειν.	Espérer	ἐλπίζειν.

Faire	ποιεῖν.	Se rappeler	ἀναμιμνήσκεσθαι.
Se figurer	φαντάζεσθαι.	Rapporter	ἀναφέρειν.
S'imaginer	φαντάζεσθαι.	Reconnaitre	ἀναγνωρίζειν.
Jurer	ομνύειν.	Regarder	θεωρεῖν.
Laisser	ἀφίνειν.	Répéter	ἐπαναλαμβάνειν.
Nier	ἀρνεῖσθαι.	Rêver	ὄνειροπολεῖν.
Oser	τολμᾶν.	Savoir	γινώσκειν.
Ouir	ἀκούειν.	Sentir	αἰσθάνεσθαι.
Penser	λογίζεσθαι, σκέ-	Souhaiter	ἐπιθυμεῖν, εύχε-
Pouvoir	δύνασθαι. [πτεσθαι]	Soutenir	ὑποστηρίζειν. [σθαι]
Préférer	προτιμᾶν.	Témoigner	μαρτυρεῖν.
Prétendre	διεγυρίζεσθαι.	Voir	όρξεν.
Raconter	διηγεῖσθαι.	Vouloir	βούλεσθαι.

ΣΗΜ. β'. Τὰ λοιπὰ ἔνεργητικὰ ρήματα λαμβάνουσι τὴν ἀπαρέμφατον μετὰ τῆς προθέσεως de· οἷον j'ordonne au domestique de faire cela. — J'ai omis (παρέλειψα) de vous en parler. — Je regrette de vous avoir ainsi parlé.

Ἐξαιροῦνται δέλιγα τινὰ δεχόμενα τὴν ἀπαρέμφατον μὲτα τὴν πρόθεσιν ἀταῦτα εἰναι· aimer, apprendre, desapprendre (ἀπομανθάνειν), chercher, donner, enseigner, montrer, κτλ. οἷον je donne à diner. — J'apprends à danser.

ΣΗΜ. γ'. Ρήματά τινα συντάσσονται κατὰ τὸ δοκοῦν μὲτα τὴν πρόθεσιν de· η· ἀ· τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι· commencer, continuer, défier (προκαλεῖν τινα), s'efforcer (πειρᾶσθαι) manquer, obliger, oublier, risquer (κινδυνεύειν, ἀποτολμᾶν) tâcher (προσπαθεῖν), essayer (δοκιμάζειν), contraindre (ὑποχρεοῦν, καταναγκάζειν), demander, s'empresser (σπεύδειν, προθυμοποιεῖσθαι), s'engager (ἐγγυᾶσθαι, ἀναλαμβάνειν διορθώσιν), κτλ.

Παρατηρητέον ὅτι τῶν ρημάτων τούτων τινὰ ἔχουσιν ἄλλην σημασίαν μὲτα τὴν πρόθεσιν de καὶ ἄλλην μὲτα τὴν πρόθεσιν ἀ· π. χ. τὸ oublier συντασσόμενον μὲτα τὴν de ἔχει τὴν σημασίαν τοῦ λησμονεῖν, μὲτα τὴν ἀ δὲ, τὴν τοῦ ἀπομανθάνειν· οἷον si chaque jour vous oubliez de lire vous finirez par oublier à lire ἢν λησμονῇς καθ' ἡμέραν ν' ἀναγινώσκῃς, τέλος θ' ἀπομάθῃς τὸ ἀναγινώσκειν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ.

268. 'Ο ένεστώς τῆς ἀπαρεμφάτου δέον πάντοτε ν' ἀναφέρηται σαρῶς καὶ ώρισμένως η̄ εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆς ἐξ ἣς ἔξηρτηται προτάσσεως, η̄ εἰς τὸ ἀμεσον ἔμμεσον ἀντικείμενον ταύτης. 'Ἐν ἀλλαις λέξεισιν η̄ κατασκευὴ τοῦ λόγου πρέπει νὰ ἥναι τοικύθη ὥστε οὐδεμία ἀμφιθολία νὰ ὑπάρχῃ περὶ τοῦ προσώπου η̄ τοῦ πράγματος τοῦ πράττοντος τὴν ὑπὸ τοῦ ἀπαρεμφάτου ἐκφραζομένην ἐνέργειαν. Παραδ.

L'homme vit pour travailler (ό ἀνθρωπος ζῇ διὸ νὰ ἐργάζεται).

Dieu nous a créés pour travailler (ό Θεός μᾶς ἐπλασεν ἵνα ἐργάζωμεθα).

Je vous conseille de travailler (σᾶς συμβουλεύω νὰ ἐργάζητε).

'Ἐν τοῖς ἀνωτέρω η̄ χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου εἶναι ὄφθη· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ παραδείγματι τὸ pour travailler ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑποκείμενον ἡμῖν ἡμῖν· ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ εἰς τὸ ἀμεσον ἀντικείμενον ους· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, εἰς τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον νους.

'Η χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου εἶναι ἐλαττωματικὴ ἐν τῇ φράσει. C'est pour donner que le Seigneur nous donne (διὸ τὸ δίδειν οὐ Κύριος δίδει ἡμῖν). διέτι ως κατεσκεύασται ἐνταῦθα ὁ λόγος, η̄ ἀπαρέμφατος pour donner δύναται ν' ἀναφέρηται εἰς τε τὸ ὑποκείμενον Seigneur καὶ εἰς τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον πους, η̄ δὲ ἔννοια εἶναι λίαν ἀμφιθολος, μὴ γνωστοῦ ὅντος ἐάν ού Κύριος δίδῃ ἀπλῶς διὸ τὴν εὐχαριστησιν τοῦ δίδειν η̄ ἀν δίδῃ ὑμῖν ἵνα δῶμεν τοῖς πτωχοῖς· διὸ διορθωτέον οὕτω· c'est pour que nous donnions que le Seigneur nous donne.

269. Κανὼν γενικός. — Οἱ Γάλλοι ποιοῦνται πάντοτε χρῆσιν τῆς ἀπαρεμφάτου κατὰ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις:

α'. 'Ἐπὶ ταύτη προσωπίας, δηλαδὴ ὅταν τό τε ρῆμα τῆς κυρίας προτάσσεως καὶ η̄ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένη ἀπαρέμφατος ἔχωσι τὰ αὐτὸ ὑποκείμενον· οἷον je veux partir demain (θέλω ν' ἀναχωρήσω)

ωδριον), je désire parler au directeur (ἐπιθυμῶ νὰ ὅμιλήσω τῷ διευθυντῇ).

6'. "Οταν τὸ ὑποκείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου εὑρίσκεται εἰς τὴν κυρίαν πρότασιν ὡς ἀντικείμενον ἄμεσον ἡ ἔμμεσον· οἷον je vois l'enfant jouer blépew τὸ παιδίον παιζον il ordonna les soldats de faire feu (διέταξε τοὺς στρατιώτας νὰ πυροβολήσωσι).

Παρατηροῦσι. 'Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔξχγεται ὅτι, ἂν τὸ ὑποκείμενον τῆς ἔξηρτημένης ἀπαρεμφάτου ἦναι πάντῃ διέφορον τοῦ τε ὑποκείμενου καὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ρήματος τῆς κυρίας προτάσεως, ἀδύνατον ἐν γένει ὁ λόγος νὰ γείνη γαλλιστὶ δι' ἀπαρεμφάτου, διότι δὲν ἐπιτρέπεται ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ ἡ παρὰ τοῖς "Ελληστὶ ἀπαρεμφατικῇ σύνταξις, καθ' ἣν τίθεται πατ' αἰτιατικὴν ἰδιαιτερον ὑποκείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου. Π. χ. ἐλληνιστὶ λέγομεν φασὶ Πέλοπα ἐξ Ἀσίας ἐλθεῖν ἵνα μεταφράσωμεν γαλλιστὶ δέον ν' ἀναλύσωμεν τὴν ἀπαρεμφάτον ἐλθεῖν καὶ νὰ εἴπωμεν on dit que Pelops vient de l'Asie, καὶ οὐχὶ on dit Pelops être venu de l'Asie. — Οἱ ἀνθρώποι φασὶ τὴν γῆν σφαιραν εἶναι=les hommes disent que la terre est un globe, οὐχὶ δὲ les hommes disent la terre être un globe. — Βούλομαι αὐτὴν λέγειν=je veux qu'elle dise, οὐχὶ δὲ je veux elle dire.

ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ ΑΒΟΙΡ ΚΑΙ ΕΤΡΕ¹ ΜΕΤ' ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ.

270. Η σύνταξις τῶν ρημάτων avoir καὶ être μετ' ἀπαρεμφάτου παρουσιάζει δυσκολίας τινάς, τὰς ἔξης.

α'. "Ἄν τὸ avoir ἔχῃ ὡς ἀντικείμενον ἔναρθρον οὔσιαστικὸν ανι le ... Je δέχεται τὴν ἀπαρεμφάτον μὲ τὴν πρόθεσιν de· οἷον il a l'espoir de vaincre, ἐλπίζει νὰ νικήσῃ· je n'ai pas le loisir de vous écouter οὐκ ἔστι μοι σχολὴ ἀκοῦσαι σου.

6'. "Οταν τὸ ὡς ἀντικείμενον ὄνομα ἦναι μὲν ἔναρθρον, συν- μεν ... Je αποτελεῖ δὲ μετὰ τοῦ avoir περιφραστικῶς ἔννοιαν ἐνὸς ρήματος; ὡς

(ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ)

ἐν τοῖς avoir peur (ἔχειν φόβον=φοβεῖσθαι), avoir envie (ἔχειν ἐπιθυμίαν=ἐπιθυμεῖν), ἡ ἀπαρέμφατος λαμβάνει ώστε τὴν de, οἷον j'ai peur de manger (φοβοῦμαι νὰ φάγω)· il a dessein de partir (σκοπεύει ν' ἀναχωρήσῃ)· j'ai envie de vous voir (ἐπιθυμῶ νὰ σας ἴδω). *Il n'a pas mal de projets. Il est un peu placide.*

avoir du plaisir à γ. "Όταν τὸ ὡς ἀντικείμενον ὄνομα ἐκφέρεται διὰ τοῦ μεριστικοῦ ἔρθρου, ἡ ἀπαρέμφατος τίθεται μὲ τὴν πρόθεσιν ἡ οἷον j'aurai du plaisir à apprendre que vous avez réussi dans vos projets, θὰ εὐχαριστηθῶ μαθώνων ὅτι ἐπετύχετε εἰς τὰ σχέδιά σας.

il y a beaucoup de δ'. Tὸ avoir ἀπροσώπως ἐκφερόμενον λαμβάνει ἀπαρέμφατον μετὰ τῆς πρόθεσεως ἡ οἷον il n'y a rien à dire ; il y aurait beaucoup de choses à dire sur cette question.

il est une femme ε'. Tὸ être ἀπροσώπως λαμβανόμενον μετ' ἐπιθέτου τινός, λαμβάνει τὴν ἀπαρέμφατον μετὰ τῆς πρόθεσεως de οἷον il est beau de servir la patrie, καλὸν τὸ ὑπηρετεῖν τὴν πατρίδα : il est honneux d'obéir à ses passions, αἰσχρὸν τὸ ὑπακούειν τοῖς πάθεσι.

être une personne δὲ λαμβανόμενον ἀπαιτεῖ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἔξαρτωμένην ἀπαρέμφατον μὲ τὴν πρόθεσιν ἡ οἷον je ne suis pas homme à reculer, δὲν εἴμαι τοιοῦτος ωστε νὰ ὑποχωρήσω : votre mère n'est pas femme à mal élever ses enfants, ή μητέρα σας δὲν είναι τοιούτη, ωστε ν' ἀναθρέψῃ κακῶς τὰ ἀστῆς τέκνα.

ΣΗΜ. Tὸ être μετὰ τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας ce ἔχει δύο σημασίας. α'. σημαίνει δικαιώμα, καθηκόν καὶ θέλει τὴν ἐπομένην ἀπαρέμφατον μὲ τὴν πρόθεσιν ἡ οἷον c'est au père à commander et au fils à obéir, τῷ πατρὶ ἀνήκει τὸ διατάττειν, τῷ δὲ νιῷ τὸ ὑπακούειν. — C'est aux femmes à décider des modes, ταῖς γυναιξὶν ἀνήκει ἀποφαίνεσθαι περὶ συρμῶν. β'. σημαίνει τάξιν ἡ περιτροπὴν πράξεως καὶ τότε λαμβάνει τὴν ἀπαρέμφατον μὲ τὴν πρόθεσιν de οἷον, c'est à vous de jouer, εἰς μαζὶ ἀνήκει — είναι ἡ σειρά σας — νὰ παιξητε : c'est à vous de parler, ή σειρά σας είναι νὰ δικιλήσητε, ώς π. χ. ἐν παιγνιδίῳ ἐν δικαστος ὄφελει νὰ εἴπῃ μὲ τὴν σειράν του λέξιν τινά.

Σημειωτέον ἐν τούτοις ὅτι οἱ Γάλλοι γραμματικοὶ διαφωνοῦσι περὶ τῆς σημασίας τῶν c'est à vous à καὶ c'est à vous de, ή δὲ γαλλικὴ Ἀκαδημία δὲν ἀπεφάνθη εἰσέτι διττικῶς περὶ τούτου.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΤΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ.

271. Οἱ Γάλλοι συντάξσουσιν, ώς καὶ οἱ "Ελληνες, τὴν ἀπαρέμφατον μετὰ διαφόρων προθέσεων, ἀλλ' ἀνάρθρως. Παραδ. *Après avoir vu, mettez tò idéen pour être heureux, pròs tò eùdakimouñsas on le cherche afin de le mettre en prison, tòn ἀναζητοῦσιν ἵνα τὸν φυλακίσωσιν.* Hercule oublia sa gloire jusqu'à filer aux pieds d'Omphale, οἱ Ἡρακλῆς ἐπὶ τοσοῦτον ἐφάνη ἐπιλήσμων τῆς δόξης του, ὥστε ἔκλωθεν εἰς τοὺς πόδας τῆς Ὁμράλης· il passa la nuit sans fermer l'œil, διετήθε τὴν νύκτα χωρὶς νὰ κλείσῃ ὁφθαλμόν.

272. Ἡ πρόθεσις pour συντασσομένη μετ' ἀπαρεμφάτου εἶναι τελικὴ ἡ αἰτιολογική.—*Telikh.* Je ferai tout pour vous sauver d'embarras, τὸ πᾶν θὰ πράξω ἵνα σᾶς ἀπαλλάξω τῆς ἀμοχανίας.—*Aitioλογική.* Il fut récompensé pour avoir sauvé un citoyen, ἀντημείφθη διότι ἔσωσε πολίτην.

273. Ἡ πρόθεσις par μετ' ἀπαρεμφάτου ἔξαρτωμένης ἀπὸ τὸ ρήματα commencer καὶ finir καὶ τὰ συνώνυμα τούτων débuter καὶ terminer σημαίνει τὸν τρόπον δι' οὗ ἡρχισεν ἡ ἐτελείωσέ τι· οἷον cet homme a débuté par être un petit commis et il a fini par être un grand banquier.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΖ'.

ΔΕΞΙΔΟΓΙΟΝ.

ΣΗΜ. Ἐν τοῖς θέμασι τούτου τοῦ μαθήματος εὑρηνται αἱ γνωσταὶ μόνον λέξεις, ἐφαρμόζονται δὲ οἱ περὶ ἀπαρεμφάτου κανόνες.

53^{ον} Θέμα.

1. Ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω ὅλην τὴν ἀλήθειαν. — 2. Η ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ πατέρας ἀπέθανε πρὸ μιᾶς ἑδομάδος. — 3. Διατί δὲν μοὶ ἡγγίζει τε ἔγκαιρως (à temps) τὴν θλιβερὰν ταύτην εἰδῆσιν; — 4. Διότι ὁ τηλέγραφος ἡτο διακεκομένος ἔνεκα τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ κακοῦ καιροῦ,

- 5. Νομίζω ότι ὄφειλο νὰ κοινοποιήσω τὴν εἰδησιν εἰς τὴν ἀδελφήν μου.
 —6. Φυλάξετε τὴν εἰδησιν ἐπί τινας ἡμέρας· εἶναι εἰσέτι ἀσθενής.
 7. Ἀγαπᾶν τοὺς γονεῖς (του), λατρεύειν τὸν Θεόν, ἐλεεῖν (faire l'aumône) τοὺς πτωχούς, εἶναι τὸ καθῆκον παντὸς ἀνθρώπου.—8. Θὰ στείλω ν' ἀγράστω ἄρτον, κρέας, σῖνον καὶ ὄπωρας.—9. Ἐλπίζω νὰ σᾶς ἴω ἀπόλε.
 10. Δὲν θὰ τολμήσω νὰ ἔξελω φρούριο τὸ ψῆφος.—11. Οὐμολογήσατε ότι δὲν εἰσίθε ἀνθρώπος γενναῖος.—12. Σᾶς ἐπεύχομαι τὴν καλὴν ἑσπέραν.

54^ο Θέμα.

1. Δὲν θὰ δυνηθῶ ν' ἀναχωρήσω στίμερον τὰ φορέματά μου δὲν εἶναι ἔτοιμα.—2. Ἐγὼ εἰμαι ὅλως (tout) ἔτοιμος καὶ θ' ἀναχωρήσω ἀνευ ὑπῶν.
 —3. Ἐνθυμοῦμαι νὰ εἴπων τοῦτο.—4. Πότε; —Δὲν ἔνθυμοῦμαι ἀκριθῶς (précisement) τὴν ἐποχήν.—6. Ἐγὼ διστυρίζομαι ότι τὸ εἴπετε κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τούτου τοῦ μηνός.—7. Ἐξακολουθεῖτε νὰ ἐργάζησθε καὶ θὰ γείνητε ἡμέραν τινὰ πλούσιος.—8. Σᾶς διατάττω νὰ μὲ ἀφήσητε ἥσυχον· δὲν θέλω πλέον νὰ σᾶς ὅμιλῶ.—9. Σᾶς συμβουλεύω νὰ σπουδᾶζητε πάντοτε καὶ νὰ διπαχούσητε εἰς τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους σας.—10. Θέλετε ν' ἀνοίξω τὴν θύραν; —11. Θὰ μὲ ἔκαμνετε πολλὴν εὐχαρίστησιν ἔτσι ἡγούγετε τὴν θύραν.—12. Σᾶς παρακαλῶ νὰ ἥσθε ἥσυχοι, σιωπηλοί καὶ προσεκτικοί· διὰ τοῦ τρόπου τούτου μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ μαθωμέντε (quelque chose).—13. Τὸ ἐπιθυμεῖν καὶ θέλειν τὸ ἀδύνατον εἶναι τὸ θέλειν ἔκβαλειν τὴν σελήνην ἐκ φρέστως.—14. Τὸ ἕξεύρειν πολλὰ πράγματα καὶ οὐδὲν καλῶς ἄξενρειν εἶναι ἀνωφέλες καὶ ἔνιστε ἐπιβλαβές (nuisible).

55^ο Θέμα.

1. Ἐχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ἀναγγείλω ότι ὁ πατέρης σας σᾶς στέλλει ἐν ὡραίον δῶρον.—2. Κάμετέ μοι τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μοὶ εἴπητε ποῖον εἶναι τοῦτο τὸ δῶρον.—3. Δὲν θὰ σᾶς τὸ εἴπω πρὶν τὸ λάθω δὲν θὰ τὸ λάθω δὲ ἡ αὔριον τὸ πρωΐ· διὰ σᾶς τὸ στείλω ἀμέσως διὰ τοῦ ὑπηρέτου μου, πρὸς τὸν ὄποιον σᾶς παρακαλῶ νὰ δώστητε κάτι.—4. Τότε ὄφειλω νὰ περιμένω μέχρις αὔριον τὸ πρωΐ.—5. Σᾶς ἀποτείνω μίαν ἐρώτησιν ἀντὶ νὰ μοὶ ἀποκριθῆτε εἰς τὴν ἐρώτησίν μου, κλαίετε τὸ κλαίειν δὲν εἶναι ἀποκρίνεσθαι· λέγετε· διατί δὲν ἔκαμψετε τὸ θέμα σας, ὅπερ ἀλλως τε ἡτο εὐκολώτατον;—6. Κύριε, τὸ ἔκαμψα ἀλλὰ δὲν τὸ ἔφερα μετ' ἔμοι.—7. Ο καλὸς μαθητής δὲν ὄφειλε νὰ λησμονῇ τι.—8. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ συγχωρήσητε διὰ ταύτην τὴν φορὰν, ἡτις θὰ ἡναι ἡ πρώτη καὶ ἡ τελευταία.—9. Πιστεύω εἰς τὸν λόγον σας καὶ σᾶς συγχωρῶ.—10. Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τοῦτο, κύριε.

56^ο Θέμα.

1. Η τὴν ζωὴν δοῦσά μοι δὲν ὑπάρχει πλέον· ἀπέθανε καὶ τώρα εῖμαι ὅρφανός.—2. Ο Θεὸς θὰ σᾶς παρηγορήσῃ.—3. Εἶναι δύσυνηρὸν νὰ γάσῃ τις τὴν μητέρα του.—4. Ιδού ή ἄνοιξις· τὰ δένδρα θάλλουσιν, οἱ ἄγροι πρασινίζουσι καὶ οἱ ἀνθύπνες μας πληροῦνται ἀνθέων.—5. Τὸ θαυμαστεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς νόμοις εἶναι ταῦτο τῷ θαυμαστεῖν τῷ Θεῷ· διότι οἱ Θεὸς εἰπε διὰ τοῦ στόματος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· «Τὰ τοῦ Καίσαρος (César) Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ» [Δότε τῷ Καίσαρι δ, τι ἀνήκει τῷ Καίσαρι, καὶ τῷ Θεῷ δ, τι ἀνήκει τῷ Θεῷ].—6. Ιδού ή ἐπιστολὴ ἡν ἔλαθον πρὸ μικροῦ (que je viens de recevoir)· μοὶ διδει τὴν εὐχάριστον εἰδησιν διτι ή καλή μου μάτηρ ὑγιαίνει· καὶ διτι ἔντος ὀλίγου (sous peu) θὰ θλη νὰ μὲ ἴδη εἰς Κωνσταντινούπολιν· θὰ συνοδεύηται ὑπὸ τῆς μικρᾶς μου ἀδελφῆς Ἐλένης, ητις εἶναι ἐν γαρίσταν ὀκταετὲς κοράσιον.—7. Τῇ ἐπενέγομαι καλὸν ταξεῖδιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

DE L'EMPLOI DU CONDITIONNEL.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΘΕΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ.

274. Οι χρόνοι τῆς ὑποθετικῆς ἐγκλίσεως ἐμφαίνουσι τὴν κατάστασιν ή τὴν ἐνέργειαν ως ἔξηρτημένην ἐξ ὑποθέσεώς τινος· οἷον *je serais l'aumône, si j'étais riche* (θὰ ἡλέουν ἐάν ημην πλούσιος).

275. Εν ταῖς ὑποθετικαῖς προτάσεσιν, ή μὲν ὑπόθεσις ἐκφράζεται διὰ τοῦ ὑποθετικοῦ συνδέσμου *si* καὶ τοῦ ἐνεστῶτος, τοῦ παρατατικοῦ ή τοῦ ὑπερσυντελικοῦ τῆς ὄριστικῆς, ή δὲ ἀπόδοσις διὰ τοῦ μέλλοντος τῆς ὄριστικῆς καὶ τινος τῶν τριῶν χρόνων τῆς ὑποθετικῆς. Παραδ.

Si je le vois, je lui parlerai, éάν ιδω αὐτόν, θὰ τῷ ὄμιλήσω, οὐχὶ δέ si je le verrai.

Si j'avais de l'argent, je vous en donnerais, éάν εἴχον [τώρα] γρήματα, θὰ ξδιδον [τώρα] υμῖν.

Si j'avais eu de l'argent, je vous en aurais donné, ή je vous en eusse donné ἐὰν εἴχον [τότε] χρήματα, θάξ ἔδιδον [τότε] ύμιν.

ΣΗΜ. Μόνον δὲ 2^η ἀριστος (Passé de 2^η forme) τῆς ὑποθετικῆς λαχεῖται πρὸς ἔκφρασιν τῆς τε ὑποθέσεως καὶ τῆς ἀποδόσεως: οἷον je n'eusse pas mis au jour mon ouvrage, si je n'eusse pas cru qu'il pût être utile καὶ je n'eusse pas mis au jour mon ouvrage, si je n'avais pas cru qu'il pût être utile (δὲν ηθελον δημοσιεύσει τὸ ἔργον μου, ἐὰν δὲν ἐρρόνουν ὅτι ἡδύνατο νὰ ἦναι ωφέλιμον).

276. Πρός ἔκφρασιν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, ή μὲν ὑπόθεσις ἔκφραζεται διὰ τοῦ ὑποθετικοῦ σι καὶ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὄριστικῆς, ή δὲ ἀπόδοσις διὰ τοῦ ἐνεστῶτος (Présent ou Futur) τῆς ὑποθετικῆς. Παραδ. Si j'étais malade, je ne serais pas ici= ἐδώ ἥμην [τώρα ή σήμερον] ἀσθενής δὲν ηθελον εἰσθαι [τώρα ή σήμερον] ἐδῶ. Si demain il faisait beau, j'irais à Prinkipo, ἐὰν αὔριον ὁ καιρὸς ᾧτο καλός θάξ ἐπήγαινον εἰς Πρίγκηπον.

277. Πρός ἔκφρασιν τοῦ παρελθόντος, ή μὲν ὑπόθεσις ἔκφρεται διὰ τοῦ plus-que-parfait τῆς ὄριστικῆς, ἐνίστε δέ καὶ διὰ τοῦ δευτέρου τύπου τοῦ ἀριστου τῆς ὑποθετικῆς, ή δὲ ἀπόδοσις δι' ἐνὸς τῶν δύο τύπων τοῦ ἀριστου τῆς ὑποθετικῆς. Παραδ. Si j'avais eu un peu plus de patience, j'aurais réussi dans cette affaire, ἢν εἴχον [τότε] ὅλιγον τι πλειον ὑπομονήν, θάξ ἐπετύγχνον [τότε] εἰς ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, καὶ si j'eusse eu un peu plus de patience, j'eusse réussi dans cette affaire.

278. *Παρατήρ.* Οὐδέποτε ή ὑπόθεσις ἔκφρεται διὰ τοῦ σι καὶ τοῦ ἐνεστῶτος ή τοῦ α'. ἀριστου τῆς ὑποθετικῆς. "Οθεν σφάλλουσιν οἱ λέγοντες: si je serais riche, je ferais des aumônes ή si j'aurais été riche, j'aurais fait des aumônes, ἀντὶ τῶν si j'étais riche, si j'avais été riche. Εξηρεῖται μόνον δταν ή ὑπόθεσις ἔκφρεται διὰ τοῦ quand même ή lors même que, λαμβανομένων ἀντὶ τοῦ σι même ή même si = ἂν καὶ. Παραδ. Quand même l'avare posséderait tout l'or du monde, il ne serait pas encore content, καὶ δλον τὸ χρυσίον τοῦ κόσμου ἂν κατείχεν ὁ φιλάργυρος πάλιν δὲν θάξ ἵτο εὐχαριστημένος = même si l'avare avait κτλ.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πολλάκις, χόριν μείζονος ἐμφάσεως, παραλείπονται τὰ même que, lors même que, ή δὲ ὑποθετικὴ πρότασις ἀρχεται τότε ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐνοῦται τῷ ἐπέρφ καλφ διὰ τοῦ συνδέσμου que· οἰον, il m'en parlerait cent fois que je ne le ferai pas, καὶ ἐκαποντάκις ἂν μοι ὡμῇλει περὶ τούτου, δὲν θὰ τὸ ἔποςτον — même s'il m'en parlait cent fois, je ne le ferai pas.

ΣΗΜ. α'. Δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζωμεν τὸν ἀ πλοῦν χρόνον (présent ou futur) τῆς ὑποθετικῆς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ὁριστικῆς ὅταν θελωμεν νὰ δηλωσωμεν ὡς βεβαίαν καὶ θετικήν τὴν ἐν τῷ μέλλοντι γενησομένην πρᾶξιν. — "Εμαθον ὅτι: τὴν ἔργουμένην ἕθεμαδα οὐκ ὑπάγητε εἰς τὴν ἔξοχήν τὴν βεβαίαν ταῦτην εἰδηστιν ἔρμηνεω γαλλιστὶ διὰ τοῦ μέλλοντος, λέγων j'ai appris que vous irez la semaine prochaine à la campagne.

ΣΗΜ. β'. Πολλάκις ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἐλληνικῇ τὴν διὰ τοῦ ἦθελον ὑποθετικὴν ἐκφράζομεν διὰ τοῦ παρατατικοῦ λέγοντες· ἢν εἴχετι τὸ ἔδιδε, ἀλλὰ παρὰ Γάλλοις οὐδέποτε τίθεται παρατατικὸς τῆς ὁριστικῆς ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ χρόνου τῆς ὑποθετικῆς· δὲν πρέπει δένεν ὑποθετικῶς νὰ λέγωμεν γαλλιστί· s'il avait quelque chose il le donnait, διότι ἐν τῇ διερράστει ταῦτη δὲν ἔχει πλέον ὑποθετικὴν ἔννοιαν, ἀλλ' ισοδυναμεῖ τοῖς quand, lorsque (τοτε), toutes les fois que (δεσάκις). Τὸ s'il avait quelque chose, il le donnait σημαίνει οὕτοις τὸ ἢν εἴχετι τὸ ἔδιδε, ἀλλὰ τὸ ὄσάκις εἴχετι τὸ ἔδιδε = ἔδιδεν οὕτα εἰχε.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΗ'.

ΔΕΞΙΑ ΟΓΙΟΝ.

ΣΗΜ. Καὶ ἐν τοῖς ἐπομένοις θέμασιν εἰρηνται αἱ γνωσταὶ μόνον λέξεις, ἔφαρμοδονται δὲ οἱ περὶ ὑποθετικῶν προτάσεων κανόνες.

57^ο Θέμα.

1. Ἐὰν εἶχον ταξιδεύσει ὡς ὑμεῖς, ἥθελον εἰσθαι τοσοῦτον μέγας γεωγράφος ὃσον ὑμεῖς. — 2. Δὲν δίδετε ποτὲ ἐλεγμοσύνας [δὲν κάμνετε ποτὲ τὴν ἐλεγμοσύνην]. — 3. Εἰναιε εὔκολον νὰ ἔννοήσῃ τις (à comprendre) τὴν αἰτίαν τούτου (en). Ἐὰν ἡμην πλούσιος οὐκ ἔκαψυνον ἐλεγμοσύνην· ἣξερετε

ὅτι ἀγαπῶ τοὺς πτωχούς, διότι καὶ ἔγώ αὐτὸς εἰμαι πτωχός. — 4. Ἐὰν τὸν
ἴδω οὐκ τὸ τῷ εἶπω· ἐστὲ γῆσυχος. — 5. Πότε οὐκ τὸν ἰδῆτε; — 6. Ἰσως ἀπόλυτε,
ἀλλ' αὔριον τὸ πρώτη γωρίς ἄλλο (sans faute). — 7. Ἐὰν γῆσευρον [τότε]
ὅτι ἦτο (c'était) ἡ ἑορτή σας, οὐκ ὑρχόμην νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶ καὶ νὰ σᾶς
εὐχηθῶ ὅλην τὴν εὐτυχίαν, ἢν σᾶς θέλω. — 8. Τὸ θέατρον οὐκ ἦτο
λίαν μονότονον, ἐάν δὲν ὑπῆρχεν ἡ μουσική. — 9. Οἱ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος
οὐκ εἶχον χθὲς τελειώσει τὸ θέμα των, ἐάν δὲν εἶχον παῖξει μέρις ἑσπέρας.
— 10. Ἐὰν δὲν ἔχητε τὴν κεφαλὴν γῆσυχον δὲν οὐκ δυνηθῆτε ποτε νὰ κάμητε
καλῶς ταῦτην τὴν ἐργασίαν. — 11. Ἐμαθον ὅτι οἱ ἀναγωρήστης αὔριον
διὰ Παρισίους καὶ ἥλθον νὰ σᾶς ἐπευχηθῶ καλὸν ταξιδίουν. — 12. Σᾶς
εὐχαριστῶ [διὰ τοῦτο] καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ γράψῃτε ἐνίστε. —
13. Θὰ γέγετε μίαν ἐπιστολὴν καθ' ἑδομάδα.

ΘΕΜΑ Θέρετρον

1. Εἰσθε γηδὲν εἰσθε ἀσθενής; — 2. Εἴαν γῆμην ἀσθενής δὲν οὐκ γῆμην
ἔδω. — 3. Τότε διατί εἰσθε κατηφής; — 4. Θὰ σᾶς τὸ εἶπω ἀλλοτε· τώρα
δότε μοι εἰδήσεις περὶ τοῦ φίλου μας. — 5. Ἐγειρε καλῶς τὴν ὑγείαν καὶ
ἐντὸς ὅλιγου οὐκ πλούτου μετὰ τοῦ κυρίου διοικητοῦ εἰς τὴν ἐφεσπερίδα μας
(soirée). — 6. Λέγουσιν ὅτι ὁ κύριος διοικητής χορεύει θαυμάσια. — 7. Δὲν
τὸν εἰδῶν ἀκόμη χορεύοντα ἀλλὰ δὲν πιστεύω ὅτι χορεύει· εἰναι ἀρκετά
σοβαρὸς διὰ τοῦτο. — 8. Μὲν διεβεβαίωσαν ὅτι οὐκ κάμητε προσεχῶς (prochainement)
ἐν ταξιδίον εἰς Γαλλίαν, ἐάν δὲ πατήρ διαδύν τὸ ἐπέτρεπε. —
9. Εἶναι ἀληθές ὅτι σκοπεύω νὰ κάμω ταξιδίον εἰς Εύρωπην, ἀλλὰ τοῦτο
ἔξαρτάται κυρίως ἐπὶ τῆς θελήσεως τοῦ βασιλέως· γέζεστε ὅτι εἰμαι
ὑπάλληλος (fonctionnaire) τοῦ κράτους (de l'État) καὶ δὲν δύναμαι ν
ἀπουσιάσω (m'absenter) ἀνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἀνακτος. (souverain). —
10. Ἐὰν ἐλαμβάνετε τὴν ἀδείαν ταῦτην, πότε ἥθετε ἀναγωρήσεις; —
11. Τότε οἱ ἀναγωρήσω ἔξαπαντος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μακίου. — 12. Πότε
δὲ ἐπιστρέψετε; — 13. Η ἀπουσία μου οὐκ ἔναι τριῶν μηνῶν προτίθεμαι
νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Αὐστρίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τέλος τὴν
Γαλλίαν, ἔνθα οὐκ διαμείνω περισσότερον. — 14. Ἐὰν ἐπανέλθητε διὰ Μασ-
σαλίας, οὐκ ἰδῆτε ὥσαυτως καὶ τὰς Ἀθήνας. — 15. Μάλιστα, καὶ οὐκ δια-
μείνω μίαν ὀλόκληρον ἑδομάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

DE L'EMPLOI DU SUBJONCTIF.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ.

279. *Παρατήρησις*.—Τὴν ἀπαρέμφατον, ἡς ἡ χρῆσις ἀκόμη δὲν ἔγενικεύθη, ἀναλύει ἡ νεωτέρα ἐλληνικὴ γλῶσσα διὰ τῶν μορίων τὰ ἡ ὅτι. Αὐτὸ τοῦτο πράττει καὶ ἡ γαλλικὴ ὁστίς ἡ σαφήνεια δὲν ἐπιτρέπει τὴν χρῆσιν τῆς ἀπαρεμφάτου, τοῦθ' ὅπερ συμβαίνει μάλιστα ("Ορα κεφ. ΙΒ'. § 269) ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας.

'Ἐπι ἑτεροπροσωπίας λοιπὸν ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ἐκφέρει ἀναλελυμένως τὴν ἀπαρέμφατον διὰ τοῦ que καὶ τῆς subjunctif: je veux que tu écrives, θέλω νὰ γράψῃς ἡ νὰ γράψῃς il désire que nous parlions, ἐπιθυμεῖ νὰ διλέδωμεν vous voulez que je donne tout mon bien, θέλετε νὰ δώσω ὅλην μου τὴν περιουσίαν ἐνῷ ἐπὶ ταύτοπροσωπίας ὁ λόγος ἐκφέρεται συνεπτυγμένως, δηλαδὴ διὰ τῆς ἀπαρεμφάτου je veux écrire, θέλω νὰ γράψω, νὰ γράψω, tu veux parler, θέλεις νὰ διλέχεις, νὰ διλέχῃς.

'Ο σύνδεσμος que, δι' οὐ ἡ ἀπαρέμφατος ἀναλύεται, ισοδύναμει σύχι μόνον τῷ τῷ, ἀλλὰ καὶ τῷ ὅτι τότε δὲ τὸ ἀναλυόμενον φῆμα φέρεται εἰς ὄριστικήν, ώς ἐν τοῖς ἐπομένοις παραδείγμασι:

Je parie qu'ils sont malades, στοιχηματίζω ὅτι ἀσθενοῦσι.

Je vous assure qu'il viendra, σᾶς διαθεσιῶ ὅτι θὰ ἔλθῃ.

'Η χρῆσις τῆς γαλλικῆς ὑποτακτικῆς θήτελεν εἰσθαι εὔκολος πρὸς τοὺς "Ἐλληνας, ἂν ὑπῆρχε πάντοτε ἡ αὐτὴ ἀναλογία εἰς τὰς δύο γλώσσας ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῆς ὄριστικῆς μετὰ τοῦ ὅτι καὶ τῆς ὑποτακτικῆς μετὰ τοῦ τῷ ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω διύτι πολλάκις ὅπου οἱ "Ἐλληνες θέτουσιν ὄριστικήν μετὰ τοῦ ὅτι, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται ὑποτακτικήν, καὶ τάνεπαλιν· οὗτον δέον νὰ γνωρίζωμεν ποικιλήματα καὶ μόρια ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ φέρονται εἰς ὑποτακτικήν.

280. Τὰ ρήματα, ἀτινα τὰς ἐξ αὐτῶν ἔξαρτωμένας προτάσεις ἀπαιτοῦσιν εἰς ὑποτακτικήν μετὰ τοῦ συνδέσμου que, εἰναι·

α'. Τὰ σημαίνοντα ἀμφιβολία, ἐπιθυμία ἡ πόθος, εὐχή,

θέλησιν, προσταγήν καὶ ἀπαγόρευσιν, θαυμασμόν, φόβον, ἄρρηστον,
συναιρεσίαν, χαράν, λέπτην. Παραδ.

Je doute, je désire, je souhaite *qu'il soit* heureux, ἀμφιβολίω
 ἐν τῇ ηνται εὐτυχής· ἐπιθυμῶ, εὔχομαι νὰ ηνται εὐτυχής.

Je veux, j'ordonne *que vous sortiez*, θέλω, διατάξτω νὰ ἔξελ-
 οητε.

Je défends *que vous partiez*, ἀπαγορεύω ν' ἀπέλθητε.

Je m'étonne *qu'il dise* la vérité, ἐκπλήττομαι ὅτι λέγει τὴν
 ἀλήθειαν.

J'admire *que vous sachiez* tant de choses, θαυμάζω ὅτι τόσα
 γνωρίζετε.

Je crains *qu'il ne vienne*, φοβοῦμαι μὴ ἔλθῃ. — Je crains *qu'il
 ne vienne pas*, φοβοῦμαι μήπως δὲν ἔλθῃ.

Je nie *qu'il soit* plus riche que moi, ἀρνοῦμαι ὅτι εἶναι πλου-
 τιώτερος ἐμοῦ.

Je consens, je permets *qu'il le fasse*, συναινῶ, ἐπιτρέπω νὰ
 τὸ πράξῃ.

Je me réjouis *qu'il soit* heureux, χαίρω ὅτι εἶναι εὐτυχής.

Je regrette *que vous ne soyez pas venu*, λυποῦμαι ὅτι δὲν
 ἔλθετε.

Vos parents s'affligen *que vous leur écriviez* si rarement, οἱ
 γονεῖς σας λυποῦνται ὅτι τόσον σπανίως γράφετε πρὸς αὐτούς.

β'. Τὰ ἀπρόσωπα ἢ ἀπροσώπως λαμβανόμενα ρήματα. Παραδ.

Il convient (*προσήκει*)

Il importe (*συμφέρει*)

Il faut (*πρέπει*)

Il est juste (*δίκαιον εἶναι*)

Il est impossible (*ἀδύνατον εἶναι*)

Il est utile (*συμφέρει*)

Il vaut mieux (*ἀρεινον*)

Il se peut (*ἐνδέχεται*)

Il tient à moi (*ἔχεται ἀπ' ἐμοῦ*)

Que nous partions,
 ν' ἀναχωρήσωμεν.

281. *Ἐξαίρεσις.* Τῶν ἀπροσώπων τινὰ δηλοῦντα βεβαιότητα ἡ πιθανότητα ἀπαιτοῦσι τὸ ἐξ αὐτῶν ἔξαρτωμενον ρῆμα καθ' ὄριστην· οἷον il est vrai, il est sûr, il est certain, il est positif *qu'il est guéri* (εἰναι ἀληθές, βέβαιον, θετικὸν ὅτι ιατρεύθη).—Il y a espoir, il y a tout à parier *qu'il guérira* (εἰναι ἀλπίς, στοιχηματίζω ὅτι θετικόν).—Il est probable qu'il est malade (πιθανὸν ὅτι ἀσθενεῖ).—Il est vraisemblable *qu'il a menti* (εἰναι πιθανὸν ὅτι ἐψεύσθη).—Il en résulte que *vous en avez tort* (ἕπεται ἐκ τούτου ὅτι εἴχετε ἀδίκον).

ΣΗΜ. Τὸ il paraît (φαίνεται) συντάσσεται μεθ' ὄριστικῆς μὲν ἢν ἔχῃ ἀντικείμενον· οἷον il me semble, il nous semble, il semble à tout le monde que vous avez raison (μοὶ φαίνεται, φαίνεται ήμεν, φαίνεται εἰς πάντας ὅτι ἔχετε δίκαιον). *Αν δὲ μὴ ἔχῃ ἀντικείμενον συντάσσεται συνήθως ὑποτακτικῇ· οἷον il semble qu'il ait raison (φαίνεται νὰ ἔχῃ δίκαιον).

282. *Παρατήρησις α'*. Η ὄριστική παρίστησι τὴν κατάστασιν ἢ τὴν ἐνέργειαν ὡς θετικήν, ἐκφράζει δηλαδὴ ὠρισμένον τι καὶ ὅντως ὑπέρχον ἢ μή· ἢ δὲ ὑποτακτική ἐμφαίνει πληντοτε ἀσθεαῖον καὶ ἀμφιβολόν τι. Διὸ καὶ οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται, κατὰ τὴν ἔννοιαν ἢν θέλωσι νὰ ἐκφέρωσι, τὴν ὄριστικὴν ἢ τὴν ὑποτακτικὴν ἐν τοῖς ἐπομένοις:

1^ο· Μετὰ τὰ ρήματα commander (διατάττειν), décider (ἀποφασίζειν), ordonner (διατάττειν), prétendre (δισχυρίζεσθαι), supposer (εἰκάζειν), κτλ.

Ὀριστική.—Je suppose que vous avez appris les mathématiques, car vous en parlez pertinemment, εἰκάζω ὅτι ἐμάζετε τὰ μαθηματικά· (διότι) ὄμιλείτε ἀρμοδίως περὶ αὐτῶν.

Ὑποτακτική.—Je suppose que vous ayez appris les mathématiques, en seriez-vous meilleur philosophe? Υποθέτω ὅτι ἐμάζετε τὰ μαθηματικά· ήθελετε εἰσθαι· διὸ τοῦτο καλλίτερος φιλόσοφος (=μᾶλλον πεπαιδευμένος); .

*Ἐν τῷ πρώτῳ παραδείγματι μεταχειρίζομαι ἐν τῇ ἐξηρτημένῃ προτάσει τὴν ὄριστικὴν διότι θέλω νὰ ἐκλέχωσιν ὡς θετικὴν καὶ

βεβαίων τὴν γνώμην ὅτι ἐσπουδάσατε τὰ μαθηγατικά· ἐν τῷ δευτέρῳ
δὲ ἐκφέρω τὴν γνώμην ταύτην ὑπὸ τύπου ἀναφεύοντας.

2^ο Μετὰ ρῆμα συναδεύσμενον ὑπὸ ἐρωτήσεως ἢ ἀρνήσεως.

Ὀροπενίη. — Où avez-vous vu que des gens ruinés ont des amis ? Πῶς εἴδετε ποτε ὅτι ἔθρωποι κατεστραμμένοι ἔγουστι φίλους;

Τροπακτική. — Où avez-vous vu que des gens ruinés aient des amis ? Ήσύ εἰδετε ἄγνωστους κατεστακμένους γὰρ ἔνωπι τῶν δουλών;

Διὰ τῆς ὄριστικῆς ἐνφρέζω ὡς βεβείν τὴν ιδέαν ὅτι οἱ δυστυχήσαντες στεροῦνται φίλων· διὰ δὲ τῆς ὑποτακτικῆς ἀμφιβέλλω ἂν ἀπολείπωνται φίλοι τοῖς εἰς δυστυχίαν περιπεσούσι.

Je ne crois pas qu'il est malade, διὸ πιστεύω (μετὰ θετικότητος) ἔτι δυσθενεῖ.

Je ne crois pas qu'il soit malade, δέν πιστεύω νὰ ἀσθενῇ (πιθανὸν δὲν θυμῷ καὶ νὰ ἀσθενῇ).

3^η. Μετὰ τέκνων φορικάς ἀντανακμίας καὶ τὸ ἐπιφρένια οὐ, ἀναρρέψαντα εἰς λέξιν τινὰς δορίστως λαμβάνονται.

Oματική. — Je cherche un jeune homme qui sait plusieurs langues, ζητῶ νέον τινὰ ὄστις γγωρίζει πολλὰς γλώσσας. δὲ θεὶς

Τριπταχτική. — Je cherche un jeune homme qui sache plusieurs langues.

Όριστική. — J'irai dans une retraite où je serai tranquille, θέλω εἰς ἀποχώρησιν τι ἔνθα θέλω εἶναι ἕσυχος. *Επειδή*

Τηποτακτική. — *J'irai dans une retraite où je suis tranquille,*

4°. Μετὰ τὰς συρθεσμικὰς ἐκφράσεις (locutions conjonctives) de sorte que, en sorte que, de manière que (*εἰς τρόπον ὥστε*), si ce n'est que, sinon que (*εἰμι*), tellement que (*τοσούτον ὥστε*).

'Oρωτική. — Je ferai de manière que mes parents seront contents de moi, θὰ πρέξω οὕτως ὅτε οἱ γονεῖς μου ἔσονται εὐχαριστημένοι ἀπ' ἐμοῦ.

¹Τι ποταπτική. — Je ferai de manière que mes parents soient

contents de moi, θά πράξω οὕτως ὅστε οἱ γονεῖς μου νὰ ὄσιν εὐχαριστημένοι ἀπ' ἐμοῦ. *καὶ γένεσις τοῦ αὐτοῦ γένεσις τοῦ αὐτοῦ*

ΣΗΜ. Μετὰ τὸ tout — que τίθεται πάντοτε δριστική οἷον la valeur tout héroïque qu'elle est, ne suffit pas pour faire les héros.

283. *Παρατήρησις β'.* Μεταχειρίζονται ἐν γένει τὴν ὑποτακτικὴν ἐν τοῖς ἐπομένοις:

α'. Μετὰ τὰ σχετικὰ ὑπερθετικὰ le plus, la plus, le moindre, le meilleur, ως καὶ μετὰ τὰ τακτικὰ le premier, le second, le dernier, κατλ. καὶ τὰ le seul, peu. Παραδ.

Homère est *le plus grand* poète qui *ait* jamais existé, ὁ Όμηρος εἶναι ὁ μέγιστος τῶν ποιητῶν ὃσοι ποτὲ ὑπῆρχαν.

C'est une des dernières épîtres que Saint Paul *ait* écrites, αὗτη εἶναι μία τῶν τελευταίων ἐπιστολῶν, ἡς ὁ ἄγιος Παύλος ἔγραψε.

Le chien est *le seul* animal dont la fidélité soit à l'épreuve, ὁ κύων εἶναι τὸ μόνον ζῶν οὗτονς ἡ πίστις εἶναι δεδοκιμασμένη.

Il y avait peu de gens qui le connussent, ὅλιγοι ήσαν οἱ γνωρίζοντες αὐτόν.

ΣΗΜ. “Οταν τὸ ἡγεόμενον ὑπερθετικὸν ἔχῃ συμπλήρωμα, ἢ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία συντάσσεται συνίθως μεθ' δριστικῆς οἷον le soleil est le plus grand *des corps* que l'on aperçoit dans le ciel (οὐχὶ que l'on aperçoive) = ὁ ἥλιος εἶναι τὸ μεγαλείτερον τῶν σωμάτων, ἀτινα βλέπει τις ἐν τῷ οὐρανῷ.

β'. Μετὰ τὰς ἐπομένας συνθεσμικὰς ἐκφράσεις, αἵτινες ἐνφράζουσι πάντοτε ιδέαν τινὰς ἀθετιστητος, ἀμφιβολίας: afin que — à moins que — avant que — en cas que — bien que — quoique — de peur que — de crainte que — encore que — jusqu'à ce que — loin que — pour peu que — pour que — pourvu que — sans que — si peu que — soit que — supposé que. Παράδ.

Ce livre est toujours sur le bureau *afin qu'on puisse le consulter*, τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι πάντοτε ἐπὶ τοῦ γραφείου ἵνα δύνωνται νὰ τὸ συμβουλεύωνται.

J'irai le voir *avant qu'il parte*, θὰ ὑπάγω νὰ τὸν ἴδω πρὶν ἀναχωρήσει.

Quoiqu'il soit pauvre, il est honnête homme, *καίτοι πτωχός εἶναι τίμος, καὶ λ.*

γ'. Μετὰ τὸ quoi que, quel que, quelque,... que, quelque-
Παρόδι.

Quelque effort que fassent les hommes, leur néant paraît partout. — *Quel que soit* le mérite d'un homme, il ne peut échapper à l'envie. — *Quoi que vous écriviez*, évitez la bassesse. — *Quelque riche que vous soyez, quels que soient vos talents,* n'oubliez jamais que vous êtes mortel.

ΣΗΜ. Αἱ ἐν τῇ νεωτέρῃ Ἑλληνικῇ διὰ τοῦ νὰ καὶ τῆς ὑποτακτικῆς ἐκφερόμεναι ἔρωτηματικαὶ προτάσεις μεταφραστέαι ἐν τῇ γαλλικῇ διὰ τοῦ μέλλοντος τῆς ὀριστικῆς ἢ καὶ διὰ τῆς ἀπορευμάτου, οἰον:

Νὰ σᾶς προσμένω ἔδω ;=vous attendrai-je ici? — Τὶ νὰ γείνω;= que deviendrai-je ? que vais-je devenir ? que devenir ? — Τὶ νὰ σοὶ εἴπω;=que vous dirai-je ? — Τὶ νὰ εἴπῃ τις=que dire ? — Ποῦ νὰ μάθωμεν τὶ ἔγεινεν αὐτός ;=où savoir ce qu'il est devenu ? — Τὶ νὰ γείνῃ ;=que voulez-vous ? qu'y faire ? que faire ?

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ.

284. "Η ὑποτακτικὴ ἔχει ὡς γνωρίζομεν τέσσαρας χρόνους, ἦτος Présent ou Futur (ἐνεστῶτα ἢ μέλλοντα), Imparfait (παρατατικόν), Passé (παρακείμενον), καὶ Plus-que-parfait (ὑπερσυντελικόν).

"Η χρήσις τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ χρόνου τῆς ὑποτακτικῆς ἔξαρταται κυρίως ἐν δύο τινῶν: α'. ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ ρήματος ἐξ οὐ ἡ ὑποτακτικὴ ἔξαρταται καὶ β'. ἐκ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν γίνεται τὸ ὑπά τοῦ ρήματος τῆς ὑποτακτικῆς σημανούμενον.

285. "Οταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ἦναι κατ' ἐνεστῶτα ἢ μέλλοντα, ἡ ὑποτακτικὴ τίθεται κατ' ἐνεστῶτα (Présent ou Futur) ἢ παρακείμενον (Passé).

α'. Κατ' ἐρεστῶτα μέν, οταν ἡ ὑπὸ τοῦ ρήματος τῆς ὑποτακτικῆς σημανούμένη πρᾶξις ἦναι ἐνεστῶσα ἢ μέλλουσα: οἷον,

je lui *donne* ce livre, je lui *donnerai* ce livre, je lui *aurai donné* ce livre afin qu'il *lise* maintenant *et* demain.

β'. Κατὰ παρακείμενος δέ, ὅταν ἡ σημαίνομένη πρᾶξις ἦναι παρφωγμένη· οἷον je doute qu'il *ait étudié* bien. Je douterais qu'ils *aient reçu* mes lettres l'an passé.

286. *Ἐξαίρεσις*. Καίτοι τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶναι κατ' ἐνεστῶτα ἡ μέλλοντα, ἡ ὑποτακτικὴ τίθεται κατὰ παρατατικὸν ἀντὶ ἐνεστῶτος καὶ καθ' ὑπερσυντελικὸν ἀντὶ παρακειμένου ὅταν ἔξ αὐτῆς ἔξαρτᾶται φράσις ἔχουσα ἔννοιαν ὑποθετικήν· οἷον, je crains qu'il ne s'*ennuide*, *s'il était tout seul*, φοβοῦμαι μὴ στενοχωρηθῇ ἐὰν ἦτο μόνος. On ne croira pas que j'*eusse pu réussir sans votre aide*, δὲν θὰ πιστεύσωσιν ὅτι θὰ ἡδύναμην νὰ ἐπιτύχω ἔνευ τῆς βοηθείας σας — si vous ne m'aviez pas aidé.

287. "Οταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ἦναι εἰς χρόνον παρφωγμένον, δηλαδὴ εἰς παρατατικόν, παρφωγμένον ὥρισμένον (Passé défini), παρακείμενον, παρφωγμένον προγενέστερον (Passé antérieur), καὶ ὑπερσυντελικὸν τῆς ὄριστικῆς, ἡ εἰς τινα τῶν χρόνων τῆς ὑποθετικῆς, ἡ ὑποτακτικὴ τίθεται κατὰ παρατατικὸν ἡ ὑπερσυντελικότερον.

α'. Κατὰ παρατατικὸν μέν, ὅταν ἡ ὑπὸ τοῦ ρήματος τῆς ὑποτακτικῆς σημαίνομένη πρᾶξις ἀναφέρηται εἰς τὸ ἐνεστώς ἡ εἰς τὸ μέλλον· οἷον,

Je désirais
J'ai désiré
Je désirai
J'avais désiré
Quand j'eus désiré
Je désirerais
J'aurais désiré

Qu'il tombât
en ce moment-là *et*
qu'il vint plus tard.

**Alla παραδείγματα.*

Les Égyptiens ne doutaient pas que certains animaux et

certaines plantes ne furent des divinités, où Aigypcioi δέν ἀμφίεσαλλον ὅτι ζῷά τινα καὶ φυτὰ ἡσαν θεότητες. — Quand il fut temps que je m'en allasse, ôt' ἐπῆλθε καιρὸς ν' ἀπέλθω. — J'aurais empêché que personne ne vous insultât, ηθελον ἐμποδίσει ὅστε οὐδεὶς νὰ σᾶς ὑβρίσῃ.

6'. Καθ' ὑπερσυντελικὸν δέ, ὅταν ἡ ὑπὸ τοῦ ρήματος τῆς ὑποτακτικῆς σημανούμενη πρᾶξις ἀναφέρηται εἰς τὸ παρελθόν. οἷον

Je ne savais pas

Je n'ai pas su

Je ne sus pas

Je n'avais pas su

A peine eus-je nié

Il faudrait

Il aurait fallu

Que vous eussiez étudié
les mathématiques,
ἡγνόου κτλ...,
ὅτι εἴχετε σπουδάσει
τὰ μαθηματικά.

288. Ἐξαίρεσις. Καίτοι τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶναι εἰς χρόνον παρῳχημένον, οὐχ ἡττον ἡ ὑποτακτικὴ τίθεται κατ' ἐνεστῶτα ἀντὶ παρατακτικοῦ, ὅταν ἡ ὑπὸ αὐτῆς ἐμφαινομένη πρᾶξις ὑπέρχῃ καθ' ἦν στιγμὴν λαλοῦμεν, οἷον il m'a trahi quoiqu'il soit mon ami, μ' ἐπρόδωκεν ἂν καὶ ἡναὶ φίλος μου, ἡ ἂν ἡ πρᾶξις ἡναὶ συνήθης ἡ διαρκής οἷον Dieu nous a donné la raison afin que nous discernions le bien d'avec le mal, ὁ Θεὸς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ λογικὸν ὅπως διακρίνωμεν τὸ ἀγαθὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ καὶ les anciens ignoraient que la terre tourne autour du soleil, οἱ ἀρχαῖοι ἡγνόουν ὅτι ἡ γῆ στρέφεται περὶ τὸν ἥλιον.

40^η Γύμνασιον.

Χρήσεις τῆς ὑποτακτικῆς.

Τῶρ ἐξαρτωμέρω προτάσεων τὰ ρήματα τίθεται κατ' ἀταρέμφατον· ὁ μαθητὴς ἵς θέση ταῦτα εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ρημάτων τῆς κυρίας προτάσεως ἀπαιτούμενην ἔγχεισιν. -

1. J'ai appris que mes amis étre malades. — 2. Je veux que mes

enfants *devenir* obéissants.—3. Je doute que le méchant *pouvoir* être compatissant.—4. Je parie qu'ils ne *faire* ce que vous leur avez dit.—5. Il faut que vous *partir* demain.—6. Je crois que l'âme *être* immortelle.—7. Je consentirai qu'il le *punir* et je permettrai même qu'il le *battre*, pourvu qu'il le corrige.—8. Il est juste que vous *prendre* le cheval de l'ennemi que vous avez vaincu.—9. Il est certain qu'elles *venir* demain. Il y a espoir qu'il *arriver* après-demain.—10. Il est impossible que l'hiver *venir* avant l'automne.—11. Il paraît que cette année-ci les récoltes *être* nulles.—12. Il me semble que vous *avoir* raison.—13. Croyez-vous que mon père *revenir* si tôt?—14. Il n'est pas probable qu'il *revenir* si tôt, mais il est certain qu'il *revenir* dans un mois.—15. Il semble que vous *avoir tort*.—16. J'ordonne que vous *obéir* aux lois.

41^{ον} Γύρηνασμα.

1. Je décide que vous *étudier* la médecine.—2. Il prétend que vous *sortir* immédiatement.—3. Je ne dis pas qu'ils *être* mes amis, puisqu'ils m'ont *ruiné*!—4. Je cherche quelqu'un qui m'*avoir* rendu service (βελτιότης).—5. Je cherche quelqu'un qui *pouvoir* me rendre service (ἀμπιθελία).—6. J'aspire à une place qui m'*être* agréable (βέθ.).—7. L'homme tout mortel qu'il *paraître* être, ne périt jamais: son âme est immortelle.—9. J'aspire à une place qui me *être* agréable (ἀγαπάω).—10. C'est la dernière lettre que je vous *avoir* écrite.—11. Vous lisez en ce moment le seul livre qui me *plaire*.—12. L'Évangile est le plus beau présent que Dieu *avoir* pu faire aux hommes.—13. Vous comprenez cela sans que je le *dire*.—14. Il n'est pas heureux quoiqu'il *être* riche.—15. Je suis content, pourvu que je vous *voir*.—16. Vous comprenez pour peu que vous *faire* attention.—17. Vous ne ferez pas cette sottise à moins que vous n'*être* fou.—18. Il est peu sage bien qu'il *être* brave.

42^{ον} Γύρηνασμα.**Χρήσις τῶν χρύνων τῆς ὑποτακτικῆς.**

Πάντα τὰ ἐξαρτώμενα ρήματα εἴται εἰς ἀπαρέμπατον ὁ μαθητής
(ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΓΛΩΣΣΗΣ)

ἀς ἀντικαταστήσῃ ταῦτην διὰ τοῦ καταλλήλου χρόνου τῆς ἐποτα-
κτικῆς.

1. Il faut que tu *acquérir* de l'instruction. — 2. Dieu a voulu que tous les hommes *être* frères. — 3. Il semblait que ma présence *exciter* son audace. — 4. Ma mère craint que je ne *courir* trop et que je ne *être* malade. — 5. Si vous attendez qu'un enfant *contracter* l'habitue du mensonge, vous ne pourrez pas l'en corriger. — 6. Fais aux autres ce que tu voudrais qu'on te *faire*. — 7. Un empereur souhaitait que le peuple romain ne *avoir* qu'une seule tête pour l'abattre plus facilement. — 8. Je ne savais pas que vous *être* indisposé hier. — 9. Chez les anciens les juges ordonnaient qu'on *fouetter* le parricide jusqu'au sang, qu'on le *mettre* dans un sac et qu'on le *jeter* à la mer. — 10. J'ignorais alors que vous *étudier* la médecine. — 11. En ce moment-là il aurait fallu que vous *parler* fermement. — 12. L'avare voudrait que tout l'or de la Californie lui *appartenir*. — 13. Quelqu'un disait à Socrate en versant des pleurs : Vous mourrez donc innocent ? — Aimeriez-vous que je *mourir* coupable ? — 14. Quand vous voudrez quelque chose, dites : Je désirerais que cela *être* mais non : je veux que cela *être*.

43^ο Γύρηνασμάτα.

1. Dieu nous donna la raison afin qu'elle *diriger* notre conduite. — 2. Je ne crois pas qu'elle *étudier* à l'heure qu'il est, ni demain, si on ne l'y contraignait. — 3. Socrate demandait aux dieux que sa petite maison *être* pleine de vrais amis. — 4. Où avez-vous vu que les gens ruinés *avoir* des amis ? — 5. Je doute que votre frère *arriver* bien portant, et je m'étonne qu'il *touloir* repartir dans quelques jours. — 6. A moins qu'il ne *prendre* un plus long repos, il est à craindre qu'il ne *tomber* malade et ne se *repentir*. — 7. Il sera temps qu'il *mettre* fin à ses éternels voyages ; et pour peu qu'il *être* sage, il faudra qu'il se *rendre* à la prière de ses parents et de ses amis. — 8. Ce serait un grand malheur en effet, que, lui parlant au nom de l'amitié, de la raison et de son propre intérêt, je ne *parvenir* pas à le toucher, et que nous ne *pourvoir* rien obtenir, bien que nous *avoir* tout tenté.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

DE LA NÉGATION.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΦΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΤΙΚΩΝ ΜΟΡΙΩΝ.

289. Oui, si = ναι. — Non = οχι. Παραδ.

Avez-vous vu le roi?

Est-il vrai qu'il souffre?

N'est-ce pas vous qui m'avez dit cela?

Est-il malade?

Avez-vous dit cela, oui ou non? — Oui, je l'ai dit. — Non, je ne l'ai pas dit. — Pourquoi non? — Faites cela; sinon (καὶ οὐ σινον) je vous gronde = πρόξετε τοῦτο, εἰ δὲ μὴ θὰ σᾶς ἐπιπλήξω.

Κατ' ἐπίτασιν δὲ λέγεται διὰ μὲν τὴν κατάρασιν certes, certainly, oui certes, oui vraiment· διὰ δὲ τὴν χρησιν non pas, non vraiment, non certes, κτλ.

Ἐπὶ ἐννοίας ἀποφατικῆς ἡ ὅταν ὁ λαλῶν ἔρωτῷ ὑποπτεύων ἡ θυμαζόν ὅτι δὲν γίνεται, δὲν ἔγεινεν ἡ δὲν θέλει γείνει τι, τότε ἐπὶ καταφάσεως μὲν ἡ ἀπόκρισις γίνεται διὰ τοῦ non· ἐπὶ δὲ ἀποφάσεως διὰ τοῦ si ἡ si fait. Παραδ.

Il ne ment jamais, oûd'épote φεύδεται. — Non, jamais. = ναι, οῦτως έχει, οûd'épote φεύδεται.

Il ne ment jamais! — Si, quelquefois = ναι, ἐνίστε, δηλαδὴ ἀπατᾶσαι, φεύδεται ἐνίστε.

Vous n'avez pas vu l'ami, m'a-t-on dit? (Δὲν εἰδετε τὸν φίλον μοὶ εἶπον;) — Non = τῷ ὄντι δὲν τὸν εἶδον.

Est-ce que vous n'avez pas vu l'ami? (Μήπως δὲν εἶδετε τὸν φίλον;) = Si καὶ si fait = μάλιστα, τὸν εἶδον.

ΣΗΜ. Τὸ non προτάσσεται ἐνίστε τῶν ἐπιθέτων καὶ τῶν παθητικῶν

μετοχῶν καὶ ἵσοδυναμεῖ τῷ ἐλληνικῷ μὴ ἡ τῷ στερητικῷ α (=in). Παραδ.

Toutes les personnes *non* intéressées à cette affaire, πάντες οἱ μὴ ἔνδιαφερόμενοι εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν. — Tous les gens non solvables πάντες οἱ μὴ ἀξιόγρεοι, ἀναξιόγρεοι = insolvable.

TO APNHTIKON MOPION NE.

290. Τὸ κυρίως ἀρνητικὸν μόριον παρὰ Γάλλοις εἶναι τὸ ne, ἐπερ, ἵνα ἐκφράσῃ τελείαν ἀρνησιν, πρέπει νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ pas ἡ point.

ΣΗΜ. Τὸ pas καὶ point εἶναι φύσει ὄνοματα οὐσιαστικὰ μεταπεσόντα εἰς ἐπιφράζατα ἀρνήσεως.

Tὸ pas σημαίνει βῆμα, τὸ δὲ point σημεῖον, στιγμήν. Je n'irai pas εἶναι ἵσον τῷ je ne ferai un pas pour y aller = οὐδὲ ἐν βῆμα θὰ κάμω, ἵνα ὑπάγω ἔκει τὸ δὲ je n'irai point, εἶναι ἵσον τῷ je n'avancerai d'un point = οὐδὲ κατὰ ἐν σημεῖον θὰ προχωρήσω.

Ἐπειταὶ ἐκ τούτου ὅτι τὸ point εἶναι ἐντονώτερον τοῦ pas. Ο προχωρῶν κατὰ ἐν βῆμα κάμνει κίνησίν τινα, δὲ προχωρῶν κατὰ ἐν σημεῖον, μόλις κινεῖται.

NE... PAS. — NE... POINT.

291. Εν συνδέσει μετὰ ρήματος ἡ ἀρνησις γίνεται διὰ τοῦ ne... pas, ne... point, οὕτω.

'Επὶ ἀπλῷ χρόνῳ. Je ne parle pas. — Elle ne travaille point.—Ne lisez pas ce livre,

'Επὶ συνθέτῳ χρόνῳ. Il n'a pas parlé. — Elle n'a pas ἡ point travaillé.—Vous n'avez pas lu ce livre.

'Επὶ ἀπαρεμπάτον δὲ ἡ θέσις τοῦ pas καὶ point εἶναι αὐθαίρετος. Παράδ. Ne pas dire un mot, ne point parler καὶ ne dire pas, ne parler point. — Je crois n' avoir pas dit cela ἡ je crois ne pas avoir dit cela.

292. Κατὰ τὴν Ἀκαδημίαν τὸ pas προτιμητέον τοῦ point ἐν τοῖς ἔξις· α'. Πρὸ τῶν plus, moins, si, autant καὶ ὅλων συγκριτικῶν μορίων· οἷον Cicéron n'est pas moins vénérement que Démosthène. — Démosthène n'est pas si abondant que Cicéron. β' Πρὸ τῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων· οἷον il n'en reste pas un seul petit morceau. — Il n'y a pas dix ans.

ΣΗΜ. α'. Τὸ pas ἔμφαίνει προσωρινόν τι καὶ τυχαῖον, τὸ δὲ point διαρκές τι καὶ σύνηθες. Παραδ. Je ne lis pas les journaux = je ne lis pas ces jours-ci les journaux (κατὰ τὰς ἡμέρας ταῦτας δὲν ἀναγινώσκω τὰς ἐφημερίδας). Je ne lis point les journaux (οὐδέποτε ἀναγινώσκω τὰς ἐφημερίδας).

ΣΗΜ. β'. Ἐπὶ ἐρωτήσεως τὰ ne — pas, ne — point ἔχουσι διάφορον σηνοῖαν.

Tὸ μὲν ne — pas δηλοῖ πεποίθησιν, βεβαιότητα. N'ai-je pas été petit enfant comme les autres ? = μήπως δὲν θυμίζει παιδίον διὰ τὰ ὅλα ; δηλαδὴ διπῆρει τοιοῦτο. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐρωτῶμεν ἐν εἰδεῖς ἐπιπλήξεως· N'est-ce pas vous qui avez causé ce malheur ? (μήπως δὲν είσαι σὺ ὁ αἴτιος τοῦ δυστυχήματος τούτου ;).

Tὸ δὲ ne — point δηλοῖ ἀμφιβολίαν. Λέγων· Nest-ce point vous qui avez causé ce malheur ? ἀγνοῶ ἣν ἔχει οὗτο καὶ ἐρωτῶ ἣν πληροφορηθῶ. — Vous tremblez ; n'avez-vous point la fièvre ? (Τρέμετε μήπως ἔχετε τὸν πυρετόν;) . Ἐνῷ τό· il n'est pas étonnant que vous trembliez ; n'avez-vous pas la fièvre ? = οὐδέλως παράδοξον ἔσται τρέμητε δὲν ἔχετε πυρετόν ; (ἐπειδὴ ἔχετε πυρετόν, οὐδὲν παράδοξον ἔσται τρέμητε).

ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ ΤΟΥ PAS ΚΑΙ POINT.

293. Tὸ pas καὶ point παραλείπονται.

α'. Μετὰ τὰ ρήματα cesser (παύειν), oser (τολμᾶν), pouvoir (δύνασθαι) ὅταν ἔχωσιν ἀπαρέμφατον ὡς ἀντικείμενον. Il ne cesse de gronder.—On n'ose l'aborder.—Je ne pais me taire.

"Αν δημοσίες τὸ ἀντικείμενον τοῦ ρήματος ἦναι ὄνομα ἢ δὲν ὑπάρχῃ ἀντικείμενον, τὸ pas ἢ point εἶναι ἀναγκαῖον. Dieu ne peut pas l'absurde. — Je n'ose pas.

ΣΗΜ. Δέν είναι σφάλμα νὰ προστεθῇ ἐν τοῖς μνήμονευθεῖσι ρήματε καὶ τὸ μόριον pas η point, ἀλλ' δ λόγος εἶναι γλωσσιώτερος ἀνευ τούτων.

β'. Μετὰ τὸ ρῆμα savoir λαμβάνομενον ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ δύνασθαι. Je ne saurais vous le dire, δέν θὰ δυνηθῶ νὰ σᾶς τὸ εἶπω.

γ'. Μετὰ τὸ ne ἀκολουθούμενον ὑπὸ τοῦ ἐπιθέτου autre καὶ τοῦ que. Je n'ai d'autre désir que de vous voir tous heureux, οὐδέν ἄλλο ἐπιθυμῶ, εἰμὴ νὰ σᾶς βλέπω πάντας εύτυχεis. Η κατ' ἔλλειψιν τοῦ autre οἷον il ne fait que rire = il ne fait autre chose que rire (γελᾷ πάντοτε).

ΣΗΜ. Τοῦ ne... que η χρῆσις παρὰ Γάλλοις εἶναι συγχρότητη λαμβάνεται δ' ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ seulement (μόνον) καὶ οὕτω δέον νὰ μεταφράζηται ἐλληνιστικά. L'honnête homme ne connaît que ses devoirs, δ' χρηστὸς ἀνήρ (οὐδὲν γνωρίζει εἰμὴ τὰ χρέη του) μόνον τὰ χρέη του γνωρίζει. — Je n'ai que quatre enfants (μόνον τέσσαρα τέκνα ἔχω). — Il n'a que trois ans (μόλις εἶναι τριῶν ἔτην).

δ'. Μετὰ τὸ ne, ὅταν ὑπέργκῃ ἐν τῇ προτέσσει ἀρνητικόν τε μόριον η λέξις δυναμένη νὰ ἐπιτείνῃ τὴν ἀρνησιν, ὡς personne, aucun, aucunement, rien, nul, nullement, guère, jamais, plus, goutte, mot, mię, grain, brin, κτλ. Un méchant ne sait jamais pardonner. — Je ne vis personne hier. — Je ne dois rien. — Je ne dis mot, κτλ.

ε'. "Οταν ὁ que τίθηται ἐν τῇ ἀργῇ τῆς φράσεως ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ pourquoi οἷον que n'êtes-vous arrivé plus tôt? διατὶ νὰ μὴ ἔλθητε ταχύτερον. Η ἐπὶ τῆς σημασίας ενγῆς καὶ ἀραe-οῖον que n'est-il à cent lieues de nous? εἴθε νὰ εὑρίσκετο ἑκατὸν λεύγας μακρὰν ἡμῶν!

Ϛ'. Μετὰ τὸ depuis que καὶ il y a que, συνοδεύομενα ὑπὸ λέξεως δηλούσσης ὥρισμένον τινὰ χρόνον, ὅταν τὸ ρῆμα ἦναι κατὰς παρακείμενον οἷον depuis que je ne l'ai vu. — Il y a six mois que je ne l'ai vu.

ΣΗΜ. Αν ὅμως τὸ ρῆμα φέρηται κατ' ἄλλον τινὰ χρόνον, τὸ pas η

point δὲν παραλείπεται: οἷον depuis que nous ne *voyons pas*. — Il y a six ans que nous ne nous *parlons point*.

ζ'. Μετὰ τοὺς συνδέσμους à moins que καὶ si λαμβανομένους ἐπιτῆς σημασίας τοῦ π.λήρ., ἐκτὸς οἷον Je ne sors pas, à moins qu'il ne fasse beau, δὲν ἔξερχομαι πλὴν ὅταν ὁ καιρός ξηναὶ καλός. — Je ne sortirai point, si vous ne venez me prendre en voiture, δὲν θὰ ἔξελθω, ἐκτὸς ἐὰν ἔλθητε νὰ μὲ λάβητε ἐφ' ἀμάξης.

η'. Όταν δύο ἀρνήσεις συνδέωνται διὰ τοῦ *ni*. — Je ne l'estime ni l'aime, οὔτε τὸν ἐκτιμῶ, οὔτε τὸν ἀγαπῶ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΝΕ.

Χρῆσις καὶ παράλειψις αὐτοῦ.

294. Μετὰ τὰ ρήματα prendre garde, se garder, éviter empêcher σημαίνοντα προφυλάττεσθαι, εἴτε καταφατικῶς εἴτε ἀποφατικῶς ἐκφερόμενα, γίνεται χρῆσις τοῦ *ne* πρὸ τοῦ ρήματος τῆς ἔξαρτωμένης προτάσεως οἷον

<p><i>J'empêche</i> <i>Gardez</i> ή <i>Gardez-vous</i> <i>Évitez</i> <i>Prenez garde</i></p>	<p>{ qu'on <i>ne vous voie</i>.</p>
---	-------------------------------------

Je n'empêche pas qu'il *ne fasse ses affaires*.

ΣΗΜ. Μετὰ τὸ défendre (ἀπαγορεύειν), τὸ ρῆμα τῆς ἔξαρτωμένης προτάσεως οὐδέποτε δέχεται τὸ *ne*. Ήαραδ. J'ai défendu qu'on fit telle chose. — Il défendit qu'aucun étranger entrât dans la ville.

295. Μετὰ τὸ ρῆμα nier (ἀρνεῖσθαι) καὶ τὸ συνώνυμὸν αὐτοῦ disconvenir, ώς καὶ μετὰ τὰ ρήματα douter (ἀμφιβάλλειν), contestier (διαμφισθῆτειν), désespérer (ἀπελπίζειν), ἀποφατικῶς ἐκφερόμενα, τίθεται συνήθως τὸ *ne* πρὸ τοῦ ρήματος τῆς ἔξαρτωμένης προτάσεως. Ήαραδ. Je ne nie pas, je ne disconviens pas que cela ne soit, δὲν ἀργοῦμαι: ὅτι αὕτως ἔχει. — Je ne désespère pas que

vous ne le revoyiez quelque jour, δὲν ἀπελπίζω ὅτι δὲν θὰ τὸν ἐπανίδητε ἡμέραν τινά.

*Αλλ' ἂν ἡ ἔξαρτωμένη πρότασις ἐκφράζῃ πρᾶγμά τι ἀναντίρρητον δὲν γίνεται χρῆσις τῆς ἀρνήσεως· οἷον Je ne nie pas qu'il y ait un Dieu, δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι δὲν ἀπάρχει Θεός.

ΣΗΜ. Τὰ αὐτὰ ρήματα καταφατικῶς λαμβανόμενα δὲν λαμβάνουσι τόνον ἐν ταῖς ἔξαρτωμέναις προτάσεσιν· οἷον Je désespère que vous le revoyiez un jour, ἀπελπίζω ὅτι θὰ τὸν ἐπανίδητε ἡμέραν τινά.

296. Μετὰ τὰ ρήματα craindre, apprêhender, avoir peur, trembler, redouter καὶ τὰς φόβου σημαντικὰς ἐκφράσεις de crainte que, de peur que (φοβόφ), καταφατικῶς ἐκφερόμενα, ἡ ἔξαρτωμένη ὑποτακτικὴ λαμβάνει τὸ πε., ισοδυναμοῦν τῷ τῆς ἐλληνικῆς δισταχτικῷ μὴ ἡ μήπως, ἐὰν πρόκειται περὶ πράγματος, ὅπερ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ γείνη· οἷον je crains que le maître ne vienne, φοβοῦμαι μὴ ὁ διδάσκαλος ἔλθῃ (δηλαδὴ ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθῃ).

*Αλλ' ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἡ ὑποτακτικὴ συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ πας ἡ point ὅταν ἐπιθυμῶμεν νὰ γείνῃ τὸ ὑπὸ ταύτης σημαίνομενον· οἷον je crains que le maître ne vienne pas, φοβοῦμαι μήπως ὁ διδάσκαλος δὲν ἔλθει (δηλαδὴ ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθῃ).

ΣΗΜ. *Αν τὸ φόβου σημαντικὸν ρῆμα ἐκφέρηται ἀρνητικῶς ἡ ἔρωτηματικῶς, τὸ ρῆμα τῆς ἔξαρτωμένης προτάσεως δὲν λαμβάνει ἀσνησιν· οἷον Je ne crains pas qu'il vienne. — Craignez-vous qu'il vienne? — Je dis ces paroles sans crainte qu'on me blâme, λέγω ταῦτα μὴ φοβούμενος νὰ μὲν μεμφῶσι.

297. Μετὰ τὰ συγχριτικὰ ισότητος οὐδέποτε τὸ πε. προτάσεται τοῦ ρήματος δι' οὗ ἐκφέρεται ὁ δεύτερος ὄρος τῆς συγχρίσεως· οἷον il n'est pas aussi riche que vous le pensez, καὶ οὐχὶ que vous ne le pensez.

*Αλλ' ὅταν οἱ ὄροι τῆς συγχρίσεως ἐκφράζωσιν ἀνισότητα, ὡς τοῦτο γίνεται μετὰ τῶν λέξεων *plus, moins, mieux, meilleur, moindre, pire, autre, autrement, plutôt*, ὁ σύνδεσμος que ἀκολουθεῖται πάντοτε ὑπὸ τοῦ πε., ἂν ἡ κυρία πρότασις ἦναι καταφα-

τική. Παραδ. Il est plus riche que vous ne l'êtes. — Il a été mieux reçu qu'il ne croyait.

298. Μετά τὰς συνδεσμικάς ἐκφράσεις avant que (πρίν), sans que (χωρὶς) τὸ ne παραλείπεται πάντοτε· οἷον J'irai le voir avant qu'il parte, θὰ υπάγω νὰ τὸν ἵδω πρὶν ἡ ἀναχωρήσῃ. — Je ne puis parler sans qu'il m'interrompe, δὲν δύναμαι νὰ ὁμιλήσω χωρὶς νὰ μὲ δικκόψῃ.

‘Αλλ’ ὅταν ὁ que τιθηται κατ’ ἔλλειψιν τοῦ avant καὶ sans, τότε τιθεται τὸ ἀρνητικὸν ne· οἷον je ne puis parler qu'il ne m'interrompe=sans qu'il m'interrompe.

ΜΑΘΗΜΑ ΙΘ'.

ΔΕΞΙΑΟΓΙΟΝ.

ΣΗΜ. Ἐν τοῖς ἐπομένοις θέμασι, αἱ μὴ γνωσταὶ λέξεις τίθενται γαλλιστὶ ἐν παρενθέσει, ἐφαρμόζονται δὲ οἱ κυριώτεροι κανόνες τῆς γραμματικῆς.

59^ο Θέμα.

1. Ἐπράξετε τοῦτο, ναὶ ἡ ὥχε; — 2. Μάλιστα τὸ ἔπραξα. — 3. Οὐδέποτε ἐργάζεται. — 4. Ναί, ἐργάζεται ἐνίστε. — 5. Μήπως δὲν ἀναγνώσατε τὴν ἔπιστολὴν τοῦ φίλου; — 6. Μάλιστα τὴν ἀνέγνωσα. — 7. Ἐλπίζω νὰ μὴ ἔχω ἀνάγκην ὑμῶν. — 8. Δὲν ὑπῆρχα μαθητὴς ὡς ὑμεῖς; — 9. Δὲν τολμῶ νὰ ἔξελθω διότι ὁ καιρὸς εἰναι· κακός. — 10. Ἐὰν ἔκαμνε καλὸν καιρὸν θὰ ἔξηργεσθε; — 11. Βεβαίωτατα· ἕξεργετε ὅτι ἀγαπῶ πολὺ τὸν περίπατον. — 12. Ἐὰν οὕτως ἔχῃ (si c'est ainsi), θὰ ἔλω αὔριον μετά μεσημέριαν νὰ σᾶς παραλάσω ἵνα ὑπάγωμεν ὅμοιοι εἰς τὸν περίπατον. — 13. Ἐτελειώσαμεν τὴν γραμματικὴν καὶ δὲν δύναμεθα ἀκόμη νὰ ὁμιλήσωμεν τὴν γαλλικήν. — 14. Ινα διαιλῆτε εὐχερῶς (facilement) μίαν ξένην γλώσσαν καὶ μάλιστα τὴν γαλλικὴν ἔχει ἀνάγκην μεγάλης ἀσκήσεως (pratique) καὶ διλέγον περισσότερου θάρρους παρ’ ὅσον ἔχετε· ἀρκεῖ νὰ ἕξεργήτε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ήττον καλῶς τὴν θεωρίαν τῆς γλώσσης καὶ θὰ τὴν διαιλήσητε μίαν ἡμέραν· μὴ ἀνησυχεῖτε περὶ τούτου. — 15. Η βροχὴ δὲν παύει νὰ πίπτῃ, δὲ βροχᾶς εἰναι τόσον ψυχρός, ὥστε θὰ ἔλεγχετε ὅτι εἶμεθα ἐν πλήρετε γειμῶνι. — 16. Εξέργεσθε σύμερον; — 17. Δὲν τολμῶ καὶ δὲν δύναμαι διότε δὲν ἔχω ἀλεξιθροχοί (parapluie).

60^η Θέμα.

1. Δὲν ἔγω ἄλλα φορέματα ἢ ἔκεινα τὰ ὅποια φέρω κατὰ τὴν τελευταίαν πυρκαϊάν (incendie) ἔγασα ὅλην τὴν ἴματιοθήκην μου (garde-robe). — 2. Τηγανετε εἰς τὸν ράπτην μου καὶ εἴπετε αὐτῷ ἐκ μέρους μου (de ma part) νὰ σᾶς κάμη ὅπα φορέματα θέλετε· ἀς τὰ περάστη εἰς τὸν λογαριασμόν μου. Προσέχετε μόνον μὴ σᾶς ἀπατήσῃ ως πρός (quant à) τὴν ποιότητα τῶν ὑφασμάτων· ἔχει ἐν τῷ καταστήματι του ἕρισσα (draps) γαλλικά καὶ γερμανικά ἔκεινα μὲν εἶναι καλλιστα, ταῦτα δὲ ποιότητος λίγαν κατωτέρας (inférieure). Θὰ ζητήσῃ νὰ σᾶς πείτη νὰ ἐκλέξητε ἐκ τῶν τελευταίων. — 3. "Ω! ὡς πρὸς τοῦτο ἔστε ἥσυχος: δὲν εἴμαι ἀνθρώπος ν' ἀρήσω νὰ μὲν ἀπατήσωσιν. — 4. Απηγόρευσα νὰ κάμνωσι θύρων. — 5. Κύριε, οὐδεὶς θύρων ἐν τῇ οἰκίᾳ ὁ ἀνεμος, ὅστις εἶναι πολὺ βίαιος, πλήγετε θύρας καὶ παράθυρα καὶ κάμνει τὸν θύρων περὶ οὐ παραπονεῖσθε· ὅσον δὲ ἀφορᾷ ἡμῖς, εἰμεθα πάντοτε ἥσυχοι καὶ δὲν κάμνομεν τὸν ἔλαγχον θύρων. — 6. Ἡξερώ τι λέγω· δὲν εἰσθε τότον φρόνιμοι ὅσον [τὸ] λέγετε.

61^η Θέμα.

1. Λαρνοῦμαι ὅτι εἰσθε ἱατρός· οὐδένα ἔθεραπεύσατε μέχρι τοῦδε. — 2. Καὶ ἔγω διαμφισθῆτω ὅτι εἰσθε ἀρχιτέκνων οὐδεμίαν οἰκίαν ἔκτισατε μέχρι τοῦδε· δὲν ἀπελπίζω ὅμως νὰ σᾶς θεραπεύσω ὅτε θὰ ἀσθενήστη ἥμεραν τινά· εἴχομαι μόνον αὐτηνή ἡ ἡμέρα νὰ μὴ ἦναι πολὺ μακράν, καὶ τοῦτο διότι βιαζομαι (j'ai hâte) νὰ σᾶς δείξω τὴν ἐπιστήμην μου. — 3. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι εἰσθε ἱατρός, ἀλλὰ δὲν πιστεώ τοι εἰσθε τόσον σοφός (savant) ἱατρός ὅσον [τὸ] λέγετε. — 4. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἡ γῆ στρέφεται περὶ τὸν γηλιον ὡς δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ὑπάρχει Θεός· ταῦτα εἰσιν ἀλήθειαι, ἀς οὐδεὶς δύναται νὰ διαμφισθῇ της.

62^η Θέμα.

1. Αὔριον εἶναι ἡ ἑορτή μου· φοροῦμαι μήπως ὁ ἀδελφός μου δὲν φθάσει ἔγκαιρως ἵνα παρευρεθῇ εἰς τὸ δεῖπνον (au dîner) τὸ ὅποιον δίδω. — 2. Τὸν εἰδοποιήσατε [περὶ τούτου]; — 3. Τῷ τὸ εἶχον εἰπεῖ πρὶν ἡ ἀναχωρήσῃ. — 4. Μείνατε ἥσυχος· αὔριον πρὸ τῆς ἑσπέρας θὰ ἥνηται ἔδω· ὁ σιδηροδρομος φθάνει εἰς τὰς πέντε ὥρας μετὰ μεσημβρίαν. — 5. Τὸ ταξειδίον μου ἦτο μᾶλλον εὐάρεστον παρ' ὅσον [τὸ] νομίζετε. — 6. Πῶς εὑρέσκετε τὴν πόλιν μας; — 7. Εἶναι πόλις ἀρκετά ὡραία καὶ μεγάλη· ἔχει περιπάτους, ἔξο-

χάς θελκτικάς καὶ οίκοδομάς (édifices) δημοσίας ἀξιοθεάτους. "Ο, τι τῷ
Ἐλλείπει, τοῦτο εἶναι ἐν Θέατρον.—8. "Εγετε δίκαιον· ἐν Θέατρον μᾶς εἶναι
ἀναγκαιότατον· Ήταν τὸ ἔχομεν τὸ προσεγές ἔτος.—9. Δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ τις
τὸ Θέατρον, πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ (aussi) ἡθοποιούς.—10. Οἱ ἡθοποιοὶ δὲν
Ἐλλείπουσι ποτε εἰς πόλιν ἥτις ἔχει Θέατρον.—11. Πρέπει νὰ προσυλατ-
τώμεθα ἀπὸ τὸ φῦχος ἐάν δὲν θέλωμεν νὰ πέσωμεν εἰς τὰς χεῖρας (entre
les mains) τῶν ιατρῶν φοβοῦμαι τοὺς ιατροὺς πλειότερον ἢ ὅσον φοβοῦμας
τὴν ἀσθένειαν.—12. Τοῦτο εἶναι (c'est) διότι δὲν ἔχετε πολλὴν ἐμπιστο-
σύνην εἰς τὴν ιατρικήν. "Εγετε ἵσως ἄδικον.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΣΕΛ.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ.

α'—δ'

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ.

1— 5.

Περὶ γραμμάτων, 1.—Περὶ συλλαβῶν, συνθέτων φωνησάντων καὶ διφθόγγων, 2.—Περὶ ὄρθογραφικῶν σημείων, 3.—Περὶ τῶν σημείων τῆς στίξεως, 4.—Μέρη τοῦ λόγου, Γένη, Ἀριθμοί, Πτώσεις, 4.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ Ὁγόμετος.

5— 11.

Περὶ τοῦ γένους τῶν ὄνομάτων, 5.—Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ὄνομάτων, 8.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ Ἀρθροῦ.

11— 20.

"Ἀρθρον δριστικόν, 11.—"Ἀρθρον ἀδριστον, 15.—"Ἀρθρον μεριστικόν, 16.—Ἀνακεφαλαίωσις, 18.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ Ἐπιθέτου.

21— 50.

Διαίρεσις τῶν ἐπιθέτων, 21.—Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ τῶν ἐπιθέτων, 21.—Ἐξαιρέσεις, 22.—Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ, 27.—Ἐξαιρέσεις, 27.—Ἐπίθετα προσδιοριστικά, 30.—Δεικτικά, 34.—Κτητικά, 33.—Ἀριθμητικά, 36.—Ἀδριστα, 42.—Περὶ συγχριτικῶν καὶ ὑπερβολικῶν, 45.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ Ἀντωνυμέας.

50— 72.

Προσωπικά, 51.—Δεικτικά, 57.—Κτητικά, 60.—Ἀναφορικά, 64.—Ἀδριστοι, 67.

ΚΕΦ. Ε'.

Ηερὶ Ηρήματος.

ΣΕΛ.

72—136.

Παρεπόμενα τοῦ ρήματος, 73.—Περὶ χρόνων, 74.
 —Περὶ ἐγκλίσεων, 76.—Βοηθητικὰ ρήματα, 77.
 —Σχηματισμὸς τοῦ ανοίγ., 77.—Σχηματισμὸς τοῦ ἔτεος, 80.—Σχηματισμὸς τῶν ὅμαλῶν ρημάτων τῶν τεσσάρων Συζυγίων, 86.—Πρώτη Συζυγία, 86.—Δευτέρα Συζυγία, 89.—Τρίτη συζυγία, 92.
 —Τετάρτη συζυγία, 95.—Γενικαὶ ὀρθογραφικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ρημάτων, 98.—Πίναξ τῶν ρηματικῶν καταλήξεων, 99.—Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων, 104.—Συμφωνία τοῦ ρήματος μετὰ τοῦ ὑπόκειμένου, 107.—Διαίρεσις τῶν ρημάτων, 110.—Μεταβατικά, 111.—Ἀμετάβατα, 111.—Παθητικά, 116.—Ἀντωνυμικά, 119.—Ἀπρόσωπα, 123.—Σχηματισμὸς τῶν ρημάτων μετ' ἐρωτήσεων, 125.—Σχηματισμὸς τῶν ρημάτων μετ' ἀρνήσεως.

ΚΕΦ. Ζ'.

Ἄνωμαλα ρήματα.

137—148.

Ἄνωμαλα κατὰ τοὺς πρωτοτύπους μόνον χρόνους, 137.—Ἄνωμαλα κατὰ τε τοὺς πρωτοτύπους καὶ παραγώγους χρόνους.—Ρήματα Ἐλλιπῆ, 141.

ΚΕΦ. Ζ'.

Ηερὶ Μετοχῆς.

148—166.

/Ἐνεργητικὴ Μετοχή, 149.—Παρωχημένη ἡ παθητικὴ μετοχή, 151.—Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ ρήματος ἔτεος, 153.—Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ ρήματος ανοίγ., 154.—Παθητικὴ μετοχὴ ἐπὶ τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων, 156.—Παθ. μετοχὴ πρὸ ἀπαρεμφάτου, 158.—Παθ. μετοχὴ μετὰ τοῦ le reu, 161.—Παθ. μετοχὴ μεταξὺ δύο que καὶ μετὰ τῆς ἀκλίτου ἀντωνυμίας le, 162.—Παθ. μετοχὴ τῶν ἀπροσώπων ρημάτων, 163.

ΚΕΦ. Η'.

Ηερὶ Ἐπιρρήματος.

166—173.

Ἐπίρρημα καὶ ἐπιρρηματικὰ ἐκφράσεις, 166.—Σχηματισμὸς τῶν παιότητος ἡ τρόπου ἐπιρρημάτων, 169.—Ἐπιρρήματα συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικά, 170.—Παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως ἐπιρρημάτων τινῶν, 170.

ΚΕΦ. Θ'. **Ηερὶ Ηροθέσεως.** 173—179.

Προθέσεις καὶ προθετικαὶ ἐκφράσεις, 173. — Ήερὶ ἐπαναλήψεως τῶν προθέσεων, 177. — Παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως προθέσεων τινῶν, 178.

ΚΕΦ. Ι'. **Ηερὶ Συνδέσμου.** 179—184.

Σύνδεσμοι καὶ συνδέσμικαὶ ἐκφράσεις, 179. — Παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως συνδέσμων τινῶν, 181.

ΚΕΦ. ΙΑ'. **Ηερὶ Ἐπιφωνήματος.** 184—187.

Ἐπιφωνήματα καὶ ἐπιφωνηματικαὶ ἐκφράσεις, 184. — Παραδείγματα, 185.

ΚΕΦ. ΙΒ'. **Ηερὶ Ἀπαρεμφάτου.** 188—197.

Χρόνοι τῆς ἀπαρεμφάτου, 188. — Ήερὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀπαρεμφάτου, 189. — Ή απαρέμφατος ὡς ὑποκείμενον ἢ κατηγορούμενον, 189. — Ή απαρέμφατος ὡς ἀντικείμενον καὶ προσδιορισμός, 190. — Ήερὶ τῆς χρήσεως τῶν χρόνων τῆς ἀπαρεμφάτου, 192. — Τὰ ρήματα ανοίξαι καὶ ἔτος μετ' ἀπαρεμφάτου, 193. — Χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου μετὰ διαφόρων προθέσεων, 195.

ΚΕΦ. ΙΓ'. **Ηερὶ Ἐποθετικῶν προτάσεων.** 197—200.

Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς ὑποθετικῆς, 197.

ΚΕΦ. ΙΔ'. **Ηερὶ Ἐποτακτικῆς.** 201—210.

Χρῆσις τῆς ὑποτακτικῆς, 201. — Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς ὑποτακτικῆς, 206.

ΚΕΦ. ΙΕ'. **Ηερὶ Ἀργήσεως.** 211—219.

Τὰ ἀρνητικὰ μόρια ne, ne-pas, ne-point, 212. — Παράλειψις τοῦ pas καὶ point, 213. — Ήερὶ τοῦ ἀπορηματικοῦ ne, 215.

ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΕΛΛΗΝΟ-ΡΩΣΙΚΗ ΕΓΓΛΕΖΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΓΓΛΕΖΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΓΓΛΕΖΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΟ-ΦΑΡΑΣΕΙΚΗ ΕΓΓΛΕΖΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΓΓΛΕΖΙΚΗ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΓΑΛΛΙΚΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ГЕОРГИОУ МАКРИДΟΥ.

Cours de Lecture française — Νέον Ἀναγγελικὸν τῶν γαλλικῶν γλώσσων Γρ. 5

Chrestomathie Française, 1er Tome — Χον-
στουάθεια γαλλική, Α' Τόμος " S

**Chrestomathie Française, 2^e Tome — Χερ-
στομάθεια γαλλική, Β' Τόμος ”**

44. Τῶν χαρτοδεδεμένων ἡ τιμὴ αὐξάνεται κατὰ γρόσιον.